ஸ்ரீமத் தாயுமான சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு

பி. நா. சிதம்பர முதலியார் பிரதர்ஸ்,

வித்தியா ரத்நாகரம் பிரஸ்

சென்னை

இதன் விலை] 1939 [ரூபா. [illegible]

உ
கடவுள் துணை

தாயுமானசுவாமிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு

இஃது
யாழ்ப்பாணம் மேலைப்புலோலி
மகாவித்துவான்
ஸ்ரீமந். நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்
எழுதிய
சரித்திரச் சுருக்கமும் சேர்த்து,

பி. நா. சிதம்பர முதலியார் பிரதர்ஸ்,
வித்தியா ரத்நாகரம் பிரஸில்,
பதிப்பித்தது.
சென்னை.
1938.

இதன் விலை] [ரூ. 1

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி
மகாவித்வான்
ஸ்ரீமந். நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால்
இயற்றப்பட்ட

தாயுமானசுவாமிகள்

சரித்திரச் சுருக்கம்

வணக்கம்

வாயுமா ணவமலமு மறுபிறப்புந் துறவறத்தான் மாற லீசி, யாயும்வே தாகமத்தி னருள்வலியிற் சிவஞான வாழி மூழ்கிப், பாயுமால் விடைப்பரம * னிருவியலும் பார்த்துணர்ந்து பதத்தி ஞென்றுங், தாயுமா னவன்ற னிரு சர்ணமலர் சிரமதனிற் றரித்து வாழ்வாம்.

புராதனமெய்ச் சிவஞான போதமெனுஞ் சித்தாந்தப் பொரு ளியாவுந், தராசுமுனை யாகிறுவிச் சாயாம லநுப வத்திற் றமிழைப்பாடிப், பராவுசிவ மயமாகிப் பாஞா னத் தனிமைநெறிப் பரிமேலேறி, நிராமயதே யத்தேகி நிறைதாயு மானவனை நினைந்து வெல்வாம்.

---

* இரு இயல் ஆவன = தடத்த லக்கணம், சொரூபலக்க ணம் என்பனவாம். இவை முறையே பொது வியல்பு, சிறப் பியல்பு எனவுங் கூறப்படும்.

உலகின்கணின்று ஒன்றோடொன்று முரணி யிகலுறூஉம் பலவேறு வகைப்பட்ட சமயங்கள் போலாது, சமயாதீதமாய் முடிந்த நிலையதாகி விளங்கும் அத்துவித சைவ சித்தாந்தத்தை நிலைநாட்டிய தந்தையானவரும், பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருளி னியல்புகளை யெல்லாம் உலக முணர்ந்துய்வான்பெற வைத்தருளிய தாயுமானவரும், எம்மவர்க்குச் சருவமானவரும் ஆகிய ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளது திருப்பாடல்கள் காரணமாக, அவர் ஒரு சமயத்தையுஞ் சாராத பொது நிலையர் என ஓர் சாராரும், தமது விவர்த்த வாதக்கொள்கையை யுடையார் என ஏகான்மவாதிகளாகிய மாயாவாதிகளும் மயங்குவாராயினர். இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிதல் எம்மவர்க்கிலக்கணமா விருத்தலான், அவர் தங் கூற்றுக்களையெல்லாம் அடிகளது சரித்திர வாயிலாகவும், திருப்பாசுர வாயிலாகவும் நடுவு நிலையோடாராய்ந்து நிச்சயித்துண்மை காட்டுவான் ஈதெழுந்ததென்க.

வேதங்களாற் பூசிக்கப்பட்டதும், சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தம் என்னும் அரசு வீற்றிருப்பதும், புகழாற் றிக்கெங்கும் போயதுமாகிய திருத்தலம் சோழநாட்டின் றென்கோடிக்கணுள்ள ஸ்ரீ வேதாரணியபுரியேயாம். ஆங்கு இற்றைக்குச் சுமார் 230-வருடங்களுக்கு முன்னர், வேளாள வருணத்திலே, உழுவித்துண்போர் வகையினருள் தோன்றிய கேடிலியப்பபிள்ளை என்பார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கல்வி கேள்விகளின் முதிர்ந்து,

குருலிங்க சங்கம பக்தியிற் சிறந்து, தம் பெயர்க்கேற்பக் கேடிலராய், அவ்வூர்ச் சிவதல விசாரணைக் கர்த்தராயிருந் தார். அதுகாலைத் திரிசிரபுரத்திலே செங்கோனடாத்தி யரசுபுரிந்த ஸ்ரீமாந் முத்துவிசய ரகுநாத சொக்கலிங்க நாயகர் என்னும் வேந்தரேறு * பிள்ளை அவர்களது நற் குண நற்செய்கைகளையும், கல்வி கேள்வி யறிவின் பெரு மையையுங் கேள்வியுற்று வரவழைத்து, சிறந்த சம் பிரதி உத்தியோகத் தமர்த்தினர்.

பிள்ளையவர்கள் அரசனது வேண்டுகோட்படி உத்தி யோகமேற்று, அதற்குரிய கடமைகளைக் குறைவறப் புரிந்துவந்தனர். அங்ஙனம் நிகழுநாளிலே தமக்கு ஒரே பேறு வாய்த்த சிவசிதம்பரப்பிள்ளை என்னும் அருமைக் குமாரனைச் சந்ததியின்றியிருந்த தந் தமையனுர்க்கு முன்னரே சுவீகாரமாகக் கொடுத்து விட்டமையால், தமக்குச் சந்ததியுண்டாகத் திருவருள் செய்யுமாறு.

---

* பிள்ளை என்பது வேளாளர்க்குரிய காரணவாக்கப்பெயரு ளொன்று. இறைவனிடத் திருநாழி நெற்பெற்ற காமாட்சி யம் மையார், அதனை விருத்திசெய்தற் குரியார் இவரேயெனத் திருவுளங்கொண்டு "பிள்ளையே!" என்றழைத்தமையால் வந்த தெனக் காரணங்கொள்க. அது "உள்ளங்குழைந்தா யுழவாற் பெருக்கவிதை—பிள்ளையெனக் கூயுதவப்பேணுங்கை" எனத் திருக்கை வழக்கங் கூறியதனுலும் பெறுதும்.

* தக்கிண கைலாயத்துள் ஒன்றாய வத் திரிசிராமலைக்க ணெழுந்தருளி யிராநின்ற தாயுமானேசுரரைத் திரிகாலங்கடோறும் தந் தேவி சகிதமாகச் சென்று ஒருமையுற்று மெய்யன்புடன் றரிசித்தும், நித்திய நைமித்திகாதிகள் செய்தும், விரத மநுட்டித்தும், தானஞ்செய்தும் வருவாராயினர். அக்காலை, பாதகண்டத் துள்ளாரது தவமெலாந் திரண்டொரு வடிவெடுத்து வந்தாற் போலவும், மன்பதைகளின் மலவிருள் துமிக்க இம்மண்ணுலகிற் றோன்றுவான் விமலன் விடுத்தருளியவோர் சித்தாந்த ஞானசூரியன் மானவும் மகவொன் றவதரித்தது. அப்போழ் தத்துத் தந்தையார் அகமிகமகிழ்ந்து செய்யவேண்டியன வெல்லாஞ்செய்து, தாயுமானேசுரர்க்குக் காணிக்கை முதலியனவுஞ் செலுத்தி, சாதகருமமுஞ் செய்வித்தார் சோதிடத்தில் வல்லார். "சுபவோரையிலே ஐந்துகோ ளுச்சமாகத் தோன்றியதனால் இவர் தேவாம்சமாக அவதரித்தார் என்றும், அனைத்துலகையுமாள வல்ல நரேந்திரனாக நிலவுவர்" என்றுங் கூறக்கேட்ட இருமுதுகுரவர் மகிழ்ச்சியை யென்னென்பேம். தாயுமானேசுரர் அருளா லுதித்தமையால் அப்பிள்ளைக்கு அக்கடவுளின் பெயரையே நாமகரணஞ் செய்தனர்.

---

* திரிசிராமலை தக்கிணகைலாயத்துள் ஒன்றென்பதை செவ்வந்திபுராணம், தக்கிணகைலாசபுராணம் என்பவற்றிற்காண்க. திரிசிரபுரம், திரிசிராப்பள்ளி எனவும் பெயர். இக்காலத்துத் திருச்சினுப்பள்ளி என வழங்கப்படுகின்றது.

அப்பால், தாயுமானசுவாமிகள் வடமொழி தென் மொழிக்கணுள்ள இலக்கிய இலக்கணங்களையும், வேத சிவாகமோப நிடத மிருதி புராண இதிகாச முதலியன வற்றையும் நன்கு கற்று வல்லவராயினர் அவையன்றித் தேவார முதலிய பன்னிரு திருமுறைகளையும், மெய் கண்ட சாத்திரம், அருணகிரிநாதர் திருவாய் மலர்ந்தரு ளிய திருப்புகழ் முதலியவற்றையும் தக்காருழை யாராய் ந்து அன்புடன் பாராயணஞ்செய்தார். இங்ஙனம் வரு நாளிலே தகப்பனுர் இகவாழ்வொருவ, அரசன் அவரது சம்பிரதி உத்தியோகத்தை ஏற்குமாறு வலாற்காரஞ் செய்ய, மறுக்க வியலாமையான் அதை ஏற்று நடந்தி வந் தார். தாயுமானசுவாமிகள் சம்பிரதி உத்தியோகத்திற் பதினுன்கு வயதிலேயே அமர்ந்தாரென்ப. அப்போழ் தில் ஓர் காரிய நிமித்தம் அரசனைக் காண்பான் போந்த சுவாமிகளது திருவடிச் சுவடுகள் அரண்மனையுட் புதுக் குவித்தற்காகக் கொட்டப்பட்டிருந்த மணன்மேற்பதிந்து செவ்வே விளங்கின. பிரதானியும் அரசனும் அவ்வழி வந்தார் பதுமரேகை பதிந்துகாணுஞ் சுவடுகளைப்பார்த்து மிக்க ஆச்சரியமுற்று, யாவர் இவ்வழிவந்தார் என, ஆங்கு நின்ருர் சம்பிரதியாரே வந்தவர் என்றனர். அரசனும் பிரதானியும் ஐயுறீஇ, அவ்வுண்மை யாராய்வான் சுவாமி களை ஆங்கழைப்பித்துப் பின்னர் அனுப்பிவிட்டுச் சுவடு களையொத்து நோக்கித் தஞ் சந்தேகந்தீர்ந்து மகிழ்வுற் ருர். பிரதானி அரசனைப்பார்த்து அரசரேறே! சம்பிரதி யாரது அழகைக் கண்டு ஆடவரு மவாவுவ ரன்றே?

"இலங்கெழிலளவு குணமென வுரைப்பர்" இதற்கு மேற்கோளாக அவரையே யிக்காலத்து யான் துலங்குறக் கண்டேன். அவரது வடிவத்தை உற்று நோக்கியுள்ளேன்.

அகவடி யுகிர்விரல் புறவடி கரடே
கழலே கணைக்கான் முழந்தாள் குறங்கே
கடிதடங் கொப்பூழ் வயிறதின் வரையே
யிடையே மயிரி னொழுக்கே முலையுகிர்
விரலே முன்கை யங்கைதோளிணை
கழுத்தே முகநகை செவ்வாய் மூக்குக்
கண்ணே காது புருவ நுதலெனு
மாறைந் துறுப்புட னிரண்டும் பாதம்.

என்று சங்கப்பாட்டியலிற் கூறப்பட்டபடி, அவரது முப்பத்திரண்டு உறுப்புக்களும் ஆண்டன்மையோடு தெய்வத்தன்மை சிறந்து, சாமுத்திரிகா லக்கணங்கள் நிரம்பப் பெற்று விளங்குகின்றன. அவர் இன்னுஞ் சிறிது காலத்துள் உலகமெலாந் தன்னேவல் கேட்ப ஆணைசெலுத்தும் மகதைஸ்வரிய மகௌதாரிய மகா மண்டலாதிபதியாகிப் புகழ்நிருவலொருதலை, நிருபவோ! அவரது காற்சுவட்டிற் பிரகாசிக்கும் பதுமைரேகைபோல் எவர்க்கு மிருப்பதை யிஞ்ஞான்றுங் கண்டு கேட்டிலேன். அவரது நெடுங்கரங்கள் கணைக்காலின் கீழ்த்தூங்குவது தானுங்கண்டிலரோ? என்று கூறினன். அது தொடங்கி நாயகன் அவரிடத்து மிக்க பிரீதியும் அச்சமு முடையனாயினன். இருவினையொப்பு நேருங்கால மாதலால் இவர்க்கு உண்மை யாராய்

தலை பெருங்கடமையெனத் தோன்றிற்று. அரசனிடத்தில்கவி, கவிராயர், கவிச்சக்கிரவர்த்தி, பண்டிதர், பாரதி, பாவலர், நாவலர், வித்துவான், மகாவித்துவான், வித்துவ சிரோமணி, ஆசிரியர், புலவர் முதலிய பட்டங்களைத் தரித்துச் சன்மானம் பெற வருவோர் எவரையும், யதார்த்த வாதஞ்செய்து தக்க விடை கொடாமையால் "உண்மைகாணுதிர்" என்று விடுப்பார். அரசனும் இவரது இளம்பருவத்தையும், கல்வி கேள்விகளின் அருமையையும், அதற்குத் தகுந்த வொழுக்கத்தையுங் கண்டு நனி வியந்து பேரன்புடையனாயினன். தலையிற் றீப்பிடிக்கக்கண்டான் வேறொன்றனையும் நாடாது தண்ணீரையே தேடுவதுபோல, இவரும் தம் ஐயங்களையொழித்து உண்மைகாட்ட வல்ல, ஞானசிரியர் யாண்டையர்? எற்றைத்தினத் தெதிர்ப்படுவர் என்றேக்கமுற்றெதிர்பார்த்திருந்தார்.

அங்ஙன மமருநாளிலே, அடிகளார் பிறவிகடோறும் ஈட்டிய பெருந்தவப்பேறு காரணமாகவும், இற்றைஞான்றும் பிற்றைஞான்று முள்ளவுயிர்கள் முப்பொருளினுண்மையறிந்து, சித்தாந்த நிலையேறிச் சிவஞான நிட்டாபரராய், அத்துவித முத்தியை யடைந்துய்தற்குச் சாதனமானவற்றை யோதுவிக்கு முண்மை காரணமாகவும், திருவருண் ஞானப் பெருஞ்செல்வப் பிழம்பாகிய திருமூல நாயனார் மரபிலே தோன்றி, திருக்கைலாய பரம்பரைச் சந்தானமாகிய மெய்கண்டதேவ நாயனாரது வழிக்குரவரிடத்து ஞானோபதேசம்பெற்ற சற்குரு

மூர்த்திகளாகிய மௌனகுரு சுவாமிகள் திரிசிராமலைப் பரமநாதனைத் தரிசிப்பான் ஆண்டுற்றனர். நந் தந்தையுமான தாயுமானுர் அவரைக் கண்டமாத்திரையே, தலைவனைக்கண்டுழித் தன்வயமிழக்கும் உழுவலன்புடைப் பதிவிரதைபோலப் பரவசப்பட்டு, காந்தங்கண்ட ஊசிபோன்று தம்மனம் அவர்மாட்டிழுக்கப் பட்டாராய், அடியுற வணங்கி, "எம்பெருமா! நந் திருக்கரத்துள்ள புத்தகம் யாதோ?" வென்றனர். குருசுவாமிகள் யாதொன்றுமுரையாராய் ஏகினர். பின்னரும் பன்முறை வினவி நீழல்போல் தொடர்ந்தனர். அவ்விடங்கடோறுஞ் சுற்றித்திரிந்து, ஊரடங்கிய யாமம் பதினைந்து கடிகையளவிலே தாயுமானவர் சந்நிதி சென்று * பதுமாசனத்திட்கார்ந்த மௌனசாரியர் இவர் பக்குவங்கண்டு "சிவஞான சித்தி" என்றனர். தாயுமானுர் அகமிகமலர்ந்து, அந்த நாளிலே வாதவூர் நாதனை ஞானபோதத்தா லேதந்தொலைத்துச் சாதங்காட்டிப் பாதமளித்தாண்ட பரமபதி. இந்த நாளிலெளியேனையும் ஞானசித்தியான் மோனபத்தி யளித்தாட்கொள வெழுந்ததோ வென்று துதித்து, அருட்கடலே!

---

* பதுமாசனமாவது யோகாசனங்களுள் ஒன்று. அஃதாவது இடப்பக்கத் தொடையின்மேல் வலக்காலினையும், வலப்பக்கத் தொடையின்மேல் இடக்காலினையும் மாறவைத்து, இருகாற் பெருவிரலையு மிருகரங்களாலும் மாறியுறப்பிடித்திருத்தல். அதனை "சவ்வியபாக வூருமேல்" என்னுஞ் சூதசங்கிதைச் செய்யுளானறிக.

P. 22

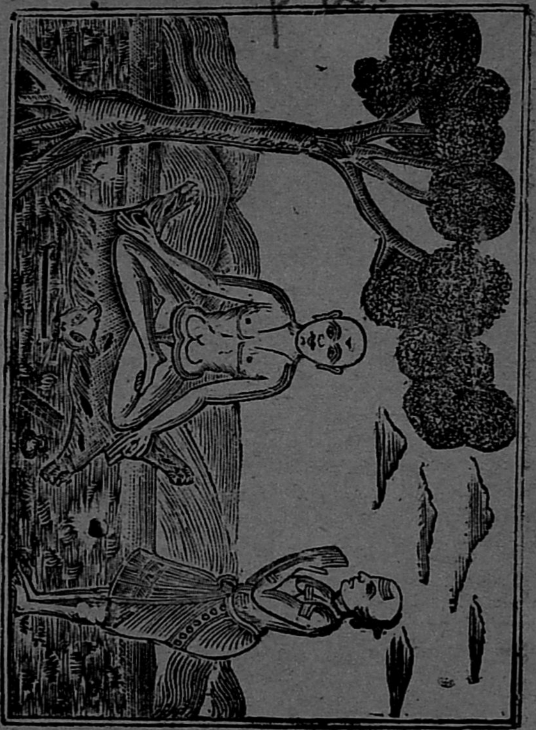

1—சிவம் யாது ?

2—ஞானம் என்பதென்னே ?

3—சித்தி எது ? என்று வினவ, ஆசாரிய சுவாமிகள் அவரை நோக்கி, அன்புளாய் !

1—சிவம் என்பது பதி.

2—ஞானம் என்பது அந்தப் பதியை உள்ளவாறறியும் அறிவு.

3—சித்தி ஆவது அவ்வறிவை வருவிப்பது என்றார். தாயுமானவர் கேட்டுத் தவராச !

1. அப்பதிப்பொருள் ஊர் குணம் குறி செயல் பெயர் முதலியன வில்லாதது; சொல்லளவைக்கும் பொருள் அளவைகட்கு மெட்டாதது; என்று வேதாகமங்கள் முழங்கவும் தேவரீர் அவையிற்றிற்கு முரணுகச் சிவம் என்றல் பொருந்துமோ ?

2. சிவம் எனவே, அசிவம், (அமங்கலம்) சிவாசிவம் (மங்கலாமங்கலம்) என்பனவும் பெறப்படலால் அப் பொருளெவை ?

3. அப்பொருள்கள் சிவத்திற்குப் பேதமோ, அபேதமோ, பேதாபேதமோ ?

4. வியாபகமோ ? வியாப்பியமோ ? வியாத்தியோ ? சுசாதியோ ? விசாதியோ ? சுகதபேதமோ ? இவை இல்லாதனவோ ?

5. "உண்மையுமா யின்மையுமாய் இருப்பவன் பதி" என் றுன்றோருளிய தன்மையாயின், சிவம் (மங்கல முடையது) எனக்கூறல் சால்பேயோ? என்னை? அமங் கலம், மங்கலாமங்கலமும் அவனேயாகலால்.

6. பிரமப்பொருளன்றி யிரண்டாவது பொருள் இல்லையென்று வேதங் கூறவும், சிவஞானம் என்பதற் குப் பொருள் சிவனையறியும் அறிவு எனின். சிவன் ஞேயப்பொருளாகவும், ஞானம் காட்சிப் பொருளாகவும் முடிதலால், ஞாதுரு (அறிபவன்) ஞானம் (அறிவு) என் பன வெவை?

7. அந்த ஞாதுரு பரிபூரணனாய் சிவனுக்கு வேறு நின்று அறிவனோ? ஒன்றாய் நின்றறிவனோ? வேறாம் ஒன்றுமாய் நின்றறிவனோ?

8. சிவன் அறியப்படுமேல், அறி பொருளெல்லாம் தூலமாகியும், அழிவனவாகியும், விகாரப்படுவனவாகியும், அறிவானுக்கு வேறவாகியும், கண்டப் படுவனவாகியும், விளங்கு முண்மையால், அவனும் சடத்துவம், அழிவு, விகாரம், பேதம், கண்டப்படுகை முதலிய தன்மையனாகி, சித்து, சத்து, நிர்விகாரம், அத்துவிதம் அகண்ட முதலிய வற்றை யிழக்குமன்றோ.

9. அறியப்படுதல் கருவி கூடியவிடத்தோ? கழன்ற விடத்தோ? கூடிய விடத்தெனின் கருவிகள் எல்லாம் பசு பாச ஞானங்களாகலின் அந்த ஞானங்களா னறியப் படானோ? கழன்றுழியெனின் அறிதலெங்ஙன்?

10. சிவம் அறியப்படுதல் ஐயக் காட்சியானே? திரிபு காட்சியானே? மானதக் காட்சியானே? சையோகம், சையுத்த சமவாயம், சையுக்த சமவேத சமவாயம், சமவேத சமவாயம், விசேடண விசேடிய பாவம் என்னும் வகைத்தாய வாயிற் காட்சியானே? தன்வேதனைக் காட்சியானே? யோகக் காட்சியானே? விகற்பக் காட்சியானே? நிருவிகற்பக் காட்சியானே? சுவார்த்தாநு மானத்தினலோ? பரார்த்தாநு மானத்தினலோ? சபக்கம், விபக்கம், சபக்க விபக்கம், ஒப்பு, பாரிசேடம் உலகவாதங்களானேயோ?

11. ஞானம் அறிவானுக்கு இயற்கையா? செயற்கையா? இயற்கையெனிற் சித்தித்தல் வேண்டா செயற்கையெனிற் சித்திக்கமாட்டா அஞ்ஞானமு மங்ஙனே யன்றே?

12. அங்ஙனஞ் சிந்தித்தல், * சமுதாயவாதமோ?

* சமுதாயவாதமாவது எள்ளானுய குப்பை யென்பது, இது புத்தர் சமணர் கொள்ளுமதம். ஆரம்பவாதமாவது நூலானுகிய வாடைபோல்வ தென்பது. இது தார்க்கிகர் மதம். விவர்த்த வாதமாவது கயிற்றிற் பாம்பு போலவும், பேய்த்தேரானுய நீர்த்தோற்றம்போலவும் உள்ளதென்பது இது ஏகாமன் வாதிகளாகிய மாயாவாதிகள் மதம். பரிணும வாதமாவது பாலினுலுண்டாகிய தயிர்போல் முற்றும் பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாம் புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலும் என இருவகைத்து. படங்குடிலாதல் போலவும், வித்து மாமாதல்போலவும், உள்ளது விருத்திவாதம்.

ஆரம்பவாதமோ? விவர்த்தவாதமோ? பரிணாமவாதமோ? விருத்தி வாதமோ?

[என்றின்னனவாய தம் ஐயப்பாடுகளை யெல்லாம் விண்ணப்பிக்க குருசுவாமிகள் புன்னகைபுரிந்து, சகல வர்க்கத்து ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகிக்கும் உபதேச முறைமையை ஓர்ந்து]

* ஔத்திரி தீக்கைக்கு அவரப்போது அருகரல்லா மையால் அதற்கு அங்கமாயுள்ள † அறுவகைத் தீக்கையு ளான வியற்றி, மைந்த! நீ வினவிய ஐயப்பாடுகளை யெல் லாம் அறுத்து, விபரீத ஞானத்தையும் வீட்டி, சிவஞான நெறியாகிய அத்துவித ஞானத்தைக் கொடுப்பது இந் நூலேயாம். இஃது நங் குருமரபி னிலவிய சகலாகம பண்டிதர் என்னும் அருணந்தி சிவாசாரிய மூர்த்திகளா னருளப்பட்டது. இதனைப் பூசித்துப் பாராயணஞ் செய்து வருகின்றும். சிவஞானபோதவழி நூலாயுள்ள இது வேதாகமசாரமாகிய சித்தாந்த வியல்பினையெடுத்

---

*ஔத்திரி - உத சகிதமாகப் பண்ணுவது. உதசகிதம்-ஓமத் தோடு கூடியது; அது கிரியாவுத்திரி, ஞானவுத்திரி என இருவகைப்படும்.

†அறுவகைத் தீக்கையாவன:—சட்சு தீக்ஷை, பரிச தீக்ஷை, வாசக தீக்ஷை, மானத தீக்ஷை, சாத்திர தீக்ஷை, யோக தீக்ஷை என்பனவாம். இவையிற்றை வருணபத்ததி, சைவசந்நியாச தீபிகை, காலோத்தரம், சித்தாந்தசேகரம், ஞானப்பிரகாச வியாக்கியானம் என்பவற்றிற் பாரக்கக்காண்க.

துத் தாபித்தலாற் சுபக்கம் என்றும், வேதாகமங்கட்குப் புறப்புறமாகவும், புறமாகவும், அகப்புறமாகவும், அகமாகவுமுள்ள சமயக் கோட்பாடுகளை யெடுத்துக் கண்டனஞ் செய்தலாற்பரபக்கம் என்றும் இருவகைப்படும். மாணவ!

* "பாரிலுள்ள நூல்களெலாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே யோர்விருத்தப் பாதி போதும்."

என்று, அவர் வினவிய வினக்கட்கெல்லாந் தக்க விடை கொடுத்துச், சித்தாந்த சாத்திரம் பதினன்கையும் முறையே உபதேசித்தருளினர். பதியிலக்கணம், பசுவிலக்கணம், பாசவிலக்கணம், ஞானஞ்ஞான இலக்கணம், அத்துவித விலக்கணங்களை யெல்லாம் போதித்தருளுங் காலத்தில் தேசிகநாதர் "இருநிலனய்த்தீயாகி நீருமாகி" "தானெனை முன்படைத்தானததறிந்து தன் பொன்னடிக்கே" "ஏழிசையா யிசைப்பயனுயின்னமுதா யென்னுடைய தோழனுமாய்" பன்னிலூறும் பழத்தினுமின் சுவை - யென்னிலூறி யெனக்கே களிதரும் - உன்னினுன்னுமுன்னுவிடில் விட்டிடும்" எனவரூஉம் தேவார அருட்பாக்களையும், "இன்றெனக்கருளி யிருள் கடிந்துள்ளத்தெழுகின்ற ஞாயிறேபோன்று - சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்தொன்றும்" ஆதியுமந்தமு

---

* இதனை "பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாக வுண்மை—சாதித்தார் பொன்னடியைச் சாருநாளெந்நாளோ" என்று குருமாபின் வணக்கத்துள் தாயுமானுர் அறுவதித்ததுங் காண்க.

மில்லாவரும் பெருஞ் சோதியை" எனவரூஉந் திருவாசகத் திருவருட்பாக்களையும் "உற்றவர் பெற்றவ ரற்றவர் முற்றும் - அற்றவர்க் கற்றவ னல்லவர்க்கு" எனவரூஉம் இருபாவிருபதின் செய்யுளையும்,

குமர குருபர குணதர நிசிசரர்
திமிர தினகர சரவண பவகிரி
குமரி சுதபகி ரதிசுத சுரர்பதி குலமானும்
அரவு புனைதரு புனிதரும் வழிபட
மழலை மொழிகொடு தெளிதர வொளிதிகழ்
அறிவையறிவது பொருளென வருளிய பெருமாளே.

என்ற திருப்புகழின் திருப்பாவையும் ஏனையவற்றையும், உதகரித் துண்மைகாட்டினரென்ப. அதுபற்றியன்றே தாயுமான சுவாமிகளும் தாம் அருளிச்செய்த அரிஞ்ருரைக்கண்ணியில்,

"இருநிலனாய்த் தீயாகி யென்ற திருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக் கண்டணைந்து பேச்சறுவதெந்நாளோ."

என்பது முதலாக அவற்றையெல்லா மெடுத்தாண்டு மன்பதைப் பக்கத்தாரைத் தம்வயப்படுத்தினர். நிற்க, இவ்வுபதேசத்தானே வைதிக சைவ சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தமே உண்மைநிலை யென்றும், சிவபெருமானே பரமபதியென்றும், அவருடன் இரண்டறக் கலத்தலே அத்துவிதமுத்தியென்றும் உணர்ந்து உலகாசையைத் துறந்து முழுட்சுத்துவ முற்றார். மௌன தேசிகர், "நீ இன்னுஞ் சிறிது காலமிருந்து இல்லற

நடாத்திப் புத்திரனையீன்று நிற்றி, பின்னர் யாம் வந்து கிட்டைகூடு முபாயமளிப்பேம்" என்றனர். ஆசாரியர், பிரிவையாற்றுமல் தாயுமானுர் வருந்த "சும்மா இரு" என்று அகன்றனர். இவற்றைச் சுவாமிகளது திருப் பாடலில் மௌனகுரு வணக்கத்துள்,

சிந்தையற நில்லென்று சும்மாவிருத்திமேற்
சின்மயா னந்த வெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநா னதுவா யிருக்கநீ
செய்சித்ர மிகநன் றுகாண்
எந்தைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழவரு
ளிய * நந்தி மரபு வாழ்க
வென்றடியர் மனமகிழ வேதா கமத்துணி
பிரண்டில்லை யொன்றென் னவே
வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்திநெறி
மௌனேப தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுருவே மூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே. என்றதனுலும்,

* நந்தி மரபு ஆவது - தக்கிணமூர்த்தி சிவஞானபோதத்தைத் திருநந்தி தேவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர் சனற்குமார முனிவர்க்கும், அவர் சத்தியஞான தரிசனிகளுக்கும், அவர் பரஞ்சோதி முனிவர்க்கும், அவர் மெய்கண்ட தேவர்க்கும், அவர் அருணந்தி சிவாசாரியர் முதலாயினேர்க்கும், அவர் மறைஞான சம்பந்த நாயனுர்க்கும், அவர் உமாபதி சிவாசாரியர்க்கும், அவர் அருணமச்சிவாயர்க்கும் உபதேசித்த வான் முறைவழியாம்.

"வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநிர் வாகநிலையும்"

"சமய நடைசாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சிவாநுபூதி, மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடுத் தாண்டபின் வாழ்வித்த ஞான குருவே" என்றதனுனும்,

* "காட்சியநு மானமுத லாவிதங்க டோர்ந்து
நானெனெனக் குழறு படைபுடை பெயர்த்திடவு
நான்குசா தனமுமோர்ந்திட்

† "டணுபக்க சம்புபக்க மாமிரு விகற்பமும்" என்ற தனுனும் அறிக.

இப்பால் ஆசாரியர் சேதுதரிசனஞ்செய்து, குமரிமூழ்கிப் பொதிய மலைபோய் அகத்திய பகவானை யடைந் தருள்பெற்று நிட்டையி லமர்ந்தனர். ஈண்டுத் தாயுமான சுவாமிகள் உபதேச மொழிகளை யெல்லாஞ் சிந்தித்து அவற்றின்படி யொழுகலால் விரத்திதோன்ற, இலௌகி

---

* காட்சி முதலியன வென்றது, காண்டல், கருதல், உரை, இன்மை, ஒப்பு, ஒழிவு, உண்மை, உலகவழக்கு, இயல்பு என்னும் பொருளளவையை என்க. நானெனெனக் குழறு படையாவது மாயாவாதக் கொள்கை. நான்கு சாதனமாவன-நித்தியா நித்திய வஸ்துவிவேகம், இகமுத்திரார்த்த பல்போக விராகம், சமாதிசட்க சம்பத்து, முமூட்சுத்துவம் என்பனவாம்.

† அணுபக்க சம்புபக்கமாவது - சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்திய நிமித்தம் நவபேதங்களாகும் இருவகைப்பகுதி, அவற்றின் விரிவை, யாழ்ப்பாணத்து ஞானப்பிரகாசமாமுனிவர் செய்தருளிய "சித்தியார்" உரைக்கண்டெளிக.

கத் தொழிலை மறந்துவந்தார். சொக்கநாயக அரசன் அவரது தன்மைகளையெல்லாம் கேள்விவாயிலா னறிந்தும், அற்புதத் தன்மையான பல செய்கைகள் அவரிடத்து நிகழ்ந்ததை நேரிற்கண்டும், அச்சமும் அதிசயமும் அன்பும் உற்று, அவரை யழைத்து உயர்ந்த ஆசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து, சுவாமி! தேவரீரது மகிமைகளை அறியாமையால் என் உத்தியோகத்தில் அமர்த்தினேன். இனிமேல் தேவரீருக்கு யானே குற்றேவல் செய்யப்பணித்தருளவேண்டுமென் றிரந்து,அவர்நிலைக்கு முட்டுறுவண்ணம் ஒழுகினன் சுவாமிகள் * சரியையிற் சரியை, சரியையிற்கிரியை, சரியையில் யோகம், சரியையில் ஞானம் என்பவற்றையெல்லாம் அநுட்டித்துவந்து கிரியாபாத சோபானமுற்றார்.

அக்காலை யரசன் மண்ணுல கொருவினன். அரசன் மனைவியிவரது அழகைப் பலமுறை கண்டுள்ளா ளாக

---

* சரியையிற் சரியையாவது - திருக்கோயில் அலகிடல், மெழுக்குச்சாத்துதல், நந்தவனம் வைப்பித்தல், தலதீர்த்தயாத்திரை செய்தல் முதலியன, சரியையிற் கிரியையாவது இடபாரூடர், கல்யாணசுந்தரர், பிச்சாடனர், உமாமகேசர் முதலிய இருபத்தைந்து மூர்த்திகள், விநாயகர், கந்தர் முதலிய ஆவரண மூர்த்திகள் என்பவற்றுள் ஒன்றை வழிபடுதல். சரியையில் யோகமாவது நெஞ்சின்கண் சீகண்ட வுருத்திர மூர்த்தியைத் தியானித்தல். சரியையில் ஞானமாவது அத் தியான பாவனையின் உறைப்பினுல் மெய்யநுபவவுணர்வு நிகழ்தலாம்.

வின் ஆணைமீதூர்ந்து அவரிடஞ்சென்று, என்னரசாட்சிக்குத் தேவரீரைத் தலைவராக்குவல், என் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுந் தம்மவே. யெளியேனது வேண்டுகோட்கிணங்கி என் பெருங்குறையை முடித்தருளவேண்டு" மென்று இரந்தாள். பெருமானார் அவள் மனமடங்க வேண்டிய நீதிகளையெல்லாம் உரைத்து அறிவுவரச் செய்து, தாபதப்பக்கமாக்கி இங்கிருத்த னன்றன்றென்றுணர்ந்து இராமநாத புரத்திற்கு எழுந்தருளினர். அதனைத் தமையனாராகிய சிவசிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களும், சிறியதாயார் குமாரராகிய அருளையபிள்ளை அவர்களும் கேள்வியுற்று ஆங்குச்சென்று சந்ததிவிளங்கும் படி திருமணஞ் செய்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். அவர்க்கு அவ்விடயத்திற் பிரியமில்லாதிருந்தும் தங் குரு சுவாமிகள் தாஞ்ஞையு மதுவாதலானும், தமயனார் வேண்டுகோளு மன்னதாகலானும் மறுத்தல் பாவமென் றெண்ணி யுடம்பட்டு; தங்குலத்திற்றோன்றிய மாட்சி வாய்ந்த நங்கையாளொருத்தியைத் திருமன்றல் புரிந்தனர். இல்லாளோடு தாமரையிலையி னீர்போற்கூடி இல்லற தருமங்களையும் நடாத்தி வந்தார். அதுகாலை மங்கையர்க்கரசியாந் தேவியார் ஓராண்மகவை யீன்று வைத்துச் சிவபதமடைந்தனர். அக்குழந்தைபெயர் கனக சபாபதிப்பிள்ளை. அக்குமாரரும் "மகன்றந்தைக்காற்று முதவியிவன்றந்தை யென்னோற்றான் கொல்லென்னுஞ் சொல்" என்பதற் கிலக்கியமாய் விளங்கினர். தாயுமானு

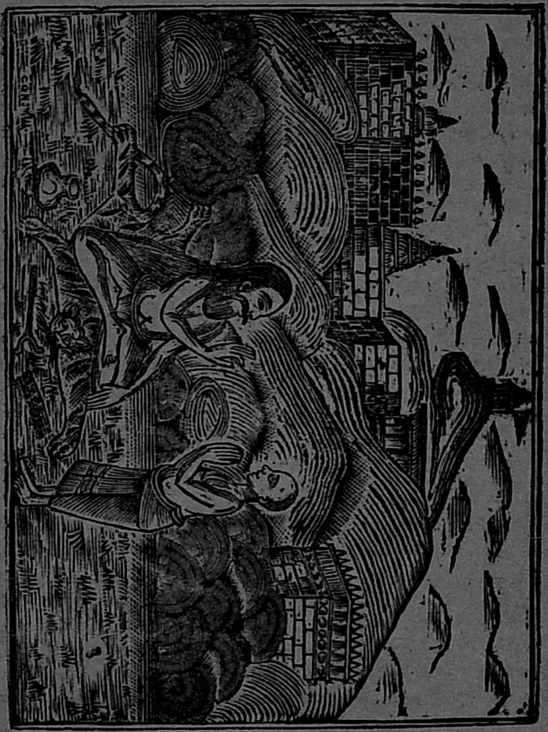

ரும் * கிரியாபாத நான்கையு முடித்து, யோகபாத சோபான முற்றூர் மௌனதேசிகர் அவணெழுந்தருளி ஞானவுத்திரி யென்னுந் தீட்சைசெய்து, யோக நிட்டைகளி னியல்புகளையுணர்த்தித் துறவுபெற ஆக்ஞாபித்துச் சென்றனர். அதுதொடங்கி அடிகளார் கௌபீனதாரியாய் வெளிப்பட்டு † யோகபாதத்தை யநுட்டித்து, சிவஞானப் பெருஞ்செல்வராய் நிட்டைகூடுவாராயினர். சோதிடர்களும் பிரதானியும் கூறியவாறே புவிராசர் கவிராசர் ஆதிய மன்பதைகள் யாவரும் போற்றும் சிவயோகத் தவராசராயினர். அரசர்கள் மலை, நதி, நாடு, ஊர், மாலை, குதிரை, யானை, கொடி, முரசு, ஆணை யென்னுந் தசாங்கத்துடன், வெண்கொற்றக்குடை, நவமணிமுடி, சிங்காசனம் என்னுஞ் சிறப்படையாளங்

* கிரியையிற் சரியை - சிவபூசைக்கு வேண்டப்படும் உபகரணங்களை யெல்லாஞ் செய்துகோடல் கிரியையிற் கிரியை-ஐவகைச்சுத்தி முன்னாகச் சிவலிங்க வடிவிற்செய்யும் பூசனை. கிரியையில் யோகம்-அகத்தேபூசை ஓமம் தியானம் மூன்றற்கும் மூலிடம் வகுத்துக்கொண்டு செய்யும் அந்தரியாகம். கிரியையில் ஞானம் அவ்வந்தரியாக வுறைப்பின்கண் நிகழும் ஓரநுபவவுணர்வு.

† இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணயாமம் என்னும் நான்கும் யோகத்திற் சரியை, பிரத்தியாகாரமுந் தாரணையும் யோகத்திற் கிரியை. தியானம் யோகத்தில் யோகம். சமாதி யோகத்தில் ஞானம் என்க. இவற்றை யோககாரிகையினும் திராவிட மாபாடியத்தினும், தத்துவப்பிரகாசத்தினுங் காண்க.

களையும் உடையராதல்போலத் தாயுமான சுவாமிகளும் அவாவின்மை, மெய்யுணர்வு, துறவாதியகுணம் என்னும் மலையும், நித்தியானந்தம் என்னும் நதியும், வேதமுத லிய கலைகளானும் அரிதற்கரிய சித்சத்தித்தானம் ஆகிய நாடும், அநுபூதி என்னுஞ் சுத்தப் பெருவளமுடைய ஊரும், விடயவழிச் செல்லாமல் நிறுத்தித் தன்வயமாக் கும் அருள் என்னும்மாலையும், எவ்வெப்பொருளினிடத் தும் விரைந்து சென்று அவ்வப்பொருளாய் நிற்கும் வியாபகத்துவம் என்னும் குதிரையும், வினைக்கட்டறுத் துப் பாசப்பகையை யெறிந்து, அன்பாகிய வேகமுற்று ஆரணி சென்னி உரோதயித்திரி என்னுஞ் சத்திகளா கிய மும்மதங்களுடன் தத்துவ கூட்டங்களுட்புகுந்து ஆனந்தத்தேனையளிக்கும் சிவஞானம் என்னும் யானை யும், சமய நிலைகளுக்கெல்லாம் மேற்பட்டு, அத்துவிதப் பெரும்பயனை விளக்கித் துன்பச் சுமையை நீக்குதற் கேதுவாய வைதிக சைவ சித்தாந்தம் என்னும் வெற் றிக்கொடியும், தசநாடிகளுந் தசநாதமாகத் தோன்றலின் நாதம் என்னும் முரசும் பிருதிவிமுதல் நாதமீறாய் அகம் புறம் என்னுங் கருவிகளாகிவிளங்கும் உலகமெங்கணு முள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அறிவித்தல் என்னும் ஆணையும் ஆகிய தசாங்கங்களுடன், எவற்றையும், ஒருசேர வோ ரியல்பான் அறியும் பேரறிவு என்னும் ஒரு பெருஞ் சுடர்முடியும், மும்மலப் பகையானேறும் பிறவிவாதனை யைப் போக்கித் தன்னடிக்குள் வைத்துப் பேரின்ப நிழலைச்செய்யும் அத்தண்மை என்னும் வெண்கொற்றக்

குடையும், சமாதி என்னுஞ் சிங்காதனமும் உடைய ராய்,மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் சதுரங்க சேனைகளுந் தம்மேவல் கேட்டடங்கி நிற்க, மும்மண்டலத்திலும் தங் கிள்ளாக்குச்செல்ல * தவராசராய் விளங்கினர் என்க.

நில வுலகத்துள்ள உயிர்களெல்லா முணர்ந்தீடேறுந் திருவுளத்தானே தம் அநுபவசாரங்களை யெல்லாந் திரட்டி அத்தியற்புத திருப்பாடல்களாகப் பொழிந்தனர். அவற்றையெல்லா முடன் றிரிந்த அருளையர் முதலாய மாணவர் எழுதினரென்ப. சுவாமிகள் அருளையர்க்குத் தத்துவோபதேசஞ்செய்து, இராம நாதபுரஞ் சென்று ஆங்கேயே சிவத்தோடு இரண்டறக் கலத்தலாகிய அத்துவித முத்தியையடைவான் சமாதிகூடினர். அருளைய சுவாமிகள் அகவற்பாவினுலே சுவாமிகளைத் துதித்து, சிவயோக சாதனராய்க் கனகசபாபதிப்பிள்ளை அவர்கட்கு மெய்யுணர் வருளித் துறவுற்றார். இக்குரு பரம்பரையில் தஞ்சைமா நகரின் கீழ்ப்பால் அன்னப்பன் பேட்டையிலுள்ள அம்பலவாண சுவாமிகள் ஆதீனத்தில் அருணுசலப்பிள்ளை என்பார் இருந்தனர் என்ப. இச்சரிதம் வேதாரணிய ஆதீனத்திலே எமது சந்தான

* தவம் என்றது ஈண்டுச் சிவஞான நிட்டையை அதனை "ஐம்புலவேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தனை-தம்முதல் குருவுமாய்த் தவந்தனிலுணர்த்தவிட் டன்னிய மின்மையி னான்கழல் செலுமே" என்னுஞ் சிவஞானபோதச் சூத்திரத்தா னறிக.

தீக்ஷிதாசாரிய சுவாமிகளது உபதேசப்படியும் திருப் பாடற்படியும் எழுதப்பட்டது. எஞ்சிய சரிதங்களை யெல்லாம் ஷை கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் சென்னை ஞானபோதினியில் 6-புத்தகம் இலக்கச் சஞ்சிகையில் வெளிப்படுத்தினர். ஆங்கு பரக்கக்கண்டு கொள்க.

தாயுமானசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று

திருப்பாடற் சிறப்பு

வெள்ளமருவு விரிசடையான் வேதவனத்தான் விம
லேச, னுள்ளமருவத் திருமூல னுறவின்மருவு மொரு
மவுன, வள்ளலருளுங் கருணைவெள்ள வாரிமடுத்தே
மறைசைநகர்ப், பிள்ளைமுனிவ னருண்முகிலாய்ப் பெய்
தான்கருணைத் தமிழ் மழையே. 1

திருமூலன் மரபினெழுங் குருமவுனி திருவருளைத்
திரட்டிவாரி, யருளுறு மானந்த வநுபூதிச் சாரமெலா
மருந்தினாளு, மருளோடு மிருளோட்ட மறைக்காட்டி
னெழுந்தாயு மானோன் ஞானப், பொருளாருஞ் சித்தாந்
தத் தமிழ்மழையை யுலகமுயப் பொழிந்தான் மாதோ. 2

சிராப்பளிமா மலைமேவுஞ் செவ்வந்திப் பெருமனருள்
செய்யவாங்கிப், பராபரமு மெங்நாளும் பைங்கிளியும் பல
பாவும் பாடிப்பாடித், தாரதலமா னுடர்க்கெல்லாந் தண்ண
முதாத் தந்தருளுந் தாயுமான, நிராமயனு ரருள்பெரிய
கவிதையினுற் பொருளதனை நினைந்து நிற்பாம். 2

அன்னையத் தனுமாய்க் குருவுமாய்த் தேவா யமர்
பிள்ளைமுனிவன் மெய்யருளான், மன்னுதத்துவத்தை
யவனருளறியாமதியிலே னுய்ந்திடறகுமோ, வென்ன
வாகிடுமே கான்மவா தியர்க்கும் பிறர்க்குமா வெடுத்த
னன்வேறின், றென்ன மாதவஞ்செய் திட்டனோ
மறைசை யெம்பிரான் புகழுரைத் திடற்கே. 4

நீரணி சடையா னிருமலன்வரத னிட்கள சகளமா
நிறைவோன், சீரணி கருணைத் திருவுரு வாகித் திரு
மறைக் காட்டெழுஞ் செல்வ, னீரடிக் கமலத் தாயுமா
னவன்ற னிருந்தமிழ்ப் பெருமையென் னளவோ, பாரி
னிற்படுமோ வெடுத்தமாவிடயம்|பகருவனினியினிப்பாக.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீமத்

தாயுமானசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாடல்களுள் முதன் மூன்றுபாடல்களுக்கும் உரை

1-வது பாடல்

திருவருள்விலாசப் பரசிவ வணக்கம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அங்கிங்கெ னாதபடி யெங்கும்ப்ர காசமா
　　யானந்த பூர்த்தியாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
　　யகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
　　தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்
றட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
　　தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
　　வெங்கணும் பெருவழக்காய்

யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்தததுவே
கண்டனவெ லாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்குவாம். 1

இந்நூலாசிரியர் மேலே [2-வது பாட்டில்] "பெரிய பொருளைப் பணிகுவாம்" எனவியந்து வாழ்த்துதல் செய்யும் சிவத்தின் வியாபக முதலிய பலவற்றையும் தொகுத்து "முடிந்தது முடித்தல்" என்னும் உத்தியால் கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டது இச் செய்யுளின் கருத்தாம்.

அங்கு இங்கு எனுதபடி என்பது:—அண்டபகிரண்டங்களாகிய சேய்மைக்க ணுள்ளதெனவும், அன்றிப் பூமி பாதலங்களென்னும் அணிமைக்க ணுள்ளதெனவும் கண்டித்துரைக்கப் படாமை.

இனம்பற்றி உங்கு எனவுங்கூட்டி அவற்றிற்கு இடைவெளியின்க ணுள்ளதெனவு முரைக்க.

'என்னுத' என்பது 'எனுத' எனத் தொக்கு நின்றது.

எங்கும் பிரகாசமாய் என்பது:—மேல், கீழ், உள், புறம் நடு, பக்கங்க ளனைத்தினும் பரந்து நிற்கும் பேரொளியாகி.

ஆனந்த பூர்த்தியாகி என்பது:—அவ்வாறு யகண்ட பூரணானந்தமாகி.

ஆனந்த பூர்த்தி—வடசொற் புணர்ச்சி யாதலின் இயல்பாயது.

அருளோடு நிறைந்தது எது என்பது:—தனது திருமேனியாகிய பேரருளோடு விபுவாயுள்ளது எப்பொருள்?

ஒடு உருபு "ஈட்டிய விரண்டாம்வேத நூறுருவோ டெழுந்தது" என்றாற்போல ஒற்றுமைப் பொருட்கண் வந்தது.

அருள் ஆவது - அபின்னசத்தி; நிறைவு ஆவது - உதியாமல் முக்காலத்தினும் உள்ளதாகி, ஓங்கிப்போமல், குறையாமல், இடையறாமல், அசைவின்றிப் பரந்துநிற்குந்தன்மை. இதனைப் பூரணமென்றும் விபுவென்றுங் கூறுவர். இந் நூலாசிரியர் மேலே "அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி யானந்தமானபரமே" என்றும், "பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணானந்தமே" என்றும் பல விடங்களினும் கூறியவாறுணர்க.

அன்றியும், அங்கு-வீடுபேறாகிய அம்மைக் கண்ணும், இங்கு-உயிர்வாழ்க்கைக் கிடமாகிய இம்மைக் கண்ணும், எனலும் ஒன்று. இனம்பற்றி உம்மைக் கண்ணுமெனக் கூட்டியுரைக்க. எனவே, அண்டதத்துவம்பிண்டதத்துவ முதலிய அனைத்திடமுமா மென்பதுபெற்றாம். அவையாவன: பிருதிவியண்டம் புவலோகமுதல் சிவலோகமளவாக

ஏழுலோகமும், மேல் அண்டகடாகமும் பிரம்மாண்டமும், மேல் அப்பு தேயு வாயு ஆகாயங்களாகிய அண்டங்களும், மேல் மனம் புத்தி ஆங்காரம் குணம் ஆகிய அண்டங்களும் இவைக்குமேற் பிரகிருதியண்டமும், மேல் அராகம் வித்தை கலை நியதி காலங்களாகிய அண்டங்களும், மேல் அசுத்த மாயையும், அதன்மேல் சுத்தமாயையிற் சுத்த வித்தை மாகேச்சுரம் சாதாக்கியங்களும், அவைக்குமேற் பரவிந்து பரநாதங்களும், எண்பத்து நூறுயிரம் யோசனைகனமுள்ள பூமியும், கனிட்ட பூதலமும், கீழே ஆடகேசுரர்க்குப் புவனமாகிய ஏழுபாதலங்களும், கூர்மாண்டரென்னும் உருத்திர புவனமுமாய் அண்டகடாக முட்டபட்ட புவனமும், இன்ன அண்டங்களனைத்திற்கும் ஆதார பூதமாய்ச் சிவசத்தியான ஆதாரசத்திக்கும் அப்பாலும் சிவத்தின் பூரண அளவு எல்லைப் படாதாதலால்,

"ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்சோதி"

எனவும்,

"அப்பாலைக்கப்பாலைப் பாடுதுங்காண்"

எனவும் பெரியாருரைத்தவாற்று னுணர்க.

அங்குள்ளது எனின் இங்கில்ல தெனவும், இங்குள்ளதுஎனின் அங்கில்லதெனவும், அங்கிங்குள்ளது எனின் எங்கு மில்லதெனவும், எங்குமுள்ளது எனின் ஏற்றத் தாழ்ச்சியா யிருக்கிறதெனவும் ஐயப்பொருட்கு இடமாகாமே "அங்கிங் கெனுதபடி யெங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி" என வற்புறுத்திக் கூறினர்.

அனாதி முத்த சித்துருவாகிய பதிக்கு அருளே திருமேனி என்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்திரம் 1. பாட்டு 47.)

"உருவருள்குணங்களோடு முணர்வருளுருவிற்றோன்றுங்
கருமமுமருளரன்றன் கரசரணாதிசாங்கந்
தருமருளுபாங்கமெல்லாந் தானருடனக்கொன்றின்றி
யருளுருவுயிருக்கென்றே யாக்குவனமலன்றானே."

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தன் அருள் வெளிக் குளே என்பது:—அங்ஙனம் தனது அருளாகிய வெளியினிடத்தே.

கடவுளின் பொதுக்குணங்க ளெட்டில் ஒன்றாகிய பேரருளுடைமையெனும் பெயரைக் கொண்டு "அருள் வெளி" என்றனர். இதே பரவெளி. சிதாகாசமென்பதும் சிதம்பரமென்பதும் அதற்கே பெயராம். இதினின்றும் அண்டவெளி தோன்றி, யதினின்றும் மனவெளி தோன்றித் தோற்ற முறையானே யொடுங்கும். மனவெளி யென்பது மனம்விரிந்த இடம் அண்டவெளியென்பது ஒவ்வோரண்டத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும்வெளி; பரவெளி யென்பது எல்லாவற்றையும் தன்னு ளடக்கியிருக்கும் வெளியாம்.

அகிலாண்ட கோடியெல்லாம் தங்கும் படிக்கு என்பது:—அனந்தங்கோடி அண்டபுவனங்கண் முற்றும் பரிணமித்துத் தங்குமாறு.

இச்சைவைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்தது எது? என்பது:—அருளைக் கருதி இச்சையைவைத்து உயிர் கட்குள் உணர்வாகி விரிந்துள்ளது எப்பொருள்?

அருள்வெளி என்பது தனது சந்நிதானமாம்; ஆகவே, தனது சந்நிதான மாத்திரத்தாலே எல்லாவுலகங்களுந் தோன்றி விரிந்து அடங்குமென்பதாயிற்று. தனது அருள் ஆதியிலொன்றாயிருந்து, பின்னர் இச்சை ஞானம் கிரியைகளாகி, முறையே மலத்தான் மூடப்பட்டுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்தற்பொருட்டு வைத்த கிருபையை "இச்சைவைத்து" என்றும், தனது ஞானசத்தியால் அவர்களது நலத்தைவிரும்பி அறிதலை "உயிர்க்குயிராய்" என்றும், கிரியாசத்தியால் அவர்களுக்குத் தநுவாதி பிரபஞ்சங்களைத்தருதலை "தழைத்தது" என்றுங் கூறினர்.

ஆன்மாவும் இச்சை ஞானம் கிரியைகளை உடையனுயினும் அவற்றை அணுதியாகிய மலம் மறைத்து நிற்கும். மெய்ப்பொருளின் சத்திகள் ஒன்றானும் மறைக்கப்படாமல் தான் அவற்றின்முகமாக ஆன்மாவுக்குக் கன்மவளவையால் போகாதிகளைக்கொடுத்து, அவற்றால் தாக்கப்படாமல் தன்னந்தானு யறிந்து விளங்கு மியல்பிற்று. இதுவே அவ்விரண்டிற்கும் வேற்றுமை எனக்காண்க.

தனது சந்நிதிமாத்திரமின்றி யாண்டும் பிறிதோரிடமின்றுதலால் "அருள்வெளிக்குளே" என்று தேற்றப்பொருளிற் கூறினர்.

"இச்சைவைத் துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்தது" என்றதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத் 1. பா 63.)

"ஒன்றதா யிச்சா ஞானக்கிரியையென் றொரு மூன்றாகி
நின்றிடுஞ் சத்தி யிச்சை யுயிர்க்கரு ணேசமாகும்
நன்றெலா ஞானசத்தி யானயந் தறிவ னாதன்
அன்றருட் கிரியை தன்னா லாக்குவ னகிலமெல்லாம்."

தன் சந்நிதியின்கண் முத்தொழில்களும் நிகழுமென்பதற்கு உதாரணம்:—

(திருவிளையாடற்புராணம் பாயிரம்.)

"பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியாணை தாங்கி
மூவண்ணதன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்னான்விளையாட்டின் வினையைவெல்வாம்.

மனவாக்கினில் தட்டாமல் நின்றது எது? என்பது:— மனத்தான் இத்தன்மைத்தென நினைத்தற்கும், வாக்கால் இன்னதென உரைத்தற்கும் இயையா வண்ணம் அதீதமாய் நின்றது எப்பொருள்?

இனம் நோக்கிக் காயத்தாலும் பற்றற் கமையாதெனவும் உரைக்க. இதனால் திரிகாணமெனும் தத்துவ மூன்றற்கும் மேலாய் நிலைபெற்றுள்ளது அப்பொருள் என்றதாம்

இத் திரிகாணங்களிலும் அப்பொருள் தங்கியிருந் தும் அப்படி தங்கியிருப்பதை யுணராமலிருப்பதுந் தவிர, அஞ்ஞான விசேஷத்தால் தட்டுப்படாமலும் கூட விருக்கின்றதெனல்.

உள்ளேநின்று சங்கற்ப விகற்பங்களைச் செய்வதால் சலம் என்றும், இந்திரியங்களைப் புறத்தே விடயங்க ளிற் செலுத்துவதால் அசலம் என்றும் கூறப்பட்ட மனம் பிரகிருதியில் தோற்றம். சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் நான்கு வாக்குகளும் விந்து வில் தோற்றம். இவையெல்லாம் பசு பாச ஞானங்க ளின் வழிப்பட்டு இயங்கிப் பின்பு பதிஞானம் மேற்பட் டெழும் எழுச்சியின்கண் கீழ்ப்பட் டடங்குமாதலால், அவற்றில் "தட்டாமல் நின்றதெது" என்றார். இஃது நின்மலதுரியம். இந்நிலையின்கண் மனச்செயலும் வாக் கின் காரியங்களும் இல்லையாய் நிற்க, மேல் அவற்றோடு சிறிதுந் தாக்கற்றதாய்ச் சிவம் அதீதமாகி நிற்கும் என்பதாம்.

வாக்கு நான்கனுள் சூக்குமை விந்துவினுள்ளே அரும் பும்; பைசந்தி இதயத்துள் மயின் முட்டையுட் சலம் போன்று மலரும், மத்திமை கண்டத்துள் சவிகற்பமா யுணரத்தக்க ஒலியாய்க் காய்க்கும்; வைகரிவாயினின்றும் செவியிற் கேட்கப்படுவதாய்ப் பொருள்தரு மொலியாய்க் கனிந்து வெளிப்படும்; இவை வாக்கின் உற்பத்தியாம்.

மனவாக்கு முதலியவற்றில் தட்டாதது என்றதற்கு உதாரணம்:—

திருவிளையாடற்புராணம் நான்மாடக் கூடலான படலம்.

"பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு
புனலல்ல வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளல்ல வினையன்றி நின்ற
வெளியென்ப கூடன் மறுகில்
பாதங்க ணோவ வளையிந்த ஞதி
பகர்வாரை யாயு மவரே."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மன வாக்கினில் தட்டாமனின்றதற்கு மற்றொரு பிரகாரமாக வுரைப்பினுமாம். அஃதாவது:—மனம் - மான தக்காட்சியும், வாக்கு-(வேதம்முதலிய வாக்காகிய) நூல்களும், இவை முதலிய அளவைகளாலும் பற்றப்படாதது என்பதாம். வாக்கினிலும் என உம்மை விரிக்க.

"ஆசிலாசார தபோதன ரின்புறு
வாசகாதீத மனோலய பஞ்சரன்."

என்றதனுலுமுணர்க.

சமயகோடிகளெலாம் தம் தெய்வம் எம் தெய்வம் என்று எங்கும் தொடர்ந்து எதிர் வழக்கிடவும் நின்றது எது? என்பது:—பல்வேறு சமயங்களெல்லாமும் தமது தமது தெய்வமென்றும், எமது எமது தெய்வமென்றும் முறையிட்டு, எவ்வெவ்விடங்களினும் ஒருவரை யொரு

வர் விடாதுபற்றி எதிர்த்து வாதித்திடுமாறும், அவ்வச் சமயங்கடோறும் அவரவர் கடவுளராய் வீற்றிருப்பது எப்பொருள்?

எல்லாமென்பதில் உம்மை தொக்கது.

'வழுக்கிடவும்' என்றதால் அவ ரவரும் சிந்திக்கவும் வாழ்த்தவும் வணங்கவும் நின்றது எனவுணர்க.

பல்வேறு சமயங்களாவன:—உலகாயதம், பௌத்தம், சமணம், மீமாஞ்சை, மாயாவாதம், பாஞ்சராத்திரம், இவை புறச்சமயம்; சைவம், பாசுபதம்,வாமம், வைரவம், மாவிரதம், காளாமுகம், இவை உட்சமயம்; இன்னும் காலேகவாத முதலிய பலவுமாம்.

இச்சமயங்கள் பலவாறு வாதிக்குந் தொடர்பனைத்தும் ஈண்டுச்சொல்லப்புகின் வரையறைப் படாமையின் அவற்றுட் சில சிலவே சுருக்கி யெடுத்துக் காட்டுதும்.

உலகாயதன் பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்றமு மொடுக்கமுமின்றி அது தானே தோன்றி யழியும் எனவும், வேறொரு கர்த்தா அதனையுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லை எனவும் வாதிக்க, சித்தாந்தி அவைகளை மறுத்துரைப்பது.

பௌத்தரிற் சௌத்திராந்திகன் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம். ஆகிய பஞ்சகந்தச் சார்பால் எல்லாந் தோற்றுமென வாதிக்க. பிறனொருவன் கருத்தாவன்றி ஒன்று நிகழாது என மறுப்பது.

காலேகவாதி காலமே கர்த்தா என்று வாதிக்க, அதை மற்றொருவன் மறுப்பது.

நையாயிக வைசேடிகர் பரமாணுவிலே பரிணமித்த பிரபஞ்சம் அழிந்து பரமாணுவான பின்னும் ஆத்மாவின் கன்மத்துக்கீடாகப் பிரபஞ்சமாகத்தோன்றி நின்று கழிந்திடும் என்று வாதிக்க, அக்கன்மமும் அணுவும் அசேதன மாதலால் முறையறிந்து தாமாகவே தோற்றுவியாது அவ்வணுரூபமும் பிரளயத்திலே யழியும் என்றும், இப்பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானகாரணம் மாயையே என்றும் வாதிக்க, மற்றொருவன் மறுத்துத் தனது கொள்கையை நிறுத்துவது. இங்ஙனம் பலவாறு வாதிக்கப் படுவனவும் மறுக்கப் படுவனவுமாம். இவை முதலியன சமயகோடிகளின் வழக்குகள்.

சைவத்திற்குத் தாண்டவ பூஷணமென்னும் மூர்த்தியாயும், பாசுபதத்திற்குத் திருநீறுஞ் சடைமுடியுந் தரித்த மூர்த்தியாயும், மாவிரதத்திற்கு என்பு மாலை தரித்த மூர்த்தியாயும், காளாமுகத்திற்குப் படிகமும் புத்திர தீபகமணியுந் தரித்த மூர்த்தியாயும், வாமத்திற்கு அக்கினியும் உபவீதமுந்தரித்த மூர்த்தியாயும், வைரவத்திற்குத் தமருகமும் சிலம்புந்தரித்த மூர்த்தியாயும், பாஞ்சராத்திரத்திற்குச் சங்கமுதலிய ஐம்படையுந் தரித்த மூர்த்தியாயும், சாத்தேயத்திற்குச் சத்திமூர்த்தியாயும், இன்னும் பௌத்தாதிகளுக்குப் பௌத்தன் முதலிய மூர்த்திகளாயும் வீற்றிருந்து, அவரவர் நினைந்த வடி

வோடுஞ்சென்று, எண்ணியாங் கெய்துவித்தும், தேகாந் தத்தில் முத்திபதங்கள் அருளியும் விளங்குவது. இஃதே அவ்வச் சமயங்களிலும் நின்றது என்பது அங்ஙனம் தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத் திருவருட்பாவும் "ஆறொன்றிய சமயங்களி னவ்வவர்க் கப்பொருள்கள்-வேறொன்றிலாதன" என முழங்குவதுங் காண்க.

எங்கணும் பெரு வழக்காய் யாதினும் வல்ல வோரு சித்தாகி இன்பமாய் என்றைக்கும் உள்ளது எது? என்பது:—இவ்வாறு யாண்டும் அறுதி பெருமையாயுள்ள வழக்காகி, எவ்வகைத் தொழிலினும் வல்லதாய், ஒப்பற்ற சித்துருவாகி, பேரின்ப வடிவாகி, எக்காலத்தும் நித்தியமாயிருக்கின்றது எப்பொருள்?

ஓரிடத்தும் ஒருகாலத்தும் ஒருவாற்றானும் அவரவிர் கொள்கைகளும், உத்தேசம், இலக்கணம் சோதனை இவை முதலியவற்றால் வாதிக்கப்படும், அநுவதிக்கப் பட்டும், தோல்வி வெற்றிகளுண்டாய்ச் சிறிதும் ஒழிவு பெறுதல் அருமையாதல் பற்றிப் 'பெருவழக்கு' என்னப்பட்டது. ஒருபொருண்மேல் இருவர் மாறுகொண்டு செல்லும் வழக்குப்போலாது, இரு அவரவரும் அங்கங்கு அவ்வக்காலத்துத் தத்தம் பல்வேறு கொள்கைகளை மேற்கொண்டு தொடர்வதாம்.

எவ்வகைத் தொழிலினும் வல்லது என்பது:—சிருட்டி படைத்தல், திதி-காத்தல், சங்காரம்-துடைத்தல், திரோபவம் - மறைத்தல், அநுக்கிரகம் - அநுக்கிரகித்தல் என்

னும் ஐந்தொழில்களும் வல்லமையுண்மை. எவ்வகைப் பட்ட தொழில்களும் இவ்வைந்தனுள் அடங்குமா றுய்த்துணர்க.

இவை தூலம் சூக்குமம் காரணம் என்பவற்றால் மூவைந்தாகும். அவற்றுள் மாயையினிடமாக உயிர்கட் குத் தநு கரண புவன போகங்களைத் தருவது படைப் பாம்.

தநு—எண்பத்துநான்கு லட்சபேதமாம்.

கரணம்—சீவன், வித்தை. சிவன் என மூவகைத்து' விடயாதிகளை அறியுந்தன்மை சீவகரணமாம்.

உயிர்கள் போகங்களை நுகர்வதற்கு முக்காலமாயும், அவற்றை வினைக்கீடாய் அளவிடுவதாயும், உயிர்கட்கு இச்சையாதி மூன்றனையும் எழுப்பும் சார்பாயும், தன்னை யும் விடயத்தையும் வேற்றுமை யறியவொட்டாமல் மயங்கச்செய்வதாயும் இருக்கின்றது வித்தியாகரணமாம்.

ஆன்மாக்கட் கிருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத் திநிபாதமும் வருவித்து அவற்றை முத்தியிற் சேர்ப்பது சிவகரணமாம்.

வித்யாகரணத்தைப் பொருந்தி நடத்தும் புவனங்கள் இருநூற்றிருபத்துநான்காம்.

போகங்களாவன:—சிவிகை குடை தேர் யானை குதி ரைகளும், அறுசுவை மாதர் கீதம் முதலியனவுமாம்.

இவைகளுக்குட் சரீரத்தையும் கரணத்தையும் யான் என்றும், புவனபோகங்களை எனது என்றும் உயிர்கள் கருதச் சுகாதிகளை யநுபவிக்கச்செய்தல் காத்தலாம்.

உயிர்களால் காணப்பட்டவற்றை ஒடுக்கல் துடைத்த லாம்.

இவற்றுட் பலநாளுழன்றும் வெறுக்காமல் ருசிப்பித் தல் திரோபவித்தலாம்.

பின்னர் நித்தியமும் அநித்தியமுமாகிய பொருள்க ளைப் பகுத்துத் தெரிவிப்பது அநுக்கிரகித்தலாம்.

இங்ஙனம் எண்பத்து நான்கிலக்க பேதமான உடல் களினிடத்தே பரமகர்த்தா ஐந்தொழில்கள் செய்வது தூலமென்றும், அத்தூலவுடலில் அவத்தைக் கருவிக ளில் ஐந்தொழில்கள் செய்வது சூக்குமம் என்றுஞ் சொல்லுவர்.

காரண பஞ்சகிருத்தியம் குருமுகமாக வழிபட்டுக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டைகூடி அநுபவிக் குவதாகலான், அம்முறையை அவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கது. இவ்வண்ணம் எல்லாம் வல்ல சத்தும், சித்தும், இன்பமும் தானேயாம்.

இங்ஙனம் சத்து, சித்து, ஆனந்தமாகிய தனக்குச் சச்சிதானந்தனெனப் பெயராம்.

"என்றைக்குமுள்ளது" எனவே அப்பொருளில்லாத காலமில்லை யென்றாயிற்று.

மேல் கங்குல் பகல் அற நின்ற எல்லை உளது எது? என்பது சத்திநிபாதத்தின்கண் இரவு பகலும் இல்லையாக நின்றதொரு நிலைக்களத்தே தானேயாயுள்ளது எப்பொருள்?

'மேல்' என்பது வினை ஒப்பு மல பரிபாகத்துக்கு மேற்பட்ட இடம். அதுவே சத்திநிபாதமாம்.

'ஆன்மா' பயனின் முயற்சிகளையும் தேகபோகப் பற்றுக்களையும் முற்றத்துறந்து பிறிதொரு பயனையுங் கருதாமல் தத்துவங்களைச் சடமென்றறிந்து கழன்று, சத்தும் அசத்தும் பகுத்துணர் சத்தாயது ஆன்மாவென்றும், அவ்வாறு காட்டியது அருளென்றும் உள்ளுணர்ந்து, அவ்வருளைப் பற்றுதலாலும், நிட்டையிற் பெயராது நிற்றலாலும், முறையே மாயை கன்மங்களுக் கிடமாகிய சகலாவத்தையையும் ஆணவத்துக்கிடமாகிய கேவலாவத்தையையும் நீங்கின இடமாகிய சுத்தநிலையின்கண் போதஞ் சிறிதுந்தோன்றாமல் நிற்க, பலகோடி சூரியர் ஓரிடத் தொருங்கு தோன்றினாற்போல நீக்கமற நிறைபே ரொளியாய்ச் சடசித்துக்களின் உள்ளும் புறம்புமாகிப் பூரண நிரவய நிட்கள சொரூபமாக எங்கெங்கும் பரந்து விளங்கும். இச் சுத்தநிலையே இராப்பகலற்ற இடமென்றும், மறப்பு நினைப்பற்றவிடமென்றும், இன்னும் பலவாறாகவும் பெரியோர் கூறுவர்.

இவ்வெல்லைக்கண் மேலீடாய்நின்ற திருவருட்போகத்தையும், சிவத்தையும் எதிரிட்டுக்காணும் தற்போத நீங்

கிச் சிவயோகமெய்துதல் முத்தான்மாக்கட் கியையு மென வேதாகமங்கள் கூறுவனவாம்.

இவ்வெல்லையே தாதநெறி முதலிய நான்கு நெறி களுள் சன்மார்க்கநெறியாம், மகாமலப் பிணிப்புக் கட் டறுத்துச் சிவானந்தப் பெரும்பேறு மருவிப் பாச இரி வும் பதியிற் புகலுமின்றி ஒருநிலையாம் இயல்பு.

இதுவே ஞானவரம்பும், மௌனாரம்பமும், பேசா வநுபூதி பிறந்தவிடமுமாம். (உதாரணம்)

(கொன்றைவேந்தன்)

"மோனமென்பது ஞானவரம்பு"

(கந்தரநுபூதி)

"தூசாமணியுந் துகிலும்புனைவா
ணேசாமுருகாநின் தன்பருளா
லாசாநிகளந் துகளாயினபின்
பேசாவநுபூதிபிறந்ததுவே."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

தனக்கு வழித்துணையாகக் குடும்பபாரம் தலைக் கொண்டு அதன் பாதுகாப்பி னேக்கத்தால் நெடுங்கால மறிவுமழுங்கி, இனி-எக்காலத்தில்யாண்டு ஓர்சுகங்கூடப் பெறுவலென் றேக்கமுற் றுள்ளயர்ந்து நோக்கி யிருந்த வன், தனதோர் நல்வினையுளதாக; ஒருநகரின்க ணிருந் தாங்கெய்திய முதியோனை யெதிர்ப்பட்டு வணங்கிக் குறையிரத்தலும், அன்னோனிரங்கி, "அஞ்சலை எனது அறுஜையாற்றுன் அந்நகர்க்க ணெய்துதியாயின் அந்நக

ராதிபதி தயவினுற் சுகமேவாழ்வை" என வுபகரித்து வழிப்படுத்த தானு மம்முதியோனேப் பணிந்து வழிக் கொண்டு, இடையிலுள்ள பல மிருகாதிகளடர்ந்த மலே காடு யாறு கவர்நெறிகள் யாவும் பிற்பட அரிதிற் கடந்து சென்று அங்கரினெல்லேக்கண ணுகலும், ஆண்டுள்ள செல்வக்கிளர்ச்சியை நோக்கி நோக்கி வியந்து, அந்நகரை யணேந்து, மந்திரத் தலேவ னுதவியாற் புரவலனேக் கண் டிறைஞ்சி, அவன் தயவுபெற்று, அவன் அரசிய னெறி நின்று நீடுவாழப் பெற்ருேனுகி அங்கணியங்குங்கால், நேர்படுகின்ற நகரின் எல்லேயை நோக்குந்தோறும் இது தொடங்கியன்ருே நமக்குச் சுகோதயப் பேறுண்டாயிற் றென்று அதன் பெருமையைக் கருதி அவ்வெல்லேயை வந்தித்தல் செய்வானுக.

இக்கருத்தேபற்றிப் பெரியோர் கோயில் முதலிய திருப்பதிகடோறு மெய்தியக்கால் அத்தலங்களின் திரு வெல்லேயை முன்னர் வணங்கு மியல்பை அடியார் புரா ணங்தோறும் புராணகர்த்தர் கூறியிருப்பது அம்முறை பிறழ்வின்றி, முத்தியி னெல்லேக்கும் முத்திப்பதிக்கும் அணுக்கமான அநுசந்தான முள்ளதால், "எல்லே யுளது" என அக்குறிப் புண்மை புலப்படுத்துவான் நூலாசிரி யரும் போற்றினர்போலும்.

"அதுவே கருத்துக்கு இசைந்தது" என்பது:—அவ்வா ருய மெய்ப்பொரு ளுணர்ச்சியே பதிவர்க்கம் பசுவர்க்கங் களின் கருத்தெவற்றிற்கும் ஒப்பமுடிந்தது.

"அதுவே கண்டன எலாம்" என்பது:—அம்மெய்ப் பொருளே தூல சூக்குமங்களாற் காணப்பட்ட பூத பௌதிகங்களாகிய விடய பதார்த்தங்க ளனைத்தும் ஆத லால்,

இஃது அசுத்த நிலையில்காணப்படுவதாகிய ஞேயமாம். ஆகவே சுத்த நிலையிற்காணப்படும் ஞேயமும் ஒன்றுண் டென்பதாயிற்று. இச்சுத்தநிலை மேற்கூறிய திருவரு ளையே கண்ணாகக்கொண்டு யாண்டுங்காணப்பட்டவனைத் தும் சிவமேயாகவும், பிறிதொன்றின்றாகவும் காண்ப தாம். உதாரணம்:—

"நவிலுங்கால்மேல்கீழ் நடுபக்கமெங்கும்
சிவமொழிய வேறில்லைதேர்."

என்பதனானும்,

"பார்ப்பனவெல்லாம் பரமாயறிதல்
சீர்படுபேரறி வுடையோர்திறனே."

என்பதனானும்,

சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா-30

"அறியாமை யறிவகற்றி யறிவி னுள்ளே
யறிவுதனை யருளினா னறியாதே யறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடுங்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாகிற்

பிரியாத சிவன்றனே பிரிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெலாந் தானய்த் தோன்றி
நெறியாலே யிவையெல்லா மல்ல வாகி
நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார ஞயே."
மற்றும் வருவனவற்ருனுங் காண்க.

"மோனவுரு வெளியது ஆகவும் கருதி அஞ்சலி செய்குவாம்" என்பது:—அம்மெய்ப் பொருளை மௌனரூபமான வெளியீடாகவும் தியானித்துக் கைகூப்பி வணங்குதல் செய்வாம். எ-று.

"வெளியது" என்பதில் "அது" பகுதிப்பொருள் விகுதி; "வெளியதாகவும்" என்றதால் எங்கும்! பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி யருளொடு நிறைந்ததாகவும், இச்சைவைத் துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்ததாகவும், தட்டாமனின்றதாகவும், வழக்கிடவு நின்றதாகவும், என்றைக்கும் உள்ளதாகவும், எல்லையுளதாகவும், அதுவே கண்டன வெலாமாகவும், தனித்தனிக் கருதி அஞ்சலி செய்குவாம். அன்றியும் கடையிற் கூறியவாருகவும் கருதி அஞ்சலிசெய்குவாம் எனவும் உரைக்க.

இவ்வாறு கூறியவாற்ருன் ஆதாரங்க ளனைத்திற்கும் அதீதமாகிய நிராதாரப் பரமகுருவை [தக்ஷிணமூர்த்தியை] அஞ்சலி செய்தமை கண்டுகொள்க.

அதுவன்றி இந்நூலாசிரியர் தாம் சொல்லப்புகுந்த சுருதி குரு அநுபவங்களையும் அவற்றின் பயனையும் அருட்சார்பாய் நின்று ஒருவாற்ரு லுணர்த்துவதாகிய

இந்நூல் இனிது முடிதற்பொருட்டு "ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்" என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் "எண் குணமுங்காட்டி" "சௌபான பக்ஷங்காட்டி" மந்திர சிக்ஷை சோதிடாதி மற்றங்க நூல்வணங்க மௌன மோலி யயர்வறச் சென்னியில் வைத்து ராசாங்கத்தி லமர்ந்தது வைதிக சைவமழகிதந்தோ!" இதுவன்றித் "தாயகம் வேறில்லை இல்லை அருளைக் காட்டத்தக்க நெறி யிந்நெறியேதான் சன்மார்க்கம்" என்றும், சின் மயானந்தகுரு என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் "சித்தாந்த முத்தி முதலே" என்றும், இன்னும் பலவிடங்களினும் பழிச்சுதல்செய்தபடி இவ்வாசிரியர்க்கு வேதாந்தத்தெளி வாகிய சித்தாந்தமே சிறப்புடைத்தாதலால் அஃ தொன்றே உடன்பாடென்பது பெறப்படுகின்றது.

சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா-15. 16.

"வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்
ஆதிநூ லநாதியம லன்றருநூ லிரண்டு
மாரணநூல் பொதுச்சைவ மருஞ்சிறப்புநூலா
நீதியினு லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு
நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள் வேதாந்த
தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூ [த்
திகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்."

"சித்தாந்தத் தேசிகன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
செனனமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக

வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து
முத்தாந்தப் பதமலர்க்கீழ் வைப்ப னென்று
மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்கராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி."

"மௌன உருவெளி" என்பதிற் * குடிலை ஆகிய மூல மநு ‡ வினின்றும் சிவம் சத்திகளின் திருநோக்கத்தால் வெளிவந்தருளிய முதற்கடவுள் என்பதும் அமைந்து கிடத்தலின், தொல்லோர் வழக்கின்படி தாமும் மெய்ப் பொருளை அம்முதற் கடவுளாகவும் கருதி அஞ்சலிசெய் தனர் என உரைத்தலு மமையும்.

யோகிகள் மூலமநுவை மௌனக்கரமென்றும் மூங்கை எழுத்தென்றுங் கூறுவர். உதாரணம்:—

திருமந்திரம்.

"ஊமையெழுத்தொடு பேசுமெழுத்துறி
லாமையகத்தினி லஞ்சுமடங்கிடு
மோமயமுற்றது வுள்ளொளிபெற்றது
நாமயமற்றது நாமறியோமே."

முதற்கடவுளாகிய மூத்த பிள்ளையார் மூல மநுவி னின்றும் வெளிவந்தருளிய வரலாற்றை விநாயக புரா ணத்திற்கண்டு கொள்க.

---

* பிரணவம். ‡ மந்திரம்.

அன்றியும், இந்நூலாசிரியர் மேலே "மௌனகுரு வணக்கம்" என்னுந் தொடர் நிலைக்கண் "மூலன் மரபில் வரு மௌனகுருவே" என்று தமது ஆசிரியரை வழிபடு கின்றாராகலின், அத்துணை யியல்பு வாய்ந்த சிவமே தம் மையாட் கொள்வான் திருவுளங்கொண்டு மேற்கூறிய திருமூலநாயனார் மரபிற் குருவடிவாய் எழுந்தருளிவந்து தமக்குப் பந்தமோசனஞ் செய்வித்தமையை யுட் கொண்டு, அவரை ஈண்டும் வணங்குதல் செய்தபடி என் பதுங் காண்க.

இங்ஙனம் குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துவது உள் ளுறை யணியாம்.

திருமூல நாயனார் ஸ்ரீகயிலாயத்திலே ஸ்ரீ நந்திதேவ ரது அருள்பெற்று அணிமாவாதி அட்ட சித்திகளினும் வல்ல சிவயோகியார். அகத்திய முனிவர்பாலுள்ள நட் பினால் அவருடன் சிலநாள் வசிக்கவேண்டிக் கயிலையினி ன்றுங் காசி சிதம்பர முதலிய அங்கங்குள்ள தலங்களைத் தரிசித்து வந்து, திருவாவடு துறைக்கண் பரமசிவத் தைப் பணிந்து; அத்தலத்தின்கண் வசிக்க விரும்பிக் காவிரிக்கரைச் சார்பிலுள்ள வனத்தில் வரும்போது, அங்கு தம்மை மேய்த்திருந்து அந்நாளிற் காலஞ் சென்றுவிட்ட மூலன் என்னும் பெயருடைய வோரிடை யனைச் சூழ்ந்து கதறிக்கொண்டிருந்த பசுமந்தையைக் கண்டிரங்கி, அவற்றின் றுயர் நீக்கற்பொருட்டுத் தமது

யாக்கையை ஓரிடத்திற் சேமித்துவைத்து, அவனுட லிற் பிரவேசித்துப் பசுக்களையன்று முழுதும் மேய்த்து, பின்பு அதனத னிடங்களில் அவற்றைப்போக்கி, கணவ னிறந்தது தெரியாத இடையன் மனைவி வந்தழைக்கவும் மறுத்துவிட்டு, தாம் சேமித்து வைத்தவிடத்திற்போய் பார்க்க தமதுடல் அங்கில்லாமை கண்டு அது பரமசிவத் தின் அருளென் றுள்ளுணர்ந்து, தாம் பிரவேசித்த யாக்கையொடு சென்று, ஆவடுதுறைக்கண் பரமசிவத் தைத் தரிசித்து, கோயிலின் மேற்பாலுள்ள அரசமரத்தி னிழற்கணமர்ந்து ஆகமங்கள் கூறுகின்ற சரியையாதி நான்குபாகங்களையும், ஆண்டுக்கொரு பாசுரமாக மூவா யிரந் திருமந்திரஞ் சொல்லி யருளினர். அவரது திரு மரபிற் றோன்றிய மௌனகுரு சுவாமிகளின் மாபி னரே இந்நூற்கருத்தராகிய தாயுமான முனிவர்.

"எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்தபூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்ததும்" "இச்சை வைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்ததும்" "மனவாக்கினிற் றட்டாமல் நின்றதும்" "எங்குந் தொடர்ந்துளதிர் வழக்கிடவு நின்றதும்" "யாதி னும் வல்லவொரு சித்தாகி இன்பமாய் என்றைக்கும் உள்ளதும்" கங்குல்பக லறநின்ற எல்லை யுளதும், ஆகிய இவ்வறுவகைத் தன்மைத்தாய பொருளென்றே ஞேயத் தழுந்தின சீவன்முத்தர் கண்டனவெலா மாகுமாதலின், அதனை "மௌனவுரு வெளியதாகவும் கருதி யஞ்சலி செய்குவாம்" என முடிக்க.

இவ்வாறனையும் வாய்பாடுகளாகக்கொண்டு நான்முகத்தில் 'பரிபூரணானந்தம்' என்னுந் தொடர்நிலை முதல் "சிற்சுகோதய விலாசம்" என்ப திறுதியாகிய பன்னிரு தொடர் நிலைகளினும், அதன் வியாபக இலக்கணங்களை ஒவ்வொன்றிற் கிவ்விரண்டாக ஒருவாறு குறிப்பித்து, அம்மெய்ப்பொருளைப் பழிச்சல் செய்கின்றாரென்க.

அப்பன்னிரண்டின்மேற் கூறும் "சிதம்பர ரகசியம்" என்னும் தொடர்நிலையில் வத்துநிண்ணயமும்; ஏனைத் தொடர் நிலைகளில் அதனைச் சார்ந்த பன்னெறிகளுங் கூறினர்.

அம் மெய்ப்பொருள் இவ்விதத் தன்மைத்தாய் விளங்குவதென்று நவன்றதால் இது பொருட்டன்மையணி. பொருள்வகை பின்னர்க் கூறுதும்.

இறைவன் ஆன்மாக்க ளுய்யும்பொருட்டுக் கடாக்ஷித்தருளிய வேதாகம நெறியைப் பற்றாதார்க்கன்றி, அந்நெறியைப் பற்றியவழி உளதாகும் தத்துவஞானமுடையார்க்கு, தியான சமாதிகளாற் சீவன் முத்தத்துவப் பேறு கைவந்துள்ள தாயுமானமுனிவர், தமது சிவானந்தானுபவத் தேர்ச்சியை ஒருவாறு புலப்படுத்துவான் எடுத்துக்கொண்ட இம்முதற்செய்யுள், சொற்கள் வாளா விரியாமையும், பொருள்கள் விபரீத ஐயங்கட் கிடமாகாமையும், சிரவணஞ் செய்வார்க்கு இன்பந்தருகையும், சீரிய சொற்களுடைமையும், சந்தச் சுவையுடைமையும், ஆழிய கருத்தைக்கொண்டிருக்கையும், காரண காரிய

முறைகளை யுடைமையும், சான்றூர் ஆட்சியோடு மாறு படாமையும், சிறப்பாகிய பொருட்பேற்றைப் பயத்த லும், உதாரணமுடையதாதலும் ஆகிய பத்தழகோடுங் கூடி நிற்கின்றது காண்க.

---

2 - வது பாடல்

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினு
லுடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனுன்ஞான
சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடி வருடித்ததெனவன்பர்
கண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலைநங்
கடவுளைத்துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசி மறையனந்தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். 2

"ஊரோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:— ஊர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

பல்லாயிரகோடி அண்டங்களிலும் சேய்மை அணிமை நடுவிற் பலவேறு வகையாய் அளவில்லனவாய் உள்ள ஊர்களாம்.

"பெற்றபேரோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—அவை கொண்டுள்ள பேர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங் கள்;

மேற்கூறிய வூர்கள் பலவற்றுள்ளுந் தோன்றுந் தேகி களையும் பேர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்க ளெனினுமமையும்.

"சுற்றும் உரவோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—தேகி களைச் சூழ்கின்ற உறவாதிகளோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

உறவினராவோர் ஒருவரை யொருவர் சூழ்ந்து நத்தி யிருப்பதால் 'சுற்ற முறவு' எனப்பட்டனர்.

'சுற்றும்' உறவு என்றதால் அளவில்லனவாகிய பகை யும் நொதுமலும் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க. உறவாதிக ளாவன:—மனைவி,மக்கள்,தாய், தந்தையர் முதலிய பலர்.

"வினையினால் உடலோ அனந்த (பேதம்)" என் பது:—வினைகள் காரணமாகத்தோற்றும் உடல்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

'வினை' நல்வினை தீவினையென விருவகையாம். வினை யினாலன்றித் தேகமெடுப்பதில்லையாதலால் 'வினையினால் உடல்' என்றனர்.

உள்ளம் முதலியவற்றின் விகாரமே யிருவினைக்குங் காரணம்; அவ்வினைகளே பிறப்பிறப்பிற்குக் காரணம்; இவை மேல் நடு கீழ் ஆகிய மூவுலகத்தினும் தோற்றிக் கெடுவனவாம். தரு எண்பத்து நான்கிலக்க யோனி பேதமென வரையறுக்கப்பட்டதேனும், ஒவ்வொரு பேதத்தினும் எண்ணிறந்த உடல்கள்தோன்றி அழிவன வாதலால் 'உடல் அனந்தம்' என்னப்பட்டது. தரு எண் பத்து நான்கிலக்க யோனிபேத மென்பதற்கு உதா ரணம்:—

சிவஞானசித்தியார்

"அண்டசஞ்சுவேதசங்க ளுற்பிச்சஞ்சராயுசத்தோ
டெண்டருநாலெண்பத்து நான்குநூறுயிரந்தா
னுண்டுபல்யோனியெல்லா மொழித்துமானுடத்துதித்த
கண்டிடிற்கடலைக்கையா னீந்தினன்காரியங்காண்." [ல்

"செயும் வினையோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:— அவ்வுடல்களோடு கூடியவுயிர்கள் செயுஞ்செய்கைகளோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல், ஓம்பல், பயிறல்,பயிற்றல், பொருந்தல், பொருத் தல், ஈட்டல், உழுதல், உழுது வித்தல், காத்தல், அழித் தல், விரும்பல், வெறுத்தல், எதிர்த்தல், நள்ளுதல் முத லிய பலவேறு வகைப்படுவனவாம். மனமிலய மாகு மளவாம் செய்வினைக ளளவுபடாமையின் அனந்த மாயின.

"கருத்தோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—தேகிகள் பலவாறு கருதும் எண்ணங்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

அவற்றை யீண்டு விரிக்கிற் பெருகும். தேவாரத் திரு வருட்பாக்களிற் பரக்கக் கண்டு கொள்க.

"உண்பதுநாழி யுடுப்பது நான்குமுழம்
எண்பதுகோடி நினைந்தெண்ணுவன"

என்னும் ஔவையார் வாக்கானும்,

"ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல"

என்னும் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் இயற்றிய விருத்தியானுங் கண்டுகொள்க.

செயுஞ் செய்கைகள் தேகாதி யவயவங்களாலாம், கருதும் எண்ணங்கள் மனுதி யந்தக் கரணங்களாலாம்.

இவ்வினைகளுங் கருத்துகளும் யோகமுயற்சியையும் அக்கருத்தையு நோக்குங்கால் பயனில்லனவாய்க் கழியும்.

"பெற்ற பேர் சீரோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:— மேற்கூறிய ஊர் முதலியவற்றைத் தத்தம் வினைக் கீடாய்ப் பெற்றவர்களது செல்வ முதலியவையோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களாம்;

செல்வ முதலியவற்றின் எதிராகிய வறுமை முதலிய பேதங்களுங் கொள்க.

"சொர்க்கமோ நரகமுமோ அனந்தபேதம்."

என்பது:—(தேகிகள் அவ்வவ் வந்தத்தி லடையும்) முத்திபதங்களும் நரகங்களும் தனித்தனி அளவில்லன வாகிய பேதங்கள்;

சொர்க்கநரகங்கள் புண்ணிய மிகுதியானும் பாவ மிகுதியானும் அடையப் பட்டவையாம்; ஆகவே, நடு வாகிய கன்மபூமி அவ்விரண்டனையும் சமமாக அநுபவிக் கும் இடமென்பது காண்க.

சொர்க்கங்களாவன:—இந்திரன் முதலிய இறைவர் பதங்களாம்.

நரகங்களாவன:—கனிட்ட பாதலங்கட்கும், அசுர கண்டம் சர்ப்பகண்டம் இராக்கதகண்டம் இவை ஒவ் வொன்றும் மும்மூன்றாயுள்ள ஏழு பாதலங்கட்கும் கீழே அடுக்காயுள்ள இரௌரவம், கும்பிபாகம், அபி சிகம் முதலிய அநேக பேதங்களாம்.

செய்கையுங் கருத்து மளவில்லனவாதலின் அவற்று லடையும் பலனாகிய சொர்க்க நரகமு மளவில்லனவாம்.

"நற்றெய்வமுமோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:— (அவரவர்களும் பூசித்துப்போற்றி அங்கங்கும் வழி பாடு செய்யும்) நன்மையுள்ள தெய்வங்களோ அளவில் லனவாகிய பேதங்கள்;

தம்மை வழிபடுகின்றார்க்கு இயன்றவாற்றாற்பேற்றை யளிக்கின்ற உண்மைநோக்கி 'நற்றெய்வம்' என்றார்.

பரமார்த்தமாய தெய்வம் ஒன்றேயாயினுந் தேகிகள் பல வேறுவகையாகியும், அவர்கள் மனோவாக்குக் காயங்களால் அர்ச்சிக்குங் கர்மம் அளவிலாப் பேதங்களை யுடையனவாகியு மிருக்கையால், அவ்வவற்றிற்கேற்பச் சுகதுக்கங்களை யூட்டு நிமித்தம் பகவான் திருவிளையாடலாக அனந்த கரும காண்டங்களை நியமித்து அனந்த வுருவங்களைக் கொண்டிருத்தலால் 'தெய்வமுமனந்தம்' என்றூர்.

"திகழ்கின்ற சமயமுமோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:- (முடிவுபெறுமல் அங்கங்கும்) விளங்காநின்ற சமயங்களுமோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களாம்;

அவ்வச் சமயங்களும் வாதிக்கப்பட்டு ஒழிவு கூடாமல் அனந்தமான அளவைகளைக்கொண்டு நிற்கின்றன; ஆதலால், "திகழ்கின்ற சமயமும்" என்றூர். உதாரணம்:—

அவிரோத உந்தியார்.

"ஒன்றேடொன்றேவ்வா மதங்களொன்றிறுற்
பொன்றுவதில்லையே லுந்தீபற
பொய்யென்பதெத்தைநாமுந்தீபற."

பூர்வத்திற் சமயங்க ளறுவகையா யிருந்தன. உதாரணம்:—

திருமந்திரத் திருவருட்பா,

"ஒன்றதேபேரூர் வழியதற்காறுள
தென்றதேபோலு மிருமுச்சமயங்க

ணன்றிதுதீதிது வென்றுரைமாந்தர்கள்
குன்றுகுரைத்தெழு நாயையொத்தாரே."

என்பதனாலும்,

"முதலொன்றானை முதுகுடன்வாலுந்
திதமுறுகொம்பு செவிதுதிக்கைகான்
மதியுடனந்தகர் வகைவகைபார்த்தே
யதுகூறலொக்கு மாறுசமயமே."

என்பதனானு மறிக. இவை அகச்சமயமெனக்கொள்க.

பிற்காலத்தில் இச்சமயங்களி னின்றும் பலவேறு புறச்சமயங்கள், அகப்புறச்சமயங்கள், புறப்புறச்சமயங்கள் முதலிய வுற்பத்தியாகி யொவ்வொன்றினின்று மனேக சமயங்களுண்டாகி யிருத்தலான் 'சமயமு மனந்தம்' என்றார்.

தெய்வபேதமும் சமயபேதமும் சிற்சில முன்ன ருரைக்கப் பட்டன.

"அதனால்" என்பது:—(இங்ஙனம் மேற்போந்த ஊர் முதலியவைகளின் ஒவ்வொன்றின் பேதங்கள் எண்ணில் அடங்கரியனவாயிருக்கும்) தோன்மையினாலே,

"ஞான சிற்சத்தியால் உணர்ந்து" என்பது:— ஞானமே திருமேனியாகியும் உயிருக்கு ஒளியாகியு மிருக்கும் சிற்சத்தி யருளால் மேற்கூறிய விடயங்களை யும் இனிச் சொரூபத்தையும் பாகுபாட்டாலறிந்து,

அநாதியே ஆன்மாவை இருவகை மறைப்புக்களாய் விஷய சொரூபங்களை மறைத்துள்ளது ஆணவமலமாம். ஆணவத்தினிலக்கணம் சித்தியாரிற் றெற்றெனக்காண்க.

உயிர்க்குப் பரிபாகமேறுவான் தநுகாரணாதிகளைக் கொடுத்து முன்னர் விடயமறைப்பை நீக்கவும், பின்னர்ச் சுருதியாற் சொரூப மறைப்பை நீக்கவும் அவ்விருவகை ஞானங்களையுந் தருவது அருட்சத்தியே யாகலாற் 'சிற் சத்தியாலுணர்ந்து' என்றது.

எனவே, அவ்வுயிர் உணர்த்த உணரு மாத்திரையே யன்றித் தனக்கென வேறொரு சத்த மில்லாததான சிற் றறிவினதா மாகலான் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. கூறவே நித்தா நித்தப் பொருள்களை அருண்முன்னிட்டாயறிந்து என்பதாம். இவ்வாறுணர்தல் சீவன் முத்தத்துவமாம். உதாரணம்;

அவிரோதவுந்தியார்

"பல்சித்திமுத்தி பானலடைதலாற்
றொல்சீவருமுள ருந்தீபற
சுதந்தரகினரென் றுந்தீபற,"

(சிவஞானசித்தியார், சூத் - 8. பா—28.)

"சூரியகாந் தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோல்
ஆரியனு மாசான்வந் தருளாற் றோன்ற
வடிஞான மான்மாவிற் றோன்றுந் தோன்றத்

தூரியனுஞ் சிவந்தோன் றுந் தானுந் தோன் றுந்
 தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன் றும்
நேரியனுப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கும்
 நின் றநிலை யெல்லாமு நிகழ்ந்து தோன் றும்."

"கார் அனந்தம் கோடி வருட்டித்தது என" என்பது:- அளவில்லனவாகிய மேகசாலங்கள் ஒருங்குசேர்ந்து ஏக காலத்தில் இடையரூமற் பொழிந்தனபோலு மென்னும் படி,

"அன்பர் கண்ணும் விண்ணும் தேக்க" என்பது:— அன்பர்கள் கண்களும் அவைநாடும் ஞானுகாயமுந் தேங்குமாறு.

"கருதரிய ஆனந்தமழை பொழியும் முகிலே" என்பது:—நினைத்தற் கியையாத ஆனந்தப் பெருமழையை விடாது பொழியாநின்ற நிலைமைத்தாய முகிலே.

"அன்பர் கண்ணும் விண்ணுந் தேக்கப்" பொழியு மானந்தமழையை யேனையோர் மனத்தினுலேனு மதித் தலு மரிதாகலான் "கருதரிய" என்றூர்.

சம்வர்த்தம் முதலிய ஏழுமேகங்களும் மணி முதலிய வன்றி ஆனந்தமழையைப் பொழியமாட்டாவாகலானும் இது அவை போலாது கருணைமழையைப் பொழிவ தாக லானும், இம்மழை பொழியக்கண்ட அன்பர்க்கு ஒரு நினைவுமுண்டாய்ச் சலியாதாகலானும். "கருதரிய ஆனந் தம்" என்றூர்.

இவ்வாறு வருவது அற்புத உருவக அணியாம்.

கைம்மாறு எதிர்பாராது நீரைச்சொரிந்து உலகுயிரைக்காக்கும் மேகம்போல அருண்மழையைப் பொழிந்து ஆன்மகோடிகளை யீடேற்றலால் "முகிலை" என்றார்.

"நம் கடவுளை" என்பது:—நமது கடவுளை.

"கடவுள்" என்பது எல்லாவற்றையுங் கடந்துள்ளதாகலாற் காரணக்குறியாயிற்று.

எல்லாவற்றையும் கடந்துள்ளதாவது:—பூத முதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் பிரகிருதியி லொடுங்க, புருடதத்துவ முதலியன மாயையி லொடுங்க, சுத்த வித்தை முதலியன விந்துவிலொடுங்க, சத்தி சிவங்களின் கூறுகிய அபரவிந்து அபரநாதங்கள் சுத்தமாயையி லொடுங்க, இவையெல்லாங் கடந்து நின்றது சுத்தசிவம் ஆதலால் கடவுள் என்னப்பட்டது உதாரணம்:—

(சிவஞான சித்தியார் சூத்திரம்-2, பா-72.)

"மொய்தரு பூத மாதி மோகினி யந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும் புகன்ற
மெய்தருஞ் சைவமாதி யிருமூன்றும் வித்தை யாதி
மெய்துதத்துவங்களையுமொன் றுமின்றெம்மிறைக்கே."

ஞேயத்தழுந்தின சிவன் முத்தரான தம்மைப்போலச் சிவசந்நிதி யநுசந்தான முடையோரையும் உள்ளிட்டுக் கொண்டு "நமதுகடவுள்" என்று சுதந்தரித்துக்கூறினர்.

அங்ஙனங் கூறின் சங்கற்ப விகற்பங்கள் தோன்றுமே யென்னும் பேதம் சிறிது மில்லாராகலால்,உடைமையை உடைப்பொருளாக "நமது" என வுபசரித்தனர். அன்றி மலபரிபாகத்தின்மேல் ஞானம்பிரகாசித்துச் சதாசாரி யன் அருளால் நிட்டை கைகூடிச் சீவன் முத்தராய் விகற்பமின்றி ஓடும்பொன்னும் ஒப்பக்கண்டு, மெய்ப் பொருளின் வியாபகத்தில் வியாப்தமாகப் பொருந்தி அதனை நீங்காமலுடைந்தையாய் அதனையே நோக்கி யிருக்கை அவர்க்கியல்பாதலால், அவ்வாறு கூறவுங்கூடும் எனக்கோடலுமொன்று. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா. 29.)

"மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத் திநிபாத
மேவுதலு ஞானம்விளைந் தோர்குருவி னருளாற்
புக்கனுட்டித் தேநிட்டை புரிந்துளோர்கள்
பூதலத்திற் புகழ்சீவன் முத்த ராகித்
தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்
றமனியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரனோ
டொக்கவுறைந் திவனவனை யவனிவனை விடாதே
யுடந்தையாய்ச் சிவன்றேற்ற மொன்றுமேகாண்பர்."

"துரியவடிவை" என்பது:—துரியஞான சொரு பத்தை.

எல்லாவற்றையும் தன்னியல்பானேயறிந்து, ஆன்மாக் களை அறிவிக்குமதே துரியஞானமாம், துரியம் மேலான

ஞானமாம். நின்மலாவத்தையிலே தற்சொரூப தரிசனந் தோன்றுவது துரியம்: அஃது அறிவே மயமாயிருத்த லாம். இவ்வாறு தோற்றுவித் தருளியதாகலின் "துரிய வடிவு" என்றார். உதாரணம்:—

(திருமந்திரத் திருவருட்பா.)

"அறிவறி கின்ற வறிவு நனவா
மறிவறி யாமை யடையக் கனவா
மறிவறி வல்லறி யாமை சுழுத்தி
யறிவறி வாகு மான துரியமே."

என்பதனானும்,

"சிவமா யவமான மும்மலந் தீரப்
பவமான முப்பாழைப் பற்றறப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானனந் தத்தே
துவமார் துரியஞ் சொரூபம தாமே."

என்பதனானும்,

"பரம குரவன் பரமெங்கு மாகித்
திரமுற வெங்கணுஞ் சேர்ந்தொழி வற்று
நிரவு சொரூபத்து ணீடுஞ் சொரூப
மரிய துரியத் தணைந்து நின்றானே."

என்பதனானுங்காண்க.

"பேர் அனந்தம்பேசி மறை அனந்தம் சொலும்" என் பது:—அளவில்லனவாகிய அபிதானங்களை யெடுத்து எண்ணிலவாகிய வேதாகமங்கள் ஏத்தாநின்ற,

பேரனந்தமாவன:—நிர்க்குணம், நிராமயம், நிரஞ்சனம், நிராலம்பம், நிர்விடயம், நிட்களம், அசங்கம், நிர்வசனம், நிர்த்தொந்தம், நித்தம், முக்தம், தற்பரம், விசுவாதீதம், பரிபூரணம், சயம்பு, சிவம், பதி, பரம், அபரம், பராபரம், அந்நியம், அநந்நியம், தற்பதம், பரபதம், அநுபூதி, பரமாகாயம், அற்புதம், நிரதிசயம், தேசோமயம், சின்மயம், சிற்பரம், ஆதி, அநாதி, ஏகம், அநேகம், அகண்டம், பரஞ்சோதி, மாயாதீதம், சுகாதீதம், வன்னிரேதா, சத்தியன், அரு, உரு, புருடன், புருட்டுதன், புருகூதன், மெய், சத்து, பரமான்மா, பரதத்துவன், பரப்பிரமம், யாகமுதல்வன், மும்மண்டலேசன் முதலிய பலவும், பலவேறு சமயிகள் கூறுவனவும், அன்பர்கள் துதிப்பனவும் ஆம்.

மறையனந்தமாவன:—நான்கு வேதங்கள், அவற்றின் சாகைகள், இருபத்தெட்டு மூல ஆகமங்கள், இவற்றின் பிரிவுகள், உபாகமங்கள், இவற்றின் பகுதி விகுதிகள் முதலியவையாம். தாரகம் காயத்திரி முதலியன பகுதிகளும், அங்கம், கலைகள் முதலியன விகுதிகளும் ஆம்.

“மறை அனந்தம்” என்பதற்கு உதாரணம்:—

“இன்னவை யிரண்டு மிவனருள் வலியா
 லீன்றநான் மறையையந் நான்கும்
பின்னிவ னருளா லளவில வான
 பிரணவ மாதிமந் திரமும்

அன்னவா றுன தாரகத் தகார
மாதியக் கரங்களு முதித்த
சொன்னவக் கரத்திற் சிவாகம நூலிச்
சுரவர னடுமுகத் துதித்த."

தேசிகள் பக்குவத்திற் கேற்பக் கடவுணிலே பலவாக வேதங்கள் சொல்லி யிருத்தலின் "மறையனந்த மாகச் சொலும்" எனப் பொருள்கோடலுமொன்று உதாரணம்:

(அஞ்ஞவதைப்பரணி.)

"பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப்
பட்டதொரு பொருளினையாம் பணிதல் செய்வாம்."

(அவிரோதவுந்தியார்)

"சுருதிகள் சொல்பல் சமயத் துணிவுமப்
பரசிவ பந்தமென் றுந்தீபற
பகர்நாமம் வேறுவே றுந்தீபற."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"பெரிய மௌனத்தின் வைப்பை" என்பது:—பெருமைத்தாய மௌன நிக்ஷேபத்தை,

பண்டையோ ருகத்தின் கண், சனகாதி நான்கு பிரம விருடிகளும் பரமசிவத்தைப் பிரார்த்தித்து "எங்களறிவு அமைந் தடங்கும் வகைமையை அடியேங்கட் குணர்த்தியருளுதி"என விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதனைத் திருவுள்ளத்தடைந்து, கல்லாலி னீழற்கண் வீற்றிருந்து, வேதாந்தத் தெளிவாகிய ஆகமத்தியம்பும் திரிபதார்த்த வியல்புகளையு முபதேசித்தருளலும், அதனைக் கேட்டுணர்ந்து பின்னரும் "அறிவமைந் தடங்குதற்கு

இன்றியமையாக் கருவியாகிய ஞான போதத்தையும் போதித்தருளல் வேண்டும்" என்ன, பரமகுரவன் புன் முறுவலரும்பி அதற்குயாதும் எதிர் கூறுனுகி, "அது வா யாற் புகல்வதன்று, இவ்வண்ண மிருக்கையே அந்நிலை யாகும்" என்று அவர்கட்கு உணர்த்துவானுகித் தனது திருமார்பின்கண் ஒருகையைச் சேர்த்து, ஒருகையில் மோன முத்திரையைக்காட்டி, யோகியர்போல நின்ற படி அவரும் அவ்வாறுணர்ந்து அறிவொடுக்கம் பெற்று ரென்ப. இங்ஙனமாகிய மோனத்தினிலையுந் தானே யாக லானும், அதுவே பரமுத்தியாகிய வைப்பாகலானும், "பெரிய மௌனத்தின் வைப்பு" என்றூர்.

மௌனநிலையி லிருப்போர் அடையும் நிட்சேபத்தை யெனினுமாம். உதாரணம்:—

(கண்ணுடைய வள்ளலார்)

"தானே சிவமான சத்திய ஞானனந்த
மோனநிலை சொல்காழி முன்னேனே."

என்பதானும்,

"மாயைமயக் கற்றறுத்தற் போத மற்று
மவுனநிலை யுற்றோர்கள் பெற்ற பேறே."

என்பதானுமறிக.

"பேசரும் அனந்தபதம் (அனந்த) ஞானம் (அனந்த) ஆனந்தம் ஆம்" என்பது:—பேசற்கரிய அந்த மில்லாத தானபதமும், அந்த மில்லாததான ஞானமும், அந்தமில் லாததான ஆனந்தமுமே தனது மெய்யாகின்ற,

முடிவில்லாதனவாகிய பதத்தையும், ஞானத்தையும், ஆனந்தத்தையும் மனதிற்கொளலே வெகு அருமை. அவற்றை வாக்கினல் வசனித்தல் அதினு மருமையாதலால் "பேசரும்" என்ருர்.

அனந்த பதமாவது:—முடிவில்லா நித்த முத்தியாம் அது கேவல சகளங்கள் நீங்கி, அருளைத் தரிசித்து, காண்பானுங் காட்சியுமா யறிந்துவந்த நற்சுதந்தரத்துவமும் விட்டு, தற்போதமும் நீங்கி, ஆனந்தாநுபவம் பெற்று, ஒன்றுந் தானுகாமல் ஒன்ருயிருந்த சிவத்தில் இரண்டறக்கலந்து, போத வாசனையு மொழிந்த சுகாதீதமாகிய நிலையாம்; ஆகலின் "பேசருமனந்தபதம்" என்ருர். இந்நிலையே சிவயோக சிவபோகங்களாம்.

அனந்த ஞானமாவது:— முற்றுமுணர்தலாம்.

அனந்த ஆனந்தமாவது:—வரம்பிலின்ப முடைமையாகிய பரமசுகமாம். அவை முறையே வேதாகமங்களையருளிச் செய்தமையையும், திவ்யாகமத்தின் வழியே செல்வார்க்கு வினைகளை யொழித்து அநுக்கிரகிக் கின்றமையும் ஆமெனக்காண்க.

இனம்பற்றித் தன்வயத்தனுதல் முதலிய ஏனைய ஆறு குணங்களையும் கூட்டியுரைக்க.

அவையாவன:—

"தன்வயத்தவன் றாயவுடம்பினன்
ருனி யற்கை யுணர்வின னுருதல்

பன்னு முற்ற வுணர்த லியல்பினன்
பாச நீங்குதல் பேரரு ளாகுதல்
மன்னு மீறில லாற்ற லுடைமையும்
வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குணம்."

என்பனவாம்.

"பெரிய பொருளைப் பணிகுவாம்" என்பது:—பரம கர்த்தாவை வணங்குவாம். எ-று.

இப்பொருளினும் உயர்வும் ஒப்புமுள்ளது பிறிதொன் றின்மையாக. இஃதே எல்லாவற்றிற்கும் பெரியதாக லான் "பெரியபொருள்" என்றார். பாராதியண்டப் பரப்பு அனைத்தும், அவற்றுட் சராசரமனைத்தும் விரிக்கின் பசுபாசங்களுளடங்கும்; இவ்விரண்டும் பதியிலடங்கும். அடங்கவும் தான் சுதந்தரனாய் அவைக்கெல்லா மாதார மாகி அவற்றொடு தாக்கற்று நிற்பதாகலான் எல்லாவற் றிற்கும் பெரியபொருளாம். உதாரணம்:—

(அவிரோதவுந்தியார்)

"பல்லோர் துணிவும் பராதிமுன் றுந்தேர்த
லல்லால்வே றில்லெனு முந்தீபற
வவரவர் கொள்கை வேறுந்தீபற."

ஊர் முதற்சமயம் ஈறாயுள்ள விடயங்கள் தனித்தனி அனந்தம் என்னும் பேதங்களா யுள்ளன; அவற்றின் தோற்றக் கேடுகளைச் 'சிற்சத்தியாலுணர்ந்து' 'ஆனந்த மழைபொழியுமுகிலும்' 'நம் கடவுளும்' 'துரியவடிவும்' 'பெரிய மௌனவைப்பும்' 'அனந்தபதமும்' 'அனந்த

ஞானமும்' 'அனந்தானந்தமும்' ஆகிய பெரியபொருளைப் பணிகுவாம் என முடிக்க.

இது சிவத்தைப் பணிந்தது.

'கருத்தோ அனந்தம்' என்பதிலுள்ள ஓகாரத்தையும், 'நற்றெய்வமும் அனந்தபேதம்' என்பதிலுள்ள 'பேதம்' என்னும் சொல்லையும் எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக.

'தெய்வமும்' 'சமயமும்' என்பவற்றுள் உம்மைகள் சிறப்பும்மை; மற்றவை எண்ணும்மைகள்.

---

3 - வது பாடல்

அத்துவிதவத்துவைச் சொர்ப்ரகாசத்தனியை
யருமறைகண்முரசறையவே
யறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியையநாதியேக
தத்துவசொரூபத்தை மதசம்பதம்பெறுச்
சாலம்பரகிதமான
சாசுவதபுட்கல நிராலம்பவாலம்ப
சாந்தபதவ்யோமநிலையை
நித்தநிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய்நின்றொளிர்
நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்

சித்தமறியாதபடி சித்தத்திநின்றிலகு
திவ்யதேசோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபர
தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம்.

"அத்துவித வத்துவை" என்பது:— சிவத்துடன் இரண்டற அநாதியே கலந்துள்ளதாகிய பொருளே,

பண்ணும் ஓசையும், பழமும் ஈவையும், அவற்றினின்றும் வேறன்றாம்; அவைபோல அபிமன்னமாகக் கலந்திருக்கின்றதால் வத்துவை யேகமென்னுமலும் துவிதமென்னுமலும், கருதி கூறிய வண்ணம் "அத்துவிதம்" என்றார்.

உதாரணம்:—(வள்ளலார்)

"அத்துவிதமொன்றேயா மாங்கிரண்டின்மையெனி லத்துவித மன்றேவது." என்பதனுலும்,

(திருமந்திரம்)

"அன்பு சிவமிரண் டென்ப ரறிவில
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகில
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி
னன்பே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே," என்பதனுனும்,
"அத்துவிதப்பொருளென் றூரணங்களோதுகின்ற
சச்சிதா நந்தத் தனிப்பொருளே."

என்பதனுனுமுணர்க.

'பக்குவான்மாக்களைச் சிவத்துடன் அத்துவிதப்படுத்துவதாகிய வத்துவை' எனலுமாம். இது பக்குவமுடை

யவருக்கு இருவினையொப்பு மலபரிபாகமுண்டாகச் சத்தி நிபாதம் விளைந்தவழி மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பது போலச் சிவமே மானிடவுருவமேந்திக் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி, அவர்கள் உடல்பொருள் ஆவியாகியமூன்றையுங்கைக்கொண்டு, ஞானவனுக்கிரகஞ்செய்து, மும்மலங்களை நீக்கி, அவர்களைத் தன்னோடு சுத்தாத்துவித நிலையையடையச்செய்தலாம். உதாரணம்:—

(அவிரோதவுந்தியார்)

"மாய்க்குநோய்க்கன்றே மருந்தீகுவாரின்மா
றேய்க்குமோர் பக்குவற் குந்தீபற
தேசிக னுய்ச்சிவ முந்தீபற."

(வள்ளலார்)

"குருவுருவங் கொண்டிக் குவலத்துட் டோன்றிப்
பருவரலை நீக்கும் பரன்."

(திருவாசகம்)

"அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து
குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே."

எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

இவ்வாறு அத்துவிதப்படுவதே வீடு. உதாரணம்:—

(திருவாய்மொழி)

"நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய்
நல்லிந் திரிய மெல்லாமீர்த்

தொன்றுய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா
  ழூலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
சென்றுங் கின்ப துன்பங்கள்
  செற்றுக் களைந்து பசையற்று
லன்றே யப்போ தேவீ
  டதுவே வீடு வீடாமே.

என்பதனானும்.

(சிவானந்தமாலை)

"மித்தையுடற்கட்டறுத்து மெய்யருளாய் மெய்யொழிக்
தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றிச்—சுத்தத் [குந்
தனியாகித்தானும்போய்த்தற்பரமாய்விட்டாற்
சென்னியானிதுசத்தியம்" என்பதனானும்.

(அவிரோதவுந்தியார்)

"அந்தப் பரத்தோ டிரண்டற் றயிக்கமா
  மந்தநன் னிட்டையே யுந்தீபற
  அத்துவித வீடென் றுந்தீபற."

என்பதனானுமுணர்க.

'வீடு' என்பதற்குப் பொருள்—விடுதலை. விடுதலையா வது பந்தநீக்கமாதலின் பந்தமொன்று உண்டென்பதும், அஃது உண்டாகவே பந்தத்தினாலே கட்டுப்பட்டிருந்து அதினின்றும் விடப்படுவான் உண்டென்பதும், பந்தம் சடமாகையினானும், பந்தமுடையோன் சுதந்தர ஈனனா கையினாலும், உயிர்களுக்குப் பந்தத்தை நீக்கி முத்தி

கொடுப்பான் ஒரு சுதந்தரகர்த்தா உண்டென்பதுஞ் சர்வமத சம்மதமாம். உதாரணம்:—

(சிதம்பரசுவாமிகள்)

"வீடென்றுரைதரு சொற்குப்பொருளோ விடுதலையாதலினால், வீக்குண்டோனுங் கட்டுமாக விளங்குந் திடமாகப், பீடுறுகட்டுத் தானும்விட்டுப் பெயராதிதுசடமாம், பிணிபட்டோன் சுதந்தரனுமிப் பிணிபோகச்செய்வோன், நீடுசுதந்தரமுளனுமொருவன் நேருமிவ்வேதுவினு, னிகழ்பதி பசு பாசம்மென முப்பொருணிச்சயமென்றருளி, வேடனை வெல்லுங் குருவாயெனையாண் மெய்ப்பொருணீயன்றோ, வேதகிரிப்பவ ரோகவயித்திய வேணிமுடிக் கனியே."

மேற்கூறிய பக்குவான்மாவாகிய சற்சீடனது குணதிசயங்கள்:—

(சிவநெறிப்பிரகாசம்)

"கூசியிடா திட்டபணி செய்து குருபத்தி
குறைவிலராய் நம்பினராய்த் துரோகமின்றி
மாசிலராய் மனவாக்குக் காயத்தாற் குருவின்
வாக்கியபா லனஞ்செய்யு மதிமானு மாயே."

அன்றியும்,

"ஆதரவுஞ் சாந்தியுநற் பொறுமை தானு
மசத்தியமில் லாவுரையு மாசாரந் தவமும்
தீதான செயன்மறந்து நன்றியறிந் திடலுஞ்
சிவாகமத்தைக் கேட்டதனைத் தெளிதலுறுனும்

போதலறப் பொறிவழியி னிற்ற லாதிப்
புகன்றுடைய நற்குணங்கள் பொருந்தி மேலும்."
முதலியவாம்.

இது காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்ததெனவுணர்க.

"சோற் பிரகாசத் தனியை" என்பது:—மந்திரவடிவப் பேரொளியாகிய ஒன்றை,

பிரபஞ்சவுற்பத்திக்கு உபாதான காரணங்கள் குண்டலிசத்தி. அசுத்தமாயை, பிரகிருதி, எனமூன்றும். அவற்றுட் குண்டலி சுத்தமாயிருத்தலால், பராசத்தி அதனை அதிட்டித்துநிற்க வாக்குண்டாய், அதிற்றோன்றிய மந்திரங்களே திருமேனியாய், உயிர்களுக்குப் புத்திமுத்திகளைக் கொடுத்தலால், "சொற்பிரகாசம்"என்றார். மந்திரம் சிவனுக்குத் திருமேனியாகு மாதலால் தனக்கும் அத்திருமேனியுள்ள தென்பது போதரும்.

உதாரணம்:—(சிவஞானசித்தியார், சூத்-1. பா-59.)

"மந்திரமதனிற்பஞ்சமந்திரம்வடிவமாகத்
தந்திரஞ்சொன்னவாறிங்கென்னெனிற்சாற்றக்கேணீ
முந்தியதோற்றத்தாலுமந்திரமூலந்தாலு
மந்தமில்சத்தியாதிக்கிசைத்தலுமாகுமன்றே."

என்பதனானும்,

"பங்கயற்கண் ணரியபரம் பரனுருவே
தனக்குரிய படிவ மாகி"

என்பதனானு முணர்க.

சொல்லின் தெளிவாகிய ஒன்றையெனினுமாம்.
உதாரணம்:—

(பட்டினத்துச் சுவாமிகள்)

சொல்லினுஞ்சொல்லின் முடிவிலும்வேதச்சுருதியிலு
மல்லினுமாசற்றவாகாயந்தன்னிலுமாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லினுமன்பரிடத்திலுமீசனிருப்பதல்லால்"
என்பதனுனும்,

(திருவுந்தியார்)

"சொல்லும்பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமங்
கல்லவுமானனென் றுந்தீபற
யம்பிகைபாகனென் றுந்தீபற"
என்பதனுனு முணர்க.

சிலபிரதிகளிற் சொற்பிரகாசத்தனிமை:— (சுயமாய்ப் பிரகாசிக்கும் ஒன்றை) யென்றிருக்கின்றது. இது பின் வருவனவற்றுற் கூறியது கூறலெனுங் குற்றத்துக் குடன்படுமாதலாற் பிசகேயாம்.

"அருமறைகள் முரசு அறைய" என்பது:—அருமை யாகிய வேதங்கள் பலரு மறியுமாறு முழங்காநிற்ப.

அருட்சத்தியே யுயிர்க்கு உணர்வாகிப் பேரின்பத்தை யடைவிக்கின்றது என வேதாகமங்கள் ஐயமற வுணர்த் துகின்றது என்பதற்கு "மறைகள் முரசறைய"என்றார்.

வேதத்துட்பொருள் யாவருக்கு மெளிதல்ல வாதலால் "அருமறை" என்றார். சகல இரகசியங்கட்கும் உறை

யிடம் வேதங்களாகலினுலும், அவற்றின்பொருள் புதை பொருளா யிருத்தலினுலும், வேதங்கள் "மறை" எனும் பெயர் பெற்றன. முரசறைதல்—வெளிப்படுத்தல்.

"அறிவினுக்கு அறிவாகி ஆனந்தமயமான ஆதியை" என்பது:—சிற்றறிவாகிய வுயிர்க்குள் அறிவாகிப் பேரின்பப் பெருக்கே தனது மயமான ஆதிசத்தியை.

உயிரானது உடலுக்கும் அந்தக்கரணங்கட்கும் அன்னியமானதென்றும், பாசவுணர்வொழிந்து நின்றவிடம் பசுவுணர்வென்றும், பசுவுணர்வொழிந்து நின்றவிடம் பதியுணர்வென்றும், தனது ஞானக்கிரியைகள் மலமறைக்கப்பட்டு அவத்தைப்படுவதென்றும், தன்னைக் கர்த்தா சத்திதானேயான அருள்காரணமாகக் கருவிமுதலியவற்ரு லுணர்த்துவனென்றும், பக்குவச் செயலைக்கண்டு வியாபகமான அறிவையுநல்க, முத்தியில் ஆனந்தம்பெறுவையென்று முணர்த்துதலே "அறிவினுக்கறிவாகி ஆனந்த மயமான ஆதி" என்றனர். உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-5. பா-8)

"தெரிந்துகொண் டோரொன் ருகச்
சென்றைந்து புலனும் பற்றி
புரிந்திடு முணர்வி னேடு
போகமுங் கொடுத்து யோனி

திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து
செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம்
விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி
வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்.

எனவும்,

(கந்தபுராணம்)

"அருளி னீர்மையா லைந்தொழில் புரிபவன்" எனவும்,

(சௌந்தரியலகரி)

"சிவமெனும் பொருளுமாதி சத்தியொடுசேரி னைத் தொழிலும் வல்லதாம்."

எனவும் கூறியவாற்றால், பஞ்சகிருத்தியங்களும் ஆதி சத்தியின் சேர்க்கையால் நடக்குமெனலும் ஒன்று. இவ்வாறு கூறுதலும் சத்தியும் சிவமும் ஒன்றுதல்பற்றி என்க. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-77)

"சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ்
சத்திதான் சிவத்தை யீன்று
முவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங்
குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவன் பிரம சாரி யாகும்
பான்மொழி கன்னி யாகுந்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித்
தன்மை தான் றெரியு மன்றே."

'அறிவினுக்கறிவாகி' என்பதற்குதாரணம்:—

(வள்ளலார்)

'அறிவுக் கறிவா யறிவிப்பான் சில்லோர்க்
கறிவுருவு கொண்டருளு வான்.'

(கந்தபுராணம்)

'ஒருமையா லுணருவோ லுணர்வினுக் குணர்வதாம்
பெருமையா னெங்கணும் பிரிவரும் பெற்றியான்.'

என்பனவற்றாற் காண்க.

ஈச்சுரனுக்குரிய கல்யாண குணங்களில் 'வரம்பிலின்பம்'—(அளவிலாப் பேரின்பம்) ஒன்றாதலால் 'ஆனந்தமயம்' என்றார். உதாரணம்:—

(வள்ளலார்)

"இன்ப மயனீச னின்பம் விளைத்தலாற்
சம்புவெனும் பேருந் தகும்."

(திருமந்திரம்)

"இன்பமு மின்பக் கலவியு மாய்நிற்கும்."

என்பனவற்றாற் காண்க.

"ஆதியை" எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாகிய முதற்பொருளை (பரமசிவத்தை) யெனினுமாம். உதாரணம்:—

(திருமூலர்)

"அருளும் வகைசெய்யு மாதிப் பிரானும்."

என்பதனானும்,

"பகலவன் பல்லுயிர்க் காதியுமாமே"

என்பதனுனுமறிக.

"அநாதி ஏக தத்துவ சோருபத்தை" என்பது:—ஆதியந்த மில்லாததாய சிவமே தானுகியும், தானே சிவமாகியும், ஒன்ருயுள்ள உண்மைவடிவம்.

சத்தி சிவத்தின் வேற்றுமையின்றி நிற்குமென்பதாம். சத்தியுஞ் சிவமும் இரண்டென்னில், நீக்கமுற்று நிற்பதெனப் பொருள்பட்டு, சருவவியாபகம் பின்னப்படுமாதலால், சூரியனும் கிரணமும்போல, தன்னியல்பினிற்பதும் புறம்போகின் றுணர்த்துவது மாகிய இரு தன்மையையுடைய பேரறிவாய சைதன்யமொன்றே புரப்பொருளை நோக்கு நிலையிற் சத்தியெனவும், அதனை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெனவும், வேதாகமங்க ளுணர்த்துமாற்ருல் "அநாதியேகம்" என்றும், அனலின் தன்மைபோன்று சுடுதல் அடுதன்முதலிய தொழிலால் வேறுவகை யாமாறுபோல, சிவசத்தி ஒன்றே காரிய வேறுபாட்டால் சிற்சத்தி, பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி என்றைவகையாயும், நிவிர்த்திமுதலிய ஐவகையாயும், இன்னும் பலவேறு வகையாயும் நிற்குமாதலால், "தத்துவசொருபம்" என்றுங் கூறினர். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அச்சத்திகட்கு இடமான விந்துவும் பலவேறு வகையான விருத்திப்பட்டு அவ்வப் பெயர் பெறுமென்றுணர்க. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார்)

'மருவிடு மனுதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே.'

(கந்தபுராணம்)

"இத்திறத்தா லவசமதா யீறுமுத னடுவுமிலா
வத்தனது திருவடிக்கீ ழடங்கியே யாணையினுன்."

எனவும்,

"அண்ணலுமேகன்றுனு மளப்பருங்குணத்தினுனும்."

(பிரமகீதை)

"ஒருத்தனே யவினுசி யாகிய
வொளியாயவ னுளிர்கின்றுன்."

எனவும்,

(தத்துவராயர்)

"தலம்வந்த தத்துவனு ரெம்மையே
யின்று சார்ந்தனரே."

'போதமே தத்துவரூ பம்மிதனைச் சங்கையற்ற
மாணவக புத்தியிடை நன்றுய்ப்புதை.'

எனவும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"மதசம்மதம் பேருச் சாலம்ப ரகிதமான சாசுவதம் புட்கலம் நிராலம்பம் ஆலம்பம் சாந்தபதம் வியோம நிலையை" என்பது:—பற்பல சமயங்களினும் பலவேறு பொருண்மைபடக் கூறுங் கொள்கைகளில் அவ்வவ்வாற்றுனின்றும், அவ்வக் கதிதமுமாகின்ற சாலம்ப ரகித

மும் சாசுவதமும் புட்கலமும் நிராலம்பமும் ஆலம்பமுமான சாந்த பதமென்னும் பரவெளியை,

"மதசம்மதம்பெறு" என்பதற்குதாரணம்:—

(பட்டினத்துச்சுவாமிகள்)

"அன்றென்று மாமென்று மாறு சமயங்க
ளொன்றேயொன் றெவ்வா துரைத்தாலும்."

என்றும்,

(பிரமகீதை)

'வேதமா கமபுராண மிருதிகள் வேறு மார்க்க
ரோதுமா கமங்கடர்க்க மொன்றேயொன் றெவ்வாதா [கும்.'

என்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சாலம்பம் - ஆதாரத்தோடு கூடியது; சாலம்பரகிதம்-தானென்றேடும் பிடிப்பில்லாதது; எல்லாவற்றிற்கும் தான் ஆதாரமாயிருத்தலன்றி, தனக்குத் தன்னிலும் வேறோராதாரமின்றி யுள்ளது. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார்)

'நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னுயே'

என்பதனுனும்,

'ஆதரவின்றிச்சற்று மனைத்திற்கா தாரமானுய்'

என்பதனுனுங் கண்டுகொள்க.

சாசுவதம்—முதலு முடிவு மில்லாதது.

(பிரமகீதை)

"எப்பொருள் களுக்குந் தோற்றமு நிலையு
மிறுதியு மிதன்கணே யாகி
யொப்பிட வொன்று மின்றியே யென்று
முள்ளதா யுரையுணர் விறந்த."

என்பதாலும்,

(சிவஞானசித்தியார்)

"அந்தமொ டாதி யில்லா னளப்பில னுதலாலே."

என்பதாலு மறிக.

புட்கலம்—நிறைவு. உதாரணம்:—

"ஒருவர் பாலினும் பிறந்திடா னருவதா யுருவா
யிருமை யாயுறை பூரண னியாவர்க்கு மீசன்."

(வள்ளலார்)

"போக்கொடு வரவுமில்லாப்
பூரணப் பொருள்வந் தெய்தும்"

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

நிராலம்பம்—தன்னினும் பிறிதொன் றியற்கையானே யில்லாதது. உதாரணம்:—

(பிரமகீதை)

"ஒழிந்ததொரு பொருளில்லை யுள்ளதெல்லா மவனே முன் கழிந்தபொருள்மேலும் வரக்கடவ பொருடானு மவன்."

(கந்தபுராணம்)

"மூல காரண மில்லதோர் பராபர முதல்வன்."
என்பனவற்றாற் காண்க.

ஆலம்பம்—எல்லாவற்றிற்கும் தானே ஆதாரமாயிருப்பது. உதாரணம்:—

(திருவாசகம்)

"ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன்றில்லை
யாருனை யறியகிற் பாரே."

(தேவாரம்)

"தக்கானைத்தானன்றி வேறொன்றில்லாத்தத்துவனை."

என்பனவற்றாற் காண்க.

சாந்தபத வியோமநிலை—அகங்காராதிகளில்லாத தானமாகிய ஆகாயம். உதாரணம்:—

(அருணகிரிநாதர்)

"இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருக்கை
யெளி தல்லவே."

(தலமான்மியம்)

"மங்கல்செய் மலம்புலன்கண் மாளவோட்டி
மன்னுயிரை யாட்கொள்ளும் விருது கட்டித்
துங்கமமை தனிந்திடமே தங்கு மெங்கட்
டுரைமகன்றன் றிருவடியைத் துணைக்கொள்வாமே."

(ஞானவாசிட்டம்)

'திடவிசும்பன் றுயிருந்தும் விசும்பான
நிலையதுவாம்.'

என்பனவற்றாலறிக.

யோகமாவது அகத்தொழின் மாத்திரையானே ஈச்சுரன் அருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு அது இந்திரியங்களை யொடுக்கி மனத்தை விடயங்களின் வழிசெல்லவொட்டாமல்திருப்பி, ஒருகுறிப்பில் நிறுத்தி, உச்சுவாசம் நிச்சுவாசமென்னும் இரேசகபூரகவாயுவைத் தடுத்து, நடுநாடியாகிய சுழிமுனைமார்க்கத்திலே பிராண வாயுவை நிறுத்தி, மூலாதார முதலிய ஆறாதாரங்களின் அந்தர் மாதிருகாக்கிரமத்தை யறிந்து, அவ்வவ்வாதாரங்களி னதிதேவதைகளை யுபாசித்து, அவர்களனுக்கிரகத்தா லவ்வாதாரங்களி லதோமுகமான பதுமங்களைப் பேதித்து, அவற்றின்மேற் பிரமரந்திரமளவும் அசபையுடன் சென்றணைந்து, அங்கு அதோமுகமாகவிருக்கும் சகத்திரதள தாமரைமுகையை ஈசுரனருளால் அங்கு உதிக்கும் சிவார்க்கனலே மலரச்செய்து, அந்தத் தாமரைப் புட்பத்தின் கேசாக்கிரகத்திலே உள்ள சந்திர மண்டலத்தை ஆகுஞ்சனஞ் செய்தலினாலே மூலாக்கினியை அக்கினி பீசாட்சர உச்சாரணத்தினாலே எழுப்பி, நாடி சக்கரங்களைப் பேதித்து, அவ் வங்கியினாலே சந்திரமண்டலத்தை யிளகப்பண்ணி அந்த வமிர்தத்தைச் சர்வநாடிவழியா யிழுத்து, உடல்முற்றும் நிறை

யச்செய்து, அதிலுண்டாகும் சுகோதயத்தில் அந்தமய மான ஞானமிர்தாவத்தையை யடைந்து நின்று, சோம சூரியாக்கினிப் பிரகாசாதிகளாகிய பிரத்தி யேகப் பிரகாசங்களெல்லாம் சூரியோதயத்தில் நட்சத்திராதி பிரகாசங்க ளடங்கினாற்போலத் தன்னிடத்தடங்கப் பரவொளி நடுவிற் சர்வதோமுகமாய்ப் பெருஞ்சோதி யான சிவத்தைச் சத்தியோடு நேர்நோக்கிச் சுயம்பிரகா சமா யதனுளமுழ்ந்து மியல்பாதலாலும், சாந்தி யோகத் திற்குக் காரணமாதலாலும், யோகியர்புக் கமுழ்ந்துவது பரவெளிச்சோதி யுள்ளாகலாலும் 'சாந்தபத வியோம கிலே' என்னப்பட்டது.

உதாரணம்:—

'காலை நேர்பெற வோட்டியே கனலினை மூட்டிப்
பால மார்பயன் வீட்டியே தன்னுறு படிவத்
தேனு மன்பினின் மஞ்சன மாட்டியே யிறைக்குச்
சீல மாமலர் சூட்டியுட் பூசனை செய்தான்.'

'காலமூ வாயிரங் கழிந்த பின்முறை
மாலுறு மருத்தெனு மாவைத் தூண்டியே
மூலவெங் கனலினை முடுக்கி மூட்டுறு
மேலுரு மமிர்தினை மிசைதன் மேயினான்.'

இடத்தின் பொருளை யிடமாக வுபசரித்தனர்.

'நித்தம் நின்மல சகிதம் நிட்ப்ரபஞ்சப் பொருளே, என்பது:-நித்தத்வமும் இயற்கையிலே அநாதிமலமில்லா ததும் பிரபஞ்சாவத்தை கடந்துள்ளது மாகியபொருளே.'

விடயங்களை ஒவ்வொன்றாய் விசாரித்தறிய அவை துன்பத் தன்மையனவென்று அனுபவத்தாற் கண்டு ஒழிவுபெறலும், ஆன்மா தனது நிலைமையையும் உணரப் பெறும். பெறவே நித்தமாயுள்ள திதுவெனவே மேலே யுணரக்கிடைத்தற்குத் திருவருள் முன்னிற்பதாகலான் இதுமெய்ப்பொருளின் குணமென்றும், சம்வேதம்பற்றி நித்தத்துவமும் சிவம் மலத்தான் மறைக்கப்படாத இயல் புடைமைத் தாதலால் அதன்குணமாகிய சத்தியும் அவ் வியல்பாகலால் நின்மலசகிதமும், ஆன்மாக்கட்குச் சுக துக்கங்களைப் பக்குவத்தில் இல்லையாகப்பண்ணிப் புலங் கொளுத்தி வீட்டின்க ணுய்ப்பதற்குச் சத்தி கருவி யாய் முன்னிற்றலால் 'நிட்பிரபஞ்சப் பொருளுமாம்' என்பது காண்க.

(கந்தபுராணம்)

'நித்தனு முயிர்க்கு ணீங்கா நிருத்தனு மவனே
யென்னும்.'

(வள்ளலார்)

'பராபரமாய் நித்தமாய்ப் பரிபூரணமாய்.'

என்பதனுனும்,

(திருவாசகத் திருவருட்பா)

'நீருறு தீயே நினைவதே லரிய நின்மலா
நின்னருள் வெள்ளம்.'

(கந்தபுராணம்)

'நிர்க்கு ணத்தனே நிமல னன்னவன்.'

என்பதனாலும்,

(வள்ளலார்)

'உலகமேழையுங் கடந்தவ னடிகளே யுவப்பாம்.'

'உலகப் பற்றை யொழித்த நிபுணன்'

என்பதனாலுமறிக.

'நிர்விடய சுத்தமான நிர்விகாரத்தை' என்பது:—விடயப் பற்றுக்க ளொன்று மில்லாததாய்ச் சுத்தமாக யாதொன்றின் வயத்தும் தானெய்தாமல் யாவும் தன்வயத்தனவாயுள்ளதை,

மயக்கவடிவாகிய கேவலாவத்தையும், விகற்பவடிவாகிய சகலாவத்தையுமே விடயமாகும். அவையில்லாதது நிர்விடயம். இதுவே சுத்தாவத்தையாம். இதில் நின்ற திருவருளே யெவைக்குந் தாரகமாதலால் நிர்விடயமும், சுத்தமும், நிர்விகாரமுமாம் என்பதுகாண்க. நிர்விடயம்-அபரிச்சின்னம்; சுத்தம் தான் பூரணனாகவிருந்து பிறிதொன்றானு மறியொண்ணாமை; நிர்விகாரம் - விகாரங்களை யடையாதது. உதாரணம்:—

'விடயப் பேயை விலக்கியவிபுதன்.'

(தேவிகாலோத்தரம்)

"பொருவிலா நித்தசுத்தப் பொருளினை
யடைவரன்றே."

(கந்தபுராணம்)

'சுத்தனு முணர்தற் கொண்ணுச் சோதியு
மியாண்டு மேவும்.'

(வள்ளலார்)

"அறிவுக் கறிவா யவிகாரி யாகி
நிறைதல் பதிநிச் சயம்."

"அவிகாரி யீசனருளே பெற்று
லவிகாரி யாவையன்றி யச்சோ."

என்பனவற்று லறிக.

'தடத்தமாய் நின்று ஒளிர் நிரஞ்சனம் நிராமயத்தை' என்பது:—இஃதெனவும் அஃதெனவும் இஃதென்றெனவும் அஃதென்றெனவும் பிருதிவி முதலிய கருவிகளாயும் அவையல்லாததுமாகி நடுவாய்நின்று விளங்காநின்ற நிரஞ்சனமாகிய நிராமயத்தை.

தனக்கு வேண்டுதலும் வேண்டாமையுமாகிய மற்றொரு சிறிதுமின்றாய்த் திருவருட்போதானவரை வீட்டின்கணுய்ப்பதும், தோற்றக்கேடில்லாத அருட்சத்தியேயாகலின் "நிரஞ்சன நிராமயமும்" ஆமாறு காண்க. தடத்தம்-பொதுவாயிருக்கை; நிரஞ்சனம்—பற்றில்லாதது; நிராமயம்—அவத்தை யில்லாதது.

உதாரணம்:—

(தேவாரத் திருவருட்பா)

'புக்கானை யெப்பொருட்கும் பொதுவானானை.'

(வள்ளலார்)

"சாற்றிரண்டு மற்ற சமநிலையை சுத்தத்து
வீற்றிருப்ப னெங்கள் விமலன்."

(தத்துவராயர்)

'நிரஞ்சன நிராமய பராபர புராதன.'

(திருவள்ளுவர்)

"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை"

(வள்ளலார்)

"நிராமயமாய் நிட்களமாய் நீங்காப் புராதனமாய்."

(தேவாரத் திருவருட்பா)

"நிராமய பராபர புராதன பராவுசிவ
ராக வருளென்."

என்பனவற்றாற் காண்க.

"சித்தம் அறியாதபடி சித்தத்தில்நின்று இலகு திவ்யம் தேசோமயத்தை." என்பது:—சிந்திக்குந்தன்மைத்தாகிய சித்தம் இன்னபடித்தென அறியாவண்ணம் அச்சித்தத்தினிடத்தே நின்று உள்ளும் புறம்புமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உயர்வினுளுயர்வான தேசோராசியை.

பானுவும் கண்ணும் நீரும் நிழலும்போலச் சிவசந்நிதியின்கண் தற்போதங்கழன்று நீங்காதிருப்பவராகிய பரையோகர், ஒன்றென்றும் இரண்டென்றுமாகாத கலப்பிற் பரமசுகத்துடன் பொருந்தியிருக்க, இருள் நக்ஷத்

திரங்கள் சந்திரன் முதலியன சூரியனொளிமுன் றோன் ருதவாறுபோல, எல்லாமும் எங்கும் எப்போழ்தும் அகண்டாகார சோதியே பரந்து நிற்குமாற்றால், "திவ்ய தேசோ மயமுமாம்" என்பதுணர்க. இவ்வனுபவக் காட்சிதோன்றித் தற்போதம் நீங்கினவழி விகற்பமின்றி எங்குமாகப் பிரகாசிக்கின்றமையால் "சித்தமறியாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகும்" என்றபடி. உதாரணம்:—

(அமுதசாரம்)

'உள்ளத்தினின்று மொளித்தான் பரன்குரவன்.'

(பிரமகீதை)

"தீம ரங்கொரு மடைந்தழி வுருது தெரிவா
காமை நின்றரணி யால்வடிவு காணு மதுபோ
லாமு டம்பிலழி வின்றி மறை கின்றவமல
னேமெ னும்பொருளுணர்ந்திட வுடம்பிலொளியாம்."

(தேவாரத் திருவருட்பா)

'சிந்தையு ளொன்றி நின்ற வெம்மான்.'

'ஊற்றாகி யுள்ளே யொளித்தாய் போற்றி.'

என்றும்,

(திருமூல நாயனர்)

'பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர்.'

(பிரபுலிங்கலீலை)

'தூயபர மானந்த பரஞ்சோதி தோன்றக்கண்
டிருந்தார்.'

(அருணகிரிநாதசுவாமிகள்)

"அதல விதலமுத லந்தத்த லங்களென
வவனி யெனவமர ரண்டத்த கண்டமென
வகில சலதியென வேண்டிக்கில்விண்டுவென-வங்கிபானு
அமுத கிரணமென வந்தத்து மந்த்ரமென
வறையு மறைகளின ருந்தத்து வங்களென [சம்."
வணுவிலணு வெனநிறைந் திட்டுநின்ற தொர்பரப்பிரகா

(திருமூலநாயனர்)

"பரமாண்டத் தூடே பராசத்தி பாதம்
பரமாண்டத் தூடே படரொளி யீசன்
பரமாண்டத் தூடே பகர்தரு நாதம்
பரமாண்டத் தூடே பரனட மாடுமே."

(வள்ளலார்)

"நிராமயமாய் நிட்களமாய் நித்தியமாய் நின்மலமாய்ப்
புராதனமா யசஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப் புனிதமாய்ச்
சராசரமாய்ச் சாக்கியாய்ச் சத்தியமாய்ச் சித்துருவாய்ப்
பராபரமாய் வெறுவெளியா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம்."

"ஈசனுப் பரம தத்துவ னுகி
யீறிடை முதலில னுகி

யேசற் மணியா யெவைக்குமா தார
மாகியே தனக்கவை யிலையாய்ப்
பாசமோ சகஞ யனுதிமுத் தனுமாய்ப்
பகருஞா னனந்தக் கடலா
யாசையாற் காண்போர்க் கற்புத வடிவா
மம்பிகா பதியினைப் பணிவாம்.''

என்றும் வருவனவற்ருற் காண்க.

'சிற்பரவேளிக்குள்வளர் தற்பரமதான பரதேவதையை அஞ்சலிசெய்வாம்' என்பது:—சித்தாகிய பரமாகாயத்தில் பூரணாகாரமாயிருக்கும் சிவசத்தியை அஞ்சலித்துவணங்கல் செய்வாம் எ-று.

சிற்பரவெளி—பரம ஆகாயமாம்; இதன்பொருளை முத்தற் பாட்டுரையிற்காண்க ஆகவே, பரமாகாய சரீரியான சிவம் என்பதாம்; எனவே, சிவத்தினுட்கிடையாயதனோடு பூரணாகாரமாய்த் தான் அதுவாகியும் அது தானாகியும் உள்ளது சத்தி என்றவாறும். உதாரணம்:—

(சிவஞான சித்தியார், சூத்-5-பா-9.)

'அருளது சத்தியாகுமரன் றனக்கருளையின்றித்
தெருள்சிவமில்லையந்தச்சிவமின்றிச்சத்தியில்லை
மருளினையருளால்வாட்டிமன் னுயிர்க்களிப்பன்கண்கட்
கிருளினையொளியாலோட்டுமிரவியைப்போலவீசன்.'

ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமோசன காரியார்த்தமாகக் கேவல சுத்தாவத்தைகளிற் சிவத்தினது திருவருளின்

தாரதம்மியாதிக் கேற்ப அச்சிவசத்தியும் பரை ஆதி விருப்பு அறிவு தொழில்களான ஐந்து கலாசத்திகளாயும், நிவர்த்தி முதலிய ஐந்து கலாசத்திகளாயும், வாமை முதலிய அட்டசித்திகளாயும், உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் காரிய வேறுபாட்டாற் பல்வகை உருவங்களையும் பெயர்களையும் பெற்று ஆறுகோடி மாயா சத்திகளாகியும் பிரிந்தும், சிவத்தோடென்றும் பிரியாமலும் நிற்றலால் 'அத்துவிதவத்துவை' எனத்தொடங்கி 'சிற்பரவெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபர தேவதையை, எனமுடித்து, அதனுண்மையை எடுத்து வாழ்த்துதல் செய்தனர்.

இனிச்சிவம் எவ்வாற்றுனிற்கும் அவ்வாற்றுற் சத்தியும் சமவேதமாய் நிற்குமென்னு மியலால் 'அங்கிங்கெனுதபடி யெங்கும்பிரகாசமா யானந்தபூர்த்தியாகி' என்னும் செய்யுளில் 'ஆனந்தபூர்த்தியாகி அருளொடுநிறைந்தது' என்பதற்கு 'அத்துவிதவத்துவாகிய சொற்பிரகாசத்தனி, என்பதனையும், 'உயிர்க்குயிராய்த் தழைத்தது' என்பதற்கு 'ஆனந்தமயமான ஆதி' யென்பதனையும், 'மனவாக்கினில் தட்டாமனின்றது' என்பதற்கு 'ஏகதத்துவசொரூபம்' என்பதனையும், 'வழக்கிடவுநின்றது' என்பதற்கு மதசம்மதம் பெறுச் சாந்தபதவியோமநிலை' என்பதனையும், சித்தாகி யின்பமா யென்றைக்குமுள்ளதெது' என்பதற்கு 'நிட்பிர பஞ்சப்பொருள்' என்பதனையும், கங்குல்பக லறநின்ற எல்லையுளது, என்

பதற்கு 'சுத்தமான நிர்விகாரத்தை' என்பதனையும், 'அது கருத்திற்கிசைந்தது' என்பதற்கு, (தடத்தமாய்' நின்றுளிர் நிராமயம்' என்பதனையும், 'அதுவே கண்டன வெலாம்' என்பதற்கு, 'திவ்யதேசோமயம்' என்பதனை யும், 'மௌனவுருவெளியதாகவும் கருதி அஞ்சலிசெய்கு வாம்' என்பதற்கு 'சிற்பரவெளிக்குள்வளர் தற்பரமதான பரதேவதையை யஞ்சலிசெய்வாம்' என்பதனையும் நிரை நிரையாகக்கூட்டிப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

சிவம் எவ்வாறு நிற்கும் அவ்வாறு சத்தியுமா மென்ப தற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-75.)

சத்தியாய்விந்துசத்தி யாய்மனோன்மணிதானுகி
யொத்துறுமகேசையாகி யுமைதிருவாணியாகி
வைத்துறுஞ்சிவாதிக்கிங்கன் வருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திறநின்றானீச மத்திறமவளுநிற்பள்.

(விநாயகபுராணம்)

'எத்திற மிறைவ னின்றன னவனுக்
கியைதர வத்திற நின்று
மெத்திய வுயிரின் மலவிருள் கெடுத்து
விளங்குபூ ரணியையேத் தெடுப்பாம்.'

மற்றும் வருவனவற்றுலுணர்க.

சத்திக்கும் சிவத்திற்கும் பேதமின்மை என்பதற்கு உதாரணம்:—

6½

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-76)

"சத்திதானுதமாதி தானுகுஞ்சிவமுமந்தச்
சத்திதானுதியாகுந் தரும்வடிவானவெல்லாஞ்
சத்தியுஞ்சிவமுமாகுஞ் சத்திதான்சத்தனுக்குச்
சத்தியாஞ்சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ்சத்திதானே."

தேவதை, கடவுள், தெய்வம், சிவம் முதலிய சொற்கள் அஃறிணைப் பெயர்களாயினும் உயர்திணை முப்பாலினும் வழங்கிவருகின்றனவாதலாற் பராதேவதை என்பதைப் பரமசிவன் என ஆண்பாலாகக் கோடலுமாம்.

'சிற்பரவெளிக்குள்வளர்தற்பரம்' என்பதற் குதாரணம்:

(நெஞ்சுவிடுதூது)

வெறுவெளியாய்ப்பாழாய் வெறும்பாழுக்கப்பா
லுறுபொருளாய் நின்றவொருவன்.

(சிவப்பிரகாசம்)

சொற்பெறுமதீதம்வந்து தோன்றுமேதோன்றிநின்ற
சிற்பரமதனுளுள்ளச் செயலறுத்திடவுதிக்குந்
தற்பரமாகிநின்ற சாக்கிராதீதந்தானே.

(அருணகிரிநாத சுவாமிகள்)

யானு கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானய் நிலைநின் றதுதற்பரமே.

(திருவம்மானை)

சத்திய மானது சத்தேகா ணம்மானை
தற்போதம் போனவிடந் தற்பரமா மம்மானை.'

(திருவுந்தியார்)

'இரவுபக லில்லா வின்பவெளி யூடே
விரவி விரவிநின் றுந்தீபற
விரய விரயநின் றுந்தீபற.'

(விநாயகபுராணம்)

'நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய்
நினைவுக் கெட்டாச்
சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா
னந்த மாகி
யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா
யமல ஞான
மெத்தியமுள் ளத்தமர்ந்த விநாயகமான் மியத்தவத்
தோர் விரும்பிக்கேட்பார்.'

தயா, உமா, மாலா, க்ருபா, சீதா, ப்ரமா, பூஜா, கலா, கதா, க்ரியா முதலிய வடசொற்களி னீற்றுயிர்கெட்டு ஐகாரமேற்றுத் தயை, உமை, மாலை க்ருபை, சீதை, ப்ரமை, பூஜை, கலை, கதை, க்ரியை யெனத் தமிழில் வழங்குவது போலத் தேவதா என்னும் வடமொழியி னீற்றுயிர்கெட்டு ஐகாரமேற்று 'தேவதை' யெனத் தமிழில் வழங்கிவந்தது. உதாரணம்.

'வேத முதலாய் விரிந்தபன் னூல்களு
மோதி யோதியு முரையாப் பொருடற்
போத மிறந்தோர் பொருந்துந் தேவதை
சீதமலரடி சிந்தையில் வைப்பாம்.'

இச் செய்யுளிலும் 'வத்துவை' 'தனியை' 'ஆதியை' சொரூபத்தை,'வ்யோமநிலையை' நிட்பிரபஞ்சப்பொருளை, 'நிர்விகாரத்தை' 'நிராமயத்தை' 'தேசோமயத்தை' 'அஞ் சலிசெய்வாம்' எனத் தனித்தனிக்கூட்டியு முரைத்துக் கொள்க.

இந்தச் செய்யுளுக்கு ஈசுவரி பரமாகப் பெண்பாலி லும், ஈசுவரன் பரமாக ஆண்பாலிலும் பொருளுரைத் தமைகாண்க.

அ, அன், ரகிதம், நிர், நின், நிஷ் இவை வடமொழி எதிர்மறையைக் குறிக்கும் உபசர்க்கங்க ளென்னும் முதலடைமொழிகள்.

ஏ, இன்-அசைநிலைகள்.

அது—பகுதிப்பொருள் விகுதி.

பிரகாசம், ஒளிர், இலகு, தேசு என்பனவும்; அத்து விதம், தனி, ஏகம் என்பனவும்; சாசுவதம், நித்தம் என் பனவும்; வியோமம், வெளி என்பனவும்; நின்மலம், சுத்தம் என்பனவும் தனித்தனி ஒருபொருட் கிளவிகள்.

ஆதி, அந்தி, ரகிதம், சகிதம், நிராலம்பம், ஆலம்பம் இவை ஒன்றற்கொன்று முரணுகவந்த சொற்கள்.

தனி, ஆதி, நிலை, நிர்விகாரம், நிராமயம், தேசோமயம் முதலியவற்றை யிவற்றையுடைய பொருளெனவுருவகஞ் செய்யப்பட்டது.

'ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும், பாயிரமல்லது பனுவலன்றே' யென்றிருப்பதால் நூல் செய்யப்புகுந்த இக்கிரந்தகர்த்தர் இம்மூன்றுசெய்யுளாற் பாயிரம்புகன்றதாம். இது தெய்வவணக்கம் கூறியபடி இவை கடவுள் வாழ்த்துத் துறையின் பகுதிகளாம்.

ஸ்ரீமத் தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடல்களில் முதல் மூன்று பாட்டுகளுக்கு மகா வித்துவானுகவிருந்த புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியாரவர்க ளியற்றிய உரை எமக்கு வெகு அருமையாகக் கிடைக்க, அவசியமுள்ள இடங்களிற் சீர்திருத்தி, ஆங்காங்குச் சேர்க்க வேண்டியவைகளைச் சேர்த்து, பலசாத்திரங்களினின்றும் உதாரணங்களை யெடுத்துக்காட்டி அச்சிடுவித்தனம்.

உ

சிவமயம்

நூலினுட்பிரிவு

	பக்கம்.		பக்கம்.
திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்	1	நினைவொன்று	103
		பொன்னைமாதரை	106
பரிபூரணானந்தம்	3	ஆரணம்	121
பொருள்வணக்கம்	10	சொல்லற்கரிய	124
சின்மயானந்தகுரு	14	வம்பனேன்	127
மௌனகுருவணக்கம்	21	சிவன்செயல்	129
கருணாகரக்கடவுள்	28	தன்னையொருவர்	132
சித்தர்கணம்	35	ஆசையெனும்	134
ஆனந்தமானபரம்	42	எனக்கெனச்செயல்	144
சுகவாரி	48	மண்டலத்தின்	150
எங்குநிறைகின்ற பொருள்	56	பாயப்புலி	153
		உடல்பொய்யுறவு	167
சச்சிதானந்தசிவம்	64	ஏசற்றவந்நிலை	182
தேசோமயானந்தம்	71	காடுங்கரையும்	184
சிற்சுகோதயவிலாசம்	79	எடுத்ததேகம்	185
ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்	85	முகமெலாம்	186
		திடமுறவே	196
தேன்முகம்	97	தன்னை	138
பன்மாலை	99	ஆக்குவை	188

	பக்கம்.
கற்புறுசிந்தை	189
மலைவளர்காதலி	190
அகிலாண்டநாயகி	196
பெரியநாயகி	196
தந்தைதாய்	197
பெற்றவட்கே	199
கல்லாவின்	201
பராபரக்கண்ணி	206
பைங்கிளிக்கண்ணி	250
எந்நாட்கண்ணியில்.	
தெய்வவணக்கம்	257
குருமரபின் வணக்கம்	256
அடியார்வணக்கம்	260
யாக்கையைப் பழித்தல்	261
மாதரைப்பழித்தல்	263
தத்துவமுறைமை	264
தன்னுண்மை	267
அருளியல்பு	268
பொருளியல்பு	270
ஆனந்தவியல்பு	275

	பக்கம்.
அன்புநிலைமை	274
அன்பர்நெறி	276
அறிஞருரை	277
நிற்குநிலை	279
நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற்குபாயம்	228
காண்பேனோவென் கண்ணி	284
ஆகாதோவென் கண்ணி	288
இல்லையோவென் கண்ணி	291
வேண்டாவோவென் கண்ணி	202
நல்லறிவேயென் கண்ணி	292
பலவகைக்கண்ணி	293
நின்றநிலை	296
பாடுகின்றபனுவல்	297
ஆனந்தக்களிப்பு	298
அகவல்	305
வண்ணம்	307

நூலினுட்பிரிவு முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயுமானசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு

திருவருள்விலாசப் பரசிவ வணக்கம்

ஆசிரிய விருத்தம்

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்ப்ரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
அருளொடுநிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்குளே
யகிலாண்டகோடியெல்லாம்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த்
தழைத்ததெதுமனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெலாந்
தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுநின்றதெது
வெங்கணும்பெருவழக்கா
யாதினும்வல்லவொரு சித்தாகியின்பமா
யென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற்கிசைந்ததுவே
கண்டனவெலாமோன வுருவெளியதாகவும்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். 1

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
　　முறவனந்தம்வினையினால்
உடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
　　தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
　　றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனால்ஞான
　　சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடி வருஷித்ததெனவன்பர்
　　கண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலைநங்
　　கடவுளைத்துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசி மறையனந்தஞ்சொலும்
　　பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
　　பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். 2

அத்துவிதவத்துவைச் சொர்ப்ரகாசத்தனியை
　　யருமறைகண்முறசறையவே
அறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
　　வாதியையநாதியேக
தத்துவசொரூபத்தை மதசம்மதம்பெறுச்
　　சாலம்பரகிதமான
சாசுவதபுட்கள நிராலம்பவாலம்ப
　　சாந்தபதவ்யோமநிலையை

நித்தநிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய்நின்றொளிர்
நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
திவ்யதேசோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபர
தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம். 3

திருச்சிற்றம்பலம்

பரிபூரணனந்தம்

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன
மனோவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்றுறவு
மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த
நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வேன்றேக நீங்குமெனவெண்ணிலோ
நெஞ்சந்துடித்தயருவேன்
பேசாதவானந்த நிட்டைக்குமறிவிலாப்
பேதைக்கும்வெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்குமொருவழிபெரிய
பேரின்பநிட்டையருள்வாய்

பாசாடவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகுதேவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 1

தெரிவாகவூர்வன நடப்பனபறப்பன
செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையு மோகங்கொள்பௌதிகஞ்
சென்மித்தவாங்கிறக்கும்
விரிவாயபூதங்க ளொன்றோடொன்றாயழியு
மேற்கொண்டசேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்ப நிறைசூன்யமுபசாந்த
வேதவேதாந்தஞானம்
பிரியாதபேரொளி பிறக்கின்றவருளருட்
பெற்றோர்கள்பெற்றபெருமை
பிறவாமையென்றைக்கு மிறவாமையாய்வந்து
பேசாமையாகுமெனவே
பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
பரிபாககாலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 2

ஆராயும்வேளையிற் பிரமாதியாலு
மையவொருசெயலுமில்லை
அமைதியொடுபேசாத பெருமைபெறுகுணசந்த்ர
ராமெனவிருந்தபேரு

நேராகவொருகோப மொருவேளைவரவந்த
நிறைவொன் றுமில்லாமலே
நெட்டுயிர்த்துத்தட் டழிந்துளறுவார்வசன
நிர்வாகரென்றபேரும்
பூராயமாயொன்று பேசுமிடமொன்றைப்
புலம்புவார்சிவராத்திரிப்
போதுதுயிலோமென்ற விரதியருமறிதுயிற்
போலேயிருந்துதுயில்வார்
பாராதிதனிலுள்ள செயலெலாமுடிவிலே
பார்க்கினின்செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே. 3

அண்டபகிரண்டமும் மாயாவிகாரமே
யம்மாயையில்லாமையே
ஆமெனவுமறிவுமுண் டப்பாலுமறிகின்ற
வறிவினையறிந்துபார்க்கின்
எண்டிசைவிளக்குமொரு தெய்வவருளல்லாம
லில்லையெனுநினைவுமுண்டிங்
கியானெனதறத்துரிய நிறைவாகிநிற்பதே
யின்பமெனவன்புமுண்டு
கண்டனவெலாமல்ல வென்றுகண்டனைசெய்து
கருவிகரணங்களோயக்
கண்மூடியொருகண மிருக்கவென்றாற்பாழ்த்த
கர்மங்கள்போராடுதே

பண்டையுளகர்மமே கர்த்தாவெனும்பெயர்ப்
பக்ஷநானிச்சிப்பனே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே. 4.

சந்ததமுமெனது செய லினதுசெயலியானெனுந்
தன்மைநினையன் றியில்லாத்
தன்மையால்வேறலேன் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசுபாவமிதுவே
இந்தநிலைதெளியநா னெக்குருகிவாடிய
வியற்கைதிருவுளமறியுமே
இந்நிலையிலேசற் றிருக்கவென் றுன்மடமை
யிதசத்ருவாகவந்து
சிந்தைகுடிகொள்ளுதே மலமாயைகன்மந்
திரும்புமோதொடுவழக்காய்ச்
சென்மம்வருமோவெனவும் யோசிக்குதேமனது
சிரத்தையெனும்வாளுமுதவிப்
பந்தமறமெய்ஞ்ஞான தீரமுந்தந்தெனைப்
பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே. 5

பூதலயமாகின்ற மாயைமுதலென்பர்சிலர்
பொறிபுலனடங்குமிடமே
பொருளென்பர்சிலர்காரண முடிவென்பர்சிலர்குணம்
போனவிடமென்பர்சிலபேர்

நாதவடிவென்பர்சிலர் விந்துமயமென்பர்சிலர்
நட்டநடுவேயிருந்த
நாமென்பர்சிலருருவ மாமென்பர்சிலர்கருதி
நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்ட நிலயமென் றிடுவர்சிலர்
பேசினருவென்பர்சிலபேர்
பின்னுமுன்னுங்கெட்ட சூனியமதென்பர்சிலர்
பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
பாதரசமாய்மனது சஞ்சலப்படுமலாற்
பரமசுகநிட்டைபெறுமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 6

அந்தகாரத்தையோ ரகமாக்கிமின்போல
னறிவைச்சுருக்கினவரார்
அவ்வறிவுதானுமே பற்றினதுபற்று
யழுந்தவுந்தலைமீதிலே
சொந்தமாயெழுதப் படித்ததார்மெய்ஞ்ஞான
சுகநிட்டைசேராமலே
சோற்றுத்துருத்தியைச் சதமெனவுமுண்டுண்டு
தூங்கவைத்தவரார்கொலோ
தந்தைதாய்முதலான வகிலப்ரபஞ்சந்
தனைத்தந்ததெனதாசையோ
தன்னையேநோவனோ பிறரையேநோவனோ
தற்காலமதைநோவனோ

பந்தமானதுதந்த வினையையேநோவனோ
பரமார்த்தமேதுமறியேன்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே. 7

வாராதெலாமொழிய வருவனவெலாமெய்த
மனதுசாக்ஷியதாகவே
மருவநிலைதந்ததும் வேதாந்தஸித்தாந்த
மரபுசமரசமாகவே
பூராயமாயுணர வூகமதுதந்ததும்
பொய்யுடலை நிலையன்றெனப்
போதநெறிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
போகமேவீடென்னவே
சீராளமாயுருக வுள்ளன்புதந்தது
நின்னதருளின்னுமின்னு
நின்னையேதுணையென்ற வென்னையேகாக்கவொரு
நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
பாராதியறியாத மோனமேயிடைவிடாப்
பற்றாகநிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணனந்தமே. 8

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோகொடிய
வாலமமுதாகவிலையோ
அக்கடலின்மீதுவட வனனிற்கவில்லையோ
வந்தரத்தகிலகோடி

தாழாமனிலைநிற்க வில்லையோமேருவுந்
தனுவாகவளையவிலையோ
சத்தமேகங்களும் வச்ரதாரணையிற்
சஞ்சரித்திடவில்லையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடியாற்சிலையு
மடமங்கையாகவிலையோ
மணிமந்த்ரமாதியால் வேண்டுசித்திகளுலக
மார்க்கத்தில்வைக்கவிலையோ
பாழானவென்மனங் குவியவொருதந்திரம்
பண்ணுவதுனக்கருமையோ
பாக்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 9

ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங்கடன்மீதிலே
ஆணைசெலவேநினைவ ரளகேசநிகராக
வம்பொன்மிகவைத்தபேரும்
நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவர்
நெடுநாளிருந்தபேரும்
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
முறங்குவதுமாகமுடியும்
உள்ளதேபோதுநா னானெனக்குளறியே
யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்

பாசக்கடற்குளே வீழாமன்மனதற்ற
பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருள் வணக்கம்

நித்தியமாய்நிர்மலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமாய்
நிறைவாய்நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரிய
நிறைசுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி
மனவாக்கெட்டாச்
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப்பெரு
வெளியைச் சிந்தைசெய்வாம். 1

யாதுமனநினையுமந்த நினைவுக்குநினைவாகி
யாதின்பாலும்
பேதமறநின்றுயிருக் குயிராகியன்பருக்கே
பேரானந்தக்
கோதிலமுதூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன்றறத்
தன்னைக்கொடுத்துக்காட்டுந்
தீதில்பராபரமான சித்தாந்தப்பேரொளியைச்
சிந்தைசெய்வாம். 2

பெருவெளியாயைம்பூதப் பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத
பெரியமோனம்
வருமிடமாய்மனமாதிக் கெட்டாதபேரின்ப
மயமாய்ஞானக்
குருவருளாற்காட்டிடவு மன்பரைக்கோத்தறவிழுங்கிக்
கொண்டப்பாலுந்
தெரிவரிதாய்க்கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப்
பொருளினையாஞ் சிந்தைசெய்வாம். 3

இகபரமுமுயிர்க்குயிரை யானெனதற்றவருறவை
யெந்நாளுஞ்
சுகபரிபூரணமான நிராலம்பகோசரத்தைத்
துரியவாழ்வை
அகமகிழவருந்தேனை முக்கனியைக்கற்கண்டை
யமிர்தைநாடி
மொகுமொகெனவிருவிழிநீர்முத்திரைப்பக்கரமலர்க்கண் 4
முகிழ்த்துநிற்பாம்.

சாதிகுலம்பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தியருவுருவத்
தன்மைநாமம்
ஏதுமின்றியெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும்பிரிவறநின்
றியக்கஞ்செய்யுஞ்
சோதியைமாத்தூவெளியை மனதவிழநிறைவான
துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளேநினைவாகச்
சிந்தைசெய்வாம். 5

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீரெனவுலக
மெமக்குத்தோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லறியாததற்பரத்தைச்
சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறநாளுந் தடையறவானந்தவெள்ளம்
பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளையனுதினமும்
வழுத்தல் செய்வாம். 6

பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்
பொருளாகிப் போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர் மிடிதீரப்பருகவந்த
செழுந்தேனாகி
அருளானோர்க்ககம்புறமென் றுன்னுதபூரணவா
னந்தமாகி
இருடீரவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்பொருளினையா
மிறைஞ்சிநிற்பாம். 7

அருமறையின்சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மா
முனிவர்சித்தாதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்பனைகடந்த
செல்வமாகிக்
கருதரியமலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெயுடலுயிர்போற்
கலந்தெங்காளுந்
துரியநடுவூடிருந்த பெரியபொருளியாததனைத்
தொழுதல்செய்வாம். 8

விண்ணாதிபூதமெல்லாந் தன்னகத்திலடக்கிவெறு
வெளியாய்ஞானக்
கண்ணாரக்கண்டவன்பர் கண்ணூடேயானந்தக்
கடலாய்வேறொன்
றெண்ணாதபடிக்கிரங்கித் தானாகச்செய்தருளு
மிறையேயுன்றன்
றண்ணாருஞ்சார்ந்தவரு டனைநினைந்துகரமலர்க
டலைமேற்கொள்வாம். 9
விண்ணிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்
கலந்தறிவாம் வெளியினூடுந்
தண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச் சதானந்தமானபெருந்
தகையேநின்பா
லுண்ணிறைந்தபேரன்பா லுள்ளுருகிமொழிகுளறி
யுவகையாகிக்
கண்ணிறைந்தபுனலுகுப்பக் கரமுகிப்பநின்னருளைக்
கருத்தில்வைப்பாம். 10

வேறு

ஆதியந்தங்காட்டாத முதலாயெம்மை
யடிமைக்காவளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
நீதிபெருங்குருவாகி மனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக் கரியதாகி
மௌனத்தோர்பால்வெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையை நாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம்.

அகரவுயிரெழுத்தனைத்து மாகிவேறு
யமர்ந்ததெனவகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகி யல்லதாகி
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்ப விகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியான பொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வாம். 15

திருச்சிற்றம்பலம்

சின்மயானந்தகுரு

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினாலுருகிவிழிநீர்
ஆறுகவாராத முத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன்முனிவோர்க
டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே
சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமே கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 1

ஆக்கையெனுமிடிகரையை மெய்யென்றபாவினா
னத்துவிதவாஞ்சையாதல்
அரியகொம்பிற்றேனை முடவனிச்சித்தபடி
யாகுமறிவவிழவின்பந்
தாக்கும்வகையேதினாட் சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிவை நிற்கவென்மார்க்கங்கள்
சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வஞ்சித்துவட்டாத பேரின்பமானசுக
வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தேக்கித்திளைக்கநீ முன்னிற்பதென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 2

ஒளவியமிருக்கநா னென்கின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோபம்
அருளின்மைகூடக் கலந்துள்ளிருக்கமே
லாசாபிசாசமுதலாம்
வெவ்வியகுணம்பல விருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யனீவீற்றிருக்க

விதியில்லையென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர்
விரிக்கிலுரைவேறுமுளதோ
கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தினாற்
கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை
கடிதகலவலியவரு ஞானசஞ்சீவியே
கதியானபூமிநடுவுட்
செவ்விதின்வளர்ந்தோங்கு திவ்யகுணமேருவே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 3

ஐவகையெனும்பூத மாதியைவகுத்ததனு
ளசரசரபேதமான
யாவையும்வகுத்துநல் லறிவையும்வகுத்துமறை
யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துமேற்
சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்தநீ யுன்னைநானணுகவுந்
தண்ணருள்வகுக்கவிலையோ
பொய்வளருநெஞ்சினர்கள் காணாதகாட்சியே
பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
போதபரிபூரண வகண்டிதாகாரமாய்ப்
போக்குவரவற்றபொருளே
தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசொரூபியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 4

ஐந்துவகையாகின்ற பூதபேதத்தினா
லாகின்றவாக்கைநீர்மேல்
அமர்கின்றகுமிழியென நிற்கின்றதென்னநா
னறியாதகாலமெல்லாம்
புந்திமகிழுறவுண் டுடுத்தின்பமாவதே
போந்தநெறியென்றிருந்தேன்
பூராயமாகநின தருள்வந்துணர்த்தவிவை
போனவழிதெரியவில்லை
யெந்தநிலைபேசினு மிணங்கவிலையல்லா
விறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
யெண்ணினுநெஞ்சது பகீரெனுந் துயிலுறா
திருவிழியுமிரவுபகலாய்ச்
செந்தழலின்மெழுகான தங்கமிவையென்கொலோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 5

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
கண்ணிலாக்குழவியைப்போற்
கட்டுண்டிருந்தவெமை வெளியில்விட்டல்லலாங்
காப்பிட்டதற்கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யென்று பேசுபாழ்ம்பொய்யுடல்
பெலக்கவிளையமுதமூட்டிப்

பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவிளையாட்டமைத்திட்
டேரிட்டதன்சுருதி மொழிதப்பினமனைவிட்
டிடருறவுறுக்கியிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாத பேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 6

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்
களிம்புதோய்செம்பனையயான்
காண்டகவிருக்கநீ ஞானவனன்மூட்டியே
கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்துநின் னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்க மாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவேன்
அருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தமீதும்
அத்துவிதநிலையரா யென்னையாண்டுன்னடிமை
யானவர்களறிவிணூடுங்
திருமருவுகல்லா லடிக்கீழும்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 7

கூடுதலுடன்பிரித லற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
குணமற்றுவரவினொடு போக்கற்றுநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலுமற்றுவிந்து
நாதமற்றைவகைப் பூதபேதமுமற்று
ஞாதுருவின் ஞானமற்று
வாடுதனுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிட நிலையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 8

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டி யறிவிற்சமாதியே
சாசுவதசம்ப்ரதாய
ஓராமன்மந்திரமு முன்னுமன்முத்திநிலை
யொன்றோடிரண்டெனும

லொளியெனவும்வெளியெனவு முருகெனவுநாதமா
மொலியெனவுமுணர்வுறுமற்
பாராதுபார்ப்பதே யேதுசாதனமற்ற
பரமவனுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென் றுணர்த்தியது பாராமலந்நிலை
பதிந்தநின்பழவடியர்தஞ்
சீராயிருக்கநினை தருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 9

போதமாயாதிநடு வந்தமுமிலாததாய்
புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாத வின்பமாய்நின்றநின்
பூரணம்புகலிடமதா
ஆதரவுவையாம லறிவதுமறைப்பதுநி
னருள்பின்னுமறிவின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநி னருளாகிலெளியனேற்
கறிவாவதேததறிகிலா
ஏதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கீடானகாயமேதென்
னிச்சாசுதந்தரஞ் சிறிதுமிலையிகபர
மிரண்டினுண்மலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினி யுணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 10
பத்திநெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப்
பரப்பைவலமாகவந்தும்
பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாகமின்றியெழுநா
மத்தியிடைநின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயுவினை
வன்பசிதனக்கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்தும்மூல ப்ராணனோடங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலைநிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

மௌனகுரு வணக்கம்

ஆசைநிகளத்தினை நிர்த்தூளிபடவுதறி
யாங்காரமுளையையெற்றி
யத்துவிதமதமாகி மதமாறுமாறுக
வங்கையின்விலாழியாக்கிப்

பாசவிருடன்னிழ லெனச்சுளித்தார்த்துமேற்
பார்த்துப்பரந்தமனதைப்
பாரித்தகவளமாய்ப் பூரிக்கவுண்டுமுக
படாமன்னமாயைநூறித்
தேசுபெறநீவைத்த சின்முத்திராங்குசச்
செங்கைக்குளேயடங்கிச்
சின்மயானந்தசுக வெள்ளம்படிந்துநின்
திருவருட்பூர்த்தியான
வாசமுறுசற்சார மீதென்னையொருஞான
மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 1

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனுதமு
மடங்கவெளியாகவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதி பிறிவாகவறிவார்க
ளறிவாகநின்றநிலையிற்
சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்திமேற்
சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநா னதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ரமிகநன்றுகாண்
எந்தைவடவாற்பரம குருவாழ்கவாழவரு
ளியநந்திமரபுவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழ வேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லையொன்றென்னவே

வந்தகுருவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 2

ஆதிக்கநல்கினவ ராரிந்தமாயைக்கெ.
னறிவன்றியிடமில்லையோ
வந்தரப்புட்பமுங் கானலின்னீருமோ
ரவசரத்துபயோகமோ
போதித்தநிலையையு மயக்குதேயபயநான்
புக்கவருடோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியென்
புந்திக்குளிந்த்ரஜாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனை வெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வதென்றுபுகல்வாய்
சண்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாகநிலையு
மாதிக்கொடண்டப் பரப்பெலாமறியவே
வந்தருளுஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 3

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டுமையல்பூட்டு
மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றும்வளர்மாட
மேல்வீடுசொர்க்கமென்றும்

பொன்னையழியாதுவளர் பொருளென்றுபோற்றியிப்
பொய்வேடமிகுதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவீத லாதிநற்குணமெலாம்
போக்கிலேபோகவிட்டுத்
தன்னிகரிலோபாதி பாழ்ம்பேய்பிடித்திடத்
தரணிமிசைலோகாயதன்
சமயநடைசாராமல் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசிவானுபூதி
மன்னவொருசொற்கொண் டென்னைத்தடுத்தாண்டபின்
வாழ்வித்தஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 4

போனகமிருக்கின்ற சாலையிடைவேண்டுவ
புசித்தற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறுதர்மாதி வேதமுடனாகமம்
புகலுமதினாலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறி காட்சியனுமானமுத
னானாவிதங்கடேர்ந்து
நானானெனக்குளறு படைபுடைபெயர்த்திடவு
நான்குசாதனமுமோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியை யாதிசோபானமுற்
றணுபக்ஷசம்புபக்ஷ
மாமிருவிகற்பமு மாயாதிசேவையு
மறிந்திரண்டொன்றென்னுமோர்

மானதவிகற்பமற வென்றுநிற்பதுமது
மரபென்றபரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 5

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங்கொலைகளவு கட்காமமாட்சியாங்
காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்ம்மொழியு மல்லாதுநன்மைகள்
பொருந்துகுணமேதுமறியேன்
புருஷர்வடிவானதே யல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்தமேதுமில்லேன்
எல்லாமறிந்தநீ யறியாததன்றெனக்
கெவ்வண்ணமுய்வண்ணமோ
விருளையிருளென்றவர்க் கொளிதாரகம்பெறு
மெனக்குநின்னருடாரகம்
வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாளநினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 6

கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காணமதயானைநீ
கைகாட்டவுங்கையா னெகிடிக்கெனப்பெரிய
கட்டைமிகவேந்திவருமே

போனகமமைந்ததென வக்காமதேனுநின்
பொன்னடியினின்றுசொலுமே
புவிராஜர்கவிராஜர் தவராஜரென்றுனைப்
போற்றிஜயபோற்றியென்பார்
ஞானகருணுகர முகங்கண்டபோதிலே
நவநாதசித்தர்களுமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாமதேவர்முதன்
ஞானிகளுமுனைமெச்சுவார்
வானகமுமண்ணகமும் வந்தெதிர்வணங்கிடுமுன்
மகிமையதுசொல்லவெளிதோ
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே.

சருகுசலபக்ஷணிக ளொருகோடியல்லாற்
சகோரபக்ஷிகள்போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாத
தன்மையரனந்தகோடி
யிருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத
வேகாந்தமோனஞான
வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்த்ரசித்திநிலை
யெய்தினர்கள்கோடிசூழக்
குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காதனத்தின்மிசை
கொலுவீற்றிருக்குநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறை தெண்டனிட்டென்மனக்
குறையெலாந்தீரும்வண்ணம்

மருமலரெடுத்துனிரு தாளையர்ச்சிக்கவெனை
வாவென்றழைப்பதென்னாண்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 8

ஆங்காரமானகுல வேடவெம்பேய்பாழ்த்த
வாணவத்திலும்வலிதுகா
ணறிவினைமயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
யாதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்
தாங்காதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமாதி
தம்மொடுசமானமென்னுந்
தடையற்றதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காரெனக்குநிக ரென்னப்ரதாபித்
திராவணாகாரமாகி
யிதயவெளியெங்கணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமிதனெடெநேரமும்
வாங்காவிலாவடிமை போராடமுடியுமோ
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 9

பற்றுவெகுவிதமாகி யொன்றைவிட்டொன்றனைப்
பற்றியுழல்கிருமிபோலப்
பாழ்ஞ்சிந்தைபெற்றநான் வெளியாகநின்னருள்
பகர்ந்துமறியேன்றுவிதமோ

சிற்றறிவதன்றியு மெவரேனுமொருவழி
திடுக்கென்றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவே பறையறையவுதரவெந்
தீநெஞ்சமளவளாவ
வுற்றுணரவுணர்வற்றுன் மத்தவெறியினர்போல
வுளருவேன்முத்திமார்க்க
முணர்வதெப்படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
யுறுவதெப்படியாயினும்
மற்றெனக்கையநீ சொன்னவொருவார்த்தையினை
மலையிலக்கெனநம்பினேன்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

கருணாகரக்கடவுள்

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷயகைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ் சலரகிதநிர்வசன
நிர்த்தொந்தநித்தமுக்த
தற்பரவிஸ்வாதீத வ்யோமபரிபூரண
சதானந்தஞானபகவ
சம்புசிவசங்கர சர்வேசவென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவனோ
அற்புதவகோசர நிவர்த்திபெருமன்பருக்
கானந்தபூர்த்தியான

வத்துவிதவிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார
வனுபூதியனுகூதமுங்
கற்பனையறக்காண முக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணூடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 1

மண்ணாதியைந்தொடு புறத்தி லுளகருவியும்
வாக்காதிசுரோத்ராதியும்
வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
மன்னுசித்தாதியுடனே
தொண்ணூற்றொடாறுமற் றுள்ளனவுமௌனியாய்
சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண் டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதையென்சொல்லுவேன்
பண்ணாருமிசைவினொடு பாடிப்படித்தருட்
பான்மைநெறிநின் றுதவறாப்
பக்குவவிசேடராய் நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
கண்ணாறுகரைபுரள நின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 2

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே

யெங்கணும்வியாபிநீ யென்றுசொலுமியல்பெற்
றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியது மிக்கவுபகாரமாச்
சொல்லிறந்தவரும்விண்டு
சொன்னவையுமிவையல்ல குருவானபேருந்
தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
அல்லாமலில்லையென நன்றாவறிந்தே
அறிந்தபடிநின்றுசுகநாட்
டாகாதவண்ணமே யிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநினதருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
கதிக்குவகையேதுபுகலாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 3

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளர்தம்
பக்ஷமோவெனதுபக்ஷம்.
பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்தநிலைகுலையாது
பரமவெளியாகவொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியா யருள்செய்திருக்கவுஞ்
சேராமலாராகநான்
சிறுவீடுகட்டியதி னடுசோற்றையுண்டுண்டு
தேக்குசிறியார்கள்போல
நட்டணையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
ன்னிலயமாகவுன்னி

நானென்றுநீயென் றிரண்டில்லையென்னவே
நடுவேமுளைத்தமனதைக்
கட்டவறியாமலே வாடினேனெப்போது
கருணைக்குறித்தாவனோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 4

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யானமெய்யையெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமில்லை
மெய்யேதுமறியாவெறும்
பொய்விடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான்
பொய்யானபொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனுவண்ணமே புகலவைத்தாயெனிற்
புன்மையேனென்செய்குவேன்
மைவிடாதெழுநீல கண்டகுருவேவிஷ்ணு
வடிவானஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
மதங்கடொருநின்றகுருவே
கைவிடாதேயென்ற வன்பருக்கன்பாய்க்
கருத்தூடுணர்த்துகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 5

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்சவாங்கே

பார்க்கின்றமலரூடு நீயேயிருத்தியப்
பனிமலரெடுக்கமனமும்
நண்ணேனலாமலிரு கைதான்குவிக்கவெனி
னாணுமென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போதரைக் கும்பிடாதலால்
என் பூசெய்யன்முறையோ
விண்ணேவிணாதியாம் பூதமேநாதமே
வேதமேவேதாந்தமே
மேதக்கக்கேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
வித்தேயவ்வித்தின்முளையே
கண்ணேகருத்தேயெ ன்னெண்ணேயெழுத்தே
கதிக்கானமோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 6

சந்ததமும்வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
சகமீதிருந்தாலு மரணமுண்டென்பது
சதாநிஷ்டர்நினைவதில்லை
சிந்தையறியார்க்கிது போதிப்பதல்லவே
செப்பினும்வெகுதர்க்கமாந்
திவ்யகுணமார்க்கண்டர் சுகராதிமுனிவோர்கள்
சித்தாந்தநித்யரலவோ
இந்த்ராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுளர்
இருக்காதிவேதமுனிவர்

ண்ணறியக்ணாதர் நவநாதசித்தர்க
ரவிமதியாதியோர்கள்
கந்தருவர்கின்னரர்கண் மற்றையர்களியாவருங்
கைகுவித்திடுதெய்வமே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 7

துள்ளுமறியாமனது பலிகொடுத்தேன்சீம
துட்டதேவதைகளில்லை
துரியநிறைசாந்ததே வதையாமுனக்கே
தொழும்பனன்பபலிகேட்கரீர்
உள்ளுறையிலென்னுவி நைவேத்தியம்ப்ராண
ங்குமதிதூபதீப
ருகாலமன்றிது சதாகாலபூசையா
ப்புவித்தேன்கருணைகூர்
தெள்ளிமறைவடியிட்ட வமுதப்பிழம்பே
தெளிந்ததேனேசீனியே
திவ்யரசமியாவுந் திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாதவானந்தமே
கள்ளனறிவூடுமே மெள்ளமெளவெளியாய்க்
கலக்கவருநல்லவுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 8

உடல்குழையவென்பெலா நெக்குருகவிழிநீர்க
ளூற்றெனவெதும்பியூற்ற

ஆசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
யோருறவுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துண்ணடுக்குறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானிலின்ப
மழையேமழைத்தாரை வெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கடன்மண்டதிறந்தனைய வன்பரன்புக்கெளியை
கன்னெஞ்சனுக்கெளியையோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 9

இங்கற்றபடியங்கு மெனவறியுநல்லறிஞ
ரெக்காலமும்முதவுவா
ரின்சொறவுறூர்பொய்ம்மை யாமிழுக்குரையா
ரிரங்குவார்கொலைகள்பயிலார்
சங்கற்பசித்தரவ ருள்ளக்கருத்திலுறை
சாக்ஷிநீயிகபரத்துஞ்
சந்தானகற்பகத் தேவாயிருந்தே
சமஸ்தவின்பமுமுதவுவாய்
சிங்கத்தையொத்தெனைப் பாயவருவினையினைச்
சேதிக்கவருசிம்புளே

சிந்தாகுலத்திமிர மகலவருபானுவே
தீனனேன்கரையேறவே
கங்கற்றபேராசை வெள்ளத்தின்வளரருட்
ககனவட்டக்கப்பலே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தர்கணம்

திக்கொடுதிகந்தமும் மனவேகமென்னவே
சென்றோடியாடிவருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடு குணமேருவென்னவே
திகழ்துருவனளவளாவி
யுக்ரமிகுசக்ரதர னென்னநிற்பீர்கையி
லுழுந்தமிழுமாசமனமா
வோரேழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்த்ர
னுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தா வெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
கடுகிடையிருத்தியே யட்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர்மேலுமேலும்
மிக்கசித்திகளெலாம் வல்லீரடிமைமுன்
விளங்கவருசித்தியிலையோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 1

பாட்டளிதுதைந்துவளர் கற்பகநீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதி யிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப்பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர் கற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணிடைகுறுகவைப்பீர்
ஓட்டினையெடுத்தா யிரத்தெட்டுமாற்ருக
வொளிவிடும்பொன்ஞக்குவீ
ருரகனுமிளைப்பாற யோகதண்டத்திலே
யுலகுசுமையாகவருளான்
மீட்டிடவும்வல்லநீ ரென்மனக்கல்லையனன்
மெழுகாக்கிவைப்பதரிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 2

பாரொடுநன்னீராதி யொன்றொடொன்ருகவே
பற்றிலயமாகுபோழ்து
பரவெளியின்மருவுவீர் கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
நீரினுறைவண்டாய்த் துவண்டுசிவயோகநிலை
நிற்பீர்விகற்பமாகி
நெடியமுகிலேழும் பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதிமண்டலமதே

ஷரெனவிளங்குவீர் பிரபாதிமுடிவில்விடை
யூர்தியருளாலுலவுவீ
ருலகங்கள்கீழ்மேல தாகப்பெருங்காற்
றுலாவினற்றூரணையினுன்
மேருவெனவசையாம னிற்கவல்லீருமது
மேதக்கசித்தியெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 3

எண்ணரியபிறவிதனின் மானுடப்பிறவிதா
னியாதினும்மரிதரிதுகா
ணிப்பிறவிதப்பினு லெப்பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவருமோவறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநா னுள்ளபொழுதேயருட்
ககனவட்டத்தினின்று
காலூன்றிநின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதியவசமுறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந் நிலைபதியுமெட்டுமே
பதியாயிருந்ததேகப்
பவுரிகுலையாமலே கௌரிகுண்டலியாயி
பண்ணவிதனருளினாலே
விண்ணிலவுமதியமுத மொழியாதுபொழியவே
வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 4

பொய்திகழுமுலகநடை யென்சொல்கேனென்சொல்
        கேன் பொழுதுபோக்கேதென்னிலோ
பொய்யுடனிமித்தம் புசிப்புக்கலைந்திடல்
        புசித்தபின் கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிது செய்தவமதல்லவே
        கண்கெட்டபோக்கும்வெளியாய்க்
கண்டதிதுவிண்டிதைக் கண்டித்துநிற்றலெக்
        காலமோவதையறிகிலேன்
மைதிகழுமுகிலினங் குடைநிழற்றிடவட்ட
        வரையினெடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையின்முதுகூடும் யோகதண்டக்கோல்
        வரைந்துசயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழுமட்டாங்க யோகபூமிக்குள்வளர்
        வேந்தரேகுணசாந்தரே
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
        வித்தகச்சித்தர்கணமே. 5

கெசதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி
        கேள்வியினிசைந்துநிற்பக்
கெடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங்
        கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
தேசவிதமதாய்நின்ற நாதங்களோலிடச்
        சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடை
        திகழ்ந்திடவசந்தகாலம்

இசையமலர்மீதுறை மணம்போலவானந்த
மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண
மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
யிந்த்ராதிதேவர்களெலாம்
விஜயஜெயஜெயவென்ன வாசிசொலவேகொலு
விருக்குநும்பெருமையெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சகரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 6

ஆணிலேபெண்ணிலே யென்போலவொருபேதை
யகிலத்தின்மிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
யடக்கியொருகணமேனும்யான்
காணிலேன்றிருவருளை யல்லாதுமௌனியாய்க்
கண்மூடியோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை முட்டவேமூலவெங்
கனலினையெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகநாயினே ருயினுங்கடையான
புன்மையேனின்னமின்னம்
வீணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 7

கன்னலமுதெனவுமுக் கனியெனவும்வாயூறு
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர்கடந்ததல வழுதழுதுபேய்போற்
கருத்திலெழுகின்றவெல்லாம்
என்னதறியாமையறி வென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதமிழென்றமிழினுக்
கின்னல்பகராதுலக மாராமைமேலிட்
டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முத்திசித்திகளெலாந்
தோய்ந்தநெறியேபடித்தீர்
சொல்லுமெனவவர்நீங்கள் சொன்னவவையிற்சிறிது
தோய்ந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொல்ல வச்சொல்கேட்டடிமை
மனம்விகசிப்படைந்தகாளோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 8

பொற்பினெடுகைகாலில் வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
போந்திடையொடுக்கமுறலாற்
பொலிவானவெண்ணீறு பூசியேயருள்கொண்டு
பூரித்தவெண்ணீர்மையால்
எற்படவிளங்குகக னத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமேனோக்கமுறலா
லிரவுபகலிருளான கனதந்திபடநூறி
யிதயங்களித்திடுதலாற்

பற்பலவிதங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
படைத்துப்ரதாபமுறலாற்
பனிவெயில்கள்புகுதாம னெடியவான்றொடர்நெடிய
பருமரவனங்களாரும்
வெற்பினிடையுறைதலாற் றவராசசிங்கமென
மிக்கோ றுமைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 9
கல்லாதபேர்களே நல்லவர்கணல்லவர்கள்
கற்றுமறிவில்லாதவென்
கர்மத்தையென்சொல்வேன் மதியையென்சொல்லு
வேன் கைவல்யஞானநீதி
நல்லோருரைக்கிலோ கர்மமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன்கர்மமொருவ
னுட்டினுலோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
நவிலுவேன்வடமொழியிலே
வல்லானொருத்தன்வர வுந்த்ராவிடத்திலே
வந்ததாவிவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர்வரி னங்ஙனேவடமொழியின்
வசனங்கள்சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
வித்தையென்முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தமானபரம்

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக்
குணமொன்றுமொன்றிலேன்பாற்
கோரமெத்தனைபக்ஷ பாதமெத்தனைவன்
குணங்களெத்தனைகொடியபாழ்ங்
கல்லாமையெத்தனை யகந்தையெத்தனைமனக்
கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியஞ்சொல்லிடினு மறியாமையெத்தனை
கதிக்கென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனை விர்தாகோஷ்டியென்னிலோ
செல்வதெத்தனைமுயற்சி
சிந்தையெத்தனைசலன மிந்த்ரஜாலம்போன்ற
தேகத்தில்வாஞ்சைமுதலாய்
அல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
யானேனிவைக்குமாளோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 1
தெருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாய்மனஞ்
சேர்ந்துவளர்சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவ சித்தாய்விசித்ரமாய்த்
திரமாகிநாநாவிதப்
பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமாயைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போக்கொடுவரத்துமாகி

யிருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகினாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
யிவையல்லவாயநின்னை
அருளாகிநின்றவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 2

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிற்றின்பொருட்டதாக
மண்டலமும்விண்டலமு மொன்றாகிமனதுழல
மாலாகிநிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறிவாரொன்றை
மெணமெணன்றகம்வேறதாம்
வித்தையறிவாரெமைப் போலவேசந்தைபோன்
மெய்ந்நூல்விரிக்கவறிவார்
சீறுபுலிபோற்சீறி மூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச்சிவக்கவறிவார்
திரமென்றுதந்தம் மதத்தையேதாமதச்
செய்கைகொடுமுளறவறிவார்
ஆதுசமயங்கடோறும் வேறுவேறாகிவிளை
யாடுமுனையாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 3

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன்மண்டிய
கடும்பசிதனக்கடைத்துங்
கார்வரையின்முழையிற் கருங்கல்போலசையாது
கண்மூடிநெடிதிருந்துந்
தீயினிடைவைகியுந் தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களென்பெலும்பாய்த்
தெரியநின்றுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூடாக்குருவி
தெற்றவெயிலூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியு மனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து
மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்லவமுதுண்டு
வனமூடிருந்துமறிஞர்
ஆயுமறைமுடிவான வருணாடினாரடிமை
யகிலத்தைநாடன்முறையோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 4

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுகபேதமுந்
தொந்தமுடனிர்த்தொந்தமுந்
ஸ்தூலமொடுசூக்குமமு மாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
பெத்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும்
பேதமொடபேதமிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையு மருமையுடனெளிமையும்
பெண்ணினுடனாணுமற்று

நித்தமுமனித்தமு மஞ்சனநிரஞ்சனமு
        நிட்களமுநிகழ்சகளமு
நீதியுமநீதியு மாதியொடனாதியு
        நிர்விஷயவிஷயவடிவும்
அத்தனையுநீயலதெ ளத்தனையுமில்லையெனின்
        யாங்களுனையன்றியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
        யானந்தமானபரமே. 5

காராருமாணவக் காட்டைக்களைந்தறக்
        கண்டகங்காரமென்னுங்
கல்லைப்பிளந்துநெஞ் சகமானபூமிவெளி
        காணத்திருத்திமேன்மேற்
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
        பதித்தன்புநீராகவே
பாய்ச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயையவன்
        பறவையணுகாதவண்ண
நேராகநின்றுவிளை போகம்புசித்துய்ந்த
        நின்னன்பர்கூட்டமெய்த
நினைவின்படிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
        நின்னருட்பாரமென்றும்
ஆராருமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
        யாகின்றதுரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
        யானந்தமானபரமே. 6

வானாதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகிவளைசடலுமாய்
மதியாகியிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி
வான்கருணைவெள்ளமாகி
நானாகிநின்றவனுநீயாகிநின்றிடவு
நானென்பதற்றிடாதே
நானானெனக்குளறி நானாவிகாரியாய்
நானறிந்தறியாமையாய்ப்
போனாலதிட்டவசி வெல்லவெளிதோபகற்
பொழுதுபுகுமுன்கண்மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள்வான்றனை யெழுப்பவசமோவி
னிப்போதிப்பதெந்தநெறியை
ஆனாலுமென்கொடுமை யனியாயமனியாய
மார்பாலெடுத்துமொழிவே
னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 7

பொய்யினேன்புலையினேன் கொலையினேனின்னருள்
புலப்படவறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாத தன்மையேனன்மைபோற்
பொருளலாப்பொருளைநாடும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன்சிறியனேன்
வினையினேனென்றெனைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற் றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதியேதுபுகலாய்

துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
துணைவனே யிணையொன்றிலாத்
துரியனே துரியமுங் காணுவதீதனே
சுருதிமுடிமீதிருந்த
ஐயனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாதகருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 8

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
னிதயமுமொடுங்கவில்லை
யானெனுமகந்தைதா னெள்ளளவுமாறவில்லை
யாதினும்மபிமானமென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட தீதையொடிரக்கமென்
சென்மத்துநானறிகிலேன்
சீலமொடுதவவிரதமொருகனவிலாயினுந்
தரிசனங்கண்டுமறியேன்
பொய்த்தமொழியல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகன்றிடேன்பிறர்கேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப்பேதைநானே
அத்தனேகுணக்கேடர் கண்டதாக்கேட்டதா
வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 9

எக்காலமுந்தனக் கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடல்பொருளு மௌனியாய்வந்துகை
யேற்றுநமதென்றவன்றே
பொய்க்காலதேசமும் பொய்பொருளில்வாஞ்சை
யும்பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காருட்டனைய விருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியுமில்லை
மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
அக்காலமிக்கால மென்பதிலையெல்லா
மதீதமயமானதன்றோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 10

திருசிற்றம்பலம்

சுகவாரி

இன்னமுதுகனிபாகுகற்கண்டுசீனிதே
னெனருசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்தநினை யெந்நேரநின்னன்ப
ரிடையறாதுருகிநாடி
யுன்னியகருத்தவிழ வுரைகுளறியுடலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி

யுணர்வரியபேரின்ப வனுபூதியுணர்விலே
யுணர்வார்களுள்ளபடிகாண்
கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பம்வேம்பென்னினுங்
கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற்
கணவனருள்பெறின்முனே சொன்னவாறென்னெனக்
கருதிநகையாவளதுபோற்
சொன்னபடிகேட்குமிப் பேதைக்குநின்கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 1

அன்பின்வழியறியாத வென்னைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிக்கொடுத்துநா
னற்றேனலந்தேனென
என்புலன்மயங்கவே பித்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெளமாகவந் துள்ளங்களிக்கவே
யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தன்பருவமலருக்கு மணமுண்டுவண்டுண்டு
தண்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வணந் திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற்றனியிருந்து
துன்பமுறினெங்ஙனே யழியாதநின்னன்பர்
சுகம்வந்துவாய்க்குமுரையாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 2

கல்லேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்சமுருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநான்முகன்
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததே வாய்க்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்ப மழையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற் றுய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோ திருவருட்கயலுமாய்ப்
புன்மையேனுவனங்தோ
சொல்லான்முழக்கிலோ சுகமில்லைமௌனியாய்ச்
சும்மாவிருக்கவருளாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 3

என்பெலாநெக்குடைய ரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட
லிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவரு மழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிகணீரிறைப்ப
அன்பினுன்மூர்ச்சித்த வன்பருக்கங்ஙனே
யமிர்தசஞ்சீவிபோல்வந்

வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து
முத்தாந்தப் பதமலர்க்கீழ் வைப்ப னென்று
மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்கராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி."

"மௌன உருவெளி" என்பதிற் * குடிலை ஆகிய மூல மநு ‡ வினின்றும் சிவம் சத்திகளின் திருநோக்கத்தால் வெளிவந்தருளிய முதற்கடவுள் என்பதும் அமைந்து கிடத்தலின், தொல்லோர் வழக்கின்படி தாமும் மெய்ப் பொருளை அம்முதற் கடவுளாகவும் கருதி அஞ்சலிசெய் தனர் என உரைத்தலு மமையும்.

யோகிகள் மூலமநுவை மௌனாக்கரமென்றும் மூங்கை எழுத்தென்றுங் கூறுவர். உதாரணம்:—

திருமந்திரம்.

"ஊமையெழுத்தொடு பேசுமெழுத்துறி
லாமையகத்தினி லஞ்சுமடங்கிடு
மோமயமுற்றது வுள்ளொளிபெற்றது
நாமயமற்றது நாமறியோமே."

முதற்கடவுளாகிய மூத்த பிள்ளையார் மூல மநுவி னின்றும் வெளிவந்தருளிய வரலாற்றை விநாயக புரா ணத்திற்கண்டு கொள்க.

---

* பிரணவம். ‡ மந்திரம்.

யாக்கையை ஓரிடத்திற் சேமித்துவைத்து, அவனுட லிற் பிரவேசித்துப் பசுக்களையன்று முழுதும் மேய்த்து, பின்பு அதனத னிடங்களில் அவற்றைப்போக்கி, கணவ னிறந்தது தெரியாத இடையன் மனைவி வந்தழைக்கவும் மறுத்துவிட்டு, தாம் சேமித்து வைத்தவிடத்திற்போய் பார்க்க தமதுடல் அங்கில்லாமை கண்டு அது பரமசிவத் தின் அருளென் றுள்ளுணர்ந்து, தாம் பிரவேசித்த யாக்கையொடு சென்று, ஆவடுதுறைக்கண் பரமசிவத் தைத் தரிசித்து, கோயிலின் மேற்பாலுள்ள அரசமரத்தி னிழற்கணமர்ந்து ஆகமங்கள் கூறுகின்ற சரியையாதி நான்குபாகங்களையும், ஆண்டுக்கொரு பாசுரமாக மூவா யிரந் திருமந்திரஞ் சொல்லி யருளினர். அவரது திரு மரபிற் றோன்றிய மௌனகுரு சுவாமிகளின் மரபி னரே இந்நூற்கருத்தராகிய தாயுமான முனிவர்.

"எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்தபூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்ததும்" "இச்சை வைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்ததும்" "மனவாக்கினிற் றட்டாமல் நின்றதும்" "எங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதும்" "யாதி னும் வல்லவொரு சித்தாகி இன்பமாய் என்றைக்கும் உள்ளதும்" கங்குல்பக லறநின்ற எல்லை யுளதும், ஆகிய இவ்வறுவகைத் தன்மைத்தாய பொருளென்றே ஏஎயத் தழுந்தின சீவன்முத்தர் கண்டனவெலா மாகுமாதலின், அதனை "மௌனவுரு வெளியதாகவும் கருதி யஞ்சலி செய்குவாம்" என முடிக்க.

மின்மாரியெனவெனிரு கண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயர்ந்தேனியான்
இரும்புநேர்நெஞ்சகக் கள்வனனலுமனை
யிடைவிட்டுநின்றதுண்டோ
வென்றுநீயென்றுநா னுன்னடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுந்
துரும்பனேனென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரொடுகூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 7

ஆராதியண்டங்க ளத்தனையும்வைக்கின்ற
பரவெளியினுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றேய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாராளமாய்நிற்க நிச்சிந்தைகாட்டிச்
சதாகாலநிட்டையெனவே
சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலையுந்
தனைக்காட்டநாள்செல்லுமோ
காராரவெண்ணரு மனந்தகோடிகணின்று
கானூன்றிமழைபொழிதல்போற்
கால்வீசிமின்னிப் படர்ந்துபரவெளியெலாங்
கம்மியானந்தவெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவே கருணையின்முழங்கியே
தொண்டரைக்கூவுமுகிலே

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

பேதித்தசமயமோ வொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாதுதுறவாகியே
பேசாதபெரியோர்க ணிருவிகற்பத்தினுற்
பேசார்கள்பரமகுருவாய்ப்
போதிக்குமுக்கணிறை நேர்மையாய்க்கைக்கொண்டு
போதிப்பதாச்சறிவிலே
போக்குவரவறவின்ப நீக்கமறவசனமாப்
போதிப்பதெவரையனே
சாதிக்கசாதனமு மியோகியர்கணமதென்று
சங்கிப்பராதலாலே
தன்னிலேதானு யயர்ந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிக்கமனமாயை தணையேவினுலடிமை
சுகமாவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 9

அண்டமுடிதன்னிலோ பகிரண்டமதனிலோ
வலரிமண்டலநடுவிலோ
அன்னடுவிலோவமிர்த மதிநடுவிலோவன்ப
ரகமுருகிமலர்கடுவித்
தெண்டமிடவருமூர்த்தி நிலையிலோதிக்குத்
திகந்தத்திலோவெளியிலோ

திகழ்விந்துநாதநிலை தன்னிலோ வேதாந்த
சித்தாந்தநிலைதன்னிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்
கண்டசூனியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதன்னிலோ
கருவிகரணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே.

எந்நாள்கருணைக் குரித்தாகுநாளெனவு
மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
யேதென்றுசொல்லுவேன் முன்னொடுபின்மலைவறவு
மிற்றைவரையாதுபெற்றேன்
பந்தமானதிலிட்ட மெழுகாகியுள்ளம்
பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமறிவை யென்னறிவிலறிவான
தெய்வநீயன்றியுளதோ
தேகநிலையல்லவே யுடைகப்பல்கப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீ யறியார்கள்போலவே
துன்பத்திலாழ்த்தன்முறையோ

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 11
எந்நாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவிலையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம் பிராணனுமெமைச்சடம
தென்றுனைச்சித்தென்றுமே
அந்நாளிலெவனோ பிரித்தானதைக்கேட்ட
வன்றுமுதலின்றுவரையு
மறியாயமாயெமை யடக்கிக்குறுக்கே
யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்
முன்னாகநீயென்ன கோட்டைகொண்டாயென்று
மூடமனமிகவுமேச
மூண்டெரியுமனலிட்ட மெழுகாயுளங்கருகன்
முறைமையோபதிலுயிரஞ்
சொன்னாலுநின்னரு ளிரங்கவிலையேயினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

எங்குநிறைகின்றபொருள்

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய
வாப்தர்மொழியொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை
யறிந்தார்களறியார்களார்

மௌனமொழிருந்ததா ரென்போலுடம்பெலாம்
 வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
மனதெனவுமொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்
 வன்மையொடிரக்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடம்
 பூதபேதங்களெவிடம்
பொய்மெயிதமகிதமேல் வருநன்மைதீமையொடு
 பொறைபொறுமையுமெவ்விடம்
எவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்பகைஞர்
 யாதுமுனையன்றியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 1

அன்னேயனேயெனுஞ் சிலசமயநின்னையே
 யையாவையாவென்னவே
யலறிடுஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
 வலறியேயொன்றுமிலவாய்ப்
பின்னேதுமறியாம லொன்றைவிட்டொன்றைப்
 பிதற்றிடுஞ்சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும் வெளியென்றுநாதாதி
 பிறவுமேநிலயமென்றுந்
தன்னேரிலாததோ ரணுவென்றுமூவிதத்
 தன்மையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமய மிவையாகிவேறதாய்ச்
 சதாஞானவானந்தமா

யென்னேயெனேகருணே விளையாட்டிருந்தவா
றெம்மனோர்புகலவெளிதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 2

வேதமுடனுகம புராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவாயெடுத்துரைக்கும்
ஓதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபணுஞானமாகு
மூகமனுபவம்வசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
துவயவாதிகள்சம்மதம்
ஆதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள்போது
மியாதொன்றுபாவிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னை நானென்றுபாவிக்கி
னத்துவிதமார்க்கமுறலாம்
ஏதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீகுறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 3

சொல்லானதிற்சற்றும் வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
தொடையினைக்கிள்ளல்போற் சங்கற்பமொன்றிற்
றெடுக்குந்தொடுத்தழிக்கும்

பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சத்தபூமியிடை
போந்துதலைசுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றானே
புறம்போந்துசஞ்சரிக்குங்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
காணுதுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாக்காட்டியே யணுவாற்சுருக்கிடுங்
கபடநாடகசாலமோ
யெல்லாமும்வலதிந்த மனமாயையேழையா
மென்னுலடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 4

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளனேனானுமோ
கைகுவித்தாடியும் பாடியும்விடாமலே
கண்பனித்தாரைகாட்டி
அண்ணாபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
யானெனவுமேலெழுந்த
வன்பாகிநாடக நடித்ததோகுறைவில்லை
யகிலமுஞ்சிறிதறியுமேற்
றண்ணருநின்றதரு ளறியாததல்லவே
சற்றேனுமினிதிரங்கிச்
சாசுவதமுத்திநிலை யீதென்றுணர்த்தியே
சகசநிலைதந்துவேறென்

றெண்ணமுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
யேழையேற்கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 5

காகமானதுகோடி கூடிநின்றாலுமொரு
கல்லின்முன்னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
கருணைப்ரவாகவருளைத்
தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
தமியனேற்கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையென்பதுவும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள்
சேராமல்யோகமார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிட்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும்வெகுதூரநான்
ஏகமாய்நின்னோ டிருக்குநாளெந்நா
ளிந்நாளின்முற்றுறாதோ
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 6

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
லொருவனுன்வந்திருக்கி
னுலகம்பொறுததோ மாயாவிசித்ரமென
வோயுமோவிடமில்லையோ

அருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவரோ
வலதுகிர்த்தியகர்த்தா
யகிலம்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாநிதென்பரோவகன்ற
பெருமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோலமாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
பிறக்கவிலையோதொல்லையாம்
இருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசுமோ
வேதுளவுசிறிதுபுகலா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 7

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநிலை
நின்றிடவுமௌனியாகி
நேரேயுபாயமொன் றருளினையையோவிதனை
நின்றனுட்டிக்கவென்றாற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபரதிபெறக்
காணவிலையாகையாலே
கையேற்றுணும்புசிப் பொவ்வாதெநாளுமுன்
காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயியம நியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவர்க்கேவல்செய்து
மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்

கில்லாமையொன் றினையு மில்லாமையாக்கவே
யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 8

மாவுரியுடுத்துமலை வனநெற்கொறித்துமுதிர்
வனசருகுவாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல்வெயிலாதிமழையால்
வருந்தியும்மூலவனலைச்
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகமதல்லவென்று
சிற்சுகவபேக்ஷையாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
செலுத்தினரியாம்பாவியேம்
விரவுமறுசுவையினொடு வேண்டுவபுசித்தரையில்
வேண்டுவவெலாமுடுத்து
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையர்கள் சையோகமாயினே
மெப்படியிழைப்பதுரையா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 9

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிக்கவிரகசன் னதமேற்றவிருகும்ப
முலையின்மணிமாலைநால

வைத்தெனைமயக்கியிரு கண்வலையைவீசியே
மாயாவிலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழானசிற்றிடை
மடந்தையர்கள்சிற்றின்பமோ
புத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னாட்டும்வந்ததென்றாற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்துகாணா
எத்தனைவிகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
யிவ்வுலகமறியாததோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 10

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடந்
துளறிடுமவத்தையாகி
யுருவுதான்காட்டாத வாணவமுமொளிகண்
டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையினாற்
றருவுசுகதுக்கவேலை
தட்டழியமுற்றுமில் லாமாயையதனாற்
றடித்தகிலபேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
மூதறிவுமேலுதிப்ப
முன்பினொடுகீழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமன்
முற்றுமானந்த நிறைவே

யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூரருள்வடிவ
　　மெந்நாளும்வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
　　யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 11
திருச்சிற்றம்பலம்

சச்சிதானந்தசிவம்

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
　　படர்வெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிகாணுச் சுயஞ்சோதியாயண்ட
　　பகிரண்டவுயிரெவைக்கும்
நேராகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்
　　நிர்த்தமாய்நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
　　நிர்மலானந்தமயமாய்ப்
போாதுநிற்றிநீ சும்மாவிருந்துதான்
　　பேரின்பமெய்திடாமற்
பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
　　பித்தாகவோமனதைநான்
சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
　　சாசுவதநிட்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
　　சச்சிதானந்தசிவமே. 1
குடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுழக்கூடு
　　கொள்ளல்போலைந்துபூதங்

கூடுஞ்சுருங்கிலைச் சாலேகமொன்பது
குலாவுநடைமனையைநாறும்
வடக்கயிறுவெண்ணரம் பாவென்புதசையினுன்
மதவேள்விழாநடத்த
வைக்கின்றகைத்தேரை வெண்ணீர்செநீர்கணீர்
மலநீர்புணீரிறைக்கும்
விடக்குத்தருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத்தளிர்க்கும்
வேட்கைமரமுறுகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்துபொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றுசின்மயந்
தானுகிநிற்பதென்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 2

பாகத்தினுற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறியில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன் மூவர்செய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமில்லை
யோகத்திலேசிறிது முயலவென்றாற்தேக
மொவ்வாதுவூண்வெறுத்தா
லுயிர்வெறுத்திடலொக்கு மல்லாதுகிரியைக
ளுபாயத்தினுற்செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்தினிற்கவென்றுன்

முற்றாதுபரிபாக சத்திகளனேகரின்
 மூதறிவிலேயெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ரவாகமே
 தன்னந்தனிப்பெருமையே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே. 3

இமையளவுபோதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
 மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணம்வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்பமோ
 வென்னின்மகமேருவாக்கிச்
சுமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாயெமைச்
 சுமையாளுமாக்கினாளுந்
துர்ப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுஞ்
 சூறையிட்டிந்த்ரஜாலம்
அமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
 யம்மம்மவெல்லவெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றுநிற்குமீ
 தருளோவலாதுமருளோ
சமயநெறிகாணாத சாக்ஷிநீசூக்ஷ்மமாத்
 தமியனேற்குளவுபுகலாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே. 4

இனியேதெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி
 யேங்குதேநெஞ்சமையோ

இன்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்
 றெண்ணவோ திடமில்லையே
அனியாயமாயிந்த வுடலைநானென் றுவரு
 மந்தகற்காளாகவோ
வாடித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
 மவலமாய்ப்போதனன்றே
கனியேனுமறியசெங் காயேனுமுதிர்சருகு
 கந்தமூலங்களேனுங்
கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான்
 கண்மூடிமௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது
 சாமிநீயறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே. 5

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
 வாயிலுடன்மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
 மணிமேடையுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன் முத்தநகையார்களொடு
 முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமென் யோகத்தினிலைநின்று
 மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக்
கைத்தலநகைப்படை விரித்தபுலிசிங்கமொடு
 கரடிநுழைநூழைகொண்ட

கானமலையுச்சியிற் குகையூடிருந்துமென்
    கரதலாமலகமென்னச்
சத்தமறமோனநிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
    சனகாதிமுனிவிதன்றே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
    சச்சிதானந்தசிவமே. 6

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
    கண்டவேதாகமத்தின்
காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெருமுத்தியது
    கருதினனுமானமாதி
யுத்திபலவாகிரு விகற்பமேயில்லையா
    லொன்றேடிரண்டென்னவோ
வுரையுமிலைநீயுமிலைநானுமிலையென்பது
    முபாயநீயுண்டுநானுஞ்
சித்தமுளநானில்லை யெனும்வசனநீயறிவை
    தெரியார்கடெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
    சின்முத்திராக்கமரபிற்
சத்தமறவேனையாண்ட குருமௌனிகையினுற்
    றமியனேற்குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
    சச்சிதானந்தசிவமே. 7

காயாதமரமீது கல்லேறுசெல்லுமோ
    கடவுணீயாங்களடியேங்

கர்மபந்தத்தினற் சன்மபந்தம்பெறக்
கற்பித்ததுன்னதருளே
வாயாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநொந்தபேர்
வைவதுவுமெங்களுலக
வாய்பாடுநிற்கநின் வைதிகவொழுங்குநினை
வாழ்த்தினற்பெறுபேறுதான்
ஓயாதுபெறுவரென முறையிட்டதாற்பின்ன
ருளறுவதுகருமமன்று
முபயநெறியீதென்னி னுசிதநெறியெந்தநெறி
யுலகிலேபிழைபொறுக்குந்
தாயானகருணையு முனக்குண்டெனக்கினிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 8

இன்னம்பிறப்பதற் கிடமென்னினிவ்வுடல
மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமங்கியமிர்தொழுகு மதிமண்டலத்திலுற
வென்னம்மைகுண்டலினிபாற்
பின்னம்பிறக்காது சேயெனவளர்த்திடப்
பேயேனைநல்கவேண்டும்
பிறவாதநெறியெனக் குண்டென்னினிம்மையே
பேசுகர்ப்பூரதீபம்
மின்னும்படிக்ககண் டாகாரவன்னைபால்
வினையேனையொப்புவித்து

வீட்டுநெறிகூட்டிடுதன் மிகவுநன் றிவையன்றி
விவகாரமுண்டென்னிலோ
தன்னந்தனிச்சிறிய னுற்றிலேன்போற்றிவளர்
சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 9

வேதாவையிவ்வணம் விதித்ததேதென்னினுன்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாது நிற்கவிவைமனதால்
விளைந்ததான்மனதைநாடிப்
போதமேநிற்குமப் போதத்தைநாடிலோ
போதமுநினுல்விளக்கம்
பொய்யென்றுதெய்வமறை யாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறநிகழ்த்தும்
ஆதாரவாதேய முழுதுநீயாதலா
லகிலமீதென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமௌனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாய்தந்தைதாமுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத் துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 10

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நன்னீழல்வைகினுங்
குளிர்தீம்புனற்கையள்ளிக்

கொள்ளுகினுமங்கீ ரிடைத்திளைத்தாடினுங்
குளிர்சந்தவாடைமடவார்
வந்துலவுகின்றதென முன்றிலிடையுலவவே
வசதிபெறுபோதும்வெள்ளை
வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
மகிழ்போதும்வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில் வந்ததெனவமுதுண்ணும்
வேளையிலுமாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய் விரும்பிவேண்டியவண்ணம்
விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ்
சந்ததமுநின்னருளை மறவாவரந்தந்து
தமியேனைரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

தேசோமயானந்தம்

மருமலர்ச்சோலைநெறி நன்னீழன்மலையாதி
மன்னுமுனிவர்க்கேவலாய்
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
மார்க்கத்தினின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
கமலாசனுதிசேர்த்துக்
காலைப்பிடித்தனலை யம்மைகுண்டலியடிக்
கலைமதியினூடுதாக்கி

யுருகிவருமமிர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காம
லுணர்வானவிழியைநாடி
யொன்றேடிரண்டெனுச் சமரசசொரூபசுக
முற்றிடவென்மனதின்வண்ணந்
திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடுகாண்பனே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 1

இப்பிறவியெனுமோ ரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
னென்னுமொருமகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுந்
துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
சுழல்வந்துவந்தடிப்பச்
சோராதவாசையாங் காருறுவானதி
சுரந்ததெனமேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போ லறிவானவங்கமுங்
கைவிட்டுமதிமயங்கிக்
கள்ளவங்கக்காலர் வருவரென்றஞ்சியே
கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 2

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென் னுமிவையெலாஞ்
சந்தையிற்கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமில்லைமணி மாடமாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசாலக்கோலம்
வஞ்சனைபொருமைலோபம்
வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாய்நின் றநின் னருள்வெள்ளமீதிலே
யானென்பதறவுமூழ்கிச்
சிந்தைதான்றெளியாது சுழலும்வகையென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 3

ஆடாமலோய்ந்திட்ட பம்பரம்போல்விசை
யடங்கிமனம்விழநேரே
யறியாமையாகின்ற விருளகலவிருளொளியு
மல்லாதிருந்தவெளிபோற்
கோடாதெனைக்கண் டெனக்குணிறைசாந்தவெளி
கூடியின்பாதீதமுங்
கூடினேனேசரியை கிரியையின்முயன்றுநெறி
கூடினேனேவல்லனியான்

சடாகவேயாறு வீட்டினிினிரம்பியே
யிலகிவளர்பிராணனென்னு
மிருநிதியினைக்கட்டி யோகபரனாகாம
லேழைக்குடும்பனாகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 4

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
பஞ்சபடுசொல்லனிவனைப்
பார்மினோபார்மினோ வென்றுசபைகூடவும்
பரமார்த்தமிதுவென்னவே
ஆடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
யமலமேயேகமேயெம்
மாதியேசோதியே யெங்குநிறைகடவுளே
யரசேயெனக்கூவிநான்
வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிந்த
வன்மையைவளர்ப்பித்ததார்
தேடாதுதேடுவோர் தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 5

பிறியாததண்ணருட் சிவஞானியாய்வந்து
பேசரியவாசியாலே
பேரின்பவுண்மையை யளித்தனையென்மனதறப்
பேரம்பலக்கடவுளாய்
அறிவாயிருந்திடும் நாதவொலிகாட்டியே
யமுதப்ரவாகசித்தி
யருளினையலாதுதிரு வம்பலமுமாகியெனை
யாண்டனைபினெய்தினெறியாய்க்
குறிதானளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தணக்
கோலமாயசபாநலங்
கூறினபின்மௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேன்மயங்கிமிக வறிவின்மையாவனோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 6

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
னறிவினைமயக்கவசமோ
வண்டகோடியையெலாங் கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்காவமைத்துப்
பேராமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலாதொன்றினும்
பின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாலினிப்
பேரின்பமுத்திநிலையுங்

தாராதுதள்ளவும் போகாதுனலது
    தள்ளினும்போகேனியான்
டையேதுமில்லையாண் டவனடிமையென்னுமிரு
    தன்மையிலுமென்வழக்குத்
தீராதுவிடுவதில்லை நடுவானகடவுளே
    தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே. 7

கந்துகமதக்கரியை வசமாய்நடத்தலாங்
    கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
    கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையும்
    வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணம லுலகத்துலாவலாம்
    விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையொ டிருக்கலாமற்றொரு
    சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்
சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
    தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
    திறமரிதுசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே. 8

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
மில்லையெனுமிவ்வுலகமீ
தேதுமறியாதவ னெனப்பெயர்தரித்துமிக
வேழைக்குளேழையாகிக்
கல்லாதவறிவிற் கடைப்பட்டநானன்று
கையினுலுண்மைஞானங்
கற்பித்தநின்னருளி னுக்கென்னகைம்மாறு
காட்டுவேன்குற்றேவலுன்
அல்லார்ந்தமேனியொடு குண்டுகட்பிறையெயிற்
றுபாசவடிவமான
அந்தகாநீயொரு பகட்டாற்பகட்டுவ
தடாதடாகாசுகம்பாற்
செல்லாதடாவென்று பேசவாயதுதந்த
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 9

மின்போலுமிடையொடியு மொடியுமெனமொழிதல்
போன் மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்னகொங்கைமட
மின்னார்கள்பின்னேவலால்
என்போலலைந்தவர்கள் கற்றூர்கள்கல்லார்க
ளிருவர்களிலொருவருண்டோ
வென்செய்கேனம்மம்ம மென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்துமொழிவேன்

அன்பால்வியந்துருகி யடியற்றமரமென்ன
வடியிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்துநம்
மடிகளேயுமதடிமை யாங்களெனுகால்வருக்
கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தென்பாலின்முகமாகி வடவாலிருக்கின்ற
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 10

புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகநீழலிற்
பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
பொன்னுலகிலயிரா வதத்தேறுவரிசையும்
பூமண்டலாதிக்கமும்
மத்தவெறியினர்வேண்டு மாலென்றுதள்ளவுமெ
மாலுமொருசுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பான மௌனதேசிகனெனின்
வந்தநின்னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடை யங்கங்குநின்னருள்
சுரந்துபொழிகருணைமுகிலே
சித்திநிலைமுத்திநிலை விளைகின்றபூமியே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிற்சுகோதயவிலாசம்

காகமோடுகழு கலகைநாய்நரிகள்
சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக்
காலிரண்டுநவ வாசல்பெற்றுவளர்
காமவேணடனசாலையை
மோகவாசைமுறி யிட்டபெட்டியைமு
மலமிருங்தொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகும்பியை
முடங்கலார்கிடைசரக்கினை
மாகவிந்த்ரதனு மின்னையொத்திலக
வேதமோதியகுலாலனர்
வனையவெய்யதடி காரணையமன்
வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
தேகமானபொயை மெய்யெனக்கருதி
யையவையமிசைவாடவோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 1
குறிகளோடுகுண மேதுமின்றியன
லொழுகநின்றிடுமிரும்பனற்
கூடலின்றியது வாயிருந்தபடி
கொடியவாணவ வறைக்குளே
யறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
மாயிருக்குமெனையருளினு
லளவிலாததனு கரணமாதியை
யளித்தபோதுனையறிந்துநான்

பிறிவிலாதவண நின்றிடாதபடி
பலநிறங்கவருமுபலமாய்ப்
பெரியமாயையி லழுந்திநின்னரு
ப்ரசாதநல்லருண் மறந்திடுஞ்
சிறியனேனுமுனை வந்தணைந்துசுக
மாயிருப்பதினியென்றுகாண்
டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 2

ஐந்துபூதமொரு காரணீரென
வடங்கவந்தபெருவானமே
யாதியந்தநடு வேதுமின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலகுசோதியே

தொந்தரூபமுட னரூபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர்வஸ்துவே
துரியமேதுரிய வுயிரினுக்குணர்வு
தோன்றநின்றருள்சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றெளிரு
மாதியேகருணைநீதியே
யெந்தையேயென விடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலைதீரவுஞ்
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநாளுமினியுய்வனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 3

ஐவரென் றபுல வேடர்கொட்டம
தடங்கமர்க்கடவன்முட்டியா
யடவியின் றமலை யருகினின் றசரு
காதிதின் றபனிவெயிலினன்
மெய்வருந்துதவ மில்லைநற்சரியை
கிரியையோகமெனுமூன் றதாய்
மேவுகின் றசவு பானநன்னெறி
விரும்பவில்லையுலகத்திலே
பொய்முடங்குதொழில் யாததற்குநல
சாரதித்தொழினடத்திடும்
புத்தியூகமறி வற்றமூகமிவை
பொருளெனக்கருதுமருளன்யான்
றெய்வநல்லருள் படைத்தவன்பரொடு
சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 4

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
னலனேகவுருவாகியே
யெந்தநாளகில கோடிசிர்ஷ்டிசெய
விசையுநாள்வரையநாண்முத
லாகநாளது வரைக்குமுன்னடிமை
கூடவேசனனமானதோ
வனந்தமுண்டுநல சனனமீதிதனு
ளறியவேண்டுவனவறியலாம்

மோகமாதிதரு பாசமானதை
யறிந்துவிட்டுனையுமெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபர மானவின்பவெள
மூழ்கவேண்டுமிதுவின்றியே
தேகமோநழுவி நானுமோநழுவின்
பின்னையுய்யும்வகையுள்ளதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 5

நியமலக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
மாசனுதிவிதபேதமு
நெடிதுணர்ந்திதய பத்மபீடமிசை
நின்றிலங்குமசபானலத்
தியலறிந்துவளர் மூலகுண்டலியை
யினிதிறைஞ்சியவனருளினு
லெல்லையற்றுவளர் சோதிமூலவன
லெங்கண்மோனமனுமுறையிலே
வயமிகுந்துவரு மமிர்தமண்டல
மதிக்குளேமதியைவைத்துநான்
வாய்மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி
மன்னுமாரமிர்தவடிவமாய்ச்
செயமிகுந்துவரு சித்தயோகநிலை
பெற்றுஞானநெறியடைவனே
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 6

எறிதிரைக்கடனி கர்த்தசெல்வமிக
வல்லவென்றொருவர்பின்செலா
தில்லையென்னுமுரை பேசிடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிக்கவே
நெறியின்வைகிவளர் செல்வமும்முதவி
நோய்களற்றசுகவாழ்க்கையாய்
நியமமாதிநிலை நின்றுஞானநெறி
நிட்டைகூடவுமெந்நாளுமே
அறிவினின்றுகுரு வாயுணர்த்தியது
மன்றிமோனகுருவாகியே
யகிலமீதுவர வந்தசீரருளை
யையவையவினியென்சொல்கேன்
சிறியனேனைநம தடிமையென்றுனது
திருவுளத்தினிலிருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 7

எவ்வுயிர்த்திரளு முலகிலென்னுயி
ரெனக்குழைந்துருகிநன்மையா
யிதமுரைப்பவென தென்றயாவையு
மெடுத்தெரிந்துமதயானைபோற்
கவ்வையற்றநடை பயிலவன்பாடி
கண்டதேவருளின்வடிவமாக்
கண்டயாவையு மகண்டமென்னவிரு
கைகுவித்துமலர்தூவியே

பவ்வவெண்டிரை கொழித்ததண்டரளம்
விழியுதிர்ப்பமொழிகுளறியே
பாடியாடியுளுடைந்துடைந்தெழுது
பாவையொத்தசைதலின்றியே
திவ்யவன்புருவ மாகியன்பரொடு
மின்பவீட்டினிலிருப்பனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 8

மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மையது
மருவியேதுரியவடிவமாய்
மன்னுதேசமொடு காலமாதியை
மறந்துநின்னடியரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நம்புமென்னையொரு
மையறந்தகிலமாயையைப்
பாருபாரென நடத்தவந்ததென
பாரதத்தினுமிதுள்ளதோ
சுத்தநித்தவியல் பாகுபோவுனது
விசுவமாயைநடுவாகவே
சொல்லவேண்டும்வகை நல்லகாதிகதை
சொல்லுமாயையினுமில்லையென்
சித்தமிப்படி மயங்குமோவருளை
நம்பினோர்கள்பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 9

பன்முகச்சமய நெறிபடைத்தவரு
மியாங்களேகடவுளென் றிடும்
பாதகத்தவரும் வாததர்க்கமிடு
படிறருந்தலைவணங்கிடத்
தன்முகத்திலுயிர் வரவழைக்குமெம
தருமனும்பகடுமேய்க்கியாய்த்
தனியிருப்பவட நீழலூடுவளர்
சனகனாதிமுனிவோர்கடஞ்
சொன்மயக்கமது தீரவங்கைகொடு
மோனஞானமதுணர்த்தியே
சுத்தநித்தவரு ளியல்பதாகவுள
சோமசேகரகிர்பானுவாய்த்
தென்முகத்தின்முக மாயிருந்தகொலு
வெம்முகத்தினும்வணங்குவேன்
றெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகாரபுவனம்

சி த ம் ப ர ர க சி ய ம்

ஆகாரபுவனமின்பாகாரமாக
வங்ஙனேயொருமொழியாலகண்டாகார
யோகானுபூதிபெற்றவன்பராவிக்
குறுதுணையேயென்னளவுமுகந்தநட்பே

வாகாரும்படிக்கிசைகிண்கிணிவாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம்வயங்குமாபோற்
றேகாதியுலகமெங்குங்கலந்துதானே
திகழனந்தானந்தமயத்தெய்வக்குன்றே. 1

அனந்தபதவுயிர்கடொறுமுயிராயென்று
மானந்தநிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற்றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமான்போனுனிடையாவண்ண
மின்பமுறவன்பர்பக்கலிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண்ணருளிற்றானே
கனிபலித்தவானந்தக்கட்டிப்பேறே. 2

பேறனைத்துமனுவெனவேயுதறித்தள்ளப்
பேரின்பமாகவந்தபெருக்கேபேசா
வீறனைத்துமிங்கெறிக்கேயென்னவென்னை
மேவென்றவரத்தேபாழ்வெய்யமாயைக்
கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச்சேடமாகிக்
குறைவறநின்றிடுநிறைவேகுவமாநின்ற
வாறனைத்தும்புகுங்கடல்போற்சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாதிநட்பே. 3

ஆதியந்தமெனுமெழுவாயீறற்றோங்கி
யருமறையின்னமுங்காணுதரற்றநாணு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப்பேயராகச்

சாதகமோனத்திலென்னவடவானீழத்
தண்ணருட்சந்திரமௌலீதடக்கைக்கேற்க
வேதகசின்மாத்திரமாயெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே. 4

விமலமுதற்குணமாகினூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்தவிருத்திக்கேற்க
அமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலாயருட்கண்ணாகிச்
சமமுமுடன்கலப்புமகிழ்தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடங்கெதமைக்காக்குஞ்சாக்ஷிப்பேறே
யிமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறொன்
றியக்காகிர்க்குணக்கடலாயிருந்தவொன்றே. 5

ஒன்றாகிப்பலவாகிப்பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திநண்ணுதாகி
யின்றாகிநாளையுமாய்மேலுமான
வெந்தையேயெம்மானேயென்றென்றேங்கிக்
கன்றாகிக்கதறினர்க்குச்சேதாவாகிக்
கடிதினில்வந்தருள்கூருங்கருணைவிண்ணே. 6

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயென்கண்ணேயரியவான
பொருளனைத்துந்தரும்பொருளேகருணைநீங்காப்
பூரணமாய்நின்றவொன்றேபுனிதவாழ்வே

கருதரியகருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக்
காலமுந்தேசமும்வகுத்துக்கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும்
விழுப்பொருளேயான்சொலும்விண்ணப்பங்கேளே

விண்ணவரிந்திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தரிஷிகள்கனவீணைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தர்மனுவாதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத்தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்தன்றே
செப்பரியசித்திமுத்திசேர்ந்தாரென்றும். 8

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
அப்பரிசாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும்விரித்தேயனுமானாதி
வொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்மெய்யென்ன
வொன்றிலையொன்றெனபார்ப்பதொவ்வாதார்க்கும்
இப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி
யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி. 9

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாதி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
பண்புறவுஞ்சௌபானபக்ஷங்காட்டி

மயலறுமந்திரஞ்சிக்ஷைசோதிடாதி
மற்றங்கநூல்வணங்கமௌனமோலி
அயர்வறச்சென்னியில்வைத்துராசாங்கத்தி
லமர்ந்ததுவைதிகழ்சைவமழகிதந்தோ. 10

அந்தோவீததிசயமிச்சமயம்போலின்
றறிஞரெல்லாநடுவறியவணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவர்க்கும்பேசாமோனம்
வைத்திருந்தமாதவர்க்குமற்றுமற்றும்
இந்த்ராதிபோகநலம்பெற்றபேர்க்கு
மிதுவன்றித்தாயகம்வேறில்லையில்லை
சந்தானகற்பகம்போலருளைக்காட்டத்
தக்கநெறியிந்நெறியேதான்சன்மார்க்கம். 11

சன்மார்க்கஞானமதின்பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதப்பொருளுந்தானொன்றாகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங்கண்டதில்லை
பகர்வரியதில்லைமன்றுட்பார்த்தபோதங்
கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம்வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந்திறைஞ்சாநிற்பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுளவெனக்குந்தானே
கண்டவுடனானந்தங்காண்டலாகும். 12

காண்டல்பெறப்புறத்தினுள்ளபடியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூல்சொலும்பதியாங்கடவுளேநீ
நீண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி

வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபந்தூரம்
விலகலணுகுதன்முதலாம்விவகாரங்கள்
பூண்டவளவைகண்மனவாக்காதியெல்லாம்
பொருந்தாமலகம்புறமும்புணர்க்கையாகி. 13

ஆகியசற்காரியவூகத்துக்கேற்ற
வமலமாய்நடுவாகியனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்தமயமதாகி
யுயிர்க்குயிராயெந்நாளுமோங்காநிற்ப
மோகவிருண்மாயைவினையுயிர்கட்கெல்லா
மொய்த்ததென்கொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகவருளவொருசத்திவந்து
பதிந்ததென்கொணுனெனுமப்பான்மையென்சொல்

நானென்னுமோரகந்தையெவர்க்கும்வந்து
நலிந்தவுடன்சகமாயைநாணுவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால்வளருந்துன்பச்
சாகரத்தின்பெருமையெவர்சாற்றவல்லார்
ஊனென்றுமுடலென்றுங்கரணமென்று
முள்ளென்றும்புறமென்றுமொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந்தீநீரென்று
மண்ணென்றும்மலையென்றும்வனமதென்றும். 15

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணுமையாதி
மறப்பென்றுநினைப்பென்றுமாயாவாரி
யலையலையாயடிக்குமின்பதுன்பமென்று
மதைவிளைக்கும்வினைகளென்றுமதனைத்தீர்க்கத்

தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந்தெய்வமென்றுஞ்
சாதகரென்றும்மதற்குச்சாக்ஷியாகக்
கலைபலவாநெறியென்றுந்தர்க்கமென்றுங்
கடலுறுநுண்மணலெண்ணிக்காணும்போதும். 16

காணரியவல்லலெல்லாந்தானேகட்டுக்
கட்டாகவிளையுமதைக்கட்டோடேதான்
வீணினிற்கர்ப்பூரமலைபடுதீப்பட்ட
விந்தையெனக்காணவொருவிவேகங்காட்ட
ஆணுறக்கமின்பதுன்பம்பேருராதி
யொவ்விடவுமெனைப்போலவுருவங்காட்டிக்
கோணறவோர்மான்காட்டிமானையீர்க்குங்
கொள்கையெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்து. 17

வந்தெனுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கை
வசமெனவேயத்துவாமார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனைம்பூதங்கரணமாதி
யடுத்தகுணமத்தனையுமல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லை
யாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்
பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேயாம். 18

அறிவாகியானந்தமயமாயென்று
மழியாதநிலையாகியாதின்பாலும்
பிரியாமற்றண்ணருளேகோயிலான
பெரியபரம்பதியதனைப்பெறவேவேண்டி

னெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்தநாளு
நிர்க்குணநிற்குளம்வாய்த்துநீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க
சிற்சுகம்பெற்றிடுகபந்தந்தீர்கவென்றே. 19

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்
பண்பொன்றையருளியந்தப்பண்புக்கேதான்
சிந்தையில்லைநானென்னும்பான்மையில்லை
தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
யந்தமில்லையாதியில்லைநடுவுமில்லை
யகமுமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை. 20

இல்லையில்லையென்னினொன்றுமில்லாதல்ல
வியல்பாகியென்றுமுள்ளவியற்கையாகிச்
சொல்லரியதன்மையைதாயான்றானென்னத்
தோன்றாதெல்லாம்விழுங்குஞ்சொரூபமாகி
யல்லையுண்டபகல்போலவவித்தையெல்லா
மடையவுண்டுதடையறவுன்னறிவைத்தானே
வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தானாகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப்பேசாமைவிளக்குந்தானே 21

தானானதன்மயமேயல்லாலொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாதுதலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்கர்ப்பூரதீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாதுபுலம்வேறின்றா

ஞானுகாரத்திறெனுடுளேயமற்ற
ஞாதுருவுஞேயமுவாமனமுவிநிற்கு
மானுலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா
ரதுவானுலதுவாவாதுவேசொல்லும். 22

அதுவென்றுலெதுவெனவொன்றடுக்குஞ்சங்கை
யாதலினுலதுவெனலுமறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகனுதி
மன்னவர்கள்சுகர்முதலோர்வாழ்ந்தாரென்றும்
பதியிந்தநிலையெனவுமென்னையாண்ட
படிக்குநிருவிகற்பத்தாற்பரமானந்த
கதிகொண்டுகொள்ளவுநின்னருள்கூரிந்தக்
கதியன்றியுறங்கேன்மேற்கருமம்பாரேன். 23

பாரர்திவிண்ணனைத்துநீயாச்சிந்தை
பரியமடலாவெழுதிப்பார்த்துப்பார்த்து
வாராயோவெனப்ராணநாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தெனைநீயாவைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன்றறியாவண்ணம்
புண்ணுளர்போனெஞ்சம்புலம்பியுள்ளே
நீராளமாயுருகிக்கண்ணீர்சோர
நெட்டுயிர்த்துமெய்மறந்தோர்நிலையாய்நிற்பேன். 24

ஆயுமறிவாகியுன்னைப்பிரியாவண்ண
மணைந்துசுகம்பெற்றவன்பரையோவென்னத்
தீயகொலைச்சமயத்துஞ்செல்லச்சிந்தைத்
தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செய்வேன்வாழ்வான்

காயிலைபுன்சருகாதியருந்தக்கானங்
கடன்மலையெங்கேயெனவுங்கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போற்கிடந்துபுரள்வேன்வானின்
மதிகதிரைமுன்னிலையாவைத்துநேரே. 25

நேரேதானிரவுபகல்கோடாவண்ண
நித்தம்வரவுங்களையிங்கிலக்கேவைத்தார்
ஆரேயங்கவர்பெருமையென்னேயென்பே
னடிக்கின்றகாற்றேநீயாராலேதான்
பேராதேசுழல்கின்றாயென்பேன்வந்து
பெய்கின்றமுகில்காளெம்பெருமானும்போற்
றாராளமாக்கருணைபொழியச்செய்யுஞ்
சாதகமென்னேகருதிச்சாற்றுமென்பேன். 26

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக்
கலந்தனையேயுன்முடிவின்காட்சியாக
வருபொருளெப்படியிருக்குஞ்சொல்லாயென்பேன்
மண்ணேயுன்முடிவிலெதுவயங்குமாங்கே
துரியவறிவுடைச்சேடனீற்றினுண்மை
சொல்லானோசொல்லென்பேன்சுருதியேநீ
யொருவரைப்போலனைவருக்குமுண்மையாமுன்
னுரையன்றேவுன்முடிவையுரைநீயென்பேன். 27

உரையிரந்துபெருமைபெற்றுத்திரைக்கைநீட்டி
யொலிக்கின்றகடலேயிவ்வுலகஞ்சூழக்
கரையுமின்றியுன்னைவைத்தாரியாரேயென்பேன்
கானகத்திற்பைங்கிளிகாள்கமலமேவும்

வரிசிறைவண்டினங்காளோதிமங்காடூது
　　மார்க்கமன்றோநீங்களிதுவரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைக்கண்டு
　　பேசியதுண்டோவொருகாற்பேசுமென்பேன். 28

ஒருவனவன்யானைகெடக்குடத்துட்செங்கை
　　யோட்டுதல்போனன்பேதையுப்போடப்பை
மருவவிட்டுங்கர்ப்பூரமதனிற்றீபம்
　　வயங்கவிட்டுமைக்கியமுன்னிவருங்கதிற்பே
னருளுடையபரமென்றேவன்றுதானே
　　யானுளனென்றும்மெனக்கேயாணவாதி
பெருகுவினைக்கட்டென்றுமென்னுற்கட்டிப்
　　பேசியதன்றேயருணூல்பேசிற்றன்றே. 29

அன்றுமுதலின்றவரைச்சனனகோடி
　　யடைந்தடைந்திங்கியாதனையாலழிந்ததல்லால்
இன்றைவரைமுத்தியின்றேயெடுத்ததேக
　　மெப்போதோதெரியாதேயிப்போதேதான்
துன்றுமனக்கவலைகெடப்புலைநாயேனைத்
　　தொழும்புகொளச்சீகாழித்துரையேதூது
சென்றிடவேபொருளைவைத்தநாவலோய்நஞ்
　　சிவனப்பாவென்றவருட்செல்வத்தேவே. 30

தேவர்தொழும்வாதவூர்த்தேவேயென்பேன்
　　திருமூலத்தேவேயிச்சகத்தோர்முத்திக்
காவலுறச்சிவவென்வாக்குடனேவந்த
　　வரசேசும்மாவிருந்துன்னருளைச்சாரப்

பூவுலகில்வளரருணகிரியேமற்றைப்
புண்ணியர்காளோவென்பேன்புரையொன் றில்லா
வோவியம்போலசைவறவுந்தானேநிற்பே
னோதரியதுயர்கெடவேயுரைக்குமுன்னே. 31

ஓதரியசுகர்போலவேனேனென்ன
வொருவரிலையோவெனவுமுரைப்பேன்றனே
பேதமபேதங்கெடவுமொருபேசாமை
பிறவாதோவாலடியிற்பெரியமோன
நாதனொருதரமூலகம்பார்க்கவிச்சை
நண்ணுனோவென்றென்றேநானுவாகிக்
காதன்மிகுமணியிழையாரெனவாடுற்றேன்
கருத்தறிந்துபுறப்பதுன்மேற்கடன்முக்காலும். 32

காலமொடுதேசவர்த்தமானமாதி
கலந்துநின்றநிலைவாழிகருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாகி
மதாதீதமானவருண்மரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேனிவ்வழக்குப்பேசத்
தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
ஆலடியிற்பரமகுருவாழிவாழி
யகண்டிதாகாரவருளடியார்வாழி. 33

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேன்முகம்

தேன்முகம் பிலிற்றும் பைந்தாட் செய்யபங்கயத் தின்மேவு, நான்முகத் தேவேநின்னா னாட்டிய வகில மாயை, கான்முயற் கொம்பே யென்கோ கானலம்புன லே யென்கோ, வான்முக முளரியென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல் வேண்டும். 1

வேண்டுவ படைத்தாய் நுந்தை விதிப்படி புரந்தானத்தைக், காண்டக வழித்தான் முக்கட் கடவுடானினைய வாற்றா, லாண்டவ னெவனோவென்ன வறிகிலா றகில நீயே, யீண்டியவல்லதீர மெம்மனோர்க்கியம்பு கண்டாய்.

கண்டன வல்லவென்றே கழித்திடு மிறுதிக்கண்ணே, கொண்டது பரமானந்தக் கோதிலாமுத்தியத்தாற், பண்டையிற் படைப்புங் காப்பும் பறந்தனமாயை யோடே, வெண்டலை விழிகைகாலில் விளங்கிட நின்றான் யாவன்.

விளங்கவெண் ணீறுபூசி விரிசடைக் கங்கைதாங்கித், துளங்குநன் னுதற்கண்டோன்றச் சுழல்வளிநெடுமூச்சாகக், களங்கமி லுருவந்தானே ககனமாய்ப்பொலியப் பூமி, வளர்ந்ததாளென்னவுள்ள மன்றெனமறையொன்றின்றி.

மறைமுழக் கொலிப்பத் தானே வரதமோ டபயக் கைகண், முறைமையி னோங்க நாத முரசெனக் கறங்கவெங் குங், குறைவிலா வணநிறைந்து கோதிலா நடனஞ் செய்வான், இறையவ னெனலா மியார்க்கு மிதயசம் மதமீதல்லால்.

அல்லலாந் தொழில் படைத்தே யடிக்கடி யுருவெடுத்தே, மல்லன்மா ஞாலங் காக்க வருபவர் கடவுளென்னிற், றெல்லையாம் பிறவி வேலை தொலைந்திடா திருணீங்காது, நல்லது மாயை தானு நானென வந்துநிற்கும்.

நானென நிற்குஞான ஞானமன் றந்த ஞான, மோன மா யிருக்க வொட்டா மோனமின் றாகவேதான், றே னென ருசிக்கு மன்பாற் சிந்தனைந்தருகும் வண்ணம், வானென நிறைந்தானந்த மாகடல்வளைவதின்றே. 7

இன்றென விருப்போ மென்னி னென்றுஞ் சூனியமா முத்தி, நன்றுடு நீதுமன்றி நாமுன்னே பெறுமவித்தை, நின்றது பெத்தந்தானே நிரந்தர முத்தியென்னி, னொன் றொரு வரைநான் கேட்க வுணர்வில்லை குருவுமில்லை. 8

இல்லையென் றிடினிப் பூமி யிருந்தவா றிருப்போ மென்னி, னல்லவன் சாருவாக னன்சொலு நெறிக்கு வீணிற், றொல்லையே னுகமாதி தொடுப்பதேன் மயக்க மேதிங், கொல்லைவந் திருமினென்ன வுறவுசெய் திடு வனந்தோ. 9

அந்தணர் நால்வர் காண வருட்குரு வாகிவந்த, வெந் தையேயெல்லாந்தானென் றியம்பினனெமைப்படைத்த, தந்தைநீ யெம்மைக்காக்குந் தலைவனே நுந்தையன்றோ, பந்தமில்சித்திமுத்தி படைக்கநின் னருள்பாலிப்பாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்மாலை

பன்மாலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான்பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனென்னாளுந்துதித்துநிற்பே
னென்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே. 1

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதனில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோதராட்டதான
மதத்தொடும்வந்தெதிர்த்தாவவடிவமன்றே. 2

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளேயெளியனேன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே

யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. 3

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
வாறேஞானப்பாலோர்வழிபாராமற்
ருழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயந்
தடையுற்றேன்மேற்கதியுந்தடையதாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்த்தாயின்னம்
பாழவதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினனே. 4

நானெனிங்கெனுமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி
யூனுருமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்றாயுள்ளேன்வைத்தா
யானுமையாயகிலநிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்
செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்திகழ்ந்தவொன்றே. 5

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளலையீயுன்பாலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்கும்வைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்தநிலனுக்கே

யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளையேதோயேதோ
கன்றுமனத்துடனுடுதழைதின்றூற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. 6

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேறென்
றுன்னேன்பன்னுலகத்தோடியாடிக்
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணுநீத
வற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
நாதாந்தபரம்பொருளேநாரணுதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்கனகனமேசோதிக்குன்றே. 7

குன்றுதழுவுருவாயருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றுயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றுகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநால்வர்க்
கன்றுலின்கீழிருந்துமோனஞான
மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே. 8

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லாங்

கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ
  கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரக்காணேனென்றாற்கட்டி
  வார்த்தைசொன்னாற்சுகம்வருமோவஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
  வின்பநிட்டைகொடுப்பதையாவெந்நாளோ. 9

எந்நாளுனக்கடிமையாகுநாளோ
  வெந்நாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்கும்மயங்கிற்றல்லாற் [சொற்
  றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த்தெளியவோர்
றந்தநாண்முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்
  றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை
  மறவாவின்பத்தாலே வாழ்கின்றேனே. 10

நினைவொன்று

ஞானிகளிடம்பொருளேவல்

நினைவொன்று நினையாம னிற்கினக மென்பார் நிற்கு
மிட மேயருளா நிட்டையரு ளொட்டுந், தனையென்று
மறந்திருப்ப வருள்வடிவா னதுமேற் றட்டி யெழுந்
திருக்குமின்பந் தன்மயமே யதுவாம், பினையொன்று
மிலையந்த வின்பமெனு நிலயம் பெற்றாரே பிறவாமை
பெற்றார்மற்றுந்தான், மனையென்று மகவென்றுஞ் சுற்ற
மென்று மசுத்தவா தனையாமாசை யொழி மன்னொரு
சொற்கொண்டே. 1

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்த வொரு மொழியே பலமொழிக்கு மொழிக்கு மென மொழிந்த, குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங் கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய், கருமொழியிங் குனக்கில்லை மொழிக்கு மொழி ருசிக்கக் கரும்பனைய சொற்கொடுனைக் காட்டவுங் கண்டனைமேற், றருமொழியிங் குனக்கில்லை யுன்னைவிட்டு நீங்காத் தற்பரமா யானந்தப் பொற்பொதுவாய் நில்லே. 2

நில்லாத வாக்கைநிலை யன்றெனவே கண்டாய் நேய வருண் மெய்யன்றோ நிலையமதாநிற்க, கல்லாதே யேன் படித்தாய் கற்றதெல்லா மூடங் கற்றதெல்லா மூட மென்றே கண்டனையுமன்று, சொல்லாலே பயனில்லை சொர்ண்முடிவைத் தானே தொடர்ந்துபிடி மர்க்கடம்போற் றொட்டது பற்றுநில், லெல்லாரு மறிந்திடமே யெமக் கிடமென்றறிந்தே. 3

இடம்பொருளேவலைக் குறித்து மடம்புகுநா யெனவே யெங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கேநீவாடா, மடம்பெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசை மன்னிடமே யிடமந்த மா நிலத்தே பொருளுந், திடம்பெறவே நிற்கினெல்லா வுலக மும்வந் தேவல்செய்யுமிந்த நிலைநின்றோர் சனகன்முதன் முனிவர், கடம்பெறுமா மதயானை யென்னவுநீ பாசக் கட்டான நிகளபந்தக் கட்டவிழ்ப்பாரே. 4

பாராதி யண்டமெலாம் படர்கானற் சலம்போற் பார்த் தனையே முடிவினின்று பாரெது தானின்ற, தாராவுமறி

யாத சத்தன்றோ வதுவா யங்கிருநீ யெங்கிருந்து மது வாவை கண்டாய், பூராய மாகவுநீ மற்றொன்றை விரித்துப் புலம்பாதே சஞ்சலமாப் புத்தியை காட்டாதே, யோராதே யொன்றையுநீ முன்னிலையாதே யுள்ள படி முடியுமெலா முள்ளபடிகாணே. 5

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றொன்றைத் தொடர்ந்திட் டுளங்கருத வேண்டாநிஷ் களங்கமதியாகிக், கள்ளமனத் துறவை விட்டெல்லாந் துறந்ததுறவோர் கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குல்பகலற்ற, வெள்ளவெளிக் கடன் மூழ்கியின்பமாய்ப் பொருளாய் விரவியெடுத் தெடுத்து விள்ளவும்வா யின்றிக், கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையுமாகிக் கும்பிட்டுச் சகம்பொயெனத் தம்பட்ட மடியே. 6

அடிமுடியு நடுவுமற்ற பரவெளிமேற் கொண்டா லத்து வித வானந்த சித்தமுண்டாநமது, குடிமுழுதும் பிழைக்குமொரு குறையுமில்லை யெடுத்த கோலமெல்லா நன்றாகுங் குறைவுநிறை வறவே, விடியுமுதயம்போல வருளுதயம் பெற்ற வித்தகரோடுங்கூடி விளையாடலா கும், படிமுழுதும் விண்முழுதுந் தந்தாலுங் களியாப் பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர் குணம்வருமே. 7

வரும்போமென் பனவுமின்றி யென்று மொருபடித் தாய் வாளுதி தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியா, மிரும்போகல் லோமரமோ வென்னுநெஞ்சைக் கனன்

மே விட்டமெழு காவுருக்கு மின்ப வெள்ளமாகிக், கரும் போகண்டோசினி சருக்கரையோதேனோ கனியமிர்தோ வெனருசிக்கும் கருத்தவிழ்ந்தோ ருணர்வா, ரரும்போ கன் மணங்காட்டும் காமரசங் கன்னி யறிவாளோ பக்கு வர்கோ வங்கலந்தான் விளங்கும். 8

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுதலு மாகாத் தன்மை பினாற் படைத்தளிக்குந் தலைமையது வான, கோனாக வொருமுதலின் குண்டெனவும்யூகங் கூட்டியதுஞ் சக முடிவிற் குலவுறு மெய்ஞ்ஞான, வானாக வம்முதலே நிற்குநிலை நம்மான் மதிப்பரிதா மெனமோனம் வைத் ததுமுன் மனமே, யானாலு மனஞ்சடமென் றழுங்காதே யுண்மை யறிவித்த விடங்குருவா மருளிலதொன் றிலையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னைமாதரை

பொன்னைமாதரைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென் னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவ னுன்னருட்டுவெளி
தன்னைநாடுவன் றன்னந்தனியனே. 1

தன்னதென் றுரைசாற் றுவனவெலா
நின்னதென் றனைநின்னிடத்தே தந்தே
னின்னமென்னையிடருறக்கூட்டினாற்
பின்னையுய்கிலன் பேதையனாவியே. 2

ஆவியேயுனையான றிவாய்நின் று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுளபான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே. 3

கோலமின்றிக்குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச்சிறியன்பிழைப்பனோ
வாலமுண்டுமமிர் துருவாய்வந்த
காலமெந்தைகதிநிலைகாண்பதே. 4

காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ

வாணும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம்பொருந்தியுணிற்கவே. 5

நிற்குநன்னிலைநிற்கப்பெற்றாருள்
வர்க்கமன்றிமனிதரன்றேயையா
துர்க்குணக்கடற்சோங்கன்னபாவியேற்
கெற்குணங்கண்டென்பெயர்சொல்வதே. 6

சொல்லையுன்னித்துதித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னியெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லைநீயென்னைவாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக்கருமிநடக்கையை. 7

கையுமெய்யுங்கருத்துக்கிசையவே
யையதந்ததற்கையமினியுண்டோ
பொய்யனேன்சிந்தைப்பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்பமென்றுவிளைவதே. 8

என்றுமுன்னையிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தனனேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மைநிலைக்கென்னைநேர்மையா
நன்றுதீதறவைத்தநடுவதே. 9

வைத்ததேகம்வருந்தவருந்திடும்
பித்தனுனருள்பெற்றுந்திடமிலேன்

சித்தமோனசிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவையவருட்செம்பொற்சோதியே. 10

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சுடரேமுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யும்பர்வாழ்வினுக்கிச்சைவைத்தேன்மன
நம்பிவாவெனினென்கொல்செய்வதே. 11

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென்றெண்ணுமறிவின்றி
வெய்யகாமவெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுன்மையே. 12

புன்புலானரம்பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணியேயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. 13

இல்லையுண்டென்றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பன்யான்
செல்லவேறொருதிக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயெனைவாழ்விக்கவேண்டுமே. 14

வேண்டுஞ்சீருண்மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென்புலமறியாததோ

வாண்டநீயுன்னடியவனெனென்று
தூண்டுவேனன்றித்தொண்டனென்சொல்வதே. 15

எனக்குளேயுயிரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றோ
கனத்தசீரருட்காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதென்றனெஞ்சமே. 16

நெஞ்சுகந்துனைநேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்றவருளறிந்தேதையயா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்கு
நெஞ்சவேநின்றசிற்சுகவாரியே. 17

வாரியேழுமலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின்சின்மயத்தேயென்று
லாரிலேயுளவாவித்திரளதை
யோரிலேனெனையாண்டவொருவனே. 18

ஒருவரென்னுளத்துள்ளுங்குறிப்பறிந்
தருள்வரோவெனையாளுடையண்ணலே
மருளனேன்பட்டவாதைவிரிக்கினோ
பெருகுநாளினிப்பேசவிதியின்றே. 19

இன்றுனக்கன்பிழைத்திலனெனென்றே
யன்றுதொட்டெனையாளரசேயென்று

நின்றாற்றியலேனைக்கைவிட்டான்
மன்றமெப்படிநின்னருள்வாழ்த்துமே. 20

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுமுய்வனோ
சூழ்த்துநின்றதொழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுக்கணருட்செம்பொற்சோதியே. 21

சோதியேசுடரேசுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள்வாயருள்வானையே. 22

வானைப்போலவளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்
ஞானத்தெய்வத்தைநாடுவனுனெனு
மீனப்பாழ்கெடவென்றுமிருப்பனே. 23

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட்டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பச்செய்யெனதன்னையொப்பாமனே. 24

அன்னையப்பனென்னுவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவென்பதென்

என்னைப்பூரணவின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்தசுடரெனத்தக்கதே. 25

தக்ககேள்வியிற்சார்ந்தநற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்குமுதலொன்றே
மெக்கணுந்தொழயாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றுமொன்றாய்நிறைவானதே. 26

ஊனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றுதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடிய
தீனனேனின்பந்தேக்கித்திளைப்பனே. 27

தேக்கியின்பந்திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமானெனக்கானந்தமாகியே
போக்கினொடுவரவற்றபூரணந்
தாக்கிநின்றவாதன்மயமாமதே. 28

அதுவென்றுன்னுமதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்பவாரிவழங்குமே. 29

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாய்ப்
பாரிக்கண்டவையாவும்பருகினை

யோரிற்கண்டிடுமூமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொலவாயிலையையனே. 30

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகில
மெய்யனேயிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புகலிடமெங்ஙனே. 31

எங்ஙனேயுய்யயானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன்னருண்மயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக்கண்ணுதலெந்தையே. 32

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சிகையாற்றொழில்
பண்ணல்பூசைபகர்வதுமந்திர
மண்ணொடைந்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின்னருள்வடிவாகுமே. 33

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பனோ
நெடியவானெனவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயரசேயருளத்தனே. 34

அத்தனேயகண்டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயெனவுன்னைத்தொடர்ந்திலேன்

மத்தனேன்பெறுமாமலமாயவான்
கத்தனேகல்வியாததுகற்கவே. 35

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநான்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி
நிற்றல்வேண்டுநிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே. 36

பெருமைக்கேயிறுமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சிரன்பர்க்கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனுனந்தமே. 37

உன்மனிக்குளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்புழுவன்னபாவியேன்
கன்மனத்தைக்கரைக்கக்கடவதே. 38

கரையிலின்பக்கடலமுதேயிது
வரையினுனைவந்துகலந்திலே
னுரையிலாவின்பமுள்ளவர்போலவித்
தரையிலேகடித்தேனென்னதன்மையே. 39

மையுலாம்விழிமாதர்கடேதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூரைகாண்

கையிலாமலகக்கனிபோன்றவென்
னையனேயெனையாளுடையண்ணலே. 40

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்பசுத்துவம்போயுயும்
வண்ணமாகமனோலயம்வாய்க்குமே. 41

வாய்க்குங்கைக்குமௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநல்லடியரைத்
தோய்க்குமானந்தத்தூவெளிவெள்ளமே. 42

தூயதானதுரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தந்தையுநீயென்றாற்
சேயதாமிந்தச்சீவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியானவகண்டமே. 43

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குந்திரிந்துநன்மோனத்தை
யுகந்தபேருனையொன்றுவரையனே. 44

ஐயனேயுனையன்றியொருதெய்வம்
கையினாற்றொழவுங்கருதேன்கண்டாய்

பொய்யனுகிலும்பொய்யுரையேன்சுத்த
மெய்யனுமுனக்கேவெளியாகுமே. 45

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றன்னைநான்
றெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன்றேகற்றகல்வியே. 46

கல்லையுற்றகருத்தினர்காநிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே. 47

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின்றமேனியொருபராங்
குருவைமுக்கணெங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே. 48

கன்மமேதுகடுநரகேதுமேற்
சென்மமேதெனைத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோதமெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கணுதனிருக்கவே. 49

நாதகீதனென்னுதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே. 50

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரேபெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர்மூதுரையர்த்தமே. 51

உரையிறந்துளத்துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தின்பமாகக்கலப்பனே. 52

கலந்தமுத்திகருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியுநின்றெமைப்போலவே
பலந்துபோயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே. 53

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல்லாமெளப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவ
மேதுநான்முயன்றேன்முக்கணெந்தையே. 54

எந்தநாளைக்குமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்கவென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தெரிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணாதியே. 55

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முதலாமென்பிறவியை

யெண்ணவோவரிதேதழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண்மணிவந்துகாக்குமே. 56

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகைநின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்கணனந்தமூர்த்தியே. 57

ஆனந்தங்கதியென்னவென்னுனந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைறபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கீந்தகுறிப்பதனல்வெறுந்
தீனன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே. 58

கையினுற்றெழுதேதத்திக்கசிந்துள
மெய்யினுலுனைக்காணவிரும்பினே
னையனேயரசேயருளேயருட்
டையலோர்புறம்வாழ்சகநாதனே. 59

சகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமைவிளையவிளைக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமையநின்முத்தி
சுகத்தினுன்வந்துதோய்வதெக்காலமே. 60

காலமுன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்றிருவருளாவிந்த
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே. 61

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழைமைப்பற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதிமேவும்விதியின்றே. 62

விதியையும்விதித்தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே. 63

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமென்பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கோர்பதிணாயிரந்
தெண்டனென்பொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே. 64

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானென்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசன்மமெடுப்பனனந்தமே. 65

எடுத்ததேகமிறக்கமுனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங்கூடவுங்காண்பனோ
வடுத்தபேரறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளர்மணிக்குன்றமே. 66

குன்றிடாதகொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடியமாணிக்கமேயுனை

யன்றியார்துணையாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே. 67

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமன்னலா
விருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே. 68

எங்குமென்னையிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்தபழவினைபற்றற்று
லங்கணுவுன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே. 69

உண்டவர்க்கன்றியுட்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசைவாகமதிக்கவே. 70

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியைவெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே. 71

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொலநண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொனவொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள்வாயிருளேகவே. 72

இருவரேபுகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
மொருவரேதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரேகொடுங்காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரேயவர்க்கென்சொல்புகல்வதே. 73

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருட்டோற்றமாங்
ககனமேனியைக்கண்டனகண்களே. 74

கண்ணுனின்றவொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுனின்றுவிளங்கியமெய்யினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர்நான்றொழுந்தெய்வமே. 75

தெய்வம்வேறுளதென்பவர்சிந்தனை
நைவரென்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனேயுனைச்சார்ந்தவ
ருய்வரென்பதும்யானுணர்ந்தேனுற்றே. 76

உற்றவேளைக்குறுதுணையாயிந்தச்
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே. 77

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றினு
ளுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குமே

மற்றும்வேறுளமார்க்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே. 78

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆரணம்

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங்
கண்கண்மூன்றுடையவென் கண்ணே
பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனுற்
போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து
தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்
தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே. 1

இடமொருமடவாளுலகனைத்தீந்தின்
றெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந்
தடமுறுமகிலமடங்குநாளம்மை
தன்னையுமொழித்துவிண்ணெனவே
படருருசோதிக்கருணையங்கடலே
பாயிருட்படுகரிற்கிடக்கக்
கடனதோநினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்
கவர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கடனே. 2

வளம்பெருஞானவாரிவாய்மடுத்து
மண்ணையும்விண்ணையுந்தெரியா

தவம்பெறுந்துரும்பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமாகவேயலந்தேன்
களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்
காட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ
ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினினடிக்கு
முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. 3

உள்ளமேநீங்காவென்னைவாவாவென்
றலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலே
வொப்பிலாத்தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுரக்குந்தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழாதெனைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. 4

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள்பழுத்துச்
சரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமே
சோதியேதொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சுடைந்துகண்டுயில்பெறும
விருந்ததுமென்கணிவிருட்டைக்
கரந்துநின்கண்ணுற்றுயில்பெறல்வேண்டிக்
கருதினேன்கருத்திதுதானே. 5

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துங்
காரணங்கண்டுசும்மாதான்

வருத்தமற்றிருந்துசுகம்பெறுவண்ணம்
வருந்தினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தாருளப்பாடுணர்பவர்யாவ
ருலகவர்பன்னெறியெனக்குப்
பொருத்தமோசொல்லாய்மௌனசற்குருவே
போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே. 6

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
மறிந்திடினிர்க்குணநிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவு
மொருந்திடிற்சுகமனமாயைக்
குடிகெடவேண்டிற்பணியறநிற்றல்
குணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்
பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே. 7

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம்
புன்செயன்மாயைமயக்கினென்செயலாப்
பொருந்துவேனஃதொருகாலம்
பின்செயல்யாதுநினைவின்றிக்கிடப்பேன்
பித்தனேனன்னிலைபெறநின்
றன்செயலாகமுடித்திடல்வேண்டுஞ்
சச்சிதானந்தசற்குருவே. 8

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினையதனாற்

கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்
காயமோபொய்யெனக்கண்ட
திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகியல்லவாய்ச்சமய
மளவிடாவானந்தவடிவே. 9

வடிவிலாவடிவாய்மனநினைவனாகா
மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன்
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்த
பசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா
லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
யன்பரைப்பருகுமாரமுதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

சொல்லற்கரிய

சொல்லற்கரிய பரம்பொருளே சுகவாரிதியே சுடர்க் கொழுந்தே, வெல்லற்கரிய மயலிலெனை விட்டெடுங் கொளித்தா யாகெட்டேன், கல்விற்பசிய நாருரித்துக் கடுகிற் பெரிய கடலடைக்கு, மல்விற்கரிய வந்தகனார்க் காளாக்கினையோ வறியேனே. 1

அறிவிற்கறிவு தாரகமென் றறிந்தே யறிவோ டறி யாமை, நெறியிற் புகுதா தோர்படித்தாய் நின்றநிலை

யுந் தெரியாது, குறியற் றகண்டா தீதமயக்கோதில
முதே நினைக்குறுகிப், பிறிவற்றிருக்க வேண்டாவோ
பேயேற் கினிநீ பேசாயே. 2

பேசாவனுபூ தியையடியேன் பெற்றுப் பிழைக்கப்
பேரருளாற், றேசோ மயந்தந் தினியொருகாற் சித்தத்
திருளுந் தீர்ப்பாயோ, பாசாடவியைக் கடந்தவன்பர் பற்
றுமகண்டப் பரப்பான, வீசா பொதுவி னடமாடு மிறை
வா குறைவா வின்னமுதே. 3

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடுவா னிரவும்பகலுந்தோற்றும,
லன்பிற் கரைந்து கரைந்துருகி யண்ணாவசேயெனக்
கூவிப், பின்புற்றழுஞ்சேயெனவிழிநீர் பெருக்கிப் பெரு
க்கிப் பித்தாகிற், துன்பக் கடல்விட் டகல்வேனோ சொரூ
பானந்தச் சுடர்க்கொழுந்தே. 4

கொழுந்து திகழ்வெண் பிறைச்சடிலக் கோவேமன்
றிற் கூத்தாடற், கெழுந்த சுடரே யிமயவரையென்றாய்
கண்ணுக்கினியானே, தொழுந் தெய்வமுநீ குருவுநீ
துணைநீ தந்தைதாயுநீ, யழுந்தும்பவநீ நன்மையுநீ யாவி
யாக்கை நீதானே. 5

தானேயகண்டா காரமயந் தன்னிலெழுந்து பொது
நடஞ்செய், வானே மாயப் பிறப்பறுப்பான் வந்துன்
னடிக்கே கரங்கூப்பித், தேனே யென்னைப் பருகவல்ல

தெள்ளாரமுதே சிவலோகக், கோனேயெனுஞ்சொன் னினதுசெவி கொள்ளா தென்னே கூறுயே. 6

கூறுநின்ற விடர்க்கவலைக் குடும்பக் கூத்துட்டுளைந்து தடு, மாறு நின்ற பாவியைநீ வாவென் றழைத்தாலா காதோ, நீறுர்மேனி முக்கண்ணுடை நிமலாவடியர் நினை வினிடை, யாறுய்ப் பெருகும் பெருங்கருணை யரசே யென்னை யாள்வானே. 7

வானே முதலாம் பெரும்பூதம் வகுத்துப் புரந்து மாற்றவல்ல, கோனே யென்னைப் புரக்குநெறி குறித்தா யிலையே கொடியேனைத் தானே படைத்திங் கென்ன பலன் றன்னைப் படைத்தாயுன்கருத்தை, நானேதேன் றிங் கறியேனே நம்பினேன் கண்டருள்வாயே. 8

கண்டார் கண்ட காட்சியுநீ காணுர் காணுக்கள்வனுநீ, பண்டா ருயிர்நீ யாக்கையுநீ பலவாஞ் சமயப்பகுதியுநீ, யெண்டோண் முக்கட் செம்மேனி யெந்தாய் நினக்கே யெவ்வாறு, தொண்டாய்ப் பணிவரவர் பணிநீ சூட்டிக் கொள்வ தெவ்வாறே. 9

சூட்டியெனதென் றிடுஞ் சுமையைச் சுமத்தியென்னை யுஞ் சுமையாளக், கூட்டிப்பிடித்து வினைவழியே கூத் தாட்டினையே நினதருளால், வீட்டைக்கருதுமப்போது

வெளியா முலக வியப்பனைத்து, மேட்டுக் கடங்காச்
சொப்பனம்போ லெந்தா யிருந்த தென் சொல்வேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வம்பனேன்

வம்பனேன் கள்ளங்கண்டு மன்னருள் வெள்ளராய, வும்பர்பா லேவல் செய்யென் றுணர்த்தினை யோகோ வானோர், தம்பிரானே நீசெய்த தயவுக்குங் கைம்மா றுண்டோ, வெம்பிரா னுய்ந்தே னுய்ந்தே னினியொன் றுங் குறைவிலேனே. 1

குறைவிலா நிறைவாய்ஞானக் கோதிலானந்தவெள் ளத், துறையிலேபடிந்துமூழ்கித் துளைந்துநான்றேன்று வாறுள், ளுறையிலே யுணர்த்திமோன வொண்சுடர் வைவாடந்த, விறைவனே யுனைப்பிரிந்தி திருக்கிலே னிருக்கிலேனே. 2

இருநிலமாதிநாத மீறதா மிவைகடந்த
பெருநிலமாயதூய பேரொளிப் பிழம்பாய்நின்றுங்
கருதரு மகண்டானந்தக் கடவுளின் காட்சிகாண [கே.
வருகவென் றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோ வஞ்சனேற்

வஞ்சனை யழுக்காறுதி வைத்திடும் பாண்டமான
நெஞ்சனைவலிதின்மேன்மை னெக்குநெக்குருகப்பண்ணி

யஞ்சலிசெய்யுங் கையுமருவிநீர் விழியுமாகத்
தஞ்சமென் றிரங்கிக்காக்கத் தற்பராபரமுனக்கே. 4

உனக்குநா னடித்தொண்டாகி யுன்னடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீ தோற்றியஞ்சே லென்னுநாளெந்நாளோ
மனக்கிலேசங்கடீர்ந்த மாதவர்க் கிரண்டற்றேங்குந்
தனக்குநே ரில்லாவொன்றே சச்சிதானந்தவாழ்வே. 5

வாழ்வென வயங்கியென்னை வசஞ்செய்து மருட்டும்
பாழ்த்த, வூழ்வினைப் பகுதிகெட்டிங் குன்னையுங்கிட்டு
வேனோ, தாழ்வெனுஞ் சமயநீங்கித் தமையுணர்ந்தோர்
கட்கெல்லாஞ், சூழ்வெளிப்பொருளே முக்கட்சோதியே
யமரரேறே. 6

ஏறுவாம்பரியாவாடை யிருங்கலை யுரியாவென்று
நாறிநற்சாந்தநீறு நஞ்சமே யமுதாக்கொண்ட
கூறருங்குணத்தேயுன்றன் குரைகழல் குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோப மகலுமோ வல்லலுறேனே. 7

தானமுந்தவமும்யோகத் தன்மையுமுணராவென்பான்
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்ப நன்மையுநல்குவாயோ
பானலாங்கவர்ந்ததீஞ்சொற் பச்சிளங்கிள்ளைகாண
வானவரிறைஞ்சமன்றுள் வயங்கியநடத்தினனே. 8

நடத்தியிவ் வுவகையெல்லா நாதநீ நிறைந்த தன்மை,
திடத்துட னறிந்தா னந்தத் தெள்ளமு தருந்திடாதே,

விடத்திர ளனையகாம வேட்கையி லழுந்தி மாயைச், சடத்தினை மெய்யென் றெண்ணித் தளரவோ தனிய னேனே. 9

தனிவளர் பொருளேமாறாத் தண்ணருங் கருணை பூத்த, வினியகற் பகமேமுக்க ணெந்தையே நினக்கன் பின்றி, நனிபெருங் குடிலங்காட்டு நயனவேற் கரிய கூந்தல், வனிதையர் மயக்கிலாழ்ந்து வருந்தவோ வம்ப னேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவன்செயல்

சிவன்செய லாலேயாதும் வருமெனத் தேறேனாளு, மவன்தரு நினைவையெல்லா மகற்றிலே னுசைவெள்ளங், கவர்ந்துகொண் டிழுப்பவந்தக் கட்டிலே யகப்பட்டையோ, பவந்தனை யீட்டியீட்டிப் பதைக்கின்றேன் பாவி யேனே. 1

பாவியே னினியென்செய்கேன் பரமனே பணிந்துன் பாதஞ், சேவியேன் விழிநீர்மல்கச் சிவசிவவென்று தேம்பி, யாவியே நிறையவந்த வமுதமே யென்னே னந்தோ, சாவிபோஞ் சமயத்தாழ்ந்து சகத்திடைத் தவிக்கின்றேனே. 2

வேறு

இடைந்திடைந் தேங்கி மெய்புளகிப்ப வெழுந்தெழுந் தையநின் சரண, மடைந்தன னினிநீ கைவிடே லுனக் கே யபயமென் றஞ்சலி செய்துள், ளுடைந்துடைந் தெழுது சித்திரப்பாவை யொத்துநா னசைவறநிற்பத், தொடர்ந்துநீ யெனையாட் கொள்ளுநா ளென்றே சோ தியே யாதிநாயகனே. 3

ஆதியாய்நடுவா யந்தமாய்பந்தம் யாவுமற் றகம்புற நிறைந்த, சோதியாய்ச்சுகமா யிருந்தவெம் பெருமான் றொண்டனேன் சுகத்திலே யிருக்கப், போதியாவண் ணங் கைவிடன் முறையோ புன்மையே னென்செய் கேன் மனமோ, வாதியா நின்ற தன்றியும் புலன்சேர் வாயிலோ தீயினுங் கொடிதே. 4

வாயிலோ ரைந்திற் புலனெனும்வேடர் வந்தெனை யீர்த்துவெங் காமத், தீயிலே வெதுப்பி யுயிரொடுந் தின்னச் சிந்தைநைந்துருகி மெய்ம்மறந்து, தாயிலாச் சேய்போ லலைந்தலைப்பட்டேன் றாயினுங் கருணையா மன்று, ளுயகமாகி யொளிவிடுமணியே நாதனேஞான வாரிதியே. 5

ஞானமே வடிவாய்த் தேடுவார்தேடு நாட்டமே நாட் டத்து ணிறைந்த, வானமே யெனக்கு வந்துவந்தோங்கு மார்க்கமே மருளர் தாமறியா, மோனமே முதலே முத்திநல் வித்தே முடிவிலா வின்பமேசெய்யுந், தானமே தவமே நின்னைநா னினைந்தேன் றமியனேன் றனைமறப் பதற்கே. 6

மறமலி யுலக வாழ்க்கையே வேண்டும் வந்துநின்னன்
பர்தம்பணியா, மறமதுகிடைக்கி னன்றியானந்தவற்புத
நிட்டையினிமித்தந், துறவதுவேண்டு மௌனியா யென
க்குத் தூயநல்லருடரி னின்னம், பிறவியும் வேண்டும்
யானென திறக்கப் பெற்றவர் பெற்றிடும்பேறே. 7

பெற்றவர் பெற்ற பெருந்தவக் குன்றே பெருகிய
கருணைவா ரிதியே, நற்றவத் துணையே யானந்தக்
கடலே ஞாதுரு ஞானஞே யங்க, ளற்றவர்க்கறாத நட்
புடைக் கலப்பே யனேகமாய் நின்னடிக்கன்பு, கற்று
துங் கேள்வி கேட்டது நின்னைக் கண்டிடும் பொருட்
டன்றோ காணே. 8

அன்றுநால் வருக்கு மொழிநெறி காட்டு மன்புடைச்
சோதியே செம்பொன், மன்றுண் முக்கண்ணுங் காள
கண் டமுமாய் வயங்கிய வானமே யென்னுட், டுன்று
கூரிருளைத் துரந்திடுமதியே துன்பமு மின்பமுமாகி,
நின்றவா தனையைக் கடந்தவர் நினைவேநேசமே நின்பரம்
யானே. 9

யானெனல் காணேன் பூரண நிறைவில் யாதினு
மிருந்தபே ரொளிநீ, தானெனநிற்குஞ் சமத்துறவென்
னைத் தன்னவனாக்கவுந் தருங்காண், வானெனவயங்கி
யொன்றிரண்டென்று மார்க்கமா நெறிதந்துமாறாத்,
தேனென ருசித்து ளன்பரைக்கலந்த செல்வமே சிற்பர
சிவமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னையொருவர்

தன்னை யொருவர்க் கறிவறிதாய்த் தானே தானா
யெங்குநிறைந், துன்னற் கரிய பரவெளியா யுலவா
வமுதா யொளிவிளக்கா, யென்னுட் கலந்தா யானறியா
திருந்தா யிறைவா வினியேனு, நின்னைப்பெறுமா
றெனக்கருளா னிலையைக்கொடுக்க நினையாயோ. 1

நினையு நினைவுக் கெட்டாத நெறிபெற் றுணர்ந்த
நெறியாளர், வினையைக் கரைக்கும் பரமவின்ப வெள்
ளப்பெருக்கே நினதருளான், மனைவி புதல்வ ரன்னை
பிதா மாடுவீடென் றிடுமயக்கந்,தனையுமறந்திங் குனைமற
வாத் தன்மைவருமோ தமியேற்கே. 2

வரும்போ மென்னு மிருநிலைமை மன்னுதொருதன்
மைத்தாகிக், கரும்போதேனோ முக்கனியோ வென்ன
வென்னுட் கலந்துநலந், தரும்பே ரின்பப்பொருளே
நின் றன்னைநினைந்து நெக்குருகே, னிரும்போகல்லோ
மரமோவென் னிதயமியாதென் றறியேனே. 3

அறியுந் தரமோ நானுன்னை யறிவுக்கறிவாய் நிற்கை
யினாற், பிரியுந்தரமோ நீயென்னைப் பெம்மானே
பேரின்பமதாய்ச், செறியும்பொருணீ நின்னையன்றிச்
செறியாப் பொருளுன் பெறும்பேற்றை, நெறிநின்
றெழுகவிசாரித்தா னினக்கோவில்லை யெனக்காமே. 4

எனதென் பதும்பொய் யானெனல்பொய் யெல்லா
மிறந்த விடங்காட்டு, நினதென்பதும் பொய் நீயெ

னல்பொய் நிற்கு நிலைக்கே நேசித்தேன், மனதென் பதுமோ வென்வசமாய் வாராதைய நின்னருளோ, தன தென்பதுக்கு மிடங்காணேன் றமியேனெவ்வா றுய் வேனே. 5

உய்யும்படிக்குன் திருக்கருணை யொன்றைக்கொடுத்தா லுடையாய்பாழ்ம், பொய்யு மவாவு மழுக்காறும் புடை பட்டோடு நன்னெறியா, மெய்யுமறிவு பெறும்பேறும் விளங்கு மெனக்குன் னடியார்பாற், செய்யும் பணியுங் கைகூடுஞ் சிந்தைத் துயருந் தீர்ந்திடுமே. 6

சிந்தைத் துயரென் றொருபாவி சினந்து சினந்துபோர் முயங்க, நிந்தைக்கிடமாய்ச் சகவாழ்வை நிலை யென் றுண்ர்ந்தே நிற்கின்றே, னெந்தப் படியுன்னருள்வாய்க்கு மெனக்கெப் படிநீயருள் செய்வாய், பந்தத்துயரற்றவர்க் கெளிய பரமானந்தப் பழம்பொருளே. 7

பொருளைப் பூவைப் பூவையரைப் பொருளென் றெண்ணு மொருபாவி, யிருளைத் துரந்திட் டொளி நெறியை யென்னுட் பதிப்பதென்று கொலோ, தெரு ளத் தெருள வன்பர்நெஞ்சந் தித்தித் துருகத் தெவிட் டாத, வருளைப் பொழியும் குணமுகிலே யறிவானந்தத் தாரமுதே. 8

ஆராவமிர்தம் விரும்பினர்களறியவிடத்தை யமிர்தாக் கும், பேரானந்த சித்தனெனும் பெரியோயாவிக் குரி

யோய்கேள், காராகிரக வலையினிடைக் கட்டுண்டிருந்த கலைகளெல்லா, மூராலொருநாட் கையுணவேற் றுண்டா லெனக்கிங் கொழிந்திடுமே. 9

எனக்கென் றிருந்த வுடல்பொருளும் யானுநினவென் றீர்ந்தவண்ண, மனைத்து மிருந்து மிலதாக வருளாய் நில்லா தழிவழக்காய், மனத்துட்புகுந்து மயங்கவு மென் மதிக்குட் களங்கம் வந்ததென்னே, தனக்கொன் றுவமை யறநிறைந்த தனியே தன்னந் தனிமுதலே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசையெனும்

ஆசையெனும் பெருங்காற்று டிலவம் பஞ்செனவுமன தலையுங்கால, மோசம்வரு மிதனாலே கற்றதுங் கேட்ட துந் தூர்ந்து முத்திக்கான, நேசமுநல் வாசமும்போய்ப் புலனுயிற்கொடுமைபற்றி நிற்பரந்தோ, தேசுபழுத்தருள் பழுத்த பராபரமே நிராசையின்றேற் றெய்வமுண்டோ.

இரப்பானங் கொருவனவன் வேண்டுவ கேட்டருள் செயன வேசற்றேதான், புறப்பான்ற னருணடி யிருப் பதுபோ லெங்கு நிறைபொருளே கேளாய், மாப் பான்மை நெஞ்சினன் யான் வேண்டுவ கேட்டிரங்

கெனவே மௌனத்தோடந், தரப்பான்மையருணிறைவி
லிருப்பதுவோ பராபரமே சகசநிட்டை. 2

சாட்டையிற் பம்பர சாலம்போலெலா
மாட்டுவா னிறையென வறிந்து நெஞ்சமே
தேட்டமொன் றறவருட் செயலி னிற்றியேல்
வீட்டறந் துறவற மிரண்டு மேன்மையே. 3

தன்னெஞ்ச நினைப்பொழியா தறிவிலிநான் ஞான
மெனுந் தன்மைபேச, வுன்னெஞ்ச மகிழ்ந்தொருசொல்
லுரைத்தனையே யதனையுந்நி யுருகேனையா, வன்னெஞ்
சோவிரங்காத மரநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்சோ வைர
மான், கன்னெஞ்சோ வலதுமண்ணுங் கட்டிநெஞ்சோ
வெனதுநெஞ்சங் கருதிற்றுனே. 4

வாழி சோபனம் வாழி நல்லன்பர்கள்
சூழ வந்தரு டோற்றமுஞ் சோபன
மாழி போலரு ளையன் மௌனத்தா
லேழை யேன்பெற்ற வின்பமுஞ் சோபனம். 5

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற் குறைவையா தியானெனுங்
குதர்க்கம், விடுக்கின்றோர்கள்பாற் பிரிகிலா துள்ளன்பு
விடாதே, யடுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க,
ரொடுக்கின்றோர்களைச் சோதியாததுபராஞ்சோதி. 6

உலகமாயையிலே யெளியேன்றனை யுழலவிட்டனையே யுடையாயரு, ளிலகுபேரின்ப வீட்டினி லென்னையு மிருத்திவைப்ப தெக்காலஞ்சொலாயெழிற், றிலகவாணு தற் பைந்தொடி கண்ணினை தேக்கநாடகஞ் செய்தடி யார்க்கெலா, மலகிலாவினைதீர்க்கத் துசங்கட்டு மப்பனே யருளானந்த சோதியே. 7

முன்னிலைச்சுட் டொழுதியெனப் பல்காலு நெஞ்சே நான்மொழிந் தேனேநின், றன்னிலையைக் காட்டாதே யென்னையொன்றுச் சூட்டாதே சாணன்போந்த, வந் நிலையே நிலையந்த நிலையிலே சித்திமுத்தி யனைத்துந் தோன்று, நன்னிலைமீ தன்றியிலை சுகமென்றே சுகர்முத லோர் நாடினரே. 8

அத்துவிதப் பெறும்பேறன்றறியாமல் யானெனும்பே யகந்தையோடு, மத்த மதியினர்போல மனங்கிடப்ப வின்னமின்னம் வருந்துவேனோ, சுத்தபரி பூரணமாய் நின்மலா யகண்டிதமாய் சொரூபானந்த, சத்திகணீங் காதவணங் தன்மயமா யருள்பழுத்துத் தழைத்த வொன்றே. 9

தந்தை தாயுநீ யென்னுயிர்த் துணையுநீ சஞ்சலமது தீர்க்க, வந்ததேசிக வடிவுநீ யுனையலான் மற்றொரு துணை காணே, னந்தமாதியு மளப்பருஞ் சோதியே

யாதியே யடியார்தஞ், சிந்தைமேவிய தாயுமானவ னெனுஞ் சிரகிரிப் பெருமானே. 10

காதிலோலையை வரைந்துமேற் குமிழையுங் கறுவி வேள் கருநீலப், போதுபோன்றிடுங் கன்னியர்மயக்கி லெப்போதுமே தளராமன், மாதுகாதலி பங்கனையபங் கனை மாடமா ளிகைசூழுஞ், சேதுமேவிய ராமநா யகன் றனைச் சிந்தைசெய் மடநெஞ்சே. 11

அண்டமுமாய்ப் பிண்டமுமா யளவிலாத வாருயிருக் கோருயிரா யமர்ந்தாயானாற், கண்டவரார் கேட்டவரா ருன்னாலுன்னைக் காண்பதல்லா லென்னறி வாற்காணப் போமோ, வண்டுளப மணிமார்பன் புதல்வனொடு மனைவி யொடுங் குடியிருந்து வணங்கிப்போற்றும், புண்டரிக புரத்தினி னாதாந்தமௌனபோதாந்த நடம்புரியும் புனித வாழ்வே. 12

பொறியிற் செறியைம் புலக்கனியைப் புந்திக்கவராற் புகுந்திழுத்து, மறிகிச்சுழலு மனக்குரங்கு மாளவாளா விருப்பேனோ, வறிவுக் கறிவாய்ப்பூரணமா யகண்டா னந்த மயமாகிப், பிறிவற் றிருக்கும் பெருங்கருணைப் பெம்மானேயெம் பெருமானே. 13

உரையுணர் விறந்து தம்மை யுணர்பவ ருணர்வி னூடே, கரையிலா வின்ப வெள்ளங் காட்டிடுமுகிலே மாறுப், பரையெனும் கிரணஞ் சூழ்ந்த பானுவே நின்னைப்பற்றித், திரையிலா நீர்போற்சித்தந் தெளிவனோ சிறியனேனே. 14

கேவல சகல மின்றிக் கீழொடு மேலாயெங்கு, மேவிய வருளின் கண்ணாய் மேவிடமேலா யின்பந், தாவிட வின்பா தீதத் தனியிடை யிருத்திவைத்த, தேவெனு மௌனி செம்பொற் சேவடி சிந்தை செய்வாம். 15

நேற்றுளா ரின்று மாளா நின்றன ரதனைக்கண்டும், போற்றிலே னின்னை யந்தோ போக்கினேன் வீணே காலம், மாற்றிலே னகண்டானந்த வண்ணலே யளவின் மாயைச், சேற்றிலே யின்னம் வீழ்ந்து திளைக்கவோ சிறியனேனே. 16

போத மென்பதே விளக்கொவ்வு மவித்தை பொய் யிருளாந், தீதிலாவிளக்கெடுத்திரு டேடவுஞ்சிக்கா, தாத லாலறி வாய்நின்ற விடத்தறியாமை, யேதுமில்லையென் றெம்பிரான் சுருதியே யியம்பும். 17

சுருதியே சிவாகமங்களே யுங்களாற் சொல்லு, மொரு தனிப்பொரு ளளவையீ தென்னவாயுண்டோ,

மொருதிரைக்கட னுன்மண லெண்ணினும் புகலக், கருத
வெட்டிடா நிறைபொரு ளளவையார் காண்பார். 18

மின்னைப் போன்றன வகிலமென் றறிந்துமெய்ப்
பொருளா, முன்னைப்போன்ற நற்பரம் பொருளில்லை
யென் றோர்ந்து, பொன்னைப் போன்ற நின்போதங்
கொண்டுன்பணி பொருந்தா, வென்னைப் போன்றுள
வேழைய ரையவிங்கெவரே. 19

தாயுந் தந்தையு மெனக்குற வாவதுஞ் சாற்றி
னுயு நீயுநின் னருளுநின் னடியரு மன்றோ
பேய னேன்றிரு வடியிணைத் தாமரைபிடித்தே
னும்•னேயெனே யாளுடை முக்கணுயகனே. 20

காந்தமதை யெதிர்காணிற் கருந்தாது செல்லுமந்தக்
காந்தத்தொன்று, தேய்ந்துவிட மெங்கேதானங்கேதான்
சலிப்பறவுமிருக்குமாபோற், சாந்தபதப் பரம்பொருளே
பற்றுபொரு ளிருக்குமத்தாற்சலிக்குஞ் சித்தம், வாய்ந்த
பொரு ளில்லையெனிற் பேசாமை நின்றநிலை வாய்க்கு
மன்றே. 21

பொற்பு றுங்கருத் தேயக மாயதிற் பொருந்தக், கற்
பின் மங்கைய ரென்விழி கதவுபோற் கவினச், சொற்ப
னத்தினுஞ் சோர்வின்றி யிருந்தநான்சோர்ந்து, நிற்பதற்
கிந்த வினைவந்த வாறென்கொனிமலா. 22

வந்த வாறிந்த வினைவழி யிதுவென மதிக்கத், தந் தவாறுண்டோ வுள்ளுணர் விலையன்றித் தறியே,னுந்த வாறுகண் டிரங்கவு மிலைகற்றநூலா, லெந்தவாறினித் தற்பரா வுய்குவேனேழை. 23

சொல்லாலும் பொருளாலு மளவையாலுந் தொடா வொண்ணு வருநெறியைத் தொடர்ந்துநாடி, நல்லார் கள் வையகத்தே யிருக்கவைத்தாய் நன்னர் நெஞ்சந் தன்னலமு நணுகுவேனோ, வில்லாளி யாயுலகோடுயிரை யீன்றிட் டெண்ணரிய யோகினுக்குமிவனேயென்னக், கல்லாலின் கீழிருந்த செக்கர்மேனிக் கற்பகமே பரா பரமே கைலைவாழ்வே. 24

சாக்கிரமா நுதலினிலிந் திரியம்பத்தும் சத்தாதி வச னுதி வாயுபத்து, நீக்கமிலந்தக்கரணம் புருடனோடு நின் றதுமுப் பானைந்து நிலவுங்கண்டத், தாக்கிய சொப்பன மதனில் வாயுபத்து மடுத்தனசத்தாதி வசனுதியாக, நோக்குகர ணம்புருடனுடனேகூட நுவல்வரிரு பத்தை ந்தா நுண்ணியோரே. 25

சுழுத்தியித யந்தனிற் பிராணன் சித்தஞ் சொல் லரிய புருடனுடன் மூன்றதாகும், வழுத்திய நாபியிற் றிரியம் பிராணனோடு மன்னுபுரு டனுங்கூட வயங்கா நிற்கு, மழித்திடுமூ லந்தன்னிற் றுரியாதீத மதனி டையே புருடனென்றி யமருஞானம், பழுத்திடுபக்குவ

ரறிவ ரவத்தையைந்திற் பாங்குபெறக் கருவிநிற்கும்
பரிசுதானே. 26

இடத்தைக்காத்திட்ட சுவாவெனப் புன்புலாலிறைச்சிச்
சடத்தைக்காத்திட்ட நாயினே னுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்ட சேடத்தால் விசேடமாய்வாழ [ம்.
விடத்தைக்காத்திட்ட கண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டு

வாதனைப்பழக்கத்தினுன்மனமந்தமனத்தா
லோதவந்திடுமுரையுரைப்படிதொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிற்கண்டவெல்லா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற்கையமுண்டாமோ. 28

ஐயவர்தனைப்பழக்கமேமனநினைவதுதாட்
வையமீதினிற்பரம்பரையாதினுமருவு
மெய்யினின்றொளிர்பெரியவர்சார்வுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதையொருவிமெய்யுணறுதல்போதம். 29

குலமிலான் குணங்குறியிலான் குறைவிலான்கொடிதாம்
புலமிலான் றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தர்மனைவியில்லானெவனவன்சஞ்
சலமிலான்முத்திதரும்பரசிவனெனத்தகுமே. 30

கடத்தைமண்ணெனவுடைந்தபோதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதோசொலத்தருமம்

விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொதுவெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்குநலத்தோய்.

நானெனவு நீயெனவு மிருதன்மை நாடாம னடுவே
சும்மா, தானமரு நிலையிதுவே சத்தியஞ் சத்தியமெனநீ
தமியனேற்கு, மோனகுரு வாகியுங்கை காட்டினையே
திரும்பவுநான் முளைத்துத்தோன்றி, மானத மார்க்கம்
புரிந்திங் கலைந்தேனே பரந்தேனே வஞ்சனேனே. 32

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந்தக்ஷிணாதிக்கமூர்த்தம். 33

சிற்றறும்பனசிற்றறிவாளனேதெளிந்தான்
மற்றரும்பெனமலரெனப்பேரறிவாகிக்
கற்றரும்பியகேள்வியான்மதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்றரும்பியமௌனியாய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான். 34

மயக்குசிந்தனைதெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொன்றன்பாலொன்றிலையெனனலவழக்கே
யியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திற்றெளிவுறவினிதாம்
பயக்கவல்லதோர்தெளிவுடையவர்க்கெய்தல்பண்போ.

அருள்வடி வேழுமூர்த்த மவைகள்சோ பானமென்றே, சுருதிசொல் லியவாற்றாலே தொழுந்தெய்வமெல்லா மொன்றே, மருளெனக்கில்லை முன்பின் வருநெறிக் கிவ்வழக்குத், தெருளின்முன் னிலையா முன்னைச் சேர்ந்தி யான் றெளிகின்றேனே. 36

எத்தனை பிறப்போ வெத்தனை யிறப்போ வெளியனேற் கிதுவரை யமைத்த, தத்தனை யெல்லா மறிந்தநீ யறிவை யறிவிலி யறிகிலேனந்தோ, சித்தமும்வாக்குந் தேகமுநினவே சென்மமு மினியெனு லாற்று, மைத் திடிங் கென்னை நின்னடிக்குடியா மறைமுடியிருந்தவான் பொருளே. 37

வான்பொருளாகி யெங்குநீ யிருப்ப வந்தெனைக்கொடுத்து நீயாகா, தேன்பொருள்போலக் கிடக்கின்றேன் முன்னை யிருவினை வாதனையன்றோ, தீன்பொருளான வமிர்தமே நின்னைச் சிந்தையிற் பாவனைசெய்யு, நான் பொருளானே னல்லனல்லரசே நானிறந் திருப்பது நாட்டம். 38

நாட்டமுன் றுடைய செந்நிற மணியே நடுவுறுநாயக விளக்கே, கோட்டமில் குணத்தோர்க் கெளியநிர்க்குணமே கோதிலாவமிர்தமேநின்னை, வாட்டமினெஞ்சங் கிண்ணமாச்சேர்த்து வாய்மடுத்தருந்தினனுங்கே, பாட்

டளிநறவ முண்டயர்ந் ததுபோற் பற்றயர்ந் திருப்ப தென்னாளோ. 39

என்னுடையுயிரே யென்னுளத்தறிவே யென்னுடை யன்பெனு நெறியாய்க், கன்னன்முக் கனிதேன் கண் டமிர் தென்னக் கலந்தெனை மேவிடக் கருணை, மன்னிய வுறவே யுன்னைநான் பிரியா வண்ணமென் மனமெனுங் கருவி, தன்னது வழியிற் றென்னுழைக்கிடப்பத் தண் ணருள் வரமதுவேண்டும். 40

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கெனச்செயல்

எனக்கெனச் செயல் வேறிலையாவு மிங்கொருவின்
றனக்கெனத்தகு முடல்பொரு ளாவியுந் தந்தேன்
மனத்தகத்துள வழுக்கெலா மாற்றியெம்பிரானீ
நினைத்த தெப்படி யப்படி யருளுதனீதம். 1

உளவறிந்தெலா நின்செயலாமென வுணர்ந்தோர்
களவி லானந்த மளித்தனை யறிவிலாப் புன்மைக்
களவுநாயினேற் கிவ்வண மமைத்தனை கருத்துத்
தளருந் தன்மையிங் காரொடு புகலுவேன் றக்கோய். 2

என்னைத்தா னின்ன வண்ணமென் றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தா னறிந்திட வருள்புரிதியேற் றக்கோய்
பின்னைத்தானின்ற னருள்பெற்ற மாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிக ராரென வாழ்த்துவர் நெறியால். 3

ஏதமின்றித் தன்னடியிணைக் கன்புதா னீட்டுங்
காதலன்பர்க்கு கதிநிலை யீதெனக் காட்டும்
போதநித்திய புண்ணிய வெண்ணரும் புவன
நாததற்பர நானெவ்வா றுய்குவே னவிலாய். 4

வேதமெத்தனை யத்தனை சிரத்தினும் விளங்கும்
பாதநித்திய பரம்பர நிரந்தர பரம
நாததற்பர சிற்பர வடிவமாய் நடிக்கு
நீதநிற்குண நினையன்றி யொன்றுநா னினையேன். 5

நெறிகடாம்பல பலவுமா யந்தந்த நெறிக்காஞ்
செறியுந் தெய்வமும் பலபலவாகவுஞ் செறிந்தா
லறியுந்தன்மையிங் காருனை யறிவினு லறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மை யில்லாவகை கலக்கின்ற பெரியோய். 6

பெரியவண்டங்க ளெத்தனை யமைத்ததிற் பிறங்கு
முரியபல்லுயி ரெத்தனை யமைத்ததற் குறுதி
வருவதெத்தனை யமைத்தனை யமைத்தருள் வளர்க்கு
மரியதத்துவ வெனக்கிந்த வண்ணமே னமைத்தாய். 7

கணமதேனுநின் காரணந் தன்னைமேற் கருத்தி
னுணருமாதவர்க் கானந்த முதவினை யொன்றுங்
குணமிலாதபொய் வஞ்சனுக்கெந்தை நிர்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப் பதந்தனை யாருனை மறுப்பார். 8

கன்னன்முக்கனி கண்டுதேன் சருக்கரை கலந்த
தென்னமுத்தியிற் கலந்தவர்க் கின்பமா யிருக்கு
நன்னலத்தநின் னற்பதந் துணையென நம்பச்
சொன்னவர்க்கெனலாங்கைம்மா றில்லையென்சொல்வேன்

தந்தைதாய்தமர் மகவெனு மவையெலாஞ் சகத்திற்
பந்தமாமென்றே யருமறை வாயினாற் பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனை யின்னமவ் வல்லலி லிருத்திச்
சிந்தைதான்றெளிந் தெவ்வண முய்வணஞ் செப்பாய்.

துய்யன்றண்ணருள் வடிவினன் பொறுமையாற் றுலங்கு
மெய்யனென்றுனை யையனே யடைந்தனன் மெத்த
நொய்யனுண்ணிய வறிவிலனென்றை நூறுக்கும் [லாய்.
பொய்யனென்றெனைப் புறம்விடி னென்செய்வேன் புக

ஒன்றதாய்ப்பல வாவுயிர்த் திரட்கெலா முறுதி
யென்றதாயென்று முள்ளதா யெவற்றினு மிசைய
நின்றதாய்நிலை நின்றிடு மறிஞவென் னெஞ்ச
மன்றதாயின்ப வுருக்கொடு நடித்திடின் வாழ்வேன். 12

தனியி ருந்தருட் சகசமே பொருந்திடத் தமியேற்
கினியி ரங்குதல் கடனிது சமயமென் னிதயக்
கனிவு மப்படி யாயின தாதலாற் கருணைப்
புனித நீயறி யாததொன் றுள்ளதோ புகலாய். 13

திருந்து சீரடித் தாமரைக் கன்புதான் செய்யப்
பொருந்துநா னல்ல புண்ணியஞ் செய்யுநாள் பொருந்தா
திருந்த நாள்வெகு தீவினை யிழைத்தநா ளென்றா
லருந்தவாவுனைப் பொருந்துநா ளெந்தநா ளடிமை. 14

பின்னு முன்னுமாய் நடுவுமா யாவினும் பெரிய
தென்னுந் தன்மையா யெவ்வுயிர்த் திரளையுமியக்கி
மன்னுந் தண்ணருள் வடிவமே யுனக் கன்புவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன் யானெனுமகந்தையேன் சொல்லாய்

மின்னை யன்னபொய் வாழ்க்கையே நிலையெனமெய்யா
முன்னை நான்மறந் தெவ்வண முய்வண முறையாய்
முன்னை வல்வினை வேரற முடித்தென்று முடியாத்
தன்னைத் தன்னடி யார்க்கருள் புரிந்திடுந் தக்கோய். 16

எம்ப ராபர வெம்முயிர்த் துணைவவென் றிறைஞ்சு
மும்ப ரிம்பர்க்கு முளக்கணே நடிக்கின்றாயுன்ற
னம்பொன் மாமலர்ப் பதத்தையே துணையென வடிமை
நம்பி னேனினிப் புரப்பதெக் காலமோ நவிலாய். 17

பாடியாடிநின் றிரங்கிநின் பதமலர் முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தன ரமலநின் னடியர்யான் றொழும்ப
ஞடியே யிந்தவுலகத்தை மெய்யென நம்பித்
தேடினேன்வெறுந் தீமையே யென்னினிச் செய்வேன்.

களவு வஞ்சனை காமமென் றிவையெலாங் காட்டு
மளவு மாயையிங் காரெனக் கமைத்தனரையா
வுளவிலே யெனக் குள்ளவா றுணர்த்தினுங் நடிமை
வளருமாமதி போன்மதி தளர்வின்றி வாழ்வேன். 19

வானநாயக வானவர்நாயக வளங்கூர்
ஞானநாயக நான்மறை நாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயக நின்னடிக் கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனனுயகம் வாடவோ வென்செய்வேன் செப்பாய். 20

ஏத மற்றவர்க் கின்பமே பொழிகின்ற விறையே
பாத கக்கருங் கன்மனங் கோயிலாப் பரிந்து
சூத கத்தனு யாதினு மிச்சைமேற் றேன்றும்
வாதனைக்கிட மாயினே னெவ்வணம் வாழ்வேன். 21

தெளிவொடீகையோ வறிகிலா னறிவிலான்சிறிது
மளியிலானிவன் றிருவருட்கயலென வறிந்தோ
வெளியனுக்கினை யென்செய்வே னென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாய் நிறைவெளியுமா யாவுமாமுரவோய். 22

கண்ணினுண்மணி யென்னவே தொழுமன்பர்கருத்து
ணண்ணுகின்றநின் னருளெனக்கெந்தகாணனுகு
மண்ணுவிண்ணு மற்றுள்ளன பூதமுமாறுப்
பெண்ணுமாணுமா யல்லவாய்நிற்கின்ற பெரியோய். 23

சகமெலாந்தனி புரந்தனை தகவுடைத்தக்கோ
ரகமெலாநிறைந் தானந்தமாயினை யளவின்
மகமெலாம் புரிந்தோரை வாழ்வித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப் பிறந்திடச்செய்ததே னெந்தாய். 24

ஏய்ந்தநல்லருள் பெற்றவர்க்கேவலா யெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்பு வளர்க்கவுங்கருணை நீ வளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறை யெத்தனை யத்தனையறிவாற்
ரேய்ந்தபேர்கட்குந்தோன்றிலாத்தோன்றலாந்தூயோய்

தக்கநின்னருட் கேள்வியோ சிறிதின்றித்தமியேன்
மிக்கதெய்வமே நின்னின்ப வெள்ளத்தில்வீழே
னெக்கரும்தந்தை மகவெனும் பாசக்கட்டுடனே [தேன்.
துக்கவெள்ளத்தி லாழ்கின்றே னென்செய்வான்றுணிந்

பவம்புரிந்திடும் பாவியேற்கருணிலே பதியத்
தவஞ்செயும்படி தயவுசெய்தருள்வதே கரும
மவம்புரிந்திடார்க் கானந்தவமிர்தத் தையளிக்க
நவங்கொடத்துவத்திரையெறி கடலெனுநலத்தோய். 27

உற்றுணர்ந்தெலா நீயலதில்லையென் றுனையே
பற்றுகின்றன ரெந்தைநின் னடியர்யான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ் சகத்தையே மெய்யெனமுதரு
னற்றிருந்திடத் தொழில்செய்வான் றனை நிகரானேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்டலத்தின்

மண்டலத்தின் மிசையொருவன் செய்தவித்தையகோ வெனவும் வாரணுதி, யண்டமவை யடுக்கடுக்காயந்தரத்தினிறுத்துமவ தானம்போல, வெண்டரு நல்லகிலாண்ட கோடியைத்தன் னருள்வெளியி லிலகவைத்துக், கொண்டுநின்ற வற்புதத்தை யெவராலு நிச்சயிக்கக் கூடாவொன்றை. 1

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிக்கும் விவகாரங் கடந்தேழாம் யோகபூமி, நின்றுதெளிந் தவர்பேசா மௌனநியாயத்தை நிறை நிறைவைத்தன்னை, யன்றியொரு பொருளிலதா வெப்பொருட்குந் தான்முதலா யசலமாகி, யென்றுமுள்ள வின்பத்தைத் தண்ணென்ற சாந்தபதவியற்கை தன்னை. 2

பதமூன்றுங் கடந்தவர்க்கு மேலான ஞானபதப் பரிசு காட்டிச், சதமாகி நிராலம்ப சாக்ஷியதாயாரம்பத்தன்மை யாகி, விதம்யாவுங் கடந்தவித்தை யெனுமிருளைக் கீண் டெழுந்து விமலமாகி, மதமாறுங் காணாத வானந்த சாகரத்தை மௌனவாழ்வை. 3

வாழ்வனைத்துந் தந்தவின்ப மாகடலை நல்லமிர்தை மணியைப்பொன்னைத், தாழ்வறவென் னுளத்திருந்த தத்துவத்தை யத்துவித சாரந்தன்னைச், சூழ்பெரும்பே ரொளியை யொளிபரந்த பரவெளியை யின்பச் சுகத்தை மாறா, வேழுலகுங் கலந்தின்றாய் நாளையா யென்றுமா மியற்கைதன்னை. 4

தன்னையறிந்தவர் தன்மைத் தானாகச் செய்தருளுஞ் சமத்தைலோக, மின்னைநிகர்த்திட வறியாச்சொரூபானந் தச் சுடரை வேதமாதி, யென்னையறி வரிதென்னச் சமய கோடிகளிடைய விடையறாத, பொன்னைவிரித்திடுமுலகத் தும்பருமிம் பரும்பரவும் புனிதமெய்யை. 5

பரவரிய பரசிவமா யதுவெனலாய் நானெனலாய்ப் பாசசாலம், விரவிநின்ற விதித்திரத்தை யைக்யபதத் தினிதிருந்த விவேகந்தன்னை, யிரவுபகனினைப்பு மறப் பெனுந் தொந்தமறியார்களிதயம்வேதச், சிரமெனவாழ் பராபரத்தை யானந்த நீங்காத சிதாகாசத்தை. 6

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்னமின்ன மறியேமென்னு, நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிர்க்குணத் தைத் தன்னருளா னினைவுக்குள்ளே,வைத்து வைத்துப் பார்ப்பவரைத் தானாக வெந்நாளும் வளர்த்துக் காக்குஞ், சித்தினைமா தூவெளியைத் தன்மயமா மானந்தத் தெய் வந்தன்னை. 7

தன்னிலே தானாக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுக சமாதி யாகப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமே யுன் புரைகடர்ந்தா, லென்னினோ யான் பிழைப்பே னெனக்கினியா ருன்போல்வா ரில்லையில்லை, யுன்னிலோ திருவருளுக் கொப்பாவாயென் னுயிர்க்கோருறவுமாவாய்.

உறவுடலை யெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை யொழிந்து தள்ளற், கறவுமரி தரிதன்றோ விகபரமு முன்னையன்றி யாவதுண்டோ, வறிதிலுன்னை யசத் தென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும் வாழ்த்துவே னென்,சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மதேயத்தி னினீ செல்லல்வேண்டும். 9

வேண்டியநா ளென்னோடும் பழகியநீ யெனைப்பிரிந்த விசாரத்தாலே, மாண்டுகிடக்கினுமந்த வெல்லையையும் பூரணமா வணக்கஞ்செய்வே, னாண்டகுரு மௌனி தன்னா லியானெனதற் றவனருணா னாவேன்பூவிற்,

காண்டகவெண் சித்திமுத்தி யெனக்குண்டா முன்னு லென் கவலைதீர்வேன். 10

தீராத வென்சனன வழக்கெல்லாந் தீருமிந்தச் சனனத்தோடே, யாரேனு மறிவரிய சீவன்முத்தி யுண்டாகு மையவையோ, காரேனுங் கற்பகப்பூங் காவேனு முனக்குவமை காட்டப்போமோ, பாராதி யாகவெழு மண்டலத்தி னின்மகிமை பகரலாமோ. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பாயப்புலி

பாயப்புலிமுன் மான்கன்றைக் காட்டும்படி யகில
மாயைப்பெரும்படைக் கேயிலக்காவெனை வைத்தனையோ
நீயெப்படி வகுத்தாலு நன்றேநின் பெருங்கருணை
தாயொத் தடியர்க்கருள் சச்சிதானந்த தற்பரமே. 1

தற்பரமாஞ் சிற்பரமாகி மன்றந் தனினடித்து
விற்பரம்போருகன் மால்பணி நீதமென் னெஞ்சகமாங்
கற்பரந்தாங்குக் கரைந்திட வாஞெத்த காட்சிநல்கும்
பொற்பரமாயென் வினைக்கருந்தாதைப் பொடிசெய்ததே.

செய்யுந் தவஞ்சற்று மில்லாதநா னுன் றிருவடிக்கே
கொய்யும் புதுமல ரிட்டுமெய்யன்பர் குழாத்துடனே
கையுஞ் சிரமிசைக் கூப்பிநின்றாடிக் கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள் செய்வதென்றோ புலியூரத்தனே. 3

அத்தனைச் சிற்றம்பலவனை யென்னுயிராகி நின்ற
சுத்தனைச்சுத்த வெளியானவனைச் சுகவடிவாம்
நித்தனைநித்த நிராதார மாகிய நின்மலனை
எத்தனைநாள் செல்லுமோ மனமேகண் டிறைஞ்சுதற்கே.

கண்டாருளத்தினிற் கா லூன்றிப்பெய்யுங் கருணைமுகி, லண்டார் புரத்துக்கு மன்பர்வினைக்கு மசனிதன்னைக், கொண்டாடினார்முனங் கூத்தாடுமத்தன் றன் கோலமெல் லாம், விண்டாலம்மாவொன் றுங் காணாது வெட்டவெறு வெளியே. 5

வெளியான நீயென் மனவெளியூடு விரவினையா
லொளியாருங்கண்ணு மிரவியும்போனின் றுலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச்சடையாட வம்புலியாடக்கங்கை
துளியாடமன் றுணடமாடுமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே. 6

கொழுந்தா துறைமலர்க் கோதையர் மோகக்குரை கடலி, லழுந்தாத வண்ணநின் பாதப்புணைதந் தருள்வ தென்றோ, வெழுந்தா தரவுசெ யெம்பெருமா னென்

றிறைஞ்சி விண்ணோர், தொழுந்தாதையே வெண்பொடி
பூத்த மேனிச் சுகப்பொருளே. 7

சுகமாகுஞானந்திருமேனியாநல்லதொண்டர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேதமன்றுளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீழல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையான்வருங்கேட்டைநீங்குந்திறமிலையே. 8

நீங்காதுயிருக்குயிராகிநின்றநினையறிந்தே
றூங்காமற்றூங்கினல்லாதேயெனக்குச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற்புவனத்தையுண்டுபண்
ணிப், பாங்காநடத்தும்பொருளேயகண்டபரசிவமே. 9

சிவமாதிநான்முகக்கோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டற்றநன்மைபெறு
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கேயென்னறிவுபொல்லாப்
பவமேவிளைக்கவென்றோவெளிமானெனப்பாய்ந்ததுவே.

ஆறொத்திலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே. 11

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றி
இடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே

தொடக்குமென்னெஞ்சமனமற்றபூரணத்தொட்டிக்கு
ளே, முடக்குவன்யான்பரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே.

எண்ணாதவெண்ணியநெஞ்சேதுயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணேயுறங்குங்கென்னாணைமுக்கட்கருணைப்பிரான்
றண்ணார்கருணைமௌனத்தினான்முத்திசாதிக்கலா
நண்ணாதவேதான்றில்லையெல்லாநலமுநமக்குளவே. 13

நானென் றொருமுத லுண்டென்ற நான்றலை நாணவெ
ன்னாட், டானென்றொருமுதல் பூரணமாகத் தலைப்பட்
டொப்பி, லானந்தந் தந்தென்னறிவையெல் லாமுண்ட
வசநல்கி, மோனந்தனை விளைத்தாவினியாது மொழிகு
வதே. 14

தானந் தவஞ்சற்று மில்லாத நானுண்மை தானறிந்து,
மோனம் பொருளெனக் கண்டிடச் சற்குரு மோனனு
மாய்த், தீனன்றனக்கிங் கிரங்கினையே யினிச்சிந்தைக்
கென்று, மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே.

எனக்கோர் சுதந்தர மில்லையப்பாவெனக் கெய்ப்பில்
வைப்பாய், மனக்கோ தகற்றும்பரம்பொருளே யென்னை
வாழ்வித்திட, நினக்கேபரநின்னை நீங்காதபூரண நீள்
கருணை, தனக்கே பரமினிச் சும்மாவிருக்கத் தகுமென்
றுமே. 16

இடம்பெறு வீடுமின்னுர்சேய் சகமுமிருநிதியு
முடம்பைவிட்டாருயிர் போம்போதுகூடி யுடன்வருமோ
மடம்பெறுமாயை மனமே யினியிங்குவாமௌனி
திடம்பெறவைத்தமௌனஞ் சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே.

நாற்றச்சடலத்தை யொன்பதுவாச னடைமனையைச், சோற்றுப்பசையினை மும்மலபாண்டத்தொடக்கறையை, யாற்றுப்பெருக்கன்ன கன்மப்பெருக்கை யடர்கிருமிச், சேற்றைத் துணையென்ற நாய்க்குமுண்டோகதி சேர் வதுவே. 18

பொய்யாருலக நிலையல்ல கானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்ன வென்னுவிதனை விடப்படுமோ
கையான்மௌனந் தெரித்தேகல்லா னிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென் னரசேமுக் கண்ணுடையாரமுதே.

ஆராவமுதென மோனம்வகித்துக் கல்லானிழற்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடன் வாழ்முக்கண்ணுடைப் பேராசே
நீராயுருகவுள் ளன்புதந்தே சுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென் பெருமூச்சுத் தானத்தனஞ்செயனே.

வாயுண்டுவாழ்த்த மௌனஞ்செய் போதுமௌன வருட், டாயுண்டு சேயென்ன வென்னைப் புரக்கச்சதா னந்தமா, நீயுண்டு நின்னைச் சரண்புகநானுண் டென்

னெஞ்சமையா, தீயுண்டிருந்த மெழுகலவோ கதிசேர்
வதற்கே. 21

கல்லாலெறிந்துங் கைவில்லா லடித்துங் கனிமதுரச்,
சொல்லாற் றுதித்துநற் பச்சிலை தூவியுந் தொண்டரின,
மெல்லாம் பிழைத்தன ரன்பற்ற நானினி யேதுசெய்
வேன், கொல்லாவிரதியர்நேர்நின் றமுக்கட் குருமணியே.

முன்னிலைச் சுட்டொழி நெஞ்சேநின் போதமுளைக்
கிலையோ, பின்னிலைச் சன்மம் பிறக்குங்கண் டாயிந்தப்
பேய்த்தனமேன், றன்னிலையே நில்லு தானே தனிச்சச்சி
தானந்தமா, நன்னிலைவாய்க்குமெண் சித்தியுங்கா ணு
நமதல்லவே. ·23

சொல்லான் மௌன மௌனமென்றே சொல்லிச்
சொல்லிக்கொண்ட, தல்லான் மனமறப் பூரணநிட்டையி
லாழ்ந்த துண்டோ, கல்லாதமூடனினியென்செய் வேன்
சகற் காரணமாம், வல்லாளனுன மௌனசதானந்த
மாகடலே. 24

ஆரணமாகமமெல்லா முரைத்தவருண்மௌன
காரணமூலங்கல்லாலடிக் கேயுண்டுகாணப்பெற்ருற்
பாரணங்கோடு சுழனெஞ்சமாகியபாதரச
மாரணமாய்விடுமெண்சித்தி முத்தியும்வாய்த்திடுமே.

சித்தமவுனிவடபான் மவுனிநந்திபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந் தொழும்புசெய்து
சத்தமவுனமுதன்மூன்று மௌனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேன் மற்றைநிட்டைகளே. 26

கண்டேனினதருளவ் வருளாய்நின்றுகாண்பதெல்லா
முண்டேயதுவு நினதாக்கினேனு வட்டாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியிளைப்பாறி னேனல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமே யெனக்கேதுங்குறைவில்லையே.

மேற்கொண்ட வாயுவுங் கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழலைச்
சூற்கொண்டமேகமென வூமைநின்றுசொரிவதையென்
னூற்கண்டதன்றுமௌனோப தேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன்மேலேயமிர்தம்பருகுவனே.

சொல்லாற்றொடர்பொரு ளாற்றொட ராப்பரஞ்சோதி
நின்னை, வல்லாளர் கண்டவழிகண்டிலேன் சகமார்க்கத்தி
லுஞ், செல்லாதென் சிந்தை நடுவே கிடந்து திகைத்து
விம்மி, யல்லானதுபக லானதும்வாய்விட்டரற்றுவனே.

அறியாதவென்னையறிவாயு நீயென்றகப்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறி வாஞ்சுத்தப்பேரொளியோ
குறியாதவானந்தக் கோவேவாவமுதருள்குண்டலியோ
சிறியேன்படுந்துயர்கண்டு கல்லானிழற்சேர்ந்ததுவே.

எல்லாமுதவுமுனையொன்றிற் பாவனையேனுஞ்செய்து
புல்லாயினுமொரு பச்சிலையாயினும் போட்டிறைஞ்சி
நில்லேனல்யோகநெறியுஞ் செயேனருணீதியொன்றுங்
கல்லேனெவ்வாறுபரமே பரகதிகாண்பதுவே. 31

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்னுள்ளத்தொருவனெனக்
கென்றுந்தெரிந்தவிவையவைகே ளிரவுபகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங்குரைகடலு
மன்றுமனையுமனமாதிதத்துவ மாயையுமே. 32

பழுதுண்டுபாவையர் மோகவிகாரப்பரவையிடை
விழுகின்றபாவிக்குந்தன்றாட் புணையைவியந்தளித்தான்
றொழுகின்றவன்ப ருளங்களிகூரத்துலங்குமன்று [னே.
ளெழுகின்றவானந்தக்கூத்தனென்கண்மணியென்னப்ப

அழுக்கார்ந்த நெஞ்சுடையேனுக் கையாநின்னருள்வழங்கி, விழுக்காகுமென் றெண்ணியோ விரங்காத வியல்புகண்டாய், முழுக்காதலாகி விழிநீர் பெருக்கிய முத்தரெனுங், குழுக்காணநின்று நடமாடுந்தில்லைக் கொழுஞ்சுடரே. 34

ஆலம்படைத்த விழியார்கண் மால்கொண் டவர்செயிந்த்ர, சாலம்படைத்துத் தளர்ந்தனையே யென்றுந் தண்ணருள்கூர், கோலம் படைத்துக் கல்லாலடிக் கீழ்வைகுங்

கோவுக்கன்பாங், காலம்படைக்கத் தவம்படை யாதென்
கொல் கன்னெஞ்சமே. 35

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லா, மம
மாகிரந்தாஞ் சொல்லவுங்கேட்டு மறிவின்றியே, பெம்
மான் மௌனி மொழியையுந் தப்பியென் பேதைமை
யால், வெம்மாயக்காட்டி லலைந்தேனந்தோ வென்விதிவ
சமே. 36

தினமேசெலச்செல வாழ்நாளுநீங்கச் செகத்திருள்
சொற், பனமேயெனவெளி கண்டேயிருக்கவும் பாச
பந்த, வினமேதுணையென் றிருந்தோ நமன்வரினென்
செய்குவோ, மனமேநம்போல வுண்டோசுத்த மூடரிவ்
வையகத்தே. 37

கடலெத்தனைமலையெத்தனை யத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனை கடனுண்மணலொக்குமிந்தச்
சடலத்தைநான்விடுமுன்னே யுனைவந்துசாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப்படாதோ நிறைந்தபராபரமே. 38

நினைவுநினைவு நினையன்றியில்லை நினைத்திடுங்கால்,
வினையென் றொருமுத னின்னையல்லாது விளைவதுண்
டோ, தனையுந் தெளிந்துன்னைச் சார்ந்தோர்களுள்ளச்

செந் தாமரையா, மனையும்பொன் மன்றமு நின்றாடுஞ்
சோதி மணிவிளக்கே. 39

உள்ளத்தையுமிங் கெனையுநின் கையினி லொப்புவித்
துங், கள்ளத்தைச் செய்யும் வினையால் வருந்தக்கணக்கு
முண்டோ, பள்ளத்தில்வீழும் புனல்போற் படிந்துன்
பரமவின்ப, வெள்ளத்தின் மூழ்கினர்க்கே யெளிதாந்
தில்லை வித்தகனே. 40

கள்ளம்பொருந்துமட நெஞ்சமேகொடுங்காலர்வந்தா
லுள்ளன்பவர்கட் குண்டோவிலையேயுலகின்றவனை
வள்ளம்பொருந்து மலரடிகாணமன்றாடுமின்ப
வெள்ளச்செம்பாதப் புணையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே.

தன்மயமானசுபாவத்தின் மெள்ளத்தலைப்படுங்கான்
மின்மயமானசகம்யா துரைத்தென்வெளியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திரைக் கையேமெய்யாகத் தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மய மெல்லாநிறைந்தநிராமயமே. 42

ஆயுங்கலையுஞ் சுருதியுங்காண்டற் கரியவுனைத்
தோயும்படிக்குக் கருணைசெய்வாய் சுகவான்பொருளே
தாயும்பிதாவுந் தமருங்குருவுந் தனிமுதலு
நீயும்பரையுமென் றேயுணர்ந்தேனிது நிச்சயமே. 43

அல்லும் பகலு முனக்கே யபயமபயமென்று
சொல்லுஞ்சொல்லின்னந்தெரிந்ததன்றோ துதிப்பார்கண்
கல்லுங்கரைக்குமௌனாவுனதுகருணையென்பாற் [மனக்
செல்லும்பொழுதல்லவோசெல்லுவேனந்தச்சிற்சுகத்தே

எல்லாஞ்சிவன்செய லென்றறிந்தாலவ னின்னருளே
யல்லாற்புகலிடம் வேறுமுண்டோ வதுவேநிலையா
நில்லாயுன்னாற் றமியேற்குக் கதியுண்டிங்கீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்தி லாழ்ந்தாவதென் புகனெஞ்சமே.

ஒளியேயொளியி னுணர்வேயுணர்வி னுவகைபொங்குங்
களியேகளிக்குங் கருத்தேகருத்தைக் கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியின் விளைசுகமே சுகர்வீறுகண்டுந் [னே.
தெளியேன்றெளிந்தவரைப்போற்றிடேனென்னசெய்கு

மறக்கின்றதன்மை யிறத்தலொப்பாகு மனமதொன்றிற்
பிறக்கின்றதன்மை பிறத்தலொப்பாகு மிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றவெல்லைக் களவில்லையேயிந்தச் சன்மவல்ல
றுறக்கின்றநாளெந்தநாள் பரமேநின் றொழும்பனுக்கே.

காட்டியவந்தக் கரணமுமாயையிக் காயமென்று
சூட்டியேகோலமு நானாவியங்கத் துறையிதனு
ணாட்டியநான்றனக் கென்றோரறிவற்ற நானிவற்றைக்
கூட்டிநின்றாட்டிடுவையோ பரமேநல்ல கூத்திதுவே. 48

பொல்லாத மாமர்க்கட மனமே யெனைப் போலடுத்த, வெல்லாவற்றையும்பற்றிக் கொண்டனையே யென்னைநின் மயமா, நில்லா யருள்வெளிநீ நானிற்பேனரு ளிட்டை யொரு, சொல்லாற்பதிந்து பரிபூரணனந்தத் தோய்கு வனே. 49

வாராய்நெஞ்சே யுன்றன் றுன்மார்க்கம் யாவையும் வைத்துக்கட்டிங், காராயடிக்கடி சுற்றுகின்றாயுன் னவல மதிக், கோராயிரம்புத்தி சொன்னலு மோர்கிலையோ கெடுவாய், பாராயுனைக்கொல்லுவேன் வெல்லுவே னருட் பாங்குகொண்டே. 50

மாதத்திலேயொரு திங்களுண்டாகி மடிவதைநின், போதத்திலேசற்றும் வைத்திலையேவெறும் புன்மை நெஞ்சே, வேதத்தி லேதர்க்க வாதத்திலே விளங்காது விந்து, நாதத்திலே யடங்காதந்த வான்பொருளுடிக் கொள்ளே. 51

எங்கும்வியாபித்துணர்வா யுனக்கென்னிதயத்துள்ளே
தங்குந்துயரந்தெரியாத வண்ணந்தடைசெய்ததா
ரங்கக்குழைந்துள் ளுருகுமன்பாளர்க்கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக்கடலே சம்பூரணபோதத்தனே. 52

வையகமாதர்சுகத்தையும் பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்று நின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்ந்நூலையும் பொய்யதாகவெண்
ணும், பொய்யர்தங்கட்பை விடுவதென்றோபரிபூரணமே.

அளியுங்கனியொத்தருவினை யானுந்தயர்வுறுவேன்
றெளியும்படிக்கிப்பரிபாக காலமுஞ்சித்திக்குமோ
வொளியுங்கருணையுமாறாத வின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியர்களிக்க நின்றாடும்விழுப்பொருளே. 54

அடையார்புரஞ்செற்றதேவேநின் பொன்னடிக்கன்பு சற்றும், படையாத வென்னைப் படைத்திந்தப்பாரிற் படர்ந்தவினைத், தடையாற் றளையிட்டு நெஞ்சம் புண்ணுகத் தளரவைத்தா, யுடையா யுடையபடியன்றி யான் செய்ததொன்றிலையே. 55

ஆடுங்கறங்குந்திரிகையும் போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந்திரிவதல் லானின்கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத்தவமுயலாத கொடியரெமன்
றேடும்பொழுதென்னசெய்வார் பரானந்தசிற்சுடரே. 56

கற்றும்பலபலகேள்விகள் கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுச்சிற்றின்பத்தூடுசுழலினென்னுங்

குற்றங்குறைந்துகுணமே விடுமன்னர்கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாய் சுத்தமூடநெஞ்சே.

நீயெனநானெனவேறில்லை யென்னுநினைவருளத்
தாயெனமோனகுருவாகி வந்துதடுத்தடிமைச்
சேயெனக்காத்தனையேபரமே நின்றிருவருளுக்
கேயெனசெய்யுங்கைம்மாறுளதோ சுத்தவேழையனே.

ஆத்திரம்வந்தவர் போலலையாமலரோகதிட [ம்
காத்திரந்தந்தென்னை யேயன்னைபோலுங்கருணைவைத்தி
மாத்திரமுன்னின்றுணர்த்தினை யேமௌனநயினிநான்
சாத்திரஞ்சொன்ன படியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே. 59

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடல்பொய்யுறவு

நேரிசை வெண்பா

உடல்பொய் யுறவாயி னுண்மையுற வாகக்
கடவாரார் தன்னருளே கண்டாய்—திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோன னுருசொல்லே யுண்மைநன்றாய்ப்
பற்றிப்பார் மற்றவெல்லாம் பாழ். 1

பாராதிபூதமெல்லாம் பார்க்குங்கா லப்பரத்தின்
சீராக நிற்குந் திறங்கண்டாய்—நேராக
நிற்குந் திருவருளி னெஞ்சேயா நிற்பதல்லாற்
கற்குநெறி யாதினிமேற் காண். 2

மெய்யான தன்மை விளங்கினல் யார்க்கேனும்
பொய்யான தன்மை பொருந்துமோ-வையாவே
மன்னு நிராசையின்னம் வந்ததல்ல வுன்னடிமை
யென்னுநிலை யெய்துமா றென். 3

அறியாமை மேவிட் டறிவின்றி நிற்குங்
குறியேற் கறிவென்ற கோலம்-வறிதேயா
நீயுணர்த்த நானுணரு நேசத்தாலோ வறிவென்
றேயெனக்கோர் நாம மிட்டதே. 4

ஏதுக்குச் சும்மா விருமனமே யென்றுனக்குப்
போதித்த வுண்மையெங்கே போகவிட்டாய்-மாதுக்கு
வந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போல் வாதாடினயேயுன்
புந்தியென்ன போதமென்ன போ. 5

சகமனைத்தும் பொய்யெனவே தானுணர்ந்தாற்றுக்க
சுகமனைத்தும் பொய்யன்றோ சோரா—இகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாத மேலான வத்துவிதக்
கட்டுக்கு வாவதென்றோ காண். 6

கற்கண்டோ தேனோ கனிரசமோ பாலோவென்
சொற்கண்டா தேதெனநான் சொல்லுவேன்—விற்கண்ட
வானமதிகாணா மௌனிமௌ னத்தளித்த
தானமதி னூறு மமிர்தம். 7

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறு வுற்பவநோய் மாறுமோ-நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினி மேவினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்பும் போம்.

மாயாசகத்தை மதியாதார் மண்முதலா
யேயான தத்துவத்தி லெய்துவரோ—நேயானு
பூதிநிலைநிற்கப் பொருந்துவர்க ளன்னவர்த
நீதியையே யோர்மனமே நீ. 9

இகமுழுதும் பொய்யெனவே யெய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளர வந்தவருண் மெய்யே-யகநெகிழப்
பாரீரொருசொற் படியே யனுபவத்தைச்
சேரீ ரதுவே திறம். 10

ஆரணங்க ளாகமங்க ளியாவுமே யானந்த
பூரணமே யுண்மைப் பொருளென்னுங்-காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளே யுற்றுணர்ந்தவ்வுண்மையினைப்
பாராயோ நெஞ்சே பகர். 11

நேராயம் மௌனநிலை நில்லாமல் வாய்பேசி
யாராயலைந்தீர்நீ ராகெடுவீர்-தேரீர்
திரையுந் திரையுநதிச் சென்னியனை நாவாற்
கரையுங் கரையுமனக் கல். 12

அற்பமனமே யகிலவாழ் வத்தனையுஞ் [யோன்
சொற்பனங்கண் டாயுண்மை சொன்னேனுன் - கற்பனை
நில்லாவிடத்தே யெனைச்சும்மா வைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீ தானோர் கவி. 13

ஏதுந்திருவருளி னிச்சையா மென்றென்றெப்
போதும் பொருந்தும் புனிதர்பாற்-றீதுநெறி
செல்லுமோ செல்லாதே செல்லுமிட மின்பமலாற்
சொல்லுமோ வேதத் தொனி. 14

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங் கட்டியேறும் போலச்
சொல்லேறப் பாழ்த்த தொளைச்செவிகொண்-டல்லேறு
நெஞ்சனென நிற்கவைத்தாய் நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்ல னீயே மதி. 15

அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னபடி
தப்பிலாச் சித்தொன்றுஞ் சாதியினு-லெப்படியுந்
தேரிற் றுவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுகிட்டை
யாருமிடத் தத்துவித மாம். 16

வேத முதலாய் விளங்குஞ் சிவவடிவாம்
போத நிலையிற் பொருந்தாம-லேதமிகு
மோகாதி யல்லலிலே மூழ்கினையே நெஞ்சேயித்
தேகாதி மெய்யோ தெளி. 17

நோக்கற் கரிதான நுண்ணியவான் மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ் சமைத்தபிரான்-காக்குமுயி
ரத்தனைக்கு நானடிமை யாதலினுல் யானெனதென்
றித்தனைக்கும் பேசவிட மில். 18

ஒன்றுமற நில்லென் றுணர்த்தியநம் மோனகுரு
தன்றனைத்தாணீடூழி தாம்வாழ்க-வென்றென்றே
திக்கனைத்துங் கைகுவிக்குஞ் சின்மயராந்தன்மைக்கே
கைக்குவரு மின்பக் கனி. 19

மனத்தாலும் வாக்காலு மன்னவொண்ணுமோன
வினத்தாரேநல்ல வினத்தார்-கனத்தபுகழ்
கொண்டவரு மன்னவரே கூறரிய முத்திநெறி
கண்டவரு மன்னவரே காண். 20

கண்ணொளியேமோனக் கரும்பே கவலையறப்
பண்ணொளிக்கு முள்ளொளியாம் பான்மையினை-நண்ணி
சித்தமிரங்கிலதென் சித்தந் தெளியாவே [டவுன்
றித்தனைக்கு மாதரவு மில். 21

அறியாமைசாரி னறுவா யறிவா
நெறியான போததுவாய் நிற்குங்-குறியாற்
சதசத் தருளுணர்த்தத் தானுணரா நின்ற
விதமுற் றறிவெனும்பேர் மெய். 22

குருலிங்க சங்கமமாக் கொண்டதிருமேனி
கருவொன்று மேனிநம்பாற் காட்ட-தருளென்று
கண்டவர்க்கே யானந்தங் கண்டுகொளலாம்மலது
கொண்டவர்க்கிங் கென்ன கிடைக்கும். 23

புலியினதளுடையான் பூதப் படையான்
பலியிரந்து யெல்லாம் பரிப்பான்-மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட் புனிதன் சரண்புகுந்தோர்க்
கென்முடியா தேது முளதே. 24

சொல்லுக்கடங்காச் சுகப்பொருளை நாமெனவே
யல்லும்பகலு மாற்றுவதென்-னல்லசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்க ணுமில்லை யென்பரந்தோ
மோன மயமான முறை. 25

ஐயா வருணகிரி யப்பா வுனைப்போல
மெய்யாக வோர்சொல் விளம்பினர்யார்-வையகத்தோர்
சாற்றறிதென் றேசற்றார் தன்னையாய் முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங் கை காட்டினான். 26

காதற்றுப்போனமுறி கட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதற்ற காயமுமச் செய்கையே-போதமாய்
நிற்பரல்லா லிச்சகத்தி னோரார்க ணேரிடினுந்
தற்பரமாக் கண்டிருப்பார் தாம். 27

வெள்ளங் குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினான்
கள்ளங் குலாவுவஞ்சக் கள்ளனே-னுள்ளத்தி
லில்லனென்று லன்னவன்று னெங்கும்வியாபகத்தா
னல்லவென்றுஞ் சொல்ல வழக்காம். 28

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக் கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மோன வள்ளலையே-நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக் கரமெழும்புங்
காணத் துடிக்குமிரு கண். 29

தொல்லைவினைக் கீடாய்ச் சுழல்கின்ற நானொருவ
னெல்லையிலா நின்கருணை யெய்வனோ-வல்லவனா
மோனகுருவே முழுதினையுந் தானுணர்ந்த
ஞான குருவே நவில். 30

மூன்றுகண்ணு முத்தொழிலா மும்முதலா மூவுலகுந்
தோன்றக் கருணைபொழி தோன்றலே-யீன்றவன்னை
தன்னைப்போலன்பு தழைத்ததோ வொருதெய்வ
முன்னைப்போ லுண்டோ வுரை. 31

நேசிக்குஞ் சிந்தை நினைவுக்கு ளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந் தானிறைந்து பூரணமா-யோசித்து
நின்றதல்லான் மோன நிருவிகற்ப நிட்டைநிலை
யென்றுவரு மோவறியேனே. 32

அறிவி லறியாமை யற்றறிவாய் நின்று
பிறிவறவா னந்தமயம் பெற்றுக்-குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக் குடல்வேண்டே னையாவிவ் வாக்கையையே
யென்றைக்கும் வேண்டுவனே யான். 33

உடலைப் பழித்திங் குணவுங் கொடாமல
விடவிடவே நாடுவரோ மெய்யைப்-படபடென
வேண்டுவே னிந்தவுடன் மெய்யுணராப் பொய்யனு
னுண்டநீ தானே யறி. 34

அறியாயோ வென்னையுநீ யாண்டநீ சுத்த
வெறியாய் மயங்கவுமேன் விட்டாய்-நெறிமயங்கிக்
குன்றுஞ் செடியுங் குறுகுமோ வையாவே
கன்றுகெட்டாற் றாயருகே காண். 35

ஏதுக் குடற்சுமைகொண் டேனிருந்தே னையனே
யாதிக்க மோனவருட் டாயே-சோதியா
மன்னநிரு விகற்ப வானந்த நிட்டையிலே
பின்னமற நில்லாத பின். 36

பின்னு முடற்சுமையாய்ப் பேசும் வழக்கதனு
லென்னபல னுமுற் றிருந்தோமே-யன்னதனு
லானந்தந் தானேதா னுகுமெய் யையனே
யேனிந்தத் துன்ப மினி. 37

துன்பக் கடலிற் றுளேந்ததெல்லாந் தீர்ந்ததே
யின்பக் கடலி லிருமென்ன-வன்பிற்
கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்து வருமானந்த மே. 38

கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணீரா ருக
விரைந்தே நிருவிகற்ப மெய்த-நிரந்தரமு
நின்னேயே சிந்திக்க நீகொடுத்தாய் மோனுன
னென்னே முழுதுங்கொடுத் தேனே. 39

அல்லும் பகலும்பே ரன்புடனே தானிருந்தாற்
கல்லு முருகாதோ கன்னெஞ்சே-பொல்லாத
தப்புவழி யெனினேந்தாய் சந்ததமு நீயிறந்த
வெப்பிலே யானந்த மே. 40

கொடுத்தேனே யென்னைக் கொடுத்தவுட னின்ப
மடுத்தேனே நீடுழி வாழ்ந்தே-யடுத்தேனே
பெற்றேனே பெற்றுப் பிழைத்தேனே சன்மவல்ல
லிற்றேனே யேழையடி யேன். 41

பெற்றோரும் பிறவாமை பேசாமை யாயிருக்கக்
கற்றோரு மெனவுரைக்கக் காரியமேன்-சற்றேனு
நீக்கற்ற வின்ப நின்பொருந்தி யேசற்று
வாக்கற்றுற் பேசுமோ வாய். 42

காலன் றனையுதைத்தான் காமன்றனை யெரித்தான்
பாலன் பசிக்கிரங்கிப் பாற்கடலை-ஞாலமெச்சப்
பின்னே நடக்கவிட்டான் பேரருளை நாடாதார்க்
கென்னே நடக்கை யினி. 43

விண்ணருவி மேன்மேல் விளங்குவதுபோலே யிரண்டு
கண்ணருவி வெள்ளமொடு கைகூப்பித்-தண்ணமிர்த
வெள்ளமே யானந்த வெற்பே யெனத்தொழுவோ
ருள்ளமே ஞான வொளி. 44

பிள்ளைமதிச் செஞ்சடையான் பேசாப் பெருமையினன்
கள்ளவிழும் பூங்கொன்றைக் கண்ணியா-னுள்ளபடி
கல்லாலின் கீழிருந்து கற்பித்தா னோர்வசன
மெல்லாரு மீடேற வே. 45

புலனைந்துந் தானே பொரமயங்கிச் சிந்தை
யலமந் துழலு மடிமை-நலமிருந்த
சித்தான மோன சிவனேநின் சேவடிக்கே
பித்தானா லுண்டோ பிறப்பு. 46

நிறைகுடந்தா னீர்கொளுமோ நிச்சயமா மோன
முறையுணர்ந்தார் யாதை முயல்வார்-பிறையணிந்த
மிக்ககை லாயமலை வித்தகனே வேதியனே
செக்கரணி மேனியனே செப்பு. 47

துங்கமழு மானுடையாய் சூலப்படை யுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சடையாய் சேவுடையாய்-மங்கையொரு
பாலுடையாய் செங்கட்பணியாயென் சென்னியின்மேற்
காலுடையாய் நீயே கதி. 48

இனிய கருணைமுகி லெம்பிரான் முக்கட்
கனியமிர்த வாரியின்பக் கட்டி-தனிமுதல்வ
னித்தன் பரம னிமலநிறை வாய்நிறைந்த
சுத்தனமக் கென்றுந் துணை. 49

நீதியாய்க் கல்லாலி னீழலின்கீ ழேயிருந்து
போதியா வுண்மையெல்லாம் போதித்தா-னேதில்
சனகாதியாய தவத்தோர்க்கு ஞான
தினகரனா மோன சிவன். 50

தேகச் செயறுனுஞ் சிந்தையுடனே குழையில்
யோகநிலை ஞானிகளுக் கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லலிலே வாழ்வாரோ வப்பனே நீயற்ற
வெல்லையிலே சும்மா விரு. 51

சும்மா விருக்கச் சுகமுதய மாகுமே
யிம்மாயா யோகமினி யேனடா-தம்மறிவின்
சுட்டாலே யாகுமோ சொல்லவேண் டாங்கன்ம
நிட்டா சிறுபிள்ளாய் நீ. 52

நீயற்ற வந்நிலையே நிட்டையதி னீயிலையோ
வாயற்றவனே மயங்காதே-போயற்
றிருந்தாலு நீபோகா யென்றுமுள்ளாய் சும்மா
வருந்தாதே யின்பமுண்டு வா. 53

வாவாவென் றின்பம் வரவழைக்குங் கண்ணீரோ
டாவாவென் றேயழுத வப்பனே-நீவாடா
வெல்லா நமக்கெனவே யீந்தனையேயீந்தபடி
நில்லா யதுவே நினை. 54

நில்லாப் பொருளை நினையாதே நின்னையுள்ளோர்
சொல்லாப் பொருட்டிரலைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிந்தை குழைந்துசுகஞ் சேரக்குரு வருளால்
வந்தவழி நல்ல வழி. 55

வழியிதென் றுமல்லா வழியிதென் றுஞ் சொல்லிற்
பழிப்பழியா நல்லருளாற் பார்த்தோர்-மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச் சொன்னவன்றே எங்கும்பெரு வெளியாம்
பார்த்தவிட மெல்லாநீ பார். 56

பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளை
யைப்போ, லாருந்துறக்கை யரிதரிது-நேரே, மனத்
துறவு மப்படியே மாணாவிவற்றி, லுனக்கிசைந்தவா
றென்றே யோர். 57

ஓராமலே யொருகா லுன்னாம லுள்ளொளியைப்
பாராம லுள்ளபடி பார்த்திருந்தால்-வாராதோ
பத்துத் திசையும் பரந்தெழுந்தா னந்தவெள்ளந்
தத்திக் கரைபுரண்டு தான். 58

தானான தன்மைவந்து தாக்கினா லவ்விடத்தே
வானாதி மாயை வழங்காதோ-ஞானாகே
ளுன்னுள்ளே தோன்றா வுறவாகி நின்றதென
வென்னுள்ளே யென்று மிரு. 59

என்னையுன்னை யின்னதிது ளென்னாம னிற்குநிலை
தன்னையரு ளென்ற தருணத்தி-லன்னைபெற்ற
பிள்ளைக்குஞ் சொல்லாத பெற்றிகண்டா யையனே
யுள்ளத்தி லுள்ளே யுணர். 60

சொன்னவர் தாநிட்டை தொகுத்திரா நிட்டையிலே
மன்னினவர் போதியார் மாமௌனன்-றன்னுள்
விருப்பாகக் கைகாட்டி மிக்கவட நீழ
லிருப்பா னிருவிகற்பத் தே. 61

இந்த நிருவிகற்பத் தெந்தை யிருக்கநிட்டை
சிந்தைநீ தேறாய் செகமனைத்தும்-வந்ததொடர்ப்
பாடுகெட வன்றாவோர் பாத்திரத்துக் காடலல்லா
லாடுவதே னாட்டு மவன். 62

அவனே பரமு மவனே குருவு
மவனே யகில மனைத்து-மவனேதா
மானவரே சொன்னு லவரே குருவெனக்கு
நானவனுய் நிற்பதெந்த நாள். 63

நாளவங்கள் போகாம னுடோறு நந்தமையே
யாளவந்தார் தாளின்கீ ழாட்புகுந்தாய்-மீளவுன்னைக்
காட்டாம னிற்குங் கருத்தறிந்தா னெஞ்சேயுன்
னுட்டானு னையமில்லை யால். 64

யான்ரு னெனலறவே யின்பநிட்டை யென்றருணைக்
கோன்ரு னுரைத்தமொழி கொள்ளாயோ-தோன்றி
பிழுக்கடித்தாய் நெஞ்சேநீ யென்கலைகள் சோர
வழுக்கடிக்கும் வண்ணுர்போ லாய். 65

எங்குஞ் சிவமே யிரண்டற்று நிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ் சுகநீ சலியாதே-யங்கிங்கென்
றெண்ணுதே பாழி விறந்து பிறந்துழலப்
பண்ணுதே யானுன் பரம். 66

மெய்யைப்பொய் யென்றிடவு மெய்யணையாப் பொய்ந்
நெஞ்சே, பொய்யைத்தான் மெய்யெனவும் போகுமோ-
வையமறத், தன்மயத்தை மெய்யெனவே சார்ந்தனையே
லானந்த, மென்மயமு நின்மயமுமே. 67

பூங்கா வனநிழலும் புத்தமுதுஞ் சாந்தபதம்
வாங்காத வானந்த மாமழையு—நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்து மாண்டவர்போற் றூமௌன பூமியினு
னில்லை யெனநின்ற விடம். 68

இடம்வான நல்லபொரு ளின்ப மெனக்கேவ
லடங்காக் கருவி யனைத்து-முடனுதவ
மந்தார தாருவென வந்து மவுனகுரு
தந்தானோர் சொற்கொண்டு தான். 69

தானந் தவஞானஞ் சாற்றரிய சித்திமுத்தி
யானவையெல் லாந்தாமே யாகுமே—மோனகுரு
சொன்னவொரு சொல்லாற் சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்க முனக் கேன். 70

உன்னையுடலை யுறுபொருளைத் தாவெனவே
யென்னை யடிமைக் கிருத்தினான்—சொன்னவொரு
சொல்லை மறவாமற் றோய்ந்தா னெஞ்சேயுன்னு
வில்லை பிறப்ப தெனக்கே. 71

எனக்கு முனக்குமுற வில்லையெனத் தேர்ந்து
நினைக்கவரி தானவின்ப நிட்டை—தனைக்கொடுத்தே
யாசான் மவுனி யளித்தானெஞ் சேயுனையோர்
காசா மதியேனுன் காண். 72

ஆனந்த மோனகுரு வாமெனவே யென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசைய முற்றியதாற்-றேனுந்து
சொல்லெல்லா மோனந் தொழிலா தியுமோன
மெல்லாநன் மோன வடிவே. 73

எல்லாமே மோனநிறை வெய்துதலா லெவ்விடத்து
நல்லார்கண் மோனநிலை நாடினார்-பொல்லாத
நானெனவிங் கொன்றை நடுவேமுளைக்க விட்டிங்
கேனலைந்தேன் மோனகுரு வே. 74

மோன குருவளித்த மோனமே யானந்த
ஞான வருளுமது நானுமது—வானுதி
நின்ற நிலையுமது நெஞ்சப் பிறப்புமது
வென்றறிந்தே னனந்த மே. 75

அறிந்த வறிவெல்லா மறிவன்றி யில்லை
மறிந்த மனமற்ற மவுனஞ்-செறிந்திடவு
நாட்டினு னனந்த நாட்டிற் குடிவாழ்க்கை
கூட்டினன் மோன குரு. 76

குருவாகித் தன்னருளைக் கூறுமுன்னே மோன
வுருநீ யுயிர்பொருளு மொக்கத்-தருகியென
வாங்கினையே வேறுமுண்மை வைத்திடவுங் கேட்டிடவு
மீங்கொருவ ருண்டோ வினி. 77

இனிய கருப்புவட்டை யென்னுவி விட்டா
னனியிரத மாறுது நானுந்-தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம் பிறந்தவன்றே மோனமல்லாற்
கற்றிலே னேதுங் கதி. 78

எதுக்குஞ் சும்மா விருநீ யெனவுரைத்த
சூதுக்கோ தோன்றாத் துணையாகிப்-போதித்து
நின்றதற்கோ வென்னையா நீக்கிப் பிரியாமற்
கொன்றதற்கோ பேசாக் குறி. 79

குறியுங் குணமுமறக் கூடாத கூட்டத்
தறிவறிவாய் நின்றுவிட வாங்கே-பிறிவறவுஞ்

சும்மா விருத்திச் சுகங்கொடுத்த மோன நின்பாற்
கைம்மாறு நானொழிதல் காண். 80

நான்றா னெனுமயக்க நண்ணுங்கா லென்னுணை
வான்றா னெனநிறைய மாட்டாய்நீ-யூன்றாமல்
வைத்தமவு னத்தாலே மாயை மனமிறந்து
துய்த்துவிடு ஞான சுகம். 81

ஞானநெறிக் கேற்றகுரு நண்ணரிய சித்திமுத்தி
தானந் தருமந் தழைத்தகுரு-மானமொடு
தாயெனவும் வந்தென்னைத் தந்தகுரு வென்சிந்தை
கோயிலென வாழுங் குரு. 82

சித்துஞ் சடமுஞ் சிவத்தைவிட வில்லையென்ற
நித்தன் பரமகுரு நேசத்தாற்-சுத்தநிலை
பெற்றோமே நெஞ்சே பெரும்பிறவி சாராமற்
கற்றோமே மோனக் கரு. 83

திருச்சிற்றம்பலம்

எசற்றவந்நிலை

கொச்சகக்கலிப்பா

எசற்றவந்நிலையேயெந்தைபரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
பூசற்றசுழல்போ லுலகநெறிவா தனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்கா லும்பாழ்நெஞ்சே. 1

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாழியின்பத்தழுந்தப்படியாயோ [ல்
தாழாயோவெந்தையருட் டாட்கீழ்நெஞ்சே யெனைப்போ
வாழாதுவாழ்ந்தழியாவண்ணமிருப்பாயே. 2

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக்கோமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற்கூடக்கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய்நமக்காகவாளவந்தார்பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்கவாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே. 3

வஞ்சமோபண்டையுளவாதனையாணீயலைந்து
கொஞ்சமுற்றுயுன்னைக்குறைசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயென்போலநீயழுந்தவாராயோ. 4

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே. 5

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள்சந்திக்கவந்திடுமே. 6

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்படிப்பிக்கக்கற்றவர்யா

ரிந்தமதியேனுனக்கிங்கென்மதிகேளென்னாலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற்சாரினின்பமுண்டாமே. 7

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம்பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநினையன் றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாரோடிருந்துசெய்பூசைகொண்டருளே. 8

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடீர்முயற்கோட்டோவான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடீரீயுறைந்ததெவ்விடமோகாணேனே. 9

எவ்விடத்தும்பூரணமாமெந்தைபிரான் றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சேயாராயிற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலேமாண்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ்செனனமற்றுவாழியவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

காடுங்கரையும்

காடுங் கரையு மனக்குரங்கு கால்விட்டோட வதன் பிறகே, யோடுந் தொழிலாற் பயனுளதோ வொன்றாய்ப் பலவா யுயிர்க்குயிரா, யாடுங் கருணைப் பரஞ்சோதி யருளைப் பெறுதற் கன்புநிலை, தேடும் பருவமிதுகண்டீர் சேரவாருஞ் செகத்தீரே. 1

சைவ சமயமேசமயஞ் சமயாதீதப் பழம்பொருளைக், கைவந்திடவே மன்றுள்வெளிகாட்டு மிந்தக் கருத்தை விட்டுப், பொய்வந் துழலுஞ் சமயநெறி புகுதவேண்டா முத்திதருந், தெய்வ சபையைக் காண்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்தீரே. 2

காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்டீ ரகண்டாகார சிவ போகமெனும், பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமா, யேக வுருவாய்க் கிடக்குதையோ வின்புற் றிடநா மினியெடுத்த, தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்தீரே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

எ டு த் த தே க ம்

கட்டளைக்கலிப்பா

எடுத்த தேகம் பொருளாவி மூன்றுநீ யெனக்கொன் றில்லை யெனமோன நன்னெறி, கொடுத்தபோது கொடுத்த தன்றேபினுங் குளறினானென்று கூத்தாட மாயையை, விடுத்தவாறுங் கண்ணீரொடு கம்பலைவிலகு மாறுமென் வேட்கைப்ரவாகத்தைத், தடுத்தவாறும் புகலாய் சிரகிரித் தாயுமான தயாபரமூர்த்தியே. 1

நோயும் வெங்கலிப் பேயுந் தொடரநின் னூலிற் சொன்ன முறையிய மாதிநான், றேயும் வண்ணமெனைக் காக்குங் காவலுந் தொழும்பு கொள்ளுஞ் சுவாமியுநீ

கண்டா, யோயுஞ்சன்ம மினியஞ்ச லஞ்சலென் றுலகங்
கண்டு தொழவோ ருருவிலே, தாயுந்தந்தையு மானேய்
சிரகிரித் தாயுமான தயாபர மூர்த்தியே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

முகமேலாம்

முகமெலாங்கணீர் முத்தரும்பிடச் செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந் தானந்தமாக நல்லறிஞ
ரிகமெலாந்தவ மிழைக்கின்று ரென்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெற நல்லருளுதரமாச் சமைந்தோய். 1

திருச்சிற்றம்பலம்

திடமுறவே

கொச்சகக்கலிப்பா

திடமுறவே நின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக் காத்தா ளக், கடனுனக்கென்றெண்ணி நின்னைக்கைகுவித்தோ னலனே, வடைவுகெட்ட பாழ்மாயை யாழியிலே யின்னமல்லற், படமுடியா தென்னுவிப் பற்றேபரா பரமே. 1

ஆராமைகண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. 2

வாழாதுவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளானாரழுக்காற்றோ
டேழாயெனவுலகமேகமினிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே. 3

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையையான்காணுந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குண்பார்நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தின்மீன்போற்பதைத்தேன்பராபரமே. 4

வாவிக்கமலமலர்வண்டாய்த்துவண்டுதுவண்
டாவிக்குணின்றவுனக்கன்புவைத்தார்க்கஞ்சலென்பாய்
பூவிற்கும்வான்கடையிற்புல்விற்போர்போலவொன்றைப்
பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே. 5

விண்ணுறுவெற்பின்விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணுறுபாய்ச்சிடுமென்காதல்வெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணுறுசாந்தபதத்தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணுறுமின்பப்பதியேபராபரமே. 6

கூடியநின்சீரடியார்கூட்டமென்றோவாய்க்குமென
வாடியவென்னெஞ்சுமுகவாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின்சீரருளைத்திக்கனைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே. 7

நெஞ்சத்தினூடேநினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாழுமெனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றாய்க்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானார்பதியேபராபரமே. 8

புத்திநெறியாகவுனைப்போற்றிப்பலகாலு
முத்திநெறிவேண்டாமூடனேனுகெடுவேன்
சித்திநெறிக்கென்கடவேன்சீரடியார்க்கேவல்செயும்
பத்திநெறிக்கெனுமுகம்பார்நீபராபரமே. 9

கண்டறியேன்கேட்டறியேன்காட்டுநினையேயிதயங்
கொண்டறியேன்முத்திகுறிக்குந்தாமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன்சொல்லேனுன்றென்
பண்டறிவாய்நீயேபகராய்பராபரமே. [மையெல்லாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

த ன் னை

கட்டளைக்கலிப்பா

தன்னையறியத்தனதருளாற்றானுணர்த்து
மன்னைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப்பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட்டென்னபலன்கண்டாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆ க் கு வை

ஆக்குவைமாயையாவுநொடியினிலவற்றைமாள
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப்புனிதகல்லருளானந்தந்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோசச்சிதானந்தவாழ்வே. 1

திருச்சிற்றம்பலம்

கற்புறுசிந்தை

கற்புறுசிந்தைமாதர் கணவரையன்றிவேறோ
ரிற்புறத்தவரைநாடார் யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந் தலைவநின்னலதோர்தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய் பூரணானந்தவாழ்வே. 1

முருந்திளநகையார்பார முலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பே ரினத்தனாயிருநதவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோ பூரணானந்தவாழ்வே. 2

தீதெலாமொன்றும்வன்மை செறிந்திருட் படலம்போர்த்
பாதகசிந்தைபெற்ற பதகனுன்பாதநீழ [த
லாதரவடையவுள்ளன் பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார் பூரணானந்தவாழ்வே. 3

நாதனைநாதாதீத நண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்க நெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னை வசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தநன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே. 4

எண்ணிய வெண்ணமெல்லா மிறப்புமேற் பிறப்புக்
காசை, பண்ணியென் னறிவையெல்லாம் பாழாக்கி
யெனைப்பாழாக்குந், திண்ணிய வினையைக்கொன்று சிறி
யனை யுய்யக்கொண்டாற், புண்ணிய நினக்கேயன்றோ
பூரணானந்தவாழ்வே. 5

பத்திநீபத்திக்கான பலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தித் திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கான முதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன் றுண்டோ பூரணானந்தவாழ்வே. 6

தாயினுமினியநின்னைச் சரணெனவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ [ம்
தீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன் றெளிவிலேன்வீணேகால
போயினதாற்றகில்லேன் பூரணானந்தவாழ்வே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

மலைவளர்காதலி

பதியுண்டுநிதியுண்டு புத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பவிசுண்டுதவிசுண்டு திட்டாந்தமாகயம
படரெனுந்திமிரமணுகாக்
கதியுண்டுஞானமாங் கதிருண்டுசதிருண்டு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டர்பா லம்மைநின்றருளிற்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே

னதியுண்டகடலெனச் சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்தவொளியே
நாதாந்தரூபமே வேதாந்தமோனமே
நானெனுமகந்தைதீர்த்தென்
மதியுண்டமதியான மதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன் றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 1

தெட்டிலேவலியமட மாதர்வாய்வெட்டிலே
சிற்றிடையிலேநடையிலே
சேலொத்தவிழியிலே பாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டு பட்டிலேபுனைகந்த
பொடியிலேயடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலே நிற்கின்றநிலையிலே
புந்திதனைநுழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாம லறிவிலேபொறையிலே
நின்னடியர்கூட்டத்திலே
நிலைபெற்றவன்பிலே மலைவற்றமெஞ்ஞான
ஞேயத்திலேயுனிருதாண்
மட்டிலேமனதுசெல நினதருளுமருள் வையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 2

பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும்
        பொய்யென்றெனைக்காட்டியென்
போதத்தினடுவாகி யடியீறுமில்லாத
        போதபூரணவெளிக்கு
ளேதுமறிகில்லென் றுபாயமாவைத்துநினை
        வெல்லாஞ்செய்வல்லசித்தர்
மின்பவுருவைத்தந்த வன்னையேநின்னையே
        யெளியேன்மறந்துய்வனோ
வேதமுதலானநல் லாகமத்தன்மையை
        விளக்குமுட்கண்ணிலார்க்கு
மிக்கநின்மகிமையைக் கேளாதசெவிடர்க்கும்
        வீறுவாதம்புகலுவாய்
வாதநோயாளர்க்கு மெட்டாதமுக்கணுடை
        மாமருந்துக்கமிர்தமே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
        வளர்காதலிப்பெணுமையே. 3

மிடியிட்டவாழ்க்கையா லுப்பிட்டகலமெனவு
        மெய்யெலாமுள்ளுடைந்து
வீறிட்டசெல்வர்தந் தலைவாயில்வாசமாய்
        வேதனைகளுறவேதனுந்
துடியிட்டவெவ்வினையை யேவினன்பாவிநான்
        றொடரிட்டதொழில்களெல்லாந்
துண்டிட்டசாண்கும்பி யின்பொருட்டாயதன்
        றொண்டர்பணிசெய்வதென்றோ

வடியிட்டசெந்தமிழி னருமையிட்டாளூரி
லரிவையோர்பரவைவாயி
லம்மட்டுமடியிட்டு நடைநடந்தருளடிக
ளடியீ துமுடியீதென
வடியிட்டமறைபேசு பச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 4

பூரணிபுராதனி சுமங்கலைசுதந்தரி
புராந்தகித்ரியம்பகியெழிற்
புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகஸ்ரதள
.. புட்பமிசைவீற்றிருக்கும்
நாரணிமனாதீத நாயகிகுணாதீத
நாதாந்தசத்தியென் றுன்
னுமமேயுச்சரித் திடுமடியர்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவு ளாரணியெனப்புகழ
வகிலாண்டகோடியீன்ற
வன்னையேபின்னையுங் கன்னியெனமறைபேசு
மானந்தரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கை மாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
•வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 5

19

பாகமோபெறவுனைப் பாடவறியேன்மல
பரிபாகம்வரவுமனதிற்
பண்புமோசற்றுமிலை நியமமோசெய்திடப்
பாவியேன்பாபரூப
தேகமோதிடமில்லை ஞானமோகனவிலுஞ்
சிந்தியேன்பேரின்பமோ
சேரவென்றாற்கள்ள மனதுமோமெத்தவுஞ்
சிந்திக்குதென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோ குரோதமோலோபமோ
முற்றுமாற்சரியமோதான்
முறியிட்டெனைக்கொள்ளு நிதியமோதேடவெனின்
மூசுவரிவண்டுபோல
மாகமோடவும்வல்ல னெனையாளவல்லையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 6

தூளேறுதூசுபோல் வினையேறுமெய்யெனுந்
தொக்கினுட்சிக்கினாளுஞ்
சுழலேறுகாற்றினிடை யழலேறுபஞ்செனச்
சூறையிட்டறிவையெல்லா
நாளேறநாளேற வார்த்திகமெனுங்கூற்றி
னட்பேறவுள்ளுடைந்து
நயனங்களற்றதோ ரேறுபோலவே
நானிலந்தனிலலையவோ

வேளேறுதந்தியைக் கனதந்தியுடன்வென்று
விரையேறுமாலைசூடி
விண்ணேறுமேகங்கள் வெற்பேறிமறைவுற
வெருட்டியகருங்கூந்தலாய்
வாளேறுகண்ணியே விடையேறுமெம்பிரான்
மனதுக்கிசைந்தமயிலே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. 7

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாம்பேய்கள்
புந்திமுதலானபேய்கள்
போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென்
போதத்தையூடழித்து
வேதனைவளர்த்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன்
விதித்தானிவ்வல்லலெல்லாம்
வீழும்படிக்குனது மௌனமந்த்ராதிக்ய
வித்தையையியந்தருள்வையோ
நாதவடிவாகிய மஹாமந்த்ரரூபியே
நாதாந்தவெட்டவெளியே
நற்சமயமானபயிர் தழையவருமேகமே
ஞானவானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம் யாவுக்குமுணர்வரிய
மகிமைபெருபெரியபொருளே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. 8

அகிலாண்டநாயகி

சந்தவிருத்தம்

வட்டமிட்டொளிர்பிராணவாயுவெனு
நிகளமோடுகமனஞ்செயு
மனமெனும்பெரியமத்தயானையைவென்
வசமடக்கிடின்முமண்டலத்
திட்டமுற்றவளராஜயோகமிவன்
யோகமென்றறிஞர்புகழவே
யேழையேனுலகினீடுவாழ்வனினி
யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர்பராவுசக்ரதர
பாக்யமானசுகயோகமும்
பாரகாவியகவித்வநான்மறை
பாராயணஞ்செய்மதியூகமு
மட்டசித்தியுநலன்பருக்கருள
விருதுகட்டியபொனன்னமே
அண்டகோடிபுகழ்காவைவாழுமகி
லாண்டநாயகியெனம்மையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியநாயகி விருத்தம்

காற்றைப்பிடித்துமட்காகத்தடைத்தபடி
கன்மப்புனற்குளூறுங்
கடைகெட்டநவவாயில்பெற்றபசுமட்கலக்
காயத்துளேனையிருத்திச்

சோற்றைச்சுமத்திநீபந்தித்துவைக்கத்
திருத்திக்குண்மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்தென்னபேருபெற்றேனருட்
டோயநீபாய்ச்சல்செய்து
நாற்றைப்பதித்ததெனஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப்புலப்பட்டியு
நமனைதீப்பூடுமணுகாமன்முன்னின்று
நாடுசிவபோகமான
பேற்றைப்பகுத்தருளியெனையாளவல்லையோ
பெரியவகிலாண்டகோடி
பெற்றநாயகிபெரியகயிலைமாநகர்மருவு
பெரியநாயகியம்மையே. 1

திருச்சிற்றம்பலம்

தந்தைதாய்

தந்தைதாய் மகவுமனை வாழ்க்கை யாக்கை
சகமனைத்து மௌனியரு டழைத்தபோதே
யிந்திரசா லங்கனவு கான னீரா
யிருந்ததுவே யிவ்வியற்கை யென்னேயென்னே. 1

என்னைநான் கொடுக்கவொருப் பட்டகால
மியாதிருந்தென் னெதுபோயென் னென்னைநீங்கா
வன்னைபோ லருள்பொழியுங் கருணைவாரி
யானந்தப் பெருமுகிலே யரசே சொல்வாய். 2

அரசேநின் திருக்கருணை யல்லா தொன்றை
யறியாத சிறியேனு னதனுன் முத்திக்
கரைசேரும் படிக்குனருட் புணையைக் கூட்டுங்
கைப்பிடியே கடைப்பிடியாக் கருத்துட்கண்டேன். 3

கண்டேனிங் கென்னையுமென் றனையுநீங்காக்
கருணையுநின் றன்னையுநான் கண்டேன் கண்டேன்
விண்டேனென் றெனைப்புறம்பாத் தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின் னருட்களிப்பின் வியப்பாலன்றே. 4

ஓவென்ற சுத்தவெளி யொன்றே நின்றிங்
குயிரையெல்லாம் வம்மினென வுவட்டாவின்பத்
தேவென்ற நீகலந்து கலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற் குறைவாமோ செகவிலாசம். 5

செகத்தையெல்லா மணுவளவுஞ் சிதறுவண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில் வைப்பையணுத் திரளையெல்லா
மகத்துவமாப் பிரமாண்ட மாகச்செய்யும்
வல்லவா நீநினைந்த வாறேயெல்லாம். 6

சொல்லாலே வாய்துடிப்ப தல்லா னெஞ்சந்
துடித்திருக ணீரருவி சொரியத் தேம்பிக்
கல்லாலே யிருந்தநெஞ்சங் கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக் குருகிடவுங் காண்பேன் கொல்லோ. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெருப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முருதவரேகன்னெஞ்சமுடையராவார். 1

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனேயானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே. 2

நீயேயிங்கெளியேற்குந்தாகமோக
கினைவூடேநின்றுணர்த்திநிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய். 3

பாராயோவென்றுயரமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானுலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ. 4

வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில்
வைத்தணைத்துக்கொண்டுகையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவின்பசுகஞ்சேர்வதென்றோ. 6

சேராமற்சிற்றினத்தைப்பிரிந்தெந்நாளும்
திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ண
மாராகநானலைந்தேனரசேநீதா
னறிந்திருந்துமாயையிலேனழுந்தவைத்தாய். 6

வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை
வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவுரையாய்திகையாவண்ணம். 7

திகையாதோவெந்நாளும்பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனுனிரண்டுகான்மாடுபோலே. 8

மாடுமக்கள்சிற்றிடையார்செம்பொனுடை
வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்
வீடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோவிடைவிடாமன்
மிக்ககதிவீடன்றோவிளங்கல்வேண்டும். 9

விளங்கவெனக்குள்ளுள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளேயென்னைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாந்தகாட்சிப்பேறே. 10

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்

வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லாலின்

கல்லாலினீழறனிலொருநால்வர்க்குங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங்கைக்காட்டென்றாற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோசொல்லுந்தன்மை
துரும்புபற்றிகடல்கடக்குந்துணிபேயன்றோ. 1

அன்றேவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறாயரற்றநேரே
நின்றாயேநினைப்பெருமாறெவ்வாறிங்கே
னின்னருள்கொண்டறிவதல்லாநெறிவேருண்டோ. 2

நெறிபார்க்கினின்னையன்றியகிலம்வேறே
நிலநீர்தீக்கால்வானுநீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றால்யாங்கள்வேறே
கோதையொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய். 3

கூறாயவைம்பூதச்சுமையைத்தாங்கி
குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறாதகவலையுடன்சுழலவென்னை
வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே. 4

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானுகிநீயிருந்தனியாயஞ்சற்றே

யின்றெனக்குவெளியானாலெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். 5

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாய்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னானந்தப்பார்வையெங்கே. 6

எங்கேயெங்கேயருளென்றெமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன். 7

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாயிங்ஙன்
பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ. 8

நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்கநாரிமார்கண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமன்றோ
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமந்நீதி. 9

நீதியெங்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
நித்தியருமவர்களெங்கேநெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களெங்கே
தற்பரநீபின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால். 10

ஆனாலும்யானெனதிங்கற்றவெல்லை
யதுபோதுமதுகதிதானலலவென்று
போனாலும்யான்போவனல்லான்மோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளைநாடேன். 11

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
இருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ. 12

உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த்திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுத்துறவுமின்றிக்
காசினிக்குளலைந்தவரார்காட்டாய்தேவே. 13

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழித்தித்திப்பாக
மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூடனேன்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான். 14

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின்முளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. 15

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனாற்சுட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைக்காட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினைமுடிவதென்றோ. 16

என்றுனைநீயன்றுளம்யாமென்பதென்னை
விதிர்க்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீயெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதோ. 17

பொருந்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடிமெய்யென்றேபோதரூபத்
திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றே
யெம்பெருமான்யான்கவலையெய்தாக்காலம். 18

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனைவாவாவென்றுகூவிக், குறைவற
நின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்லாய். 19

சொல்லாயதொகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரேதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தனன்றே
கரணமுடனுறவுகலக்கமாட்டேன். 20

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணார்நானொருவன்ஞானம்பேசிப்
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். 21

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசிந்துள்ளன்பார்

தொண்டரடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. 22

சோதியா யிருட்பிழம்பைச் சூறையாடுந்
தூவெளியே யெனைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்தெந்நாளும்
வாதியா நின்றவினைப் பகையைவென்ற
வாழ்வேயிங் குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். 23

மயக்குறுமென் மனமணுகாப் பாதைகாட்டி
வல்வினையைப் பறித்தனையே வாழ்வேநானென்
செயக்கடவேன் செயலெல்லா நினதேயென்று
செங்கைகுவிப் பேனல்லாற் செயல்வேறில்லை. 24

வேறுபடுஞ் சமயமெல்லாம் புகுந்துபார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட்டல்லான்
மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவின்மோன
வாரிதியி னதித்திரள்போல் வயங்கிற்றம்மா. 25

அம்மாவீ ததிசயந்தா னன்றோவன்றோ
வகண்டநிலை யாக்கியென்னை யறிவாம்வண்ணஞ்
சும்மாவே யிருக்கவைத்தா யையாவாங்கே
சுகமயமா யிருப்பதல்லாற் சொல்வானென்னே. 26

என்னேநான் பிறந்துழல வந்தவாறிங்
கெனக்கெனவோர் செயலிலையே யேழையென்பான்

முன்னேசெய் வினையெனவும் பின்னேவந்து
மூளும்வினை யெனவும்வா முறையேனெந்தாய். 27

தாயான தன்னருளை நிரம்பவைத்துத்
தமியேனைப் புரவாமற் றள்ளித்தள்ளிப்
போயான தென்கொலையா ளேகதேசம்
பூரணத்துக் குண்டோதான் புகலல்வேண்டும். 28

புகலரிய நின்விளையாட் டென்னேயெந்தாய்
புன்மையறி வுடையவென்னைப் பொருளாப்பண்ணி
யிகல்விளைக்கு மலமாயை கன்மத்தூடே
யிடருறவுஞ் செய்தனையே யிரக்கமீதோ. 29

இரக்கமொடு பொறையீத லறிவாசார
மில்லேனு னல்லோர்க ளீட்டங்கண்டாற்
கரக்குமியல் புடையேன்பாழ் நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோ வல்லுருக்கோ கரியகல்லோ. 30

திருச்சிற்றம்பலம்

பராபரக்கண்ணி

சீராருந்தெய்வத் திருவருளாம்பூமிமுதற்
பாராதியாண்ட பதியேபராபரமே. 1

கண்ணாரக்கண்டோர் கருப்பொருள்காணாமலருள்
விண்ணூடிருந்தவின்ப வெற்பேபராபரமே. 2

சிந்தித்தவெல்லாமென் சிந்தையறிந்தேயுதவ
விந்தகருணை மழையேபராபரமே. 3

ஆராவமுதே யரசேயானந்தவெள்ளப்
பேராரேமோனப் பெருக்கேபராபரமே. 4

ஆரறிவாரென்ன வனந்தமறையோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப் பெருக்கேபராபரமே. 5

உரையிறந்தவன்பருளத் தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக் கடலேபராபரமே. 6

எத்திக்குந்தானுகி யென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத் தேனேபராபரமே. 7

திக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
கைக்குள்வளர்நெல்லிக் கனியேபராபரமே. 8

முத்தேபவளமே மொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென் னுள்ளத் தெளிவேபராபரமே. 9

கண்ணேகருத்தேயென் கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்த வியப்பேபராபரமே. 10

வாக்காய்மனதாய் மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றூக்காதேதாக்குந் தனியேபராபரமே. 11

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்த மனுவேபராபரமே. 12

வானந்தமண்ணினந்தம் வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்த வரசேபராபரமே. 13

அன்பைப்பெருக்கியென தாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே யிறையேபராபரமே. 14

வானமெல்லாங்கொண்ட மௌனமணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியான வணியேபராபரமே. 15

ஓடுமிருநிதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
ளூடும்பொருளான நட்பேபராபரமே. 16

சித்தநினைவுஞ்செயுஞ் செயலுநீயெனவாழ்
உத்தமர்கட்கான வுரவேபராபரமே. 17

போதாந்தபுண்ணியர்கள் போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டில் விளக்கேபராபரமே. 18

முத்தாந்தவீதி முளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந் தேவேபராபரமே. 19

ஈனந்தருமுடல மென்னதியானென்பதற
வானந்தவேண்டி யலந்தேன்பராபரமே. 20

என்புருகிநெஞ்ச மிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்க வலந்தேன்பராபரமே. 21

சுத்தவறிவாய்ச் சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென் செய்வேன்பராபரமே. 22

மாறுவனுபூதி வாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேறுமோதென்செய்வேன் சிவமேபராபரமே. 23

தாகமறிந்தின்பநிட்டை தாராயேலாகெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென் செய்வேன்பராபரமே. 24

அப்பாவென் னெய்ப்பிலவைப்பே யாற்றகிலேன்போ
ற்றியென்று, செப்புவதல் லால்வேறென் செய்வேன்
பராபரமே. 25

உற்றறியுமென்னறிவு முட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றுமின்பந்தந்திலேயே யையாபராபரமே. 26

சொல்லாலடங்காச் சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றாக மறுமோபராபரமே. 27

பாராயோவென்னைமுகம் பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்து செப்பாய்பராபரமே. 28

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையா பகராய்பராபரமே. 29

ஓகோவுனைப்பிரிந்தா ருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே. 30

கூர்த்தவறிவத்தனையுங் கொள்ளைகொடுத்துன்னருளைப்
பார்த்தவனானென்னைமுகம் பாராய்பராபரமே. 31

கடலமுதேதேனேயென் கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம் பார்பராபரமே. 32

உள்ளமறிவா யுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத் தவிப்பேன்பராபரமே. 33

கன்றினுக்குச்சேதா கனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணை யெந்தாய்பராபரமே. 34

எண்ணாதவெண்ணமெலா மெண்ணியெண்ணியேழைநெ
ஞ்சம், புண்ணாகச்செய்ததினிப் போதும்பராபரமே. 35

ஆழித்துரும்பெனவே யங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்ன பாவம்பராபரமே. 36

கற்றவறிவாலுனைநான் கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சே கொதிக்கும்பராபரமே. 37

ஐயோவுனைக்காண்பா னாசைகொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப் புகலாய்பராபரமே. 38

துன்பக்கண்ணீரிற் றுளைந்தேர்க்குன்னானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவ தெந்நாள்பராபரமே. 39

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழுக்காறாயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே. 40

பாசம்போய்நின்றவர்போற் பாராட்டியானாலு
மோசம்போனேனான் முறையோபராபரமே. 41

நன்றறியேன்தீதறியே னானென்றுநின்றவனா
ரென்றறியேனானேழை யென்னேபராபரமே. 42

இன்றுபுதிதன்றே யெளியேன்படுந்துயர
மொன்றுமறியாயோ வுரையாய்பராபரமே. 43

எத்தனைதான்சன்மமெடுத் தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே. 44

இந்நாட்சற்று மிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்நாட்காக்கவல்லா ரார்காண்பராபரமே. 45

உற்றுற்றுநாடி யுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே. 46

எள்ளளவுநின்னைவிட வில்லாவெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன் சாற்றாய்பராபரமே. 47

பாடிப்படித்துலகிற் பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. 48

சொன்னதைச் சொல்வதல்லாற் சொல்லறவென்சொல்
லுறுதிக், கென்னத்தைச்சொல்வே னெளியேன் பரா
பரமே. 49

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக் காசைபராபரமே. 50

நேசநிருவிகற்ப நிட்டையல்லா லுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியா தன்றேபராபரமே. 51

துச்சனெனவேண்டாமித் தொல்லுலகிலல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே. 52

கண்ணுவாரேனுமுனக் கைகுவியாராயினந்த
மண்ணுவார்நட்பை மதியேன்பராபரமே. 53

கொல்லாவிரதங் குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென் னிச்சைபராபரமே. 54

எத்தாற்பிழைப்பேனோ வெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானேன்மெத்தவுநான் பேதைபராபரமே. 55

வாயினாற்பேசா மௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போலுன் றளர்ந்தேன்பராபரமே. 56

அன்னையிலாச்சேய்போ லலக்கணுற்றேன்கண்ணா
வென்னகத்திற்றாய்போ லிருக்கும்பராபரமே. 57

உற்றுநினைக்கிற்றுயர முள்ளுள்ளேசெந்தீயாய்ப்
பற்றகொந்தேனென்னைமுகம் பார்ப்பராபரமே. 58

பொய்யனிவ னென்றுமெள்ளப் போதிப்பார்சொற்
கேட்டுக், கைவிடவும்வேண்டா மென்கண்ணேபரா
பரமே. 59

எண்ணமறிந்தே யிளைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. 60

காட்டாதேயென்னையொன்றி னுட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீ கண்டாய்பராபரமே. 61

உன்னைநினைந்துன்னிறைவி னுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்னமடைக் காதேபராபரமே. 62

பரமுனக்கென்றெண்ணும் பழக்கமேமாறு
வரமெனக்குத்தந்தருளென் வாழ்வேபராபரமே. 63

வந்தித்துநின்னை மறவாக்கடனுகச்
சிந்திக்கநின்னதருள் செய்யாய்பராபரமே. 64

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போ லெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணை செய்யாய்பராபரமே. 65

வெட்டவெளிப்பேதையன்யான் வேறுகபடோன்றறி
யேன், சிட்டருடன்சேரனந்தந் தெண்டன்பராபரமே.

இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. 67

மால்காட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. 68

எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணினான்றோன்றாத
வைப்பையழியாநிலையா வையாய்பராபரமே. 69

சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற் கெளிதோபராபரமே. 70

முன்னொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறநின்
தன்னொடுதானிற்பதென்றோ சாற்றாய்பராபரமே. 71

மைவண்ணந்தீர்ந்த மௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய்பராபரமே. 72

வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. 73

ஆங்காரமற்றுன் னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூக்கும்பராபரமே. 74

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. 75

சொல்லடாவூமறைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாரெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. 76

பேச்சாகாமோனம் பிறவாமுளைத்ததென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே. 77

கெட்டியென்றுன்னன்பர்மலங் கெட்டயர்ந்தோர்பூரண
மாந், தொட்டிலுக்குட்சேய்போற் றுயின்றார்பராபரமே.

காட்டவருளிருக்கக் காணாதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவர னன்றோபராபரமே. 79

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளு மன்றோபராபரமே. 80

எத்தனையோதேர்ந்தாலு மென்னாலேயின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பச் சிவமேபராபரமே. 81

மண்ணொடுவிண்காட்டி மறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவென்று காண்பேன்பராபரமே. 82

பஞ்சரித்துநின்னைப் பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபராபரமே. 83

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே. 84

அனைத்துமாய்நின்றாயே யான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. 85

நின்போதத்தாலே நினைப்புமறப்புமென்றா
லென்போதமெங்கே யியம்பாய்பராபரமே. 86

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந் தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கே யியங்கும்பராபரமே. 87

கொழுந்தில்வயிரமெனக் கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண் டாகும்பராபரமே. 88

பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான் பேறும்பராபரமே. 89

யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்பேரன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னே சார்ந்தோர்பராபரமே. 90

அல்லும்பகலு மறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாண்பராபரமே. 91

எச்சிலென் றுபூவை யிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே.

அந்தக்கரண மடங்கத் துறப்பதுவே
யெந்தத் துறவினுநன் றெந்தாய்பராபரமே. 93

தன்னையறிந்தாற் றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. 94

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதா னுண்டோபராபரமே. 95

தன்னையறிந்தருளே தாரகமாய்நிற்பதுவே
யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே. 96

கற்றகலையானிலைதான் காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியா மன்றோபராபரமே. 97

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோநின்னரு
ளாம், விண்மூடினெல்லாம் வெளியாம்பராபரமே. 98

நேரேநினதருளென் னெஞ்சைக்கவரினென்றும்
பாரேன்சுகமும் படைப்பேன்பராபரமே. 99

வான்காணவேண்டின் மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய் நாட்டம்பராபரமே. 100

வாதனைவிட்டுன்னருளின் மன்னினல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீ சாற்றாய்பராபரமே. 101

பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றாகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றாய்பராபரமே. 102

விளக்குந்தகளியையும் வேறென்றார்நின்னைத்
துளக்கமறச்சிவனென்று சொல்வார்பராபரமே. 103

பாராதிநீயாப் பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீ யாங்காண்பராபரமே. 104

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும் போதத்துக்காதரவுன்
மெய்யருளேயன்றோ விளம்பாய்பராபரமே. 105

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியுஞ்சகத்தை
தெரிவாகவில்லையென்ற தீரம்பராபரமே. 106

மாயாசகமில்லையேன் மற்றெனக்கோர்பற்றுமில்லை
நீயேநானென்றுவந்து நிற்பேன்பராபரமே. 107

வானாதிநீயெனவே வைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோ சாற்றாய்பராபரமே. 108

வெள்ளக்கருணைமதவேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே. 109

வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவின்பங் கொடுப்பாய்பராபரமே. 110

மாயைமுதலாம்வினைநீ மன்னுயிர்நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானதுநீ யன்றோபராபரமே. 111

என்னறிவும்யானுமென தென்பதுவுமாமிவைக
ணின்னவையேயன்றோ னிகழ்த்தாய்பராபரமே. 112

பாரறியாதண்டப் பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோ வறியேன்பராபரமே. 113

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டனின்னையாரறிந்து கொள்வார்பராபரமே. 114

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொலிபுகாமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணீ கண்டாய்பராபரமே. 115

என்போலெளியவரு மெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போல்வலியவரு முண்டோபராபரமே. 116

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலில்லையே யையாபராபரமே. 117

ஒன்றேபலவே யுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னை யென்றோபராபரமே. 118

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான் சிந்திப்பதெல்லாநின்
னைப்பிரியானமென வோர்ந்தேன்பராபரமே. 119

ஆரிருந்தென்னார்போயென் னாரமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன் சிவமேபராபரமே. 120

வஞ்சகமன்வாதனைக்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தே னையாபராபரமே. 121

எந்தப்படியுன் னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவ தன்றோபராபரமே. 122

எந்தெந்தநாளு மெனைப்பிரியாதென் னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட் டேவேபராபரமே. 123

அஞ்சலஞ்சலென் றடிமைக் கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்து னிறைவேபராபரமே. 124

என்னையுன்றன் கைக்களித்தார் யாவரென்னை யான்
கொடுத்துப், பின்னையுன்னாற் பெற்றநலம் பேசேன்
பராபரமே. 125

வாய்பேசாவூமையென வைக்கவென்றோநீமௌனத்
தாயாகவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே. 126

தன்னைத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்டனின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபல னெந்தாய்பராபரமே. 127

மார்க்கண்டர்க்காக மறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்ன பயங்காண்பராபரமே. 128

சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையானோ வியப்பேன்பராபரமே. 129

சூதொன்றுமின்றியென்னைச் சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே. 130

வாயொன்றும்பேசா மௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே. 131

என்றுமிருந்தபடிக் கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோ வுரையாய்பராபரமே. 132

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான் கண்டேன்பராபரமே. 133

பித்தனையேதும்மறியாப் பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதான்றெண்ட மிடுவேன்பராபரமே. 134

தாயர்கர்ப்பத்தூடனமுங் தண்ணீருந்தந்தருளு
நேயவுனையாரே நினையார்பராபரமே. 135

விரிந்தமனமொடுங்கும் வேளையினுகைப்
பரந்தவருள்வாழி பதியேபராபரமே. 136

சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த் தேக்கவின்பமாமழை
யை, வந்துபொழிந்தனையே வாழிபராபரமே. 137

தந்தேனேயோர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயென்றனையே வாழிபராபரமே. 138

மண்ணும்விண்ணும்வந்து வணங்காவோநின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக் கண்டாற்பராபரமே. 139

என்றுங்கருணைபெற்ற வின்பத்தபோதனர்சொற்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ் செல்லும்பராபரமே. 140

ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார் செய்கைபராபரமே. 141

பொங்கியநின்றண்ணருளைப் புட்கலமாப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்ஞாயி றியம்பாய்பராபரமே. 142

பாலரொடுபேயர்பித்தர் பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே. 143

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங் குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டே சுகங்காண்பராபரமே. 144

கங்குல்பகலற்றதிருக் காட்சியர்கண்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாய்பராபரமே. 145

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத் தொடர்வார்பராபரமே. 146

அப்புமுப்பும்போன்ற வயிக்யபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வா யுண்டோபராபரமே. 147

சித்தந்தெளிந்து சிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையான குடிநான்பராபரமே. 148

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந் தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்று செய்வேன்பராபரமே. 149

விண்ணுக்கும்விண்ணாகி மேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறு பகராய்பராபரமே. 150

நெஞ்சகமேகோயி னினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராய்பராபரமே. 151

கெட்டவழியாணவப்பேய் கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசை செய்வார்பராபரமே. 152

கால்பிடித்துமூலக் கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம் விழுமோபராபரமே. 153

பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப் பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம் விளங்கும்பராபரமே. 154

அன்பர்பணிசெய்யவென்னை யாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே. 155

மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும் வாய்க்கும்பராபரமே. 156

விரும்புஞ்சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே. 157

தானந்தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையணைய நல்லோர்பராபரமே. 158

சொன்னத்தைச்சொல்லித் துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நா ளெந்தாய்பராபரமே. 159

இன்றோவிருவினைவந் தேறியதுநானென்றோ
வன்றேவிளைந்ததன்றோ வாற்றேன்பராபரமே. 160

எண்ணமுந்தானின்னைவிட லில்லையென்றால் யான்முன
மே, பண்ணவினையேது பகராய்பராபரமே. 161

என்னையின்னதென்றறியா வேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னைவினைக்கூடன் முறையோபராபரமே. 162

அறியாநான்செய்வினையை யையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவு கூறாய்பராபரமே. 163

என்னைக்கெடுக்க விசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத் தகாதோபராபரமே. 164

வல்லமையேகாட்டுகின்ற மாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினெங்கே யிருக்கும்பராபரமே. 165

முக்குணத்தாலெல்லா முளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதா ரெந்தாய்பராபரமே. 166

ஆற்றப்படாது துன்ப மையவென்னாலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென் செய்வேன்பராபரமே 167

பூராயமாய்மனதைப் போக்கவறியாமலையோ
யாராயலைந்தே னரசேபராபரமே. 168

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே. 169

வாதுக்குவந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடு தெந்தாய்பராபரமே. 170

சூதாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன் வாய்க்கும்பராபரமே. 171

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென் கண்டாய்பராபரமே. 172

வந்ததையும்போனதையும் வைத்துவைத்துப்பார்த்
திருந்தாற், சிந்தையிதமகிதஞ் சேரும்பராபரமே. 173

ஏறுமயிர்ப்பாலமுணர் விந்தவிடயங்கணொருப்
பாறெனவுநன்று வறிந்தேன்பராபரமே. 174

பொறிவழியேயேழை பொரியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்தவிதி யாமோபராபரமே. 175

பாசசாலங்களெல்லாம் பற்றுவிடஞானவைவாள்
வீசுநாளெந்நாள் விளம்பாய்பராபரமே. 176

எந்தவுடலேனு மெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ் செப்பாய்பராபரமே. 177

பொய்யெல்லாமொன்றுப் பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றுன்மெய்யாய் விடுமோபராபரமே. 178

மின்னனையபொய்யுடலை மெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கை நெறியோபராபரமே 179

நித்தியமொன்றில்லாத நீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைதான்றுன்பமுண்டோ வென்னேபராபரமே.

தேகமிருமென்றுசடர் தேம்புவதென்னித்திரையி
னாகமறிந்தாற்பயந்தா னுண்டோபராபரமே. 181

ஏதச்சுமையா வெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னே செல்லும்பராபரமே. 182

தோற்பாவைகாலாட் சுமையாகுஞ்சிவனென்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவ ராலேபராபரமே. 183

ஞாலத்தைமெய்யெனவே நம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்ன கண்டேன்பராபரமே. 184

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலைச்சேறிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின் விடுங்காண்பராபரமே. 185

நூலேணிவிண்ணேற நூற்குப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற் போதம்பராபரமே. 186

சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலைஞான மார்க்கம்பராபரமே. 187

வாசகஞானத்தால் வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்ப்பராபரமே. 188

கேட்டதையேசொல்லுங் கிளிபோலநின்னருளி
னூட்டமின்றிவாய்ப்பேச னன்றோபராபரமே. 189

வெளியாயருளில் விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியது முண்டோபராபரமே. 190

காலமொருமூன் றுங் கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார் நல்லோர்பராபரமே. 191

கொல்லாவிரதமொன் று கொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோ வறியேன்பராபரமே. 192

இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துசிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே. 193

ஏதுவந்துமேதொழிந்து மென்னதியானென்னுர்கள்
போதநிலைகண்ட புலத்தோர்பராபரமே. 194

ஆயிரஞ்சொன்னாலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற் பிழைகாண்பராபரமே. 195

மாயமயக்கொழிந்தால் மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையி னிற்பார்பராபரமே. 196

நித்திரையிற்செத்தபிண நேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்ல துறவோர்பராபரமே. 197

எந்நெஞ்சமேனு மிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோ காட்டாய்பராபரமே. 198

மந்தவறிவாகியின்பம் வாயாதிருந்தலேந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென் செய்வேன்பராபரமே. 199

தேடினேன் றிக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டேன்சிந்தை
நைந்து, வாடினேனென்மயக்க மாற்றாய்பராபரமே. 200

மடிமையெனுமொன்றை மறுத்தன்றேவென்னை
யடிமைகொளல்வேண்டு மரசேபராபரமே. 201

காலர்பயந்தீரவின்பக் காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே. 202

நீர்ப்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப் பாரேன்பராபரமே.

நீர்க்குமிழிபோலென் னினைவுவெளியாய்க்கரையைப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென் பார்வைபராபரமே. 204

ஆடியோய்பம்பரம்போ லாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றேனென் செய்வேன்பராபரமே. 205

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோன நலமேபராபரமே. 206

ஆனந்தமானநின்னை யன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்கு முத்திபராபரமே. 207

ஏதுக்குமுன்னைவிட இல்லையென்றுமென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான் சொன்னேன்பராபரமே. 208

முத்தியிலுந்தேகமிசை மூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரெத்தனைபேரென் றுரைப்ப தெந்தாய்பராபரமே. 209

நீயன்றிநானார் நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சூலுமுண்டோ சாற்றாய்பராபரமே. 210

அங்கமேநின்வடிவ மானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்ற தென்னேபராபரமே. 211

கொள்ளைவெள்ளத் தண்ணருண்மேற் கொண்டுசுழித்
தார்த்திழுத்தாற், கள்ளமனக் கப்பலெங்கே காணும்பரா
பரமே. 212

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோ னென்றவர்க்குஞ் சம்மதஞ்
சொல், வக்கணையாலின்பம் வருமோபராபரமே. 213

கல்லெறியப்பாசி கலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்து தோன்றும்பராபரமே.

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமை நிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே. 215

என்னதியானென்னலற்றோ ரெங்கிருந்துபார்க்கிலுநின்
சன்னிதியாய்பெரிய சாமிபராபரமே. 216

சோற்றுத்துருத்திச் சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேன் கண்டாய்பராபரமே. 217

உள்ளபடியொன்றை யுரைக்கினவர்க்குள்ளுறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க் களிப்பேன்பராபரமே. 218

அடுத்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற் [மே.
றொடுத்தவொன்றையான்வேண்டிச் சொல்வேன்பராபர

உள்ளமறியாதொருவ ரொன்றையுன்னிப்பேசிலையே
துள்ளியிளங்கன்றாய்த் துடிப்பேன்பராபரமே. 220

எல்லாருமின்புற் றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன் றறியேன்பராபரமே. 221

முன்னுண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டுதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக் கிச்சைபராபரமே. 222

கன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்தவன்பர் தன்மைபராபரமே. 223

கண்டுயிலாதென்னறிவின் கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே. 224

நானெனதன்மையென்று நாடாமனுடவின்ப
வானகிநின்றனீ வாழிபராபரமே. 225

அகத்தூடணுவணுவா யண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகிநின்றனீ வாழிபராபரமே. 226

காரகமாங்கர்ப்பவறைக் கண்ணூடுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனீ வாழிபராபரமே. 227

புரந்தோர்தந்தேசமென்பார் பூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பா ரென்னேபராபரமே. 228

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண் மோனகுருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும் வாழியன்பர்வாழிபராபரமே. 229

சொல்லும்பொருளுந் தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீ செய்தாய்பராபரமே. 230

இற்றைவரைக்குள்ளாக வெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர் பேசாய்பராபரமே. 231

நாடுநகருநிசா னட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவி லெந்தாய்பராபரமே. 232

தேடுந்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிபெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோ கூறாய்பராபரமே. 233

தேடாதவேட்டினரே செங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமனிலையில் வாழ்வார்பராபரமே. 234

நீராய்க்கசிந்துருகி நெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னே பகராய்பராபரமே. 235

உள்ளபொருளாவி யுடன்மூன் றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென் குறைதீர்பராபரமே. 236

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகி லல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வீழ்ந்தாயேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே. 237

தாராவருளையெல்லாந் தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீ வாழிபராபரமே. 238

ஆசையுன்மீதல்லா லருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப் பாங்காய்பராபரமே. 239

ஆதியந்தநீகுருவா யாண்டதல்லாலின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே. 240

தானாகவந்து தடுத்தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்தவின்ப வானேபராபரமே. 241

பற்றற்றிருக்குநெறி பற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றநினைக்குமனஞ் சொன்னேன்பராபரமே. 242

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப் பற்றற்றுசிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க்கன்றோ சுகங்காண்பராபரமே. 243

சத்தாகிநின்றார் சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென் வாழ்வேபராபரமே. 244

சித்தநிருவிகற்பஞ் சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல் வயங்கும்பராபரமே. 245

ஆதிகாலத்திலெனை யாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனினெங்கேநான் போவேன்பராபரமே. 246

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோ நாளுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கின்னதென்று செப்பாய்பராபரமே. 247

கன்னறரும்பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னு ளிருந்தாய்பராபரமே. 248

சிற்பரமேதற்பரமே தெய்வச்சுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பே யறிவேபராபரமே. 249

அறிவிப்பானீயென்று லைம்புலங்கடந்தந்
நெறிநிற்பார்யாரே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. 250

அந்தக்கரணமெனு மாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்ட வழக்கோபராபரமே. 251

ஐவரொடுங்கூடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவே சிவமேபராபரமே. 252

அருளாகிநின் றசுக மாகாமலேயோ
விருளாகிநிற்க வியல்போபராபரமே. 253

அன்பரெல்லாமின்ப மருந்திடவும்யானொருவன்
றுன்புறுதனன்றோநீ சொல்லாய்பராபரமே. 254

சந்ததமுநின்கருணை சாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன் சித்தம்பராபரமே. 255

நானெனக்குள் நாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப் போகேன்பராபரமே. 256

இக்காயம்பொய்யென்றே யீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோ புகலாய்பராபரமே. 257

தானுதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டுயிரும்
வானுதியுமொழுங்காய் மன்னும்பராபரமே. 258

உன்னுமனங்கர்ப்பூர வுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்த விளக்கேபராபரமே. 259

நாட்பட்டலைந்த நடுக்கமெல்லாந்தீரவுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக் காமோபராபரமே. 260

பாவிபடுங்கண் கலக்கம் பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையா ரையாபராபரமே. 261

நின்னிறைவேதாரகமாய் நின்றுசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தே னென்னேபராபரமே. 262

நின்னைச்சரண்புகுந்தா நீகாக்கல்வேண்டுமல்லா
லென்னைப்புறம்விடுத லென்னேபராபரமே. 263

மாறாததுன்பமெல்லாம் வந்துரைத்தானின்செவியி
லேறாதவாறே தியம்பாய்பராபரமே. 264

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருக்கு மாற்றேன்பராபரமே. 265

கன்னங்கரியநிறக் காமாதிராட்சதப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்த தென்னேபராபரமே. 266

சித்திநெறிகேட்டல் செகமயக்கஞ்சென்மமற
முத்திநெறிகேட்டன் முறைகாண்பராபரமே. 267

சிந்தைசிதையச் சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந் தெய்தும்பராபரமே. 268

கூர்த்தவறிவாலறியக் கூடாதெனக்குரவன்
றேர்த்தபடிதானே திரிந்தேன்பராபரமே. 269

பந்தாருந்தும் பரமசுகம்யானருந்த
வெந்தனைநாள்செல்லு மியம்பாய்பராபரமே. 270

தீரத்தினுற்றுறவு சேராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல் பண்போபராபரமே. 271

இந்தவெளியினையுண் டேப்பமிடப்பேரறிவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச் சார்ந்தேன்பராபரமே. 272

உணர்த்துமுனைநாடா துணர்ந்தவையேநாடி
யிணக்குறுமென்னேழைதானென்னேபராபரமே. 273

உண்டுபோலின்று முலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டுநான்பெற்றபலன் கூறாய்பராபரமே. 274

உள்ளபடியாதுமென வுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழி காணேன்பராபரமே. 275

சித்தமவுனஞ் செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற் றோன்றிற்பராபரமே. 276

எண்ணில்பலகோடியுயி ரெத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிற்கலந்தவருட் கண்ணேபராபரமே. 277

எனக்கினியாருன்போலு மில்லையென்றுல்யானு
முனக்கினியானகா வுளவேன்பராபரமே. 278

அண்டபிண்டங்காணே னகமும்புறமுமொன்றாக்
கண்டவென்னைநீகலந்த காலம்பராபரமே. 279

எத்தனையோகோடி யெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென் செய்வேன்பராபரமே. 280

அன்றந்நால்வருக்கு மற்புதமாநீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக் குண்டோபராபரமே. 281

அப்பனென்றுமன்னையென்று மாரியனென்றும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின் சீர்காண்பராபரமே. 282

கட்டுங்கனமுமந்தக் காலர்வரும்போதெதிர்ந்து
வெட்டுந்தளமோ விளம்பாய்பராபரமே. 283

பேசாதமோனநிலை பெற்றன்றோநின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தான் வாய்க்கும்பராபரமே. 284

கற்றாலுங்கேட்டாலுங் காயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. 285

கண்டவடிவெல்லாங் கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளே யன்றோபராபரமே. 286

தன்செயலாலொன்றுமிலை தானென்றானன்பாவி
நின்செயலாய்நில்லா நினைவேன்பராபரமே. 287

கொலைகளவுகட்காமங் கோபம்விட்டாலன்றே
மலையிலக்காநின்னருடான் வாய்க்கும்பராபரமே. 288

தன்னையறியாதுசகந் தானயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவரு ளுண்டோபராபரமே. 289

ஒன்றிரண்டென்றுன்னு வுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமென்னைவையா யிறையேபராபரமே. 290

கருதுமடியார்களுளங் காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவான சுகமேபராபரமே. 291

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட் பொற்பறிந்துதிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக் காலம்பராபரமே. 292

அத்துவிதமான வயிக்யவனுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையார் சொல்வார்பராபரமே. 293

வைத்தசுவரலம்பின் மண்போமோமாயையினேர்க்
கெத்தனைபோதித்துமென்ன மெந்தாய்பராபரமே. 294

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப் போகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவென் கண்ணேபராபரமே. 295

சொல்லிப்பதர்களைந்து சொன்முடிவுகாணுதார்
நெல்லிப்பதர்போல நிற்பார்பராபரமே. 196

அழுக்காற்றுநெஞ்ச மழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றுவின்பநல மெய்தார்பராபரமே. 297

தேகாதிபொய்யெனவே தேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுண்டோ மொழியாய்பராபரமே. 298

சாதனையெல்லாமவிழத் தற்போதங்காட்டாதோர்
போதனைநீநல்குவதெப் போதோபராபரமே. 299

ஒன்றுமறியாவிருளா முள்ளம்படைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவ தெந்தாய்பராபரமே. 300

சிந்திக்குந்தோறுமென்னுட் சிற்சுகமாயூற்றாறிப்
புந்திக்குணின்றவருட் பொற்பேபராபரமே. 301

என்றுமடைந்தோர்கட் கிரங்கார்குறிப்பனைத்துங்
கன்றையுதைகாலி கதைகாண்பராபரமே. 302

குற்றங்குறையக் குணமேலிடவருளை
யுற்றவரேயாவிக் குறவாம்பராபரமே. 303

ஒருரையால்வாய்க்குமுண்மைக்கோரனந்தநூல்கோடிப்
பேருரையாற்பேசிலென்னபேராம்பராபரமே. 304

சொல்லுஞ்சமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக் கையாபராபரமே. 305

பிடித்ததையேதாபிக்கும் பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லா ரார்காண்பராபரமே. 306

நேசத்தானின்னை நினைக்குநினைவுடையார்
ஆசைக்கடலி லழுந்தார்பராபரமே. 307

கள்ளாதுகட்டுணவுங் காரியமோநானொருசொற்
கொள்ளாததோஷமன்றோ கூறாய்பராபரமே. 308

சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்த நிட்டைபராபரமே. 209

நீட்சிகுறுகவில்லா நித்யசுகாரம்பசக
சாக்ஷியாமுன்னைவந்து சார்ந்தேன்பராபரமே. 310

வானுநிதத்துவமாய் மன்னிநின்றகாரணநீ
நானுநிற்பதெந்த நாளோபராபரமே. 311

காட்டத்திலங்கி கடையவந்தாலென்னவுன்னு
நாட்டத்தினூடுவந்த நட்பேபராபரமே. 312

நித்திரையாய்த்தானே நினைவயர்ந்தானித்தநித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள் செய்கைபராபரமே. 313

இன்பநிட்டையெய்தாமல் யாதெனினுஞ்சென் றுமனந்
துன்புறுதல்வன்பிறவித் துக்கம்பராபரமே. 314

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையையமிலை யையாபராபரமே. 315

மந்திரத்தையுன்னி மயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத் தகாதோபராபரமே. 316

விண்கருணை பூத்ததென்ன மேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தன்கருணை தோன்றவரு டாய்நீபராபரமே. 317

தன்மயமாய்நின் றநிலை தானே தானுகிநின்று
னின்மயமாயெல்லா நிகழும்பராபரமே. 318

ஏங்கியிடையுநெஞ்ச வேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற் பாரம்பராபரமே. 319

ஆண்டநின்னைநீங்கா வடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னகன்மம் புகலாய்பராபரமே. 320

எங்கணுநீயென்று விருந்தபடியெய்தா
லங்குமிங்குமென் றலைய லாமோபராபரமே. 321

கற்குமதுவுண்டு களித்ததல்லானின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோ நீதான்பராபரமே. 322

அண்டபகிரண்ட மறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற் கதியாம்பராபரமே. 323

கலக்கமுறநெஞ்சைக் கலக்கித்திரும்பத்
துலக்குபவனீயலையோ சொல்லாய்பராபரமே. 324

சிந்தையுமென்போலச் செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்தபொதலாநின்செயலா வாழ்வேன்பராபரமே. 325

பந்தமெலாந்தீரப் பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவை மறவேன்பராபரமே. 326

தானந்தமான சகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையரு ளையாபராபரமே. 327

அல்லலெல்லாந்தீரவெனக் கானந்தமாகவொரு
சொல்லையென்பால்வைத்ததையென் சொல்வேன்பராபர [மே.

சிந்தைமயக்கமறச் சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான் றந்தேன்பராபரமே. 329

மைகாட்டுமாயை மயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. 330

மால்வைத்தசிந்தை மயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. 331

மண்ணுனமாயையெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணுரவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. 322

மண்ணீர்மைபாலே மயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே. 333

உள்ள துணரா வுணர்விலிமாபாவியென்றே
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழ விட்டாய்பராபரமே. 334

எல்லாநின துசெய லென்றெண் ணுமெண் ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோ வையாபராபரமே. 335

பந்தமயக்கிருக்கப் பற்றொழிந்தேனென் றுள
மிந்தமயக்க மெனக்கேன்பராபரமே. 336

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோயாதி
னுக்கு, மாட்சியுனதருளே யன்றோபராபரமே. 337

எட்டுத்திசையுமொன்று யின்பமாய்நின் றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம் வேறோபராபரமே. 338

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப் பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவே சிவமேபராபரமே. 339

ஏதேதுசொன்னு மெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே. 340

கற்பனையாப்பாடுகின்றேன் கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென் சொல்வேன்பராபரமே.

வன்பொன் றுநீங்கா மனதிறப்பமாறுப்பே
ரன்பொன் றும்போது மெனக்கையாபராபரமே. 342

ஏதுந்தெரியா வெளியேனைவாவென்னின்
போதநிலைகாட்டிற் பொருதோபராபரமே. 343

ஓராமலெல்லா மொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத் தகுமோபராபரமே. 344

மோனந்தருஞான மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கை யருளாய்பராபரமே. 345

ஊடுமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறைவேபராபரமே. 346

புந்தியினானின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போநின் றியானம்பராபரமே. 347

உனக்குவமையாக்கருணை யுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவரு மில்லைபராபரமே. 348

தாயிருந்தும்பிள்ளை தளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான் றளர்ந்து நின்றேன்பராபரமே. 349

வாயாற்கிண றுகெட்ட வாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயானார்க்கின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. 350

பாவமென்றுலேதும் பயமின்றிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந் தெரித்தார்பராபரமே. 351

இன்பநிருவிகற்ப மின்றேதாவன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிது சொன்னேன்பராபரமே. 352

கற்குநிலைகற்றுற் கருவியவிழாதருளாய்
நிற்குநிலைகற்பதுவே நீதம்பராபரமே. 353

காச்சச்சுடர்விடும்பொற் கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சற்றவரே பிறவார்பராபரமே. 354

பற்றெழிந்துசிந்தைப் பதைப்பொழிந்துதானேதா ◦.
னற்றிருப்பதென்றைக் கமைப்பாய்பராபரமே. 355

உருவெளிதான்வாதவூ ருத்தமர்க்கல்லாலினமுங்
குருவழிநின்றூர்க்குமுண்டோ கூறாய்பராபரமே. 356

தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறி யையாபராபரமே. 257

உலகநெறிபோற்சடல மோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்த மியல்போபராபரமே. 358

பரமாப்பரவெளியாப் பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமில்லைநன்றுத் தேர்ந்தேன்பராபரமே. 359

தேடுவேனின்னருளைத் தேடுமுன்னேயெய்திண்ட
மாடுவேனானந்த மாவேன்பராபரமே. 360

உள்ளங்குழைய வுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்று காண்பேன்பராபரமே. 361

பட்டப்பகல்போலப் பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாக விளங்கும்பராபரமே. 362

பார்க்கினணுப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிந்தைமாளினென்னை
யார்க்குச்சரியிடலா மையாபராபரமே. 363

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோ பத்திக்கோவன்பர்தங்க
ணீட்டுக்கெல்லாங்குறுகி நின்றாய்பராபரமே. 364

முத்தாந்தவித்தே முளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச் சிறப்பேபராபரமே. 365

உன்னாவெளியா யுறங்காதபேருணர்வா
யென்னாவிக்குள்ளே யிருந்தாய்பராபரமே. 366

தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மையர்க்குச்சின்மயமா
நித்தமுத்தசுத்த நிறைவேபராபரமே. 367

உள்ளக்கோதிப்பகல வுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்க்கருணை வேண்டும்பராபரமே. 368

என்னைப்புரப்பதரு ளின்கடனுமென்கடனு
நின்னிற்பிணியறவே நிற்கைபராபரமே. 369

தானேயாநன்னிலையைத் தந்தவருளானந்த
வானேமனுதீத வாழ்வேபராபரமே. 370

மண்ணாதிபூதமெல்லாம் வைத்திருந்தநின்னிறைவைக்
கண்ணாரக்கண்டு களித்தேன்பராபரமே. 371

அறியாமையீதென் றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும் பெற்றேன்பராபரமே. 372

தீதெனவுநன்றெனவுந் தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டா தென்னேபராபரமே. 373

கண்டவறிவகண்டா காரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேமுத்தி கொடுப்பாய்பராபரமே. 374

ஈறுகவல்வினைநா னென்னுமலின்பசுகம்
பேறும்படிக்கடிமை பெற்றேன்பராபரமே. 375

பெற்றாரனுபூதி பேசாதமோனநிலை
கற்றாருனைப்பிரியார் கண்டாய்பராபரமே. 376

நீயேநானென்று நினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவரு டந்தாய்பராபரமே. 377

சஞ்சலமற்றெல்லாநீ தானென் றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளா யரசேபராபரமே. 378

பூதமுதனாதவரை பொய்யென்ற மெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவின்பக் கடலேபராபரமே. 379

வாக்குமனமொன் றுபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறாய்
ப், போக்குடையவார்த்தை பொருந்தேன்பராபரமே.

வண்மையின்றியெல்லா மதித்துணர்வாய்க்காகெடுவேன்
றன்மையொன் றுந்தோயத் தடையோபராபரமே. 381

புத்தர்சித்தர்வாழிபரி பக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுரு வாழிபராபரமே. 382

கல்லாதேனானாலுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத் தொடர்ந்தேன்பராபரமே. 383

சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த் தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
நல்லுரைக்கேகொத்தடிமை நான்காண்பராபரமே.

முத்திக்குவித்தான மோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவிளைந்த தேனேபராபரமே. 385

நித்திரையும்பாழ்த்த நினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீ சொல்லாய்பராபரமே. 386

மண்ணுமறிகடலு மற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே. 387

பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோ வறியேன்பராபரமே. 388

யொய்யுணர்வாயிந்தப் புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
னுய்யும்வகையு முளதோபராபரமே. 389

திருச்சிற்றம்பலம்

பைங்கிளிக்கண்ணி

அந்தமுடனாதி யளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதி துலங்குமோபைங்கிளியே. 1

அகமேவுமண்ணலுக்கென் னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே. 2

ஆவிக்குளாவியெனு மற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீபைங்கிளியே.

ஆருமறியாமலெனை யந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச் செப்பிவாபைங்கிளியே. 4

ஆறுனகண்ணீர்க்கென் னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுததென்னே குதலைமொழிப்பைங்கிளியே. 5

இன்பருளவாடையழுக் கேறுமெமக்கண்ணல்சுத்த
வம்பரமாமாடை யளிப்பானோபைங்கிளியே. 6

உன்னுமயிலோன் றிரண்டெடன் றேராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னான்வரவும்வகை சொல்லாய்நீபைங்கிளியே. 7

ஊருமிலார்பேருமிலா ருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரென்னை யறிவாரோபைங்கிளியே. 8

ஊரைப்பாராமலெனக் குள்ளகத்துநாயகனார்
சீரைப்பார்த்தாற்கருணை செய்வாரோபைங்கிளியே. 9

என்றுவிடியு மிறைவாவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே, 10

எந்தமடலூடு மெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச் சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே. 11

கண்ணுண்மணிபோலின்பங் காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்து சேர்வாரோபைங்கிளியே.

ஏடாமலர்சூடே னெம்பெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோபைங்கிளியே. 13

கல்லேன்மலரேன் கனிந்தவன்பேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையு நாடுவரோபைங்கிளியே. 14

கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபெருமானையுநான் மேவுவனோபைங்கிளியே. 15

காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணமல்
வீணாள்கழித்து மெலிவேனோபைங்கிளியே. 16

காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெனையிழுத்து மேவுவனோபைங்கிளியே. 17

காதலால்வாடினதுங் கண்டிலையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோபைங்கிளியே. 18

கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மை கேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோ சொல்லாய்நீபைங்கிளியே.

கிட்டுராய்நெஞ்சிற் கிளர்வார்தழுவவென்று
னெட்டுரராவரவர் நேசமென்றோபைங்கிளியே. 20

கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்கையினாரென்கவலை
யாறும்படிக்கு மணைவாரோபைங்கிளியே. 21

சின்னஞ்சிறியேன்றன் சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியே தவிப்பேனோபைங்கிளியே. 22

சிந்தைமருளைத் தெளிவித்தெனையாள
வந்தகுருநாதனருள் வாய்க்குமோபைங்கிளியே. 23

சொல்லிறந்துநின்ற சுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலு மணைவேனோபைங்கிளியே. 34

தற்போதத்தாலே தலைகீழதாகவைய
னற்போதவின்புவர நாட்செலுமோபைங்கிளியே. 25

தன்னையறியுந் தருணந் தனிற்றலைவ, ரென்னையணை
யாதவண்ண மெங்கொளித்தார் பைங்கிளியே. 26

தூங்கரிய மையலெல்லாந் தந்தெனைவிட் டின்னரு
ளாம், பாங்கியைச்சேர்ந் தாரிறைக்குப் பண்போசொல்
பைங்கிளியே. 27

தாவியதோர்மர்க்கடமாந் தன்மைவிட்டேயண்ணலிடத்
தோவியம்போனிற்கினெனை யுள்குவரோபைங்கிளியே.

தீராக்கருவழக்கைத் தீர்வையிட்டங்கென்னையினிப்
பாரோருதாண்டானைப் பற்றுவனோபைங்கிளியே. 29

தூங்கிவிழித்தென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன்பைங்கிளியே.

தொல்லைக்கவலை தொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமய மெய்துவனோபைங்கிளியே. 31

நன்னெஞ்சத் தன்பரெல்லா நாதரைச்சேர்ந் தின்பணைந்
தார், வன்னெஞ்சத் தாலேநான் வாழ்விழந்தேன் பைங்
கிளியே. 32

நானேகருதின்வர நாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றானேயணைவரவர் தன்மையன்னோபைங்கிளியே. 33

நீற்குமிழிபோன்றவுட னிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவறியாமற் றிகைப்பேனோபைங்கிளியே. 34

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார் நினைக்கின்றேறென்றணையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர் மார்க்கமென்னோபைங்கிளியே. 35

பன்முத்திரைச்சமயம் பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச் சேர்வேனோபைங்கிளியே. 36

பச்சைகண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமண்ணற் கியம்பிவாபைங்கிளியே. 37

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம் பாராமலெம்மிறைவ
ராசைதந்ததுன்பமதற் காற்றேனென்பைங்கிளியே. 38

பாராசையற்றிறைவனைப் பற்றறநான்பற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம் புகன்றுவாபைங்கிளியே. 39

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடர்ந்தென்பக்குவமுன்
சோதித்தவண்ணல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே. 40

பைம்பயிரைநாடுமுன்போற் பார்பூத்தபைங்கொடிசேர்
செம்பயிரைநாடித் திகைத்தேனுன்பைங்கிளியே. 41

பொய்க்கூடுகொண்டு புலம்புவனோவெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே. 42

பொய்ப்பணி வேண்டேனைப் பொருட்படுத்தி யண்ண லென்பான், மெய்ப்பணியுந் தந்தொருகான் மேவுவனோ பைங்கிளியே. 43

மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்கு மற்றுளவெலாமுறங்கும்
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர் காதலாற்பைங்கிளியே. 44

மட்டுப்படாத மயக்கமெல்லாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணன் மேவுவனோபைங்கிளியே.

மாலைவளர்த்தென்னை வளர்த்திறைவர்பன்னெறியாம்
பாலைவனத்தில்விட்ட பாவமென்னேபைங்கிளியே. 46

மெய்வினையைமாற்றவுழ்ந்த மெத்தவுண்டம்மண்ணறைந்த
மையனேய்தீர்க்க மருந்துமுண்டேபைங்கிளியே. 47

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய் வீண்சிறையாலல்லலுற்றாய்
பாவிபஞ்சவண்ணம் பகர்ந்துவாபைங்கிளியே. 48

வாய்திறவாவண்ணமென்னை வைத்தாண்டார்க்கென்றுயரை
நீதிறவாச்சொல் லினிசமாங்காண்பைங்கிளியே. 49

வாட்டப்படாத மவுனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக் காண்பேனேபைங்கிளியே. 50

வாராவரவாக வந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போய்ப் பேசிவாபைங்கிளியே. 51

விண்ணவர்தம்பாலமுர்தம் வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெம்மண்ணல்மயல்பார்த்தாயோபைங்கிளியே.

விண்ணுள்வளியடங்கி வேறற்றறிதன்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங் காண்பேனோபைங்கிளியே. 53

விண்ணார்நிலவுதவழ் மேடையிலெல்லாருமுற [யே.
மண்ணானவீட்டிலென்னை வைத்ததென்னோபைங்கிளி

உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்கு வாயுண்டோபைங்கிளியே. 55

ஆசுத்தைநீக்குமுன்னே யாவித்துணைவரைநான்
ரூகத்தின்வண்ணந் தழுவுவனோபைங்கிளியே. 56

தானேசுபாவந் தலைப்படநின்றான்ஞான
வானானவரும் வருவாரோபைங்கிளியே. 57

கள்ளத்தலைவரவர் கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்தில்வந்த வுபாயமென்னோபைங்கிளியே. 58

திருச்சிற்றம்பலம்

எந்நாட்கண்ணி

தெய்வவணக்கம்

நீர்பூத்தவேணி நிலவெறிப்பமன்றாடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான் காணுநாளெந்நாளோ. 1

பொன்னாருமன்றுண்மணிப் பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னாரமுதினல மிச்சிப்பதெந்நாளோ. 2

நீக்கிமலக்கட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத் தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. 3

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித் திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. 4

வெஞ்சேலெனும்விழியார் வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினரை
யஞ்சேலெனுங்கைக் கபயமென்பதெந்நாளோ. 5

ஆறுசமயத்து மதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ. 6

பச்சைநிறமாய்சிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனின்றாளை யாங்காண்பதெந்நாளோ. 7

ஆதியந்தங்காட்டா தகண்டிதமாய்நின்றுணர்த்தும்
போதவடிவாமடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ. 8

கங்கைநிலவுசடைக் காட்டானைத்தந்தையென்னும்
புங்கவெண்கோட்டானைபதம் புந்திவைப்பதெந்நாளோ.

அஞ்சுமுகங்காட்டாம லாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியை சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. 10

தந்தையிருதாடுணித்துத் தம்பிரான்றாள்சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கே யின்புறுவதெந்நாளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

குருமரபின்வணக்கம்

துய்யகரமலராற் சொல்லாமற்சொன்வுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசை யாமணைவதெந்நாளோ. 1

சிந்தையினுக்கெட்டாத சிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய் நாமணைவதெந்நாளோ. 2

எந்தைசனற்குமா ரனதியெமையாட்கொள்வான்
வந்ததவத்தினரை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ. 3

பொய்கண்டார்காணுப் புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருண் மேவுநாளெந்நாளோ. 4

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத் தான்பணிவதெந்நாளோ. 5

சிற்றம்பலமன்னுஞ் சின்மயராந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூறுநாளெந்நாளோ. 6

குறைவிலருண்ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக
ணறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்று நாமிருப்பதெந்நாளோ. 7

நாளவங்கள்போகாம னன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாள்வந்தகோலங்கட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ. 8

என்னறிவையுள்ளடக்கி யென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான் சாருநாளெந்நாளோ. 9

ஆறுமொன்றைநாடினதற் காறுமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ. 10

நில்லாமனின்றருளை நேரேபாரென்றவொரு
சொல்லான்மவுனியரு டோற்றுநாளெந்நாளோ. 11

வைதிகமாஞ்சைவ மவுனிமௌனத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னல்லல் விடியுநாளெந்நாளோ. 12

வாக்குமனமற்றமவுனிமௌனத்தருளே
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந் தட்டழிவதெந்நாளோ. 13

திருச்சிற்றம்பலம்

அடியார்வணக்கம்

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள் வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற் சாருநாளெந்நாளோ. 1

ஏரின்சிவபோக மிங்கிவர்க்கேயென்னவுழ
வாரங்கொள்செங்கையர்தாள் வாரம்வைப்பதெந்நாளோ.

பித்தரிறையென்றறிந்து பேதைபாற்றூதனுப்பு
வித்ததமிழ்ச்சமர்த்தர் மெய்புகழ்வதெந்நாளோ. 3

போதவூர்நாடறியப் புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையனன்பை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. 4

ஓட்டுடன்பற்றின்றி யுலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பத்ரகிரி பண்புணர்வதெந்நாளோ. 5

கண்டதுபொய்யென்றகண்டா காரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தான் மேவுநாளெந்நாளோ. 6

சக்கரவர்த்தி தவராசியோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண் மேவுநாளெந்நாளோ. 7

கந்தரனுபூதிபெற்றுக் கந்தரனுபூதிசொன்ன
எந்தையருணகிரி யிருக்குநாளெந்நாளோ. 8

எண்ணரியசித்த ரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தருள் பாலிப்பதெந்நாளோ. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

யாக்கையைப்பழித்தல்

சுக்கிலமுநீருஞ் சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப் போதுமென்பதெந்நாளோ

நீர்க்குமிழிபூணமைத்து நின்றாலுநில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற் பற்றறுவதெந்நாளோ.

காக்கைநரிசெந்நாய் கழுகெருநாட்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச் சீயென்பதென்னாளோ. 3

செங்கிருமியாதி செனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னு மிழுக்கொழிவதென்னாளோ. 4

தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர் தாமாய்வாழிந்நாட்டைப்
பித்தனெனென்னும் பிதற்றொழிவதென்னாளோ. 5

ஊனென்றிநாத னுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
னெனென்றபாவிதலை நாணுநாளென்னாளோ. 6

வேலையிலாவேதன் விதித்தவிந்த்ரசாலவுடன்
மாலைவியாபார மயக்கொழிவதென்னாளோ. 7

ஆழ்ந்துநினைக்கி னரோசிகமாவிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெரும்பேற்றை மதிக்குநாளென்னாளோ. 8

மும்மலச்சேறான முழுக்கும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்து னிகழ்ச்சிவைப்பதென்னாளோ. 9

நாற்றமிகக்காட்டு நவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்தி சுமையென்பதென்னாளோ. 10

உருவிருப்பவுள்ளே தா னூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்கையைக்கண் டஞ்சுநாளென்னாளோ. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதரைப்பழித்தல்

மெய்வீசுநாற்றமெலா மிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயாற் புலையொழிவதெந்நாளோ. 1

திண்ணியநெஞ்சப்பறவை சிக்கக்குழற்காட்டிற்
கண்ணிவைப்போர்மாயங் கடக்குநாளெந்நாளோ. 2

கண்டுமொழிபேசிமனங் கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமானார்பொய்க் கூத்தொழிவதெந்நாளோ. 3

காமனைவாவென் றிருண்ட கண்வலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ. 4

கண்களில்வெண்பூளை கரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப் பிழைக்குநாளெந்நாளோ. 5

வீங்கித்தளர்ந்து விழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத் துடைக்குநாளெந்நாளோ. 6

கச்சிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்குமின்மாற்றம்
வைச்சிருக்குமாதர் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 7

பச்சென்றகொங்கைப் பசப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ. 8

உந்திச்சுழியா லுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ. 9

தட்டுவைத்தசேலைப்பூங் கொய்சகத்திற்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார் கட்டழிவதெந்நாளோ. 10

ஆழாழியென்ன வளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற் பற்றொழிவதெந்நாளோ. 11

தூயபனித்திங்கள் சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 12

ஏழைக்குறும்புசெயு மேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ. 13

விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமதுமொண்டுதருந்
தொண்டியர்கள்கட்கடையிற் சுற்றொழிவதெந்நாளோ.

மெய்யிற்சிவம்பிறக்க மேவுமின்பம்போன்மாதர்
பொய்யிலின்பின்றென்று பொருந்தாநாளெந்நாளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

தத்துவமுறைமை

ஐம்பூதத்தாலே யலக்கழிந்ததோடமற
வெம்பூதகதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ. 1

சத்தமுதலாம்புலனிற் சஞ்சரித்தகள்வரெனும்
பித்தர்பயந்தீர்ந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ. 2

நாளும்பொறிவழியை நாடாதவண்ணமெமை
யாளும்பொறியா லருள்வருவதெந்நாளோ. 3

வாக்காதியானகன்ம மாயைதம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ. 4

மனமானவானரக் கைம்மாலையாகாம
லெனையாளடிகளடி யெய்துநாளெந்நாளோ. 5

வேட்டைப்புலப்புலையர் மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக் கரைகாண்பதெந்நாளோ. 6

உந்துபிறப்பிறப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்க மனமிறப்பதெந்நாளோ. 7

புத்தியெனுந்துத்திப் பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையரு ளோங்குநாளெந்நாளோ. 8

ஆங்காரமென்னுமத யானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ. 9

சித்தமெனும்பௌவத் திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளி னிற்குநாளெந்நாளோ. 10

வித்தியாதத்துவங்க ளேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத் துய்க்குநாளெந்நாளோ. 11

சுத்தவித்தையேமுதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள் சாருநாளெந்நாளோ. 12

பொல்லாதகாமப் புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற் சேருநாளெந்நாளோ. 13

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியா யாம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக் கூறொழிவதெந்நாளோ. 14

ஊனபுறக்கருவி யாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப் புன்முளைப்பதெந்நாளோ. 15

அந்தகனுக்கெங்குமிரு ளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலை வடியுநாளெந்நாளோ. 16

புன்மலத்தைச்சேர்ந்துமல போதம்பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமல நீங்குநாளெந்நாளோ. 17

கண்டுகண்டுந்தேறுக் கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ. 18

பைங்கூழ்வினைதான் படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ. 19

குறித்தவிதமாதியாற் கூடும்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாம்வண்ணமருள் வந்திடுநாளெந்நாளோ. 20

சஞ்சிதமோாதி சரக்கானமுச்சேறும்
வெந்தபொரியாகவருண் மேவுநாளெந்நாளோ. 21

தேகமுதனுன்காத் திரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ. 22

சத்தமுதலாகத் தழைத்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயை தொடக்கறுவதெந்நாளோ. 23

எம்மைவினையை யிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைத்திரோதை யகலுநாளெந்நாளோ. 24

நித்திரையாய்வந்து நினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ் சமர்த்தறிவதெந்நாளோ. 25

சன்னல்பின்னலான சகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலை மூட்டுநாளெந்நாளோ. 26

மாயாவிகார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 27

திருச்சிற்றம்பலம்

தன்னுண்மை

உடம்பறியுமென்னுமந்த வூழலெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ. 1

செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவே யாமறிவதெந்நாளோ. 2

தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ. 3

பஞ்சப்பொறியையுயி ரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்சவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ. 4

அந்தக்கரணமுயி ராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத் தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ. 5

முக்குணத்தைச்சீவனென்னு மூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மை யறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. 6

காலையுயிரென்னுங் கலதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. 7

வான்கெடுத்துத்தேடு மதிகேடர்போலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாம னன்கறிவதெந்நாளோ. 8

திருச்சிற்றம்பலம்

அருளியல்பு

ஈனந்தருநா டிதுநமக்குவேண்டாமென்
றூனந்தகாட்டி லவதரிப்பதெந்நாளோ. 1

பொய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவன மேவுநாளெந்நாளோ. 2

ஆதியந்தங்காட்டாம லம்பரம்போலேநிறைந்த
நீதிலருட்கடலைச் சேருநாளெந்நாளோ. 3

எட்டுத்திசைக்கீழ்மே லெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணூற்றின் மெய்தோய்வதெந்நாளோ.

ஞானமென்று சுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பை மேவுநாளெந்நாளோ. 5

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தை வெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்ற மழைகாண்பதெந்நாளோ. 6

சூரியர்கள்சந்திரர்க டோன்றாச்சுயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற் பொருந்துநாளெந்நாளோ. 7

கன்றுமனவெப்பக் கலகக்மெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ. 8

கட்டுநமன்செங்கோல் கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ. 9

சாலக்கபாடத் தடைதீரவெம்பெருமா
னோலக்கமண்டபத்து ளோடுநாளெந்நாளோ. 10

விண்ணவன்றாளென்னும் விரிசிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்தித் தளர்வொழிவதெந்நாளோ. 11

வெய்யபுலிபார்த்து விழித்திருந்தவல்லலறத்
துய்யவருளிற் றுயிலுநாளெந்நாளோ. 12

வெய்யபிறவிவெயில் வெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழ லணையுநாளெந்நாளோ. 13

வாதைப்பிறவி வளைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையைப் பற்றுநாளெந்நாளோ. 14

ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளை யிம்மையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தை நான்பெறுவதெந்நாளோ. 15

எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப் புணருநாளெந்நாளோ. 16

சடத்துளுயிர்போலெமக்குத் தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணி நாம்விடுவதெந்நாளோ. 17

எக்கணுமாந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளாம்
மிக்ககரையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ. 18

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருளியல்பு

கைவிளக்கின் பின்னேபோய்க் காண்பார்போன் மெய்ஞ்ஞான, மெய்விளக்கின் பின்னேபோய் மெய் காண்பதெந்நாளோ. 1

கேடில்பசுபாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக் கன்புறுவதெந்நாளோ. 2

ஆணவத்தைநீக்கி யறிவூடேயைவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலைக் காணுநாளெந்நாளோ. 3

நீக்கப்பிரியா நினைக்கமறக்கக்கூடாப்
போக்குவரவற்ற பொருளணைவதெந்நாளோ. 4

அண்டருக்குமெய்ப்பில்வைப்பாமாரமுதையென்னகத்
திற், கண்டுகொண்டுநின்று களிக்குநாளெந்நாளோ. 5

காட்டுந்திருவருளே கண்ணாகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ. 6

ஞானதன்மை நழுவியேயெவ்வுயிர்க்குந்
தானானவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ. 7

சிந்தைமறந்து திருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான் வாழ்விப்பதெந்நாளோ. 8

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடி யோருநாளெந்நாளோ. 9

அருவுருவமெல்லா மகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ. 10

ஆரணமுங்காணா வகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப் பொருந்துநாளெந்நாளோ. 11

சத்தொடுசித்தாகித் தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந் தோன்றுநாளெந்நாளோ. 12

எங்கெங்கும்பார்த்தாலு மின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ. 13

அடிமுடிகாட்டாதசுத்த வம்பரமாஞ்சோதிக்
கடுவெளிவந்தென்னைக் கலக்குநாளெந்நாளோ. 14

ஒன்றனையுங்காட்டா வுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுட னிற்குநாளெந்நாளோ. 15

எந்தச்சமய மிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளா வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. 16

எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தா யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ. 17

பெண்ணாணலியெனவும் பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக் காணுநாளெந்நாளோ.

நினைப்புமறப்புமற நின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற் சந்திப்பதெந்நாளோ. 19

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆனந்தவியல்பு

பேச்சுமூச்சில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணாம னிற்குநாளெந்நாளோ. 1

சித்தந்தெளிந்தோர் தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட் டோயுநாளெந்நாளோ. 2

சிற்றின்பமுண்டுழ் சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமெமை மூடுநாளெந்நாளோ. 3

எல்லையில்பேரின்பமய மெப்படியென்றோர்தமக்குச்
சொல்லறியாவூமர்கள்போற் சொல்லுநாளெந்நாளோ. 4

அண்டாண்டகோடி யணைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பம் கூடுநாளெந்நாளோ. 5

ஆதியந்தமில்லாத வாதியனாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடே துலையுநாளெந்நாளோ. 6

சாலோகமாதி சவுக்கியமும்விட்டநம்பால்
மேலானஞானவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ. 7

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ் சாலோகமாதியெனும்
பொற்பறிந்தானந்தம் பொருந்துநாளெந்நாளோ. 8

உள்ளத்தினுள்ளேதா னூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துலைந்து விடாய்தீர்வதெந்நாளோ. 9

கன்னலுடன்முக்கனியுங் கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதை வாய்மடுப்பதெந்நாளோ. 10

மண்ணாடுழன்ற மயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணாடெழுந்தசுக மேவுநாளெந்நாளோ. 11

கானற்சலம்போன்ற கட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதவாவி மருவுநாளெந்நாளோ. 12

தீங்கரும்பென்றுலினியா தின்றுலினிப்பனபோற்
பாங்குறும்பேரின்பம் படைக்குநாளெந்நாளோ. 13

புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுக நாமணைவதெந்நாளோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்புநிலைமை

தக்கரவிகண்ட சரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ. 1

வானமுகில்கண்ட மயூரபட்சிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டு நடிக்குநாளெந்நாளோ. 2

சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபக்ஷிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம் வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. 3

குத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக் குண்டலிப்பாம்பொன்றுட்டு
ஞ், சித்தனையென்கண்ணாற் றெரிசிப்பதெந்நாளோ. 4

அந்தரத்தேநின்றுடு மானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிறைகொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ. 5

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக் கைவிடுதல்காரியமோ
வள்ளலேயென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. 6

விண்ணாடர்காணா விமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவாவென் றரற்றுநாளெந்நாளோ. 7

ஏதேதுசெய்தாலு மென்பணிபோய்நின்பணியா
மாதேவாவென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. 8

பண்டுங்காணேனான் பழம்பொருளேயின்றுமுனைக்
கண்டுங்காணேனெனவுங் கைகுவிப்பதெந்நாளோ. 9

பொங்கேதமான புழுக்கமெல்லாந்தீரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென் றிரங்குநாளெந்நாளோ. 10

கடலின்மடைகண்டதுபோற் கண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித் துருகுநாளெந்நாளோ. 11

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப் போனேனிற்காண
வலந்தேனென்றேங்கி யழுங்குநாளெந்நாளோ. 12

புண்ணீர்மையாளர் புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங் காட்டுநாளெந்நாளோ. 13

போற்றேனென்றாலுமென்னைப் புந்திசெய்யும்வேதனைக்
கிங், காற்றேனாற்றேனென் றரற்றுநாளெந்நாளோ. 14

பொய்ம்முடங்கும்பூமிசில போட்டலறப்பூங்கமலன்
கைமுடங்கநான்சனனக் கட்டறுவதெந்நாளோ. 15

கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சக் காரர்கள்கைகோவாம
னற்குணத்தார்கைகோத்து நானறிரிவதெந்நாளோ. 16

துட்டனைமாமாயைச் சுழனீக்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ. 17

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்பர்நெறி

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றார் தெளிவறிவதெந்நாளோ. 1

மூச்சற்றுச்சிந்தைமுயற்சியற்று மூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோர்பெற்றவொன்றைப்பெற்றிடுநாளெந்நாளோ

கோட்டாலையான குணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ. 3

கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக் கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ. 4

கற்கண்டாலோடுகின்ற காக்கைபோற்பொய்ம்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர் தோய்வறிவதெந்நாளோ. 5

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோட்டவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச் செயலறிவதெந்நாளோ. 6

குற்றச்சமயக் குறும்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ. 7

தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ் சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நேர்பெறுவதெந்நாளோ. 8

விறியவேதாந்தமுதன் மிக்ககலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக் கன்புவைப்பதெந்நாளோ. 9

கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மயமென்றறிந்து [ளோ.
கொண்டநெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப தெந்நா

ப்ராக்கியங்களெல்லாம் பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தை நோக்குநாளெந்நாளோ. 11

எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போ லெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிமிகச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

அறிஞருறை

இருநிலனுய்த்தீயாகி யென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டணைந்து பேச்சறுவதெந்நாளோ. 1

அற்றவர்கட்கற்றசிவ னுமென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின் மூழ்குநாளெந்நாளோ. 2

தானென்னைமுன்படைத்தா னென்றதகவுரையை
நானென்னுவுண்மைபெற்று நாமுணர்வதெந்நாளோ. 3

என்னுடையதோழனுமா யென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுரிமை நாஞ்செய்வதெந்நாளோ. 4

ஆரூடனேசேரு மறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான் சேருநாளெந்நாளோ. 5

உன்னிலுன்னுமென்ற வுறுமொழியாலென்னிதயந்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச் சாருநாளெந்நாளோ. 6

நினைப்பறவேதானினைந்தே னென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளி லாழுநாளெந்நாளோ. 7

சென்றுசென்றேய ணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறி நிற்குநாளெந்நாளோ. 8

ஆதியந்தமில்லா வரியபரஞ்சோதியென்ற
நீதிமொழிகண்டதுவாய் நிற்குநாளெந்நாளோ. 9

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்லினிலை நிற்குநாளெந்நாளோ. 10

திரையற்றநீர்போற் றெளியவெனத்தேர்ந்த
வுறைபற்றியுற்றங் கொடுங்குநாளெந்நாளோ. 11

அறியாவறிவி லவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்து நிற்குநாளெந்நாளோ. 12

எனக்குணியென்று மியற்கையாய்ப்பின்னு
முனக்குணென்ற வுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. 13

அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளென்
றுறுதிசொன்னவுண்மையினை யோருநாளெந்நாளோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்

நிற்குநிலை

பண்ணினிசைபோலப் பரமன்பானின்றதிற
லெண்ணியருளாகி யிருக்குநாளெந்நாளோ. 1

அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்து கூடுநாளெந்நாளோ. 2

சொல்லான்மனத்தாற் றொடராச்சம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய் நிலைநிற்பதெந்நாளோ. 3

செங்கதிரின்முன்மதியந் தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளி லடங்குநாளெந்நாளோ. 4

வானூடடங்கும் வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூடடங்கும் குறிப்பறிவதெந்நாளோ. 5

செப்பரியதன்கருணைச் சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பா யணையுநாளெந்நாளோ. 6

தூயவறிவான சுகரூபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத் திகழுநாளெந்நாளோ. 7

தீதணையாக்கர்ப்பூர தீபமெனஞானகண்ட
சோதியிடனொன்றித் துரிசருவதெந்நாளோ. 8

ஆராருங்காணாத வற்புதனார்பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ. 9

எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிரான்சந்நிதியில்
பட்டப்பகல்விளக்காய் பண்புறுவதெந்நாளோ. 10

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக் கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவை மேவுநாளெந்நாளோ. 11

துச்சப்புலனாற் சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்ப்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ. 12

இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 13

தானவனுந்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவண்டமெங்கு
ஞானமதயானை நடத்துநாளெந்நாளோ. 14

ஒன்றிரண்டுமில்லதுவா யொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலை நேர்பெறுவதெந்நாளோ. 15

பாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமல்
மாசில்சமத்துமுத்தி வாய்க்குநாளெந்நாளோ. 16

சிற்றறிவுமெள்ளச் சிதைந்தெம்மான்பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந் தோங்குநாளெந்நாளோ. 17

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரினவையாமறிவெங்
றெந்தையுணர்வேவடிவா வெய்துநாளெந்நாளோ. 18

போக்குவரவற்றவெளி போனிறைந்தபோதனிலை
நீக்கமறக்கூடி நினைப்பறுவதெந்நாளோ. 19

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவம்போயதுவாய் மேவுநாளெந்நாளோ. 20

வாடாதேநாணுவாய் மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடி நலம்பெறுவதெந்நாளோ. 21

ஆடலையேகாட்டியெம தாடலொழித் தாண்டான்பொற்
றூடலைமேற்சூடித் தழைக்குநாளெந்நாளோ. 22

மேலொடுகீழில்லாத வித்தகனார்தம்முடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்து பண்புறுவதெந்நாளோ. 23

அறியாதறிந்தெமையா ளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங் குறிக்குநாளெந்நாளோ. 24

ஓராமன்மந்திரமு முன்னுமனம்பாஜேப்
பாராமற்பார்த்துப் பழகுநாளெந்நாளோ. 25

ஊன்பற்றுமென்னே டுறவுபற்றும்பூரணன்பால்
வான்பற்றுங்கண்போன் மருவுநாளெந்நாளோ. 26

ஆண்டான்மவுனி யளித்தவறிவாலறிவைத்
தூண்டாமற்றூண்டித் துலங்குநாளெந்நாளோ. 27

ஆணவத்தோடத்துவித மானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினேடத்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ. 28

திருச்சிற்றம்பலம்

நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற்குபாயம்

கன்மநெறிதப்பிற் கடுநரகென்றெந்நாளு
நன்மைதருஞானநெறி நாமணேவதெந்நாளோ. 1

ஞானநெறிதானே நழுவிடினுமுப்பதத்து
ளானமுத்திநல்குமென வன்புறுவதெந்நாளோ. 2

பன்மார்க்கமான பலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ. 3

அத்துவிதமென்ற வங்கியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 4

கேட்டன்முதனுன்காலே கேடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவெமக்கு வாய்க்குநாளெந்நாளோ. 5

என்னதியானென்பதற வெவ்விடமுமென்னுசான்
சன்னிதியாக்கண்டுவிட்டை சாதிப்பதெந்நாளோ. 6

நாம்பிரமமென்று னடுவேயான் முண்டாமா
றேம்பியெல்ல மொன்றாய்த் திகழுநாளெந்நாளோ. 7

முச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந் தானெனப்தெந்நாளோ. 8

எவ்வடிவும்பூரணமா மெந்தையுருவென்றிசைந்த
வவ்வடிவுக்குள்ளே யடங்குநாளெந்நாளோ. 9

சிந்தித்ததெல்லாஞ் சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ. 10

தாங்கியபார்விண்ணாதி தானேஞானக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர் வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. 11

ஆசனமூர்த்தங்க ளறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசை பொருந்துநாளெந்நாளோ. 12

அஞ்செழுத்தினுண்மை யதுவானவப்பொருளே
னெஞ்சழுத்தியொன்றாகி நிற்குநாளெந்நாளோ. 13

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிரு மானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணி யாஞ்செய்வதெந்நாளோ. 14

தேசிகர்சொன்ன திரன்மவுனிநந்தமக்கு
வாசிகொடுக்க மகிழுநாளெந்நாளோ. 15

குருலிங்கசங்கமமாக் கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமென் றன்புற் றருள்பெறுவதெந்நாளோ. 16

திருச்சிற்றம்பலம்

காண்பேனோவென்கண்ணி

சிந்திக்குந்தோறுந் தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான் பொருந்திடவுங்காண்பேனோ. 1

கேவலத்தினுன்கிடந்து கீழ்ப்படாதின்பவருட்
காவலன்பாலொன்றிக் கலந்திடவுங்காண்பேனோ. 2

துரியங்கடந்தவொன்றே தூவெளியாய்நின்ற
பெரியநிறைவேயுனைநான் பெற்றிடவுங்காண்பேனோ. 3

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சே மாறுதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின் றேசினையுங்காண்பேனோ. 4

மாயாவிகார மலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுபூதி நிலைபெற்றவுங்காண்பேனோ. 5

பொய்யுலகும் பொய்யுறவும் பொய்யுடலும் பொய்யெனவே, மெய்யநினை மெய்யெனவே மெய்யுடனேகாண்பேனோ.

வாலற்றபட்டமென மாயாமனப்படலங்
காலற்றுவீழவுமுக் கண்ணுடையாய்காண்பேனோ. 7

உள்ளும்புறம்பு மொருபடித்தாய்நின் றுசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. 8

காட்டுகின்றமுக்கட் கரும்பேகனியேயென்
னுட்டமெல்லாந்திரவுன தாடலையுங்காண்பேனோ. 9

தூங்காமற்றூங்கிச் சுகப்பெருமானின்னிறைவி
னீங்காமனிற்கு நிலைபெறவுங்காண்பேனோ. 10

வாதவூராளிதனை வான்கருணையால்விழுங்கும்
போதவூரேறேநின் பொன்னடியுங்காண்பேனோ. 11

சாட்டையிலாப்பம்பரம்போ லாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்த ஞானவெளிகாண்பேனோ. 12

மன்றாடும்வாழ்வே மரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றாட்கீழ்க் குடிபெறவுங்காண்பேனோ. 13

பொய்யென்றறிந்துமெமைப் போகவொட்டாதையவிந்த
வையங்கனமயக்க மாற்றிடவுங்காண்பேனோ. 14

தாயினும்நல்லதயாளுவே நின்னையுன்னித்
தீயின்மெழுகொத்துருகுஞ் சிந்தைவரக்காண்பேனே. 15

என்செயினுமென்பெறினுமென்னிறைவாவேழையன்யா
னின்செயலென்றன்னு நினைவுவரக்காண்பேனே. 16

எள்ளத்தனையு மிரக்கமிலாவன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தை யுலாவிடவுங்காண்பேனே. 17

வஞ்சகத்துக்காலயமாம் வல்வினையேனுநெடுவே
னெஞ்சகத்திலையாநீ நேர்பெறவுங்காண்பேனே. 18

தொல்லைப்பிறவித் துயர்கெடவுமெந்தைபிரான்
மல்லற்கருணை வழங்கிடவுங்காண்பேனே. 19

வாளாருங்கண்ணார் மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
றுளாகவெந்தை யருள்செயவுங்காண்பேனே. 20

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப் பாவியைநீகூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின் னருள்செயவுங்காண்பேனே. 21

ஆடுகறங்காகி யலமந்துழன்றுமனம்
வாடுமெனையையாநீ வாவெனவுங்காண்பேனே. 22

சிட்டர்க்கெளிய சிவனேயோதீவினையேன்
மட்டற்றவாசை மயக்கறவுங்காண்பேனே. 23

உண்ணின் றுணர்த்து முலப்பிலாவொன்றேநின்
றண்ணென் றசாந்தவருள் சார்ந்திடவுங்காண்பேனே.

ஓடுங்கருத்தொடுங்க வுள்ளுணர்வுதோன் றநினைக்
கூடும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனே. 25

வாக்கான்மனத்தான் மதிப்பரியாநின்னருளை
நோக்காமனோக்கிநிற்கு நுண்ணறிவுகாண்பேனே. 26

இவ்வுடம்புநீங்குமுனே யெந்தாய்கேளின்னருளா
மவ்வுடம்புக்குள்ளே யவதரிக்கக்காண்பேனே. 27

நித்தமாயொன்றாய்நிரஞ்சனமாய் நிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீவெளியாய்த் தோன்றிடவுங்காண்பேனே.

கண்ணிறைந்தமோனக் கருத்தேயென் கண்ணேயென்
னுண்ணிறைந்தமாயை யொழித்திடவுங்காண்பேனே. 29

அத்தாவிமலா வருளாலாவானந்த
சித்தாவெனக்குனருள் செய்திடவுங்காண்பேனே. 30

வீணேபிறந்திறந்து வேசற்றேனுசையறக்
காணேநிறைநின் கருணைபெறக்காண்பேனே. 31

சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத் தள்ளுமுன்னேநான்சகச
நிட்டையைப்பெற்றையா நிருவிகற்பங்காண்பேனே. 32

எல்லாந்தெரியுமிறைவா வென்னல்லவெல்லாஞ்
சொல்லாமுனீதான் றெருகுத்திரங்கக்காண்பேனே. 33

அண்டபகிரண்ட மனைத்துமொருபடித்தாக்
கண்டவர்கள்கண்ட திருக் காட்சியையுங்காண்பேனே.

ஊனிருந்தகாயமுட னிருப்பவெந்தைநின்பால்
வானிருந்ததென்னவுநான் வந்திருக்கக்காண்பேனே.

தினையத்தனையுந் தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிற்பரம்பொருணீ னேர்பெறவுங்காண்பேனே.

துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ் சூறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளம்வந்திங் கெதிர்ப்படவுங்காண்பேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆகாதோவென்கண்ணி

கல்லாதநெஞ்சங் கரைந்துருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம் வழங்கினலாகாதோ. 1

என்னையறிய வெனக்கறிவாய்நின்னருணின்
றன்னையறிந்தின்பநலஞ் சாரவைத்தாலாகாதோ. 2

மெய்ம்மயமேயான புரைதீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மயம்வந்தென்னை விழுங்கவைத்தாலாகாதோ. 3

மட்டிலாச்சிற்சுகமாம் வாழ்வேநின்னின்பமயம்
சிட்டர்போல்யானருந்தி தேக்கவைத்தாலாகாதோ. 4

அத்தாநின்பொற்றா ளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம் பெருகவைத்தாலாகாதோ. 5

மெல்லியலார்மோக விழற்கிறைப்பேனையாநின்
பின்ல்லையிலானந்தநல மிச்சித்தாலாகாதோ. 6

சுட்டழகாயென்னுமனஞ் சூறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக் கலக்கவைத்தாலாகாதோ. 7

சோதியேநந்தாச் சுகவடிவே தூவெளியே
ஆதியேநின்னை யறியவைத்தாலாகாதோ. 8

நேசஞ்சிறிதுமிலே னின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கி வாவென்றாலாகாதோ. 9

என்னறிவுக்குள்ளே யிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுனின் னுடன்யா னிற்கவைத்தாலாகாதோ. 10

ஆதிப்பிரானேயென் னல்லலிருளகலச்
சோதிப்ரகாசமயந் தோன்றுவித்தாலாகாதோ. 11

ஆசைச்சுழற்கடலி லாழாமலையாநின்
நேசப்புணைத்தா ணிறுத்தினலாகாதோ. 12

பாசநிகளங்களெல்லாம் பஞ்சாகச்செஞ்செவே
யீசவெனைவாவென் றிரங்கினலாகாதோ. 13

ஓயாவுள்ளன்பா யுருகிவாய்விட்டரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநின்னைச் சேரவைத்தாலாகாதோ. 14

ஆதியாம்வாழ்வா யகண்டிதமாய்நின்றபரஞ்
சோதிநீயென்னைத் தொழும்பனென்றாலாகாதோ. 15

விண்ணூரக்கண்ட விழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணூரநின்னிறைவைக் காணவைத்தாலாகாதோ. 16

சோராமற்சேர்ந்துநின்று சின்மயனேநின்மயத்தைப்
பாராமற்பாரெனநீ பக்ஷம்வைத்தாலாகாதோ. 17

கண்ணாடிபோலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளை
உண்ணாடியையா வுருகவைத்தாலாகாதோ. 18

மூலவிருள்கால்வாங்க மூதறிவுதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவெந்தை கூடுவித்தாலாகாதோ. 19

சாற்றரியவின்பவெள்ளந் தாக்குமதினீ முளைக்கி
லூற்றமுருமென்னவதி லுண்மைசொன்னாலாகாதோ. 20

கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையநின்றாட்கீழே யடிமைநின்றாலாகாதோ. 21

திருச்சிற்றம்பலம்

இல்லையோவென் கண்ணி

ஏதுந்தெரியா தெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீக்கவொரு ஞானவிளக்கில்லையோ. 1

பணியற்றுநின்று பதைப்பறவென் கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்ப வாரியெனக்கில்லையோ. 2

எம்மாலறிவதற வெம்பெருமான்யாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொரு சூத்திரந்தானில்லையோ. 3

நாய்க்குங்கடையானே னுதாநின்னின்பமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர் மந்திரந்தானில்லையோ. 4

ஊனுகநிற்கு முணர்வைமறந்தையாநீ
தானுகநிற்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ. 5

அல்லும்பகலு மகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர் போதனைதானில்லையோ. 6

திருச்சிற்றம்பலம்

வேண்டாவோவென்கண்ணி

கண்டவடிவெல்லாநின்காட்சியென்றே கைகுவித்துப்
பண்டுமின்றுநின்றவென்னைப்பார்த்திரங்கவேண்டாவோ

வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ. 2

தன்னையறியத் தனியறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவை நீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. 3

அள்ளக்குறையா வகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. 4

அண்டனேயண்ட ரமுதேயென்னுருயிரே
தொண்டனேற்கின்பந் தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ. 5

பாராதேநின்று பதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும் வழிகாட்டவேண்டாவோ. 6

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்லறிவேயென்கண்ணி

எண்ணிறைந்தமேன்மைபடைத் தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க், கண்ணிறைந்தசோதியைநாங் காணவாநல்லறிவே. 1

சித்தானநாமென்சடத்தை நாமென்னவென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச் சாரவாநல்லறிவே. 2

அங்குமிங்குமெங்குநிறை யற்புதனுர்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப் பயன்பெறவாநல்லறிவே. 3

கான்றசோறென்னவிந்தக் காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற் றேன்றவாநல்லறிவே. 4

திருச்சிற்றம்பலம்

பலவகைக்கண்ணி

என்னரசேகேட்டிலையோ வென்செயலோவேதுமில்லை
தன்னரசுநாடாகித் தத்துவங்கூத்தாடியதே. 1

பண்டொருகானின்பாற் பழக்கமுண்டோவெந்தைநினைக்
கண்டொருகாற்போற்றக் கருத்துங்கருதியதே. 2

வேறு

கண்டனவேகாணுமன்றிக் காணுவோகாணுவென்
கொண்டறிவேனெந்தைநினைக் கூடுங்குறிப்பினையே. 3

கல்லாலடியில்வளர் கற்பகமேயென்னளவோ
பொல்லாவினைக்குப் பொருத்தந்தான்சொல்லாயே. 4

தப்பிதமொன்றின்றியது தானாகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென் சென்னியதுதொட்டனையே. 5

வேறு

மாசானநெஞ்சினிவன் வஞ்சனென்றோவாய்திறந்து
பேசாமௌனம் பெருமான்படைத்ததுவே. 6

கற்பதெல்லாங்கற்றேமுக் கண்ணுடையாய்நின்பணியாய்
நிற்பதுகற்றன்றோ நிருவிகற்பமாவதுவே. 7

முன்னளவில்கன்ம முயன்றானிவனென்றோ
வென்னளவிலெந்தா யிரங்காதிருந்ததுவே. 8

வேறு

நெஞ்சகம்வேறாகி நினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாறெவ்வாறே. 9

வேறு

பள்ளங்கடோறும் பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தா லுடையாயென்செய்வேனே. 10

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்கு மூடவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்க வெந்தைபெருமானே. 11

வல்லாளாமோனநின் வான்கருணையென்னிட்த்தே
யில்லாதேபோனு னெவ்வண்ணமுய்வேனே. 12

வேறு

வாக்குமனமுமவுனமுற வெந்தைநின்னை
நோக்குமவுனமிந்த நூலறிவிலுண்டாமோ. 13

ஒன்ருய்ப்பலவா யுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்ருயையாவெனீ நீங்கற்கெளிதாமோ. 14

ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென்றனீ
கூவியழைத்தின்பங் கொடுத்தாற்குறைவாமோ. 15

எத்தனையோநின் விளையாட் டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்னு லறியுந்தரமாமோ. 16

தேவர்தேடுஞ் சிவனேயோநின் றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர் கூறற்கெளிதாமோ. 17

வேறு

பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்கேவலத்தி
லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனை யொன்றிநிற்பதெப்படியோ. 18

ஒப்பிலாவொன்றேநின் னுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ

காலால்வழிநடவுங் காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற் போந்தறிவாய்நில்லாயோ. 20

தன்னரசுநாடாஞ் சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டினையோ. 21

வேறு

திங்களமுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமனைய பொய்ந்நூல்புலம்புவனே. 22

உன்னவுன்ன வென்னையெடுத் துள்விழுங்கு நின்னிறை
வை, யின்னமின்னங்காணு மெலந்தாய்சுழல்வேனே. 23

ஆராவமுதனைய வானந்தவாரியென்பாற்
றூராமலையாநீ தள்ளிவிடவந்ததென்னே. 24

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்றநிலை

நின்றநிலையே நிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானே நிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாத வின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்திழுக்குமந்தோ.

இருக்காதிமறை முடிவுஞ்சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவே யிதயத்துள்ளே

ஒருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
    னொழியாதவின்பவெள்ளமூலவாநிற்கும். 2
கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
    கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
    குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடுகின்றபனுவல்

பாடுகின்றபனுவலோர்க
டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி
லாடுகின்றவழகனே. 1

அத்தனென்றநின்னையே
பத்திசெய்துபனுவலால்
பித்தனின்றுபேசவே
வைத்ததென்னவாரமே. 2

சிந்தையன்புசேரவே
நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே
தந்திரங்குதானுவே. 3

அண்டரண்டம்யாவுநீ
கொண்டுநின்றகோலமே

தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர்
கண்டநெஞ்சுகரையுமே. 4

அன்னைபோலவருண்மிகுத்து
மன்னுஞானவரதனே
என்னையேயெனக்களித்த
நின்னையானுநினைவனே. 5

ஆனந்தக்களிப்பு

சங்கர சங்கர சம்பு-சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியனாதியுமாகி எனக்
கானந்த மாயறி வாய்நின் றிலங்குஞ்
சோதிமௌனியாய்த்தோன்றி அவன்
சொல்லாதவார்த்தையைச்சொன்னாண்டிதோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 1

சொன்னசொல்லேதென்றுசொல்வேன் என்னைச்
சூதாய்த் தனிக்கவே சும்மா விருத்தி
முன்னிலை யேதுமில் லாதே சுக
முற்றச்செய்தேயெனைப் பற்றிக்கொண்டாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 2

பற்றியபற்றறவுள்ளே தன்னைப்
பற்றச்சொன்னான்பற்றிப் பார்த்தவிடத்தே

பெற்றதை யேதென்றுசொல்வேன் சற்றும்
பேசாத காரியம் பேசினுன் ஞேழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 3

பேசா விடும்பைகள் பேசிச் சத்தப்
பேயங்கமாகிப் பிதற்றித் திரிந்தேன்
ஆசா பிசாசைத் துரத்தி ஐய
னடியிணைக்கீழே யடக்கிக்கொண்டாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 4

அடக்கிப் புலனைப்பிரித்தே அவ
ஞகிய மேனியி லன்பை வளர்த்தேன்
மடக்கிக்கொண்டா னென்னைத் தன்னுட் சற்றும்
வாய்பேசா வண்ண மாபுஞ்செய் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 5

மாபைக் கெடுத்தனன் கெட்டேன் இத்தை
வாய்விட்டுச் சொல்லிடின் வாழ்வெனக்கில்லை
காவு புருடனு மல்லன் என்னைக்
காக்குந் தலைமைக் கடவுள்காண் மின்னே
சங்கர சங்கர சம்பு. 6

கடலின் மடைவிண்ட தென்ன இரு
கண்களுமானந்தக் கண்ணீர் சொரிய
உடலும் புளகித மாக என
துள்ள முருக வுபாயஞ்செய் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 7

உள்ளது மில்லது மாய்முன் உற்ற
  துணர்வது வாயுன் துளங்கண்டதெல்லாம்
தள்ளெனச் சொல்லியென் னையன் என்னைத்
  தானுக்கிக் கொண்ட சமர்த்தைப்பார் தோழி
    சங்கர சங்கர சம்பு. 8

பாராதி பூதநீ யல்லை உன்னிப்
  பாரிந்தி ரியங்க ரணநீ யல்லை
யாரா யுணர்வுநீ யென்றான் ஐய
  னன்பா யுரைத்தசொல் லானந்தந்தோழி
    சங்கர சங்கர சம்பு. 9

அன்பருக் கன்பான மெய்யன் ஐய
  னனந்த மோன னருட்குரு நாதன்
தன்பாதஞ் சென்னியில் வைத்தான் என்னைத்
  தானறிந் தேன்மனந் தானிறந் தேனே
    சங்கர சங்கர சம்பு. 10

இறப்பும் பிறப்பும் பொருந்த எனக்
  கெவ்வண்ணம்வந்ததென் றெண்ணியான்பார்க்கின்
மறப்பு நினைப்புமாய் நின்ற வஞ்ச
  மாயா மனத்தால் வளர்ந்தது தோழி
    சங்கர சங்கர சம்பு. 11

மனதே கல்லாலெனக் கன்றே தெய்வ
  மௌன குருவாகி வந்துகை காட்டி

எனதாம் பணியற மாற்றி அவ
னின்னருள் வெள்ளத் திருத்திவைத் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 12

அருளா லெவையும்பா ரென்றான் அத்தை
யறியாதேசுட்டியென் னறிவாலேபார்த்தேன்
இருளான பொருள்கண்ட தல்லாற் கண்ட
வென்னையுங்கண்டில னென்னேடி தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 13

என்னையுந் தன்னையும் வேறா உள்ளத்
தெண்ணாத வண்ண மிரண்டறநிற்கச்
சொன்னது மோவொரு சொல்லே அந்தச்
சொல்லால் விளைந்த சுகத்தையென்சொல்வேன்
சங்கர சங்கர சம்பு. 14

விளையுஞ் சிவானந்த பூமி அந்த
வெட்ட வெளிநண்ணித் தட்டவிருளாங்
களையைக் களைந்துபின் பார்த்தேன் ஐயன்
களையன்றி வேறொன் றுங் கண்டிலேன்றோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 15

கண்டார் நகைப்புயிர் வாழ்க்கை இரு
கண்காண நீங்கவுங் கண்டோர் துயிறான்
கொண்டார்போற் போனாலும் போகும் இதிற்
குணமேது நலமேது கூறாய்நீ தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 16

கலமேது மறியாத வென்னைச் சுத்த
நாதாந்த மோனமா நாட்டந்தந் தேசஞ்
சலமேதுமில்லாம லெல்லாம் வல்லான்
றாளாலென் றலைமீது தாக்கினான் றோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 17

தாக்குநல் லானந்த சோதி அணு
தன்னிற் சிறியவெனைத் தன்னருளாற் சுத்த
போக்கு வரவற் றிருக்கும்
பூரண மாக்கினான் புதுமைகாண் மின்னே
சங்கர சங்கர சம்பு. 18

ஆக்கி யளித்துத் துடைக்குந் தோழி
லத்தனை வைத்துமெள் ளத்தனை யேனுந்
தாக்கறநிற்குஞ் சமர்த்தன் உள்ள
சாக்ஷியை சிந்திக்கத் தக்கது தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 19

சிந்தை பிறந்தது மாங்கே அந்தச்
சிந்தை பிறந்து தெளிந்தது மாங்கே
எந்த நிலைகளு மாங்கே கண்ட
யான்றா னிரண்டற் றிருந்தது மாங்கே
சங்கர சங்கர சம்பு. 20

ஆங்கென்று மீங்கென்று முண்டோ சச்சி
தானந்த சோதி யகண்ட வடிவாய்

ஓங்கி நிறைந்தது கண்டாற் பின்ன
ரொன்றென் றிரண்டென் றுரைத்திடலாமோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 21

என்று மழியுமிக் காயம் இத்தை
யேதுக்கு மெய்யென் றிருந்தீ ருலகீர்
ஒன்று மறியாத நீரோ யம
ஞேலைவந் தாற்சொல்ல வுத்தர முண்டோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 22

உண்டோ நமைப்போல வஞ்சர் மல
மூறித் ததும்பு முடலைமெய் யென்று
கொண்டோ பிழைப்பதிங் கையோ அருட்
கோலத்தை மெய்யென்று கொள்ளவேண்டாவோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 23

வேண்டா விருப்பும் வெறுப்பும் அந்த
வில்லங்கத் தாலே விளையுஞ் சனனம்
ஆண்டா னுரைத்த படியே சற்று
மசையா திருந்துகொள் ளறிவாகி நெஞ்சே
சங்கர சங்கர சம்பு. 24

அறிவாருமில்லையோ வையோ என்னை
யாரென் றறியாத வங்கதே சத்தில்
வறிதேகா மத்தீயிற் சிக்கி உள்ள
வான்பொரு டோற்கவோ வந்தேனன் றோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 25

வந்த வரவை மறந்து மிக்க
மாதர்பொன் பூமி மயக்கத்தி லாழும்
இந்த மயக்கை யறுக்க எனக்
கெந்தைமெய்ஞ்ஞான வெழில்வாள்கொடுத்தான்
சங்கர சங்கர சம்பு. 26

வாளாருங் கண்ணியர் மோகம் யம
வாதைக் கனலை வளர்க்குமெய் யென்றே
வேளா னவனுமெய் விட்டான் என்னின்
மிக்கோர் துறக்கை விதியன்றோ தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 27

விறிக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாம் சுத்த
வெயின்மஞ்ச ளென்னவே வேதாகமங்கள்
மதிக்கு மதனை மதியார் அவர்
மார்க்கந்தன் மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமோமானே
சங்கர சங்கர சம்பு. 28

துன்மார்க்க மாதர் மயக்கம் மனத்
தூயர்க்குப் பற்றுது சொன்னேன்சனகன்
தன்மார்க்க நீதிதிட்டாந்தம் அவன்
ஞானந்த மான சதானந்த னன்றோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 29

அன்றென்னு மாமென்று முண்டோ உனக்
கானந்தம் வேண்டி னறிவாகிச் சற்றே

நின்றாற் றெரியு மெனவே மறை
நீதியெம் மாதி நிகழ்த்தினான் றோழி
சங்கர சங்கர சம்பு—சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்

அ க வ ல்

திருவருள்ஞானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
நின்றவொன்றேநின்மலவடிவே
ஒன்றாப்பொருளேகுணப்பெருங்கடலே
யாதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தேதொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத்திருவருளதனாற்
பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறுவி
யண்டசமுதலாமெண்டருநால்வகை
ஏழுபிறவியிற்றாழாதோங்கு
மனந்தயோனியினினம்பெறமல்க
வணுமுதலசலமானவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித்தொன்மைக்கீடா
விமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
யேழையுயிர்த்திரள்வாழவமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தாரவ்வுடல்வாழ்க்கை

இன்பமெனவே துன்பமிலையெனப்
பிரியாவண்ண முரிமையின்வளர்க்க
வாதரவாகக்காதலுமமைத்திட்
டுகமின் றியேதேகநானென
வறிவுபோலறியாமையியக்கிக்
காலமுங்கன்மமுங்கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமுமேதகுசுவர்க்கமும்
மாலறவகுத்தனையேலும்வண்ண
வமையாக்காதலிற்சமயகோடி
யறம்பொருளாதிதிறம்படுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனைவரும்
தத்தநிலையேமுத்திமுடிவென
வாததர்க்கமும்போதநூல்களு
நிறைவிற்காட்டியேகுறைவின் றிவயங்க
வங்கங்குநின் றனையெங்குமாகிச்
சமயாதீதத்தன்மையாகி
இமையோர்முதலியயாவருமுனிவருந்
தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளென
வேசற்றிருக்கமாசற்றஞான
நலமுங்காட்டினைஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டுதனின்னருட்கடனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

வண்ணம்

தனனந் தனனதந்த தனனந் தனனதந்த
தனனந் தனனதந்த—தனதனதான
தனனந் தனனதந்த தனனந் தனனதந்த
தனனந் தனனதந்த—தனதனதான
தனனந் தனனதந்த தனனந் தனனதந்த
தனனந் தனனதந்த—தனதனதான
—தானதனதனதானதன்ன.

அருவென் பனவுமன்றி உருவென் பனவுமன்றி
அகமும் புறமுமன்றி—முறைபிறழாது
குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
மறையொன் றெனவிளம்ப—விமலமதாகி
அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று—ளறிஞர்காண
—ஞானவெளியிடைமேவுமுயிராய். 1

அனலொன் றிடவெரிந்து புங்கமண்டிடுவதன்று
புனலொன் றிடவமிழ்ந்து—மடிவிலதூதை
சருவும் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
சமர்கொண் டழிவதன்றே—ரியல்பினதாகும்
அவனென் பதுவுமன்றி அவளென் பதுவுமன்றி
அதுவென்பதுவுமன்றி—யெழில்கொடுலாவு
—மாருநிலையறியாதபடியே. 2

இருளென் பதுவுமன்றி யொளியென் பதுவுமன்றி
எவையுந் தனுளடங்க—வொருமுதலாகு

முளதென் பதுவுமன்றி யிலதென் பதுவுமன்றி
உலகந் தொழவிருந்த—வயன்முதலோர்கள்
எவருங் கவலைகொண்டு சமயங் களில்விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி—யருள்செயுமாறு
—கூறரியசகமாயையறவே. 3

எனதென் பதையிழந்த வறிவின் றிரளினின்று
மறிவோன் றெனவிளங்கு—முபயமதாக
வறியுந் தரமுமன்று பிறியுந் தரமுமன்று
வசரஞ் சரமிரண்டி—னொருபடியாகி
எதுசந் ததநிறைந்த தெதுசிந் தனையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள்—சுகவடிவாகும்
—யாதுபரமதைநாடியறிநீ. 4

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
கபடந் தனில்விழுந்து—கெடுநினைவாகி
வலையின் புடைமறிந்த மறியென் றவசமுண்டு
வசனந் திரமுமின்றி—யவரிதழூறல்
பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பகலுமின்சொல்
பகரும் படிதுணிந்து—குழலழகாக
—மாலைவகைபலசூடியுடனே. 5

பதுமந் தனையிசைந்த முலையென் றதையுகந்து
வரிவண் டெனவுழன்று—கலிலெனவாடுஞ்
சிறுகிண் கிணிசிலம்பு புனைதண் டைகண்முழங்கு
மொலிநன் றெனமகிழ்ந்து—செவிகொள்நாசி

பசமஞ் சளின்வியந்த மணமுந் திடமுகந்து
பவமஞ் சிடவிறைஞ்சி—வரிசையினூடு
—காவின்மிசைமுடிசூடிமயலாய். 6

மருளுந் தெருளும்வந்து கதியென் பதைமறந்து
மதனன் சலதிபொங்க—விரணமதான
வளிபுண் டனைவளைந்து விரல்கொண்டுறவளைந்து
சுரதஞ் சுகமிதென்று—பரவசமாகி
மருவுந் தொழின்மிகுந்து தினமுந் தினமும்விஞ்சி
வளரும் பிறைகுறைந்த—படிமதிசோர
—வானரமதெனமேனிதிரையாய். 7

வயதும் படவெழுந்து பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழிந்து—ளிருமலுமாகி
அனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ்சுடர்களின்று
முகமுங் களைகளின்று—சரியெனநாடி
மனையின் புறவிருந்த வினமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ்செயவிருண்ட—யமன்வரும்வேளை
—வதுதுணைபழிகாரமனவே. 8

ஆக-பாடல்-1452.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

முற்றிற்று.

இஃது தாயுமானசுவாமிகளுடைய
மாணாக்கராகிய
அருளையரென்பவர்
மேற்படி சுவாமிகளைத் துதிசெய்த
அருள்வாக்கிய அகவல்

திருவருளர்கருணைச்சிவானந்தபூரண
மொருவருமறியாவொருதனிச்சித்து
நவந்தருபேதமாய்நாடகநடித்துற்
பவந்தனைநீக்கிப்பரிந்தருள்பராபரங்
கண்ணுங்கருத்துங்கதிரொளிபோல
நண்ணிடவெனக்குநல்கியநன்மை
யொன்றாய்ப்பலவாயொப்பிலாமோனக்
குன்றாய்நிறைந்தகுணப்பெருக்குன்ற
மண்ணையும்புனலையும்வளியையுங்கனலையும்
விண்ணையும்படைத்தவித்திலாவித்துப்
பந்தமனைத்தையும்பாழ்படநூறியென்
சிந்தையுட்புகுந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சோதி
விள்ளொணுஞானம்விளங்கியமேலோர்
கொள்ளைகொண்டுண்ணக்குறைவிலாநிறைவு
தாட்டாமரைமலர்த்தாணினைப்பவர்க்குக்
காட்டாவின்பங்காட்டியகதிநிலை
வாக்கான்மனத்தான்மதித்திடவரிதென
நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க
மாதியாயறிவாயகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்விரிந்துதுலங்கியதோற்றம்

பரவெளிதன்னிற்பதிந்தவென்னுளத்தின்
விரவிவிரவிமேற்கொளும்வெள்ளஞ்
சுட்டுக்கடங்காச்சோதியடியார்
மட்டுக்கடங்கும்வான்பெருங்கருணை
யெல்லைக்கடங்காவேகப்பெருவெளி
தில்லைப்பொதுவிற்றிருநடத்தெய்வம்
வாதவூரெந்தையைவரிசையாய்விழுங்கும்
போதவூர்மேவுகர்ப்பூரவிளக்குச்
சுகரையகண்டத்துவெளியெல்லாந்
திகழவேகாட்டுஞ்சின்மயசாக்ஷி
செழுந்தமிழப்பரைச்சிவலிங்கமாகி
விழுங்கியஞானவித்தகவேழ
மேயழிதருபட்டினத்திறைவரையென்று
மழிவிலாவிலிங்கமாக்கியவனுதி
சாந்தபூமிதண்ணருள்வெள்ள
மாந்தநீழலசையாக்ககனம்
பரவுவார்நெஞ்சிற்பரவியமாட்சி
யிரவுபகலற்றவேகாந்தக்காட்சி
யாட்சிபோலிருக்குமகிலந்தனக்குச்
சாக்ஷியாயிருக்குந்தாரகத்தனிமுத
வாணும்பெண்ணுமலியுமல்லாததோர்
தாணுவாய்நின்றசத்தாந்தனிச்சுட
ரெள்ளுமெண்ணெயுமெப்படியப்படி
யுள்ளும்புறம்புமுலாவியவொருபொரு
ளளவிலாமதந்தொறுமவரவர்பொருளென

வுளநிறைந்திருக்குமொருபொற்பணதி
துள்ளுமனப்பேய்துடிக்கத்தறிக்கக்
கொள்ளுமோனவாள்கொடுத்திடுமரசு
பெரியபேறுபேசாப்பெருமை
யரியவுரிமையளவிலாவளவு
துரியநிறைவுதோன்றுவதீதம்
விரியுநல்லன்புவிளைத்திடும்விளைவு
தீராப்பிணியாஞ்செனனமறுக்க
வாராவரவாய்வந்தசஞ்சீவி
யாலைக்கரும்புபாதமுதக்கட்டிநீள்
சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனிபாறேன்சருக்கரை
யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றாய்க்கூட்டி
யருந்தியரசமெனதறிஞர்சமாதியிற்
பொருந்தியவின்பம்பொழிசிற்சுகோதய
மெங்கணுநிறைந்தவியல்பினையெனக்குத்
செங்கையால்விளங்கத்தெரித்தமெய்த்தேசிகன்
தன்னையறிவித்துத்தற்பரமாகி
யென்னுளத்திருந்தருளேகநாயக
னடிமுடியில்லாவரும்பொருடனக்கு
முடியடியிதுவெனமொழிந்திடுமுதல்வன்
மெய்யலான்மற்றவைமெய்யலவெல்லாம்
பொய்யெனவறியெனப்புன்னகைபுரிந்தோ
னருளும்பொருளும்பேதமாயிருந்து
மிருதிறனென்னுமியலுமுண்டென்றோ

னருளுனக்குண்டேலருளும்வெளிப்படும்
பொருண்மயந்தானேபொருந்துமென்றுரைத்தோன்
சத்தசத்திரண்டுதன்மையுந்தானே
யொத்தலாற்சதசத்துனக்கெனவுரைத்தோ
னாணவமறுவிடினருளுறுதென்னக்
காணருநேர்மையாற்காணவேயுரைத்தோன்
சென்மமுள்ளளவுந்தீராதிழுக்கும்
கன்மம்விடாதெனக்காட்டியவள்ள
லுளதிலதெனவுமுறுதலான்மாயை
வளமிலதெனவும்வகுத்தினிதுரைத்தோ
னில்லறத்திருந்துமிதயமடக்கிய
வல்லவன்றானேமகாயோகியென்றோன்
துறவ்றத்திருந்துஞ்சூழ்மனக்குரங்கொன்
றறவகையறியானஞ்ஞானியென்றோ
னிறவாமனந்தானிறக்கவுணர்த்திப்
புறவாவரந்தரும்பேரறிவாள
னத்தனதருளாலனைத்தையுமியக்குஞ்
சுத்தமாமாயையின்றோற்றமென்றுரைத்தோ
னிருண்மலமகலவிசைந்ததிலழுத்தும்
பொருளருட்டிரோதைப்பொற்பெனப்புகன்றோன்
வீறுசிவமுதல்விளம்பியபடியே
யாருமனாதியென்றறிஞருக்குரைப்போன்
கொல்லாவிரதங்குலவயத்தோர்க
ளெல்லாம்பெறுமினென்றியம்பியதயாநிதி
தருமமுந்தானமுந்தவமும்புரிபவர்க்

குரிமையாயவரோடுறவுகலப்பவன்
றன்னுயிர்போலத்தரணியின்மருவிய
மன்னுயிரனைத்தையும்வளர்த்திடும்வேந்தன்
களவுவஞ்சனைகள்செய்கருமிகடமக்குந்
தெளிவுவந்துறவருள்செய்திடுந்திறத்தோன்
தான்பெறும்பேறுசகமெலாம்பெறவே
வான்பெருங்கருணைவழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்ததாபதர்தம்மை
யஞ்சலென்றருளுமறிஞர்சிகாமணி
சிவகோடிகளுஞ்சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழயாவையுமுணர்ந்தோன்
யானெனதென்னுமிறைவனெம்பெருமான்
றானவணுகியதலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க்காறுமுகன்சொலும்
பொருணலமல்லதுபொருளெனமதியான்
பூதமுதலாப்பொலிந்திடுநாத
பேதமுங்கடந்தபெருந்தகைமூர்த்தி
மூலாதாரமுதலாயுள்ள
மேலாதாரமும்வெறுவெளிகண்டவன்
மண்டலமூன்றிலுமன்னியவுருவிலுங்
கண்டவையத்திலுங்கடவுளாய்நின்றோன்
பகர்சமயந்தொறும்பரமேயிருந்து
சுகடம்புரியுந்தொழிலெனச்சொன்னேன்
பேதவபேதபேதாபேத
போதமிதுவெனப்புகன்றிடும்புண்ணிய

னதுநானெனவேயாற்றிடுமனுபவஞ்
சதுர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தோ
னல்லும்பகலுமறிவானோர்க்குச்
சொல்லும்பொருளுஞ்சுவையெனச்சொன்னோன்
சுதனேகுருவாஞ்சுவாமிநாயகற்கெனி
னதிகமெய்ஞ்ஞானமல்லவோவென்றோ
னேசயோகத்துறுநிருபரெல்லாந்தொழு
மிராசயோகத்திறைமிராசயோகத்தான்
பொறுமைதெளிவுபுனிதவாசார
மறுவிலாவண்மைவாரமியற்கை
தண்ணமர்சாந்தந்தயங்கியகீர்த்தி
யெண்ணென்கலைபயிலிணையிலாக்கல்வி
நல்விரக்கநடுநிலைசத்திய
மில்லையென்னுமெலவர்க்குந்தருங்கொடை
நற்குணனெல்லாநண்ணியபெருந்தகை
சிற்குணவாரிதிருவருட்செல்வன்
கரமேலெடுத்துக்கருத்துறவணங்கிப்
பரமேயுனக்குப்பரமெனப்பகர்ந்தோ
னாலடிமேவுமரசினையடுத்தே
சீலமெய்ஞ்ஞானந்தெளிந்தனனெனவுஞ்
சித்தமௌனிதிடசித்தமாக
வைத்தநிலையின்வளர்ந்தனனெனவு
மூலன்மரபின்முளைத்தமௌனிதன்
பாலன்யானெனவும்பரிவொடும்பகர்ந்தோன்
வடமொழியியற்கையின்மகிமையையுணர்ந்து

திடமுறமுப்பொருட்டிறத்தையுந்தெளிந்து
கண்டமுதென்னக்கனிரசமென்னத்
தண்டமிழ்மாரிதன்னைப்பொழிந்து
சித்தியுமுத்தியுஞ்சிறந்தருள்கொழிக்கு
நித்தியநிரஞ்சனநிராலம்பநிறைவைப்
பாடியுநாடியும்பணிந்தெழுந்தன்பா
லாடியுமரற்றியுமகங்குழைவெய்தியு
முடலங்குழையவுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
படபடென்றுள்ளம்பதைத்துப்பதைத்துப்
பாங்குறநெட்டுயிர்ப்பாகிப்பரதவித்
தேங்கியேங்கியிரங்கியிரங்கி
யோய்ந்தபம்பரம்போலொடுங்கியேசிறிது
மேய்ந்தவிழிகளிமைப்பதுமின்றிச்
சோர்ந்துசோர்ந்துதுவண்டுதுவண்டுமெய்
யார்ந்தவன்போடவசமுற்றடிக்கடி
வுண்ணடுக்குறவேயுருகியேசற்றுத்
தண்ணமர்மொழியுந்தழுதழுத்திடவே
யுள்ளும்புறம்புமொருமித்துருகி
வெள்ளநீர்போல்விழிநீர்பெருக்கிக்
கன்றுபசுவைக்கருதிக்கதறிச்
சென்றுசென்றோடித்திகைப்பதுபோல
வென்புநெக்குடையவிருகரங்குவித்துப்
புன்புலால்யாக்கைபொருந்தாதினியென
வுணர்ந்துணர்ந்தன்பாயுவகைமேற்கொண்டினிக்
கணம்பிரியேனெனக்கருதியேகுறித்துத்

திருவுருவெல்லாந்திருநீறிலங்க
விருகரனளினமியன்முடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன்போலொளிகாட்டுங்
காரணவதனங்கவின்குறுவெயர்வுற
விளநிலாவெனவேயிலங்கியசிறுநகை
தளதளவென்னத்தயங்கியெழில்பெற
வித்தன்மையெல்லாமிசைந்துமிவனருள்
சித்தெனச்சிவகதிசேர்ந்தவருரைப்பப்
பாத்திரமாடப்பரிவுடனுடிச்
சாத்திரங்காட்டித்தயவுசெய்தருளும்
வல்லவனெனவேமன்னுயிர்க்காக
வொல்லையிலன்பனிவனெனவிளங்கி
யீனவுலகத்தியற்கைபொய்யென்றே
ஞானநூன்மெய்யெனநவின்றினிதிரங்கிக்
கேவலசகலங்கீழ்ப்படமேலாய்
மேவருஞ்சுத்தமெய்யினைநல்க
மருளேயுருவுகொண்டவனியில்வந்த
பொருளேயிவனெனப்பொலிந்திடும்புனிதன்
சைவஞ்சிவனுடன்சம்பந்தமென்பது
மெய்வளர்ஞானம்விளக்குமென்றிசைத்தோன்
கதிர்விழியொளியுறக்கலத்தல்சித்தாந்த
விதிமுறையாமெனவிளம்பியமேலோன்
முடிவினிலாகமமுறைமையினுண்மையை
யடியரைக்குறித்துரைத்தருளியவண்ணல்
சிதம்பரநேர்மைதிறமாவுரைத்திறை

பதம்பரவெனப்பகர்பரமமெய்ஞ்ஞானி
முத்திபஞ்சாக்கரமுறைமையிலயிக்கியஞ்
சத்தியமிதுவெனச்சார்ந்தவர்க்குரைத்தோ
னஞ்செழுத்துள்ளேயனைத்தையுங்காட்டியென்
னெஞ்சழுத்தியகுருநீதிமாதவ
னெல்லாநிறைந்தவிறைவன்செயலெனக்
கல்லாவெனக்குங்கருணைசெய்கடவுள்
குருவருளாலேகூடுவதல்லாற்
றிருவருளுறாதெனத்தெரிந்திடவுரைத்தோன்
குருவுருவருளெனக்கொண்டபின்குறையாப்
பொருண்மயமாயெனப்புகன்றிடுபோத
னெந்தமூர்த்திகளையுமெழிற்குருவடிவெனச்
சிந்தையிற்றியக்கரத்தோர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்
சதாசிவமென்றபேர்தான்படைத்ததுதா
னேதாவதேபொருளென்றெடுத்தெடுத்துரைத்தோன்
கல்லானைகன்னல்கவர்ந்திடச்செய்தவ
னெல்லாம்வல்லசித்தெம்மிறையென்றோ
னெவ்வுயிர்தோறுமிறைமேவியதிறஞ்
செவ்வியபிரம்படிசெப்பிடுமென்றோ
னெவ்வணமெவரெவரிசைத்தனரவரவர்க்
கவ்வணமாவனெம்மானெனவறைந்தோ
னொருபாணனுக்கேயொருசிவனுட்படின்
வருமடியார்திறம்வழுத்தொணாதென்றோன்
சிவனடியாரைச்சிவனெனக்காண்பவ
னெவனவன்சிவனேயென்றெடுத்துரைத்தோன்

விருப்புவெறுப்பிணைவேரறப்பரித்துக்
கருப்புகாதென்னைக்காத்தருள்செய்தோ
னிருசொல்லுரையாதியானின்பமெய்த
வொருசொல்லுரைத்தவுயர்குணபூதா
னத்துவாமார்க்கமாறையுமகற்றித்
தத்துவாதீதத்தன்மையைத்தந்தோன்
திருமகண்மருவியதிகழ்வளமறைசையில்
வருமுணர்வாளன்மருளிலாமனத்தா
னெண்ணியவெண்ணமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குத்
தண்ணருள்செய்தவன்றாயுமானவ
னொருமொழிபகர்ந்தவுதவியாலவன்ற
னிருப்தமுப்போதிறைஞ்சி வாழ்த்துவனே.

அருள்வாக்கிய அகவல் முற்றிற்று.

இக்கொச்சகங்கள் ஓர்பழையபிரதியில் வண்ணத்தின் இடைஇடையில் காணப்படுகின்றன.

கொச்சகம்.

தத்துவம்வேறென்னை வேறாக்கியருடந்ததிலே
உற்றுணர்வும்வேண்டா வென்றோரிரண்டுமூன்றினையும்
நித்தியமென்றேகாட்டி நில்லாமனில்லெனவே
தத்துவத்தோடொத்துவிதந் தருந்தாயுமானவனே. 2
நந்தமதென்றெண்ணிநவிந்திடவுடல்வேறாக்கி
வந்தபொருளுன்னதல்லவென்றெனதுவல்லமையும்
உந்தனக்கன்றெல்லாநமதென்றேயுட்புகுந்த
தந்தையுநீமற்றுமருளாந்தாயுமானவனே. 2

பந்தாடுமாபோற்பதிந்துகருப்பட்டேற்குச்
சிந்தாமணியாய்ச்செகந்தனிலேதீவகம்போல்
வந்தான்மறைசைசகர்மற்றுமோர்மெய்கண்ட
சந்தானத்தானந்தவத்தாயுமானவனே. 3

தன்னைத்தானென்றினையுங் காட்டாத பேரிருளின்,
உன்னைத்தான் கண்ணிலர்போ லொன்றாகித்தானுழன்ற,
என்னைத்தானிவ்வணமென் றெண்ணறியா வேழையென்
றே, தன்னைத்தான்றந்தாண்டான் றனித்தாயுமானவனே.

திடக்குப்பையாடரவஞ்செங்கட்கேழற்கோ
டுடுக்குப்பைநீத்தேயுயர்மறைசைவத்தெழுந்தே
விடக்குப்பைகோலால் விளங்கியபொய்மெய்யெனவாழ்
சடக்குப்பையென்றுதவிர்த்தாள்றாயுமானவனே. 5

புகப்பட்டான்வல்லிருளின்பொல்லாதவேழாம்
பகப்பட்டானீங்காப்பரப்பானதீவினையின்
அகப்பட்டான்மாயாவிகாரவடவியெனுஞ்
சகப்பட்டானென்றிரங்கி யாண்டான்றாயுமானவனே. 6

கஞ்சநெறிகாணாதகாரணமேயன்பருக்காய்
பஞ்சவன்முன்சேரப்பரிமேலெழுந்தபரம்
மஞ்சுலவுஞ்சோலைபயின்மாமறைசைவத்தோக்கித்
தஞ்சமென்றூர்கஞ்சலெனவாடாயுமானவனே. 7

மனக்கவலைதீர்த்தென் மயக்கவிகற்பங்களெல்லாம்
உனக்கலவென்றெவ்வொன்றாய் வேறாக்கியொன்றுமற
நினைக்கவரிதானவின்ப நிட்டையிதென்றேயுரைத்தான்
தனக்குவமையில்லா னெனக்குமருட்டாயவனே. 8

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாடலகராதி

அகண்ட	114	அண்டபகிரண்டம்	288
அகத்து	232	அண்டபகிரண்டமு	5
அகமேவு	250	அண்டபிண்	238
அகரவு	14	அண்டமனே	219
அங்கமே	230	அண்டமுடி	54
அங்கிங்	1	அண்டமுமா	137
அங்குமிங்	293	அண்டரண்டகோ	273
அங்கை	14	அண்டரண்டம்	267
அஞ்சலஞ்	220	அண்டருக்கு	271
அஞ்சுமுக	258	அண்டனே	292
அஞ்செழு	283	அண்ணலே	114
அடக்கிப்புல	299	அதுவென்று	93
அடிகளடி	266	அதுவென்று	112
அடிமுடிகா	272	அத்தனென்	297
அடிமுடியு	105	அத்தனே	112
அடியெனு	123	அத்தனேச்	154
அடுத்தவி	231	அத்தாநி	289
அடையார்	165	அத்தாவி	287
அண்டபகிரண்ட	242	அத்துவா	276

அத்துவித	282	அருளெலா	119
அத்துவிதமர்	239	அருளேயோ	484
அத்துவிதம்	136	அருள்பழு	87
அத்துவிதவத்	2	அருள்வடி	143
அத்துவிதவனு	152	அல்லலாங்	98
அந்தகனு	266	அல்லலெல்	243
அந்தகாரத்	7	அல்லும்பகலும்	216
அந்தக்கரணம்	217	அல்லும்பகலுமக	201
அந்தக்கரணமு	268	அல்லும்பகலுமு	163
அந்தக்கரணமே	235	அல்லும்பகலும்	174
அந்தமுட	250	அவனன்றி	56
அந்தணர்	99	அவனே	178
அந்தரத்	274	அவ்வுயிர்	283
அந்தோவீத	89	அழுக்காற்று	240
அப்பனென்	238	அழுக்கார்ந்த	161
அப்பாவென்	209	அளியுங்கனி	165
அப்புமுப்பு	223	அள்ளக்குறை	292
அப்பொருளு	169	அறிந்தவறி	180
அம்மாவீ	205	அறியாதறி	281
அரசேசின்	198	அறியாதவெ	160
அருமறையின்	12	அறியானா	225
அரும்பொனே	52	அறியாமைசா	170
அருவுருவ	271	அறியாமைமே	167
அருவென்பன	307	அறியாமையீ	248
அருளாகி	235	அறியாயோ	173
அருளாலெ	301	அறியாவறி	279

அறியுந்தர 132
அறிவாகி 92
அறிவாரு 303
அறிவிப்பா 234
அறிவிலறி 213
அறிவிற்கரி 124
அறிவையறி 279
அறிவோட 279
அற்பமன 169
அற்றவர் 278
அனந்தபத 86
அனைத்து 216
அன்பருக்கன் 300
அன்பரெல் 235
அன்பர்பணி 224
அன்பாற் 214
அன்பின் 79
அன்பைப் 208
அன்றந்த 238
அன்றுநால் 131
அன்றுமுத 95
அன்றெனச் 119
அன்றென்று 304
அன்றேருவா 201
அன்னேய 57
அன்னைபோல 298
அன்னையப் 111
அன்னையிலா 212

ஆ

ஆகத்தை 257
ஆகாரபுவன 85
ஆகியசற் 90
ஆக்கியளி 302
ஆக்குவை 188
ஆக்கை 51
ஆங்காரம 215
ஆங்காரமா 27
ஆங்காரமெ 265
ஆங்கென்று 302
ஆசனமூர்த்த 283
ஆசைக்கோ 9
ஆசைச்சுழ 290
ஆசைபுன் 233
ஆசைநிகள 21
ஆசையெனு 134
ஆடலையே 281
ஆடாமலோய் 73
ஆடியோய் 229
ஆடுங்கறங்கா 286
ஆடுங்கறங்கு 166
ஆடுவதும் 222
ஆணவத்தை 271

ஆணவத்தோ	282	ஆராமைகண்	186
ஆனிலே	39	ஆராயும்	4
ஆண்டநின்	242	ஆராரென	75
ஆண்டான்	282	ஆராரு	280
ஆதிகால	234	ஆராவமி	134
ஆதிக்கந	23	ஆராவமுத	290
ஆதிப்பி	290	ஆராவமுதெ	157
ஆதியந்தங்	258	ஆராவமுதே	207
ஆதியந்தங்	268	ஆரிருந்தென்	220
ஆதியந்தங்	13	ஆருடனே	278
ஆதியந்தநீ	233	ஆருமறி	250
ஆதியந்தமில்லாத	273	ஆலம்படை	161
ஆதியந்தமில்லாவ	278	ஆவாவென்ற	199
ஆதியந்தமெ	86	ஆவிக்குளாவி	250
ஆதியனாதி	298	ஆவித்துணை	295
ஆதியாய்நடு	130	ஆவியேயுனை	107
ஆதியாம்வா	290	ஆழாழிகரை	8
ஆத்திரம்வந்	166	ஆழாழியென்	264
ஆயிரஞ்சொ	228	ஆழித்துரும்	210
ஆயுங்கலை	163	ஆழ்ந்தா	233
ஆயுமறி	94	ஆழ்ந்துநினை	262
ஆரணங்	168	ஆறுனகண்	250
ஆரணமாக	159	ஆறுசமய	258
ஆரணமார்க்	121	ஆறுளோன்	260
ஆரணமு	271	ஆறெருத்திலங்	155
ஆரறிவா	207	ஆற்றப்படா	225

ஆனந்தக்கதி 117
ஆனந்தமான 229
ஆனந்தமோ 180
ஆனபுற 166
ஆனமான 111
ஆனும் 203

இ

இகபரமு 11
இகமுழுது 168
இக்காயம் 235
இங்கற்றபடி 34
இடத்தைக் 141
இடமொரு 121
இடம்பெறு 157
இடம்பொரு 104
இடம்வான 179
இடைந்திடை 129
இந்தநா 211
இந்தநிரு 178
இந்தவெளி 237
இந்திர 11
இப்பிறவி 72
இமையள 66
இம்மாநில 280
இயல்பென்று 89
இரக்கமொடு 206
இரப்பா 134
இரவுபக 214
இருக்காதி 266
இருநிலமா 127
இருநிலனய் 277
இருப்பா 182
இரும்பை 111
இருவரே 120
இல்லாத 223
இல்லையில்லை 92
இல்லையு 109
இல்லையென் 99
இவ்வுடம்பு 287
இறப்பும்பிறப் 300
இற்றைவரை 232
இனியகருணை 175
இனியுகருப்பு 181
இனியதெள 66
இன்பக்கட 125
இன்பநிட்டை 242
இன்பநிரு 240
இன்பமய 183
இன்பருள 250
இன்றபுதி 211
இன்றுன 110
இன்றென 99

இன்றோ 224
இன்னமுது 48
இன்னம்பிற 69

ஈ

ஈறுக 248
ஈனந்தருநா 268
ஈனந்தருமு 208
ஈனமில்லா 270

உ

உடம்பறியு 207
உடலைப்பழி 173
உடல்குழைய 33
உடல்பொய்யு 167
உணர்த்துமு 237
உண்டவர்க் 119
உண்டுடுத்து 222
உண்டுபோ 237
உண்டோரக 303
உண்டோநீ 203
உண்ணின்று 287
உந்திச்சுழி 264
உந்துபிற 265
உய்யும்படிக்கு 133
உருவுருப்ப 262
உருவெளி 246
உரையிழந்த 207
உரையிறந்துபெ 95
உரையிறந்துள 116
உரையுணர்வி 138
உலகநெறி 246
உலகமாயை 136
உளவறிந்தெ 144
உள்ளக்கொதி 247
உள்ளங்குழை 247
உள்ளதுணரா 244
உள்ளதுமி 300
உள்ளத்தி 186
உள்ளத்தி 257
உள்ளத்தி 273
உள்ளத்தை 162
உள்ளபடியா 237
உள்ளபடியெ 105
உள்ளபடியொ 231
உள்ளபொரு 233
உள்ளமறியா 231
உள்ளமறிவா 210
உள்ளமே 122
உள்ளரும்புற 285
உறவுடலை 152
உற்றதுணை 101
உற்றவேளை 120
உற்றறியு 209

உற்றுணர்	150	எங்கணுமீ	242
உற்றுநினை	313	எங்ஙனே	112
உற்றுற்று	211	எங்குஞ்சிவ	179
உனக்குநா	128	எங்குமென்னை	119
உனக்குவமை	245	எங்கும்வியா	165
உன்மனிக்கு	113	எங்கெங்கு	272
உன்னவுன்ன	296	எங்கெங்கேக	216
உன்னும	251	எங்கேயெங்	202
உன்னுவெளி	247	எச்சிலென்று	217
உன்னிலு	278	எடுத்ததே	118
உன்னிலையு	63	எடுத்ததேகம்	185
உன்னுமன	235	எட்டுத்திசை	269
உன்னுநினை	213	எட்டுத்திசையு	244
உன்னையுட	179	எட்டுத்தொ	280
ஊ		எண்டிசை	221
ஊரனந்த	2	எண்ணமறி	213
ஊருமிலார்	251	எண்ணமு	224
ஊரைப்பா	251	எண்ணரியசி	261
ஊனுகை	291	எண்ணரியபி	37
ஊனிருந்த	288	எண்ணுதடிதெ	156
ஊனென்றி	262	எண்ணுதவெ	210
ஊன்பெற்று	282	எண்ணியவெ	189
எ		எண்ணில்பல	237
எக்கணுமா	270	எண்ணிறை	292
எக்கலையு	230	எத்தனைதா	211
எக்காலமு	48	எத்தனைபிற	143

எத்தனையோ	315	எல்லாமிறந்த	270
எத்தனையோகோ	238	எல்லாமு	29
எத்தனையோநி	295	எல்லாமுதவு	160
எத்தனைவித	47	எல்லாமே	180
எத்தன்மை	215	எல்லாருமின்பு	231
எத்தாற்பி	212	எல்லையி	273
எத்திக்குந்	207	எவ்வடிவம்	283
எந்தச்சமய	272	எவ்வாறிங்	272
எந்தநாளுந	103	எவ்விடத்து	184
எந்தநாளை	116	எவ்வுயிருந்	277
எந்தநாள்	55	எவ்வுயிருமெ	213
எந்தப்படி	220	எவ்வுயிர்த்திர	83
எந்தமட	251	எள்ளத்தனையு	286
எந்தவு	226	எள்ளளவுநின்	211
எந்தெந்த	220	எள்ளுக்குளெ	271
எந்தைசதன	259	எறிதிரைக்கட	88
எந்நாளுமு	56	எனக்கினியா	237
எந்நெஞ்சமே	228	எனக்குணி	279
எப்பொருளு	214	எனக்குமுனக்	180
எம்பராபர	148	எனக்குளே	109
எம்மாலறி	291	எனக்கெனச்	144
எம்மைவினை	267	எனக்கென்	134
எல்லாஞ்சிவ	163	எனக்கோர்	157
எல்லாநினது	244	எனதென்பது	133
எல்லாந்தெ	288	என்செயலின்	123
எல்லாமறிந்	77	என்செயினு	286

என்புருகி	209	என்னையின்ற	220
என்பெலா	50	என்னையுன்னை	177
என்போலெ	219		
என்றுங்கரு	222	ஏ	
என்றுமடை	240	ஏகமானவுரு	81
என்றுமழி	303	ஏங்கியிடை	242
என்றுமிரு	221	ஏசற்ற	182
என்றுமுன்னை	108	ஏடார்மலர்	251
என்றுவிடி	251	ஏதமற்ற	148
என்றுளோநீ	204	ஏதமின்றி	145
என்னதி	231	ஏதுக்குச்சும்	167
என்னதியா	283	ஏதுக்குஞ்சும்	181
என்னரசே	293	ஏதுக்குடற்கு	173
என்னறிவு	219	ஏதுக்குமுன்	230
என்னறிவுக்	289	ஏதுந்திரு	169
என்னறிவை	260	ஏதுந்தெரியாதே	291
என்னுடைய	278	ஏதுந்தெரியவே	245
என்னிடையு	114	ஏதுவந்து	228
என்னேநான்	205	ஏதேதுசெய்	275
என்னைக்கெடு	225	ஏதேதுசொ	244
என்னைத்தா	145	ஏதைச்சுமை	227
என்னைநான்	197	ஏய்ந்தநல்ல	149
என்னைப்புர	248	ஏரின்சிவபோ	260
என்னையறிய	289	ஏழைக்குறு	264
என்னையின்ன	224	ஏறுமயிர்	126
என்னையுந்தன்	301	ஏறுவாம்பரி	128

ஐ

ஐந்துபூத 80
ஐந்துவ 22
ஐந்துவகை 17
ஐம்பூதத்தா 264
ஐயமற்றவதி 112
ஐயவாதனை 141
ஐயனேயுனை 114
ஐயாவருணகிரி 171
ஐயோயுனை 210
ஐயவகையெனு 16
ஐயரென்புல 81
ஐவரொடு 235

ஒ

ஒட்டுடன் 261
ஒப்பிலா 295
ஒப்புயர் 219
ஒருமைமன 60
ஒருமொழி 103
ஒருவரென்னு 110
ஒருவனவன் 95
ஒளியே 163
ஒன்றதாய் 146
ஒன்றனையு 272
ஒன்றாகிப் 87
ஒன்றாய் 295
ஒன்றியொன் 101
ஒன்றிரண்டாங் 150
ஒன்றிரண்டு 280
ஒன்றிரண்டெ 239
ஒன்றுங்தெரி 160
ஒன்றுமறநில் 170
ஒன்றுமறியா 240
ஒன்றேபல 219
ஒன்றைநினை 216

ஓ

ஓகோவுனை 209
ஓடுங்கருத் 287
ஓடுமிரு 208
ஓதரிய 96
ஓயாதோ 209
ஓயாவுள் 290
ஓராமலெல் 245
ஓராமலே 177
ஓராமன் 282
ஓருரை 240
ஓவென்ற 198

ஔ

ஔவிய 15

க

கங்குல்பக 223
கங்கைநில 258

கச்சிருக்குங்	263	கண்டுயிலா	232
கடத்தைமண்	145	கண்டேனி	198
கடலமுதே	210	கண்டேனின	159
கடலின்மடைக	275	கண்ணகன்ற	116
கடலின்மடைவி	299	கண்ணுடி	290
கடலெத்தனை	161	கண்ணுரக்	206
கட்டுங்கனமு	238	கண்ணுரநீர்	59
கட்டுநமன்	269	கண்ணுவாரே	212
கணமதேனு	146	கண்ணிறைந்த	287
கண்களில்	263	கண்ணிற்கா	112
கண்டகண்ணு	118	கண்ணினுண்	149
கண்டதனை	252	கண்ணுனின்ற	120
கண்டதுபோ	261	கண்ணுன்	251
கண்டவடிவெல்லாங்	238	கண்ணே	207
கண்டவடிவெல்லாநி	292	கண்ணொளியே	170
கண்டவறி	248	கண்மூடி	217
கண்டவிட	277	கந்தரநுபூதி	261
கண்டறியேன்	188	கந்துகம	76
கண்டவனல்ல	97	கருணைமொழி	100
கண்டனவே	299	கருதரிய	94
கண்டாருள	154	கருதுமடி	239
கண்டார்கண்	126	கருத்தினுட்	122
கண்டார்நகை	301	கருப்புவட்	280
கண்டிலே	204	கருமருவ	18
கண்டுகண்டு	266	கருமுகங்கா	258
கண்டுமொழி	263	கரைந்துகரை	174

கரையிலின்ப	113	கற்பதெல்லா	294
கலக்கமுற	243	கற்பனை	244
கலங்காத	204	கற்புறுசிங்	189
கலந்தமுத்தி	116	கற்றகலை	217
கல்லாதநெஞ்	288	கற்றதுங்கே	297
கல்லாதபேர்	41	கற்றவறி	210
கல்லாதவறிவு	25	கற்றுலுங்கே	238
கல்லாதேனு	249	கற்றுமென்ப	113
கல்லாலடி	293	கற்றும்பலபல	165
கல்லாவினீழ	201	கன்மநெறி	282
கல்லாலெறிங்	158	கன்மமென்ப	231
கல்லெறிய	230	கன்மமே	115
கல்லேறு	169	கன்றினுக்கு	210
கல்லேனு	50	கன்றுமன	269
கல்லேன்	251	கன்னங்கரிய	236
கல்லையுற்ற	115	கன்னலமு	40
களவுவஞ்சனை	148	கன்னனுடன்	273
கள்ளத்தலைவ	257	கன்னறரும்	234
கள்ளம்பொரு	162	கன்னன்முக்	146
கள்ளாதுகட்	241	கா	
கள்ளனிவ	275	காகமானது	60
கற்கண்டா	276	காகமுறவு	185
கற்கண்டோ	168	காகமோடுகழு	79
கற்குணத்தை	275	காக்குநின்ன	117
கற்குநிலை	246	காக்கைகரி	262
கற்குமது	242	காச்சச்	264

காடுங்கரையு	184	காலமொடு	97
காட்சியெல்	244	காலமொரு	228
காட்டத்திலங்	241	காலர்பய	229
காட்டவரு	215	காலன்றனை	174
காட்டியவந்த	164	காலால்வழி	296
காட்டுகின்ற	285	காலையுயி	268
காட்டுந்திரு	271	கால்பிடித்	223
காணரிய	91	காற்றைப்	196
காணுத	282	கானகமிலங்கு	25
காணுங்கண்	107	கானற்சலம்	274
காண்டல்	90	கான்றசோ	293
காண்பானு	281	கி	
காதலால்	252	கிட்டிக்கொ	252
காதற்று	171	கிட்டுராய்	252
காதிலோலை	137	கு	
காந்தமதை	139	குடக்கொடு	64
காந்தமிரு	252	குத்திரமெய்	274
காமனை வா	263	குருலிங்க	171
காயநிலை	228	குருலிங்க	284
காயாதமா	68	குருவாகி	181
காயிலை	44	குருவருவாகி	123
காரகமா	232	குலமிலான்	141
காரரு	45	குறிகளோடு	97
காரிட்ட	17	குறித்தவித	266
காலமூன்று	117	குறியுங்குண	181
காலமேகா	204	குறைவிலரு	259

குறைவிலா 127
குற்றங்குறை 240
குற்றச்சமய 277
குன்றுதழு 102
குன்றிடாத 118

கூ

கூடியநின் 187
கூடுதலுடன் 19
கூர்த்தவறி 210
கூர்த்தவறிவா 236
கூறுநின்ற 126
கூறுய 201
கூறுங்குணமு 252

கெ

கெசதுரங்க 83
கெடுத்தே 276
கெட்டவழி 223
கெட்டியென் 215

கே

கேடில்பசு 270
கேட்டதை 227
கேட்டவுடன் 168
கேட்டன் 282
கேவயி 138
கேவலத்தி 184

கை

கைத்தலம் 68
கையினுற் 117
கையுங்கு 291
கையுமெய்யு 108
கைவிளக்கி 270

கொ

கொடியவெ 118
கொடுக்கின் 135
கொடுத்தே 174
கொங்கவி 70
கொலைகளவு 239
கொல்லா 228
கொல்லாமை 42
கொல்லாவி 212
கொழுந்தா 155
கொழுந்தில் 216
கொழுந்து 125
கொள்ளித்தே 226
கொள்ளைவெ 230

கோ

கோட்டாலை 276
கோலமின்றி 107

ச

சகத்தின் 117
சகமணைத்தும 167

சகமெலாங்	149
சக்கரவர்த்தி	261
சஞ்சலமற்	248
சஞ்சிதமே	267
சடத்துளுயிர்	270
சட்டை	288
சத்தமுதலாத்	267
சத்தமுதலாம்	264
சத்தாகினின்	234
சத்தொடுசித்	272
சந்ததமுநின்	235
சந்ததமுமென	6
சந்தமும்	32
சந்திரனை	274
சருகுசல	27
சன்மார்க்க	89
சன்னல்பின்	267
சா	
சாக்கிரமா	140
சாட்டையிலா	285
சாட்டையிற்	135
சாதனை	240
சாதிகுலம்	11
சாலக்கபாட	269
சாலோக	273
சாற்றரிய	291
சி	
சிட்டர்க்கே	286
சித்தநிருவி	234
சித்தநினைவு	208
சித்தந்தெளிந்து	223
சித்தந்தெளிந்தோ	273
சித்தமனவு	273
சித்தமவுனி	159
சித்தமெனும்	265
சித்தான	293
சித்துஞ்சட	182
சித்திநெறி	236
சிந்தனை	222
சிந்திக்குந்	240
சிந்திக்குந்தோ	284
சிந்தித்த	233
சிந்தித்தவே	207
சிந்தைசிந்தை	236
சிந்தைத்	133
சிந்தைபிற	302
சிந்தைமயக்	243
சிந்தைமரு	253
சிந்தைமறந்	271
சிந்தைய	215
சிந்தையன்	297
சிந்தையி	259

சிந்தையுமெ 243
சிவமாதி 155
சிவன்செய 129
சிற்பரமே 234
சிற்றம்பல 259
சிற்றரும் 142
சிற்றறிவு 281
சிற்றின்ப 273
சினமிறக்க 225
சின்னஞ்சிறியா 227
சின்னஞ்சிறியே 252

சீ

சீராரும் தெய் 206

சு

சுகமாகு 155
சுக்கிலமு 261
சுட்டழகா 289
சுட்டியுள 221
சுத்தமு 44
சுத்தவறி 209
சுத்தவித்தை 266
சும்மாவிருக் 161
சும்மாவிருக் 176
சும்மாவிருப் 214
சுருதியே 138
சுழுத்தி 140

சூ

சூட்டியென 126
சூதாடுவார் 221
சூதானமென் 269
சூதொன்று 221
சூரியர்கள் 260

செ

செகத்தை 198
செங்கதிரின் 279
செங்கிருமி 262
செப்பரியன 88
செப்பரியத 279
செப்புவ 220
செம்பொன் 108
செம்மையறி 267
செய்யுஞ்செ 108
செய்யுந்தவ 154
சென்றவிட 241
சென்று 278

சே

சேராமற் 200
சேராமற்சே 290

சை

சைவசமய 184

சொ

சொல்லற்கரி 124

சொல்லடா 215
சொல்லாய 204
சொல்லாவட 209
சொல்லாலும் 140
சொல்லாலே 198
சொல்லாற் 159
சொல்லான 158
சொல்லான்ம 279
சொல்வான்மௌ 158
சொல்விறந்து 253
சொல்விறப் 249
சொல்விப்ப 240
சொல்லுக்கட 171
சொல்லுஞ் 241
சொல்லும் 212
சொல்லும்பொ 232
சொல்லையுன் 108
சொன்னசொ 298
சொன்னத் 211
சொன்னத்தை 224
சொன்னவர் 178

சோ

சோதியா 205
சோதியாதெ 116
சோதியே 289
சோதியேசுடரே 110
சோற்றுத் 231

ஞா

ஞாலத்தை 227
ஞானநெறிக் 181
ஞானநெறிதா 282
ஞானமே 130

த

தக்கனேன் 111
தக்கநின் 149
தக்காவி 274
தட்டுவை 264
தத்துவ 172
தத்துவமா 268
தத்துவமெ 247
தத்துவர் 262
தந்திர 281
தந்தேனே 222
தந்தைதா 136
தந்தையி 259
தந்தைதாய்தமர்தா 73
தந்தைதாய்தமர்மக 146
தந்தைதாய்மகவு 167
தப்பித 294
தம்முயிர் 223
தர்க்கமி 277
தற்பர 273

தற்பரமா 153
தற்போத 253
தனியிரு 147
தனிவளர் 129
தன்செய் 238
தன்மயஞ் 142
தன்மயமாம் 242
தன்மயமான 162
தன்னதென் 107
தன்னரசு 296
தன்னிலே 152
தன்னெஞ் 135
தன்னைத் 220
தன்னையறி 292
தன்னையறிந்த 151
தன்னையறிந்தரு 217
தன்னையறிந்தா 217
தன்னையறியத் 188
தன்னையறியாது 239
தன்னையறியுந் 253
தன்னையொ 132

தா

தாகமறிந் 209
தாக்குநல் 302
தாங்கரிய 253
தாங்கிய 283
தாயர்கர்ப் 221
தாயான 206
தாயிருந் 245
தாயினுமினிய 190
தாயினுநல்ல 286
தாயுந்தந்தை 139
தாராதவரு 19
தாராவரு 233
தாவிய 253
தானந்த 243
தானந்தஞான 279
தானந்தவஞ் 156
தானந்தவந் 224
தானமுந் 128
தானவனாந் 280
தானாக 233
தானாதல் 235
தானான தன்மய 93
தானான தன்மை 177
தானென்னை 278
தானேசுபா 257
தானேயகண் 125
தானேயா 248
தானேயு 106

தி

திகையாதோ 200

திக்கொடுகி	207	துய்யகா	259
திக்கொடுதி	35	துரியங்	284
திங்களமு	296	துள்ளுமறி	33
திட்முற	186	துன்பக்கட	173
திண்ணிய	263	துன்பக்கண்	210
திருந்து	147	துன்பமெ	288
திருவருட்	115	துன்மார்க்க	304
திருவருண்	305	தூ	
திரையற்ற	279	தூங்காம	285
திரையில்லா	102	தூங்கிவிழி	253
தினமேசெல	161	தூயதான	114
தினையுத்தனை	288	தூயபனித்	264
தீ		தூயவறி	280
தீங்கரு	274	தூளேறு	194
தீதணையா	280	தெ	
தீதெலா	189	தெட்டிலே	191
தீதெனவு	248	தெய்வம்	120
தீரத்திறற்	237	தெரிவாக	4
தீராக்கரு	253	தெருளாகி	49
தீரதவென்	153	தெளிவொ	140
து		தே	
துங்கமழு	175	தேகச்செய	176
துக்கப்புயி	280	தேகம்யா	246
துச்சனென	212	தேகமிறு	225
துட்டனை	276	தேகமுத	267
துய்யன்	146	தேகாதி	240

தேக்கியின்	111	நாட்பட்ட	202
தேசிகர்	284	நாட்பட்டலை	235
தேடாததே	233	நாடுநகரு	231
தேடினேன்	229	நாதகீத	115
தேடுந்திர	233	நாதமே	200
தேடுவார்	295	நாதனை	189
தேடுவேனின்	247	நாம்பிரம	283
தேவரெல்	203	நாய்க்குங்	291
தேவர்தொ	96	நாவழுத்துஞ்	234
தேன்முகம்	97	நாளவங்கள	178
தொ		நாளவங்கள்போ	260
தொல்லைக்	254	நாளும்பொ	265
தொல்லைப்	286	நாற்றச்சடல	157
தொல்லைவி	172	நாற்றமிகக்	262
தோ		நானுனதன்மைக	271
தோற்பா	227	நானுனதன்மையெ	232
ந		நானுனிங்	101
நடக்கினு	156	நானுனெனைக்	235
நடத்தியிவ்	129	நானென	98
நலமேது	302	நானெனவு	142
நன்றறி	211	நானென்றே	156
நன்றென	201	நானென்னு	90
நன்னெஞ்ச	254	நானேகருதி	254
நா		நான்றுனெனு	181
நாட்டமுன்	143	நி	
நாட்டர	213	நித்தமா	287

நித்தியமாய்	16	நீக்கிமலக்	258
நித்தியமொ	220	நீங்காதுயி	155
நித்திரையாய்த்	241	நீட்சிகுறு	241
நித்திரையாய்வ	267	நீதியாய்	176
நித்திரையிற்	228	நீதியெங்கே	202
நித்திரையு	249	நீயற்றவங்	176
நியமலக்ஷண	82	நீயன்றி	230
நிர்க்குணநி	28	நீயெனநா	166
நில்லாதவா	104	நீயேநா	248
நில்லாது	61	நீயேயிங்	199
நில்லாப்	177	நீராய்க்	233
நில்லாமனின்	260	நீர்க்குமிழிபூண்	262
நிறைகுடங்	175	நீர்க்குமிழிபோலெ	229
நிற்குநன்	107	நீர்க்குமிழிபோன	254
நினையுநி	132	நீர்ப்புற்	229
நினையுநினை	162	நீர்பூத்த	257
நினைப்பற	278	நூ	
நினைப்பு	272	நூலேணி	227
நினைவொன்	103	நெ	
நின்போதத்	216	நெஞ்சகத்தில்	254
நின்றநிலை	296	நெஞ்சகமே	223
நின்னிறை	286	நெஞ்சகம்	294
நின்னைச்சர	236	நெஞ்சத்தி	187
நின்னையுணர்	230	நெஞ்சுகந்து	109
நீ		நெறிகடாம்	145
நீங்கப்பிரி	271	நெறிபார்	201

நே		பண்ணி	279
நேசஞ்சிறி	289	பண்ணே	31
நேசத்தா	241	பதமூன்றும்	151
நேசநிரு	212	பதியுண்டு	190
நேசிக்குஞ்	172	பத்தாரு	237
நேராய	169	பத்தர்	249
நேரேதா	94	பத்திநீ	190
நேரேநின	217	பத்திநெறி	21
நேற்றுளா	138	பந்தமயக்	244
நோ		பந்தமறு	92
நோக்கற்கரி	170	பந்தமெலா	243
நோயும்வெங்	185	பராமரப்	246
ப		பராமுனக்	213
பச்சென்ற	263	பரம்பர	122
பச்சைகண்	254	பரவரிய	152
பச்சைநிற	258	பவம்புரிந்	150
பஞ்சப்	268	பழுதுண்டு	160
பஞ்சரித்து	116	பள்ளஙக	294
பஞ்சசுத்தி	224	பற்றலாம்	120
பஞ்சாயப்	286	பற்றறத்திரு	234
படிப்பற்று	234	பற்றியபற்	298
பட்டப்பகல்	247	பற்றினதை	295
பட்டப்பகற்	30	பற்றும்	216
பணியற்று	291	பற்றுவன	52
பண்டுங்கா	275	பற்றுவெகு	27
பண்டொரு	293	பற்றொழிந்து	246

பன்மார்க்க	182	பாராதிக	64
பன்மாலைத்	99	பாராதிநீ	218
பன்முகச்	85	பாராதியூ	300
பன்முத்திரை	254	பாராதிபூத	167
பா		பாராதியண்ட	53
பாகத்தி	65	பாராதிவி	93
பாகமோ	194	பாராதே	292
பாக்கியங்க	277	பாராயோவென்று	199
பாசசாலங்	226	பாராயோவென்னை	209
பாசநிக	290	பாரொடு	36
பாசபந்த	255	பார்க்கினணி	247
பாசமகலா	281	பார்க்கினன்	219
பாசம்போய்	211	பார்த்தவிட	208
பாடாது	74	பார்த்தன	203
பாடிப்படி	211	பாலரொடு	222
பாடியாடி	148	பாவமென்று	246
பாடுகின்ற	297	பாவிபடுங்	236
பாட்டளி	36	பாவியே	129
பாட்டுக்கோ	247	பாழாகி	182
பாதிவிருத்த	259	பி	
பாயப்புலி	153	பிடித்ததை	241
பாரகமும்	218	பித்தரிறை	261
பாரறியா	219	பித்தனையே	221
பாரனைத்து	177	பிள்ளைமதி	175
பாராசை	255	பிறிதொன்	278
பாராதி	105	பிறியாத	75

பிறியாது 244
பின்னுமு 147
பின்னுமுட 173

பு

புகலரிய 206
புகழுங்கல் 120
புண்ணிய 274
புண்ணீர்மை 275
புத்தமிர்த 78
புத்திநெறி 188
புத்தியெனு 265
புந்தியிரு 245
புரந்தோர் 232
புலர்ந்தேன் 275
புலனைந்து 175
புலியினத 171
புன்புலான் 109
புன்மவத் 266

பூ

பூங்காவன 179
பூட்டற்றுத் 239
பூட்டிவைத் 250
பூதமுதலாக 192
பூதமுதனு 249
பூதமொடு 195
பூதலயமா 6
பூரணி 193
பூராயமா 225

பெ

பெண்ணு 272
பெரியவண்ட 145
பெருமைக் 113
பெருவெளி 10
பெற்றவட் 199
பெற்றவர் 131
பெற்றாரனு 248
பெற்றோம்பிற 174

பே

பேசாத 238
பேசாவனு 125
பேசாவிடும 299
பேச்சாகா 215
பேச்சுமூச் 272
பேதித்தசம 54
பேதைப் 255
பேறனைத்து 86

பை

பைங்கூழ் 266
பைம்பயி 255

பொ

பொங்கிய 222
பொங்கேத 275

பொய்கண் 259
பொய்குவித் 239
பொய்க்கா 268
பொய்க்கூடு 255
பொய்திக 38
பொய்ப்ப 255
பொய்முட 276
பொய்ம்மய 289
பொய்யகல 242
பொய்யனிவ 213
பொய்யாருல 157
பொய்யி 46
பொய்யுணர் 250
பொய்யுலக 227
பொய்யுலகு 284
பொய்யெல் 226
பொய்யென் 295
பொய்யைப் 218
பொருந்து 204
பொருளாகக் 12
பொருளே 203
பொருளேப்பூ 133
பொல்லாதகாம 266
பொல்லாதமா 164
பொறியிற் 137
பொறிவழி 226
பொற்பி 40
பொற்பு 139
பொன்னு 257
பொன்னை 106

போ

போக்குவா 281
போதமா 20
போதமென் 138
போதவூர் 261
போதாந்த 208
போற்றே 275
போனக 24
போனநாட் 202

ம

மடிமை 229
மட்டிலா 289
மட்டுப்படா 255
மண்டலத்தி 150
மண்ணுதிபூத 248
மண்ணுதியை 29
மண்ணுன 243
மண்ணீர்மை 244
மண்ணுமறி 250
மண்ணும் 222
மண்ணுறங் 255
மண்ணூடு 274

மண்ணொடு	214	மாயாசக	218
மதியுங்	119	மாயாசகத்	168
மத்தமத	67	மாயாவிகார	266
மத்தர்	84	மாயாவிகாரமலம	284
மந்தவறி	228	மாயையுமுத	219
மந்திரத்	242	மார்க்கண்	221
மயக்கு	142	மாலைவளர்	256
மயக்குறு	205	மால்காட்	214
மரபைக்	299	மால்வைத்த	243
மரவுரி	62	மாருத	236
மருமலர்ச்	71	மாருவனு	209
மலைமலையா	91	மாறுபடு	43
மறக்கின்ற	164	மி	
மறமலி	131	மிடியிட்ட	192
மறைமுழக்	98	மின்போ	77
மற்றுன	116	மின்னனைய	23
மனதேகல்	300	மின்னனையபொ	226
மனத்தாலும்	170	மின்னைப்	139
மனமான	265	மின்னைய்	147
மன்றாடும்	285	மு	
மா		முகமே	186
மாசற்ற	84	முக்குணத்தா	225
மாசான	294	முக்குணத்தை	268
மாடுமக்கள்	200	முச்சகமே	283
மாதத்தி	164	முத்தனைய	62
மாயாமயக்	228	முத்தாந்தவித்	247

முத்தாந்தவிதி	208	மெய்வீசு	263
முத்திக்கு	249	மெல்லிய	287
முத்தியி	230	மே	
முத்தேப	207	மேலொடுதீ	281
மும்மலச்	262	மேவபஞ்ச	256
முருந்திள	189	மேற்கொண்	159
முற்றுமோ	203	மை	
முன்னினை	294	மைகாட்டு	243
முன்னுண்	231	மையுலாம்விழி	114
முன்னிலை	136	மைல்வண்ண	214
முன்னிலைச்	158	மோ	
முன்னினை	294	மோனகுரு	180
முன்னெடு	214	மோனந்தரு	245
மூ		யா	
மூச்சற்று	276	யாதுமன	10
மூர்த்திதலங்	224	யானெனல்	131
மூர்த்தியெ	232	யான்றனென	178
மூலவிருள்	290	யோ	
மூன்றுகண்	172	யோகியற்கே	216
மெ		வ	
மெய்த்தகுல	277	வஞ்சகத்து	286
மெய்யான	167	வஞ்சநமன்	220
மெய்யிற்சிவ	264	வஞ்சமோ	183
மெய்யினேய்	256	வஞ்சனைய	127
மெய்யைப்	179	வஞ்சனையு	211
மெய்விடா	31	வடிவனை	100

வடிவிலா	124	வாக்குமனமொன்	249
வடிவெலா	112	வாசகஞான	227
வட்டமிட்	196	வாசாகயி	3
வண்டாய்த்	219	வாடாதே	281
வந்ததை	226	வாடுமுகங்	245
வந்தவர	183	வாட்டப்	256
வந்தவரவை	304	வாதவூ,	285
வந்தவாறி	140	வாதனைப்	141
வந்தித்து	213	வாதனையோ	292
வந்தெனு	91	வாதனைவி	218
வம்பனேன்	127	வாதுக்கு	225
வரும்போமென்	106	வாதைப்பி	207
வரும்போமென்னு	132	வாயாதோ	183
வருவான்	218	வாயாற்கி	245
வல்லமை	225	வாயிலோரை	130
வல்லாளா	295	வாயினுற்பே	212
வழியிலெ	177	வாயுண்டு	158
வளம்பெறு	121	வாயொன்	221
வன்பெர	245	வாய்க்குக்	114
வன்மையி	249	வாய்திறவா	256
வா		வாராதெலா	8
வாக்காதி	265	வாய்பேசா	220
வாக்காய்	207	வாராய்ஞெ	164
வாக்கான்	287	வாராவரவாக	256
வாக்குமனமற்ற	260	வாராவரவாம்	183
வாக்குமனமு	295	வாரிக்கொ	112

வாரியேழு	110	வி	
வாலற்ற	285	விஞ்சுபுலப்	236
வாவாவென்	176	விண்கருணை	242
வாவிக்கமல	187	விண்டு	264
வாழாதுவா	186	விண்ணருவி	175
வாழிசோ	135	விண்ணவரிங்	88
வாழ்த்துநி	110	விண்ணவர்	256
வாழ்வனைத்துங்	151	விண்ணவன்	269
வாழ்வனைத்தும்	100	விண்ணுடா	275
வாழ்வெனவ	128	விண்ணுதி	12
வாழ்வெனவு	202	விண்ணுரங்	290
வாளாருங்கண்ணு	286	விண்ணுர்	257
வாளாருங்கண்ணி	304	விண்ணுறு	187
வானநாயக	148	விண்ணிறைந்	13
வானந்த	208	விண்ணுக்கும்	223
வானமுகில்	274	விண்ணுள்ளிவளி	257
வானமெலாங்	208	விதிக்கும்	304
வானுதித்து	241	விதியைவலம்	118
வானுதிரீ	218	வித்தன்றி	214
வானுதிபூத	46	வித்தியாதத்	265
வானூடடங்	279	விமலமுத	87
வானேமுத	126	விரிந்தமன	221
வானைப்	110	விரும்புஞ்	224
வான்காண	217	விளக்குந்	218
வான்கெடு	268	விளங்கவெண்	98
வான்பொரு	143	விளங்கவென	209

விளையுஞ்சி 301
வி
விங்கித் 263
விணேபிறங் 287
விறியவே 277
வெ
வெஞ்சேலெ 258
வெட்டவெளி 214
வெந்து 269
வெந்நீர் 51
வெம்மந்த 260
வெய்யபிற 270
வெய்யபுவி 269
வெள்ளக்கரு 218
வெள்ள 172
வெளியான 154
வெளியா 227
வெளியினின்ற 115
வே
வேண்டா 303
வேண்டிய 153
வேண்டுஞ் 109
வேண்டும் 118
வேண்டுபவ 97
வேட்டைப் 265
வேதமுத 169
வேதமுட 58
வேதமெத்த 145
வேதாந்த 229
வேதாவை 70
வேலையிலா 262
வேறுபடு 205
வை
வைதிகமாஞ் 260
வைத்தசுவ 239
வைத்ததேக 108
வைத்தபொரு 200
வைத்திடு 199
வையகமா 165

திருப்பாடலகாதி முற்றிற்று.

படை சங்காரன்.

ஐயா, உம்முடைய தேகத்தில் எந்த இடத்திலாவது மேகப்படைகள், மேக காரிகப் படைகள், சொரிப்படைகள், ஒட்டுப்படைகள் தடிப்புகள் முதலிய எவ்வித படைகள் இருந்தாலும் இந்த படை சங்காரன் என்னும் மருந்தில் கொஞ்சம் எடுத்து படையுள்ளவிடத்தை நன்றாய் சொரிந்துவிட்டு தடவிவிடவேண்டும். தடவிய மூன்றுமணிநேரம் பொருத்து சோப்பு அல்லது சீக்காய்போட்டு தேய்த்து கழுவிவிடவும். இதுபோல் இரண்டு மூன்று வேளை மேற்சொன்னபடி செய்தால் நல்ல குணத்தைக் காணலாம். இந்த மருந்தினால் அநேகர் சுகமடைந்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு புட்டியின் விலை ரூபா—1.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார் பிரதர்ஸ்,
பிரம்பூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு,
மதராஸ்.